GÖNÜLDEN ESİNTİLER:

BİR HİKAYE BİRÇOK YORUM

(4)

BİR RESSAM HİKAYESİ

NECDET ARDIÇ

İRFAN SOFRASI
NECDET ARDIÇ
TASAVVUF SERİSİ (62)

GÖNÜLDEN ESİNTİLER

BİR HİKÂYE BİRÇOK YORUM

(4)

BİR RESSAM HİKÂYESİ

NECDET ARDIÇ

İRFAN SOFRASI
NECDET ARDIÇ
TASAVVUF SERİSİ (62)

ÖN SÖZ

(BİR HİKÂYE BİRÇOK YORUM)

Selâmün aleyküm sevgili arkadaşlarımız, dostlarımız, muhiplerimiz ve evlâtlarımız.

(Bir hikâye birçok yorum) isimli istişare-tefekkür değerlendirmesi olan çalışmalarımızın birincisi, **(25-1-köle ve incir dosyası)** hamdolsun neticeye erdi. İlgilenen ve fikir yürüterek cevap gönderen her kese teşekkür ederiz.

(Bir hikâye birçok yorum) isimli istişare-tefekkür değerlendirmesi olan çalışmalarımızın ikincisi, **(27-2-genç ve elmas dosyası)** hamdolsun neticeye erdi. İlgilenen ve fikir yürüterek cevap gönderen her kese teşekkür ederiz.

(Bir hikâye birçok yorum) isimli istişare-tefekkür değerlendirmesi olan çalışmalarımızın üçüncüsü, **(34-3-bakara dosyası)** hamdolsun neticeye erdi. İlgilenen ve fikir yürüterek cevap gönderen her kese teşekkür ederiz.

Şimdi bu çalışmaların dördüncü olan **(62-4-bir ressam hikâyesi)** ne geçelim. Yine sizlere küçük bir hikâye anlatıp değerlendirilmesini isteyeceğim. Değerlendirmek isteyenlerden vakit buldukça düşünerek makul bir süre içinde cevaplarını bekliyorum. Daha evvelce de belirttiğimiz gibi bu bir imtihan değil sadece düşünce yeteneğimizi geliştirme yolunda bir değerlendirmedir. Netür cevap olursa olsun hepsi makbulumuz'dur. Gayemiz birer şahsi kimlik oluşturup ben **"neyim-kimim"** sorularına cevap bulmağa çalışmaktır. Şimdi gelelim dördüncü hikâyemize.

Bu oldukça kısa bir hikâyedir. Zannediyorum vaktiyle okuduğum, "şeyh Sâdî-i Şirâzî'nin Bostan, gülistan" türüne benzer bir kitapta okumuş idim, hatırımda kaldığı kadarıyla şöyle ifade ediliyor idi.

Bir gün bir yerde yaşayan bir kişi tasvirci-ressam olan diğer bir arkadaşının ziyaretine gitmeye karar vererek yola çıkar nihayet arkadaşının bulunduğu yere gelir ve içeriye girer bir müddet dinlendikten sonra duvarlarda ki ve her yerdeki resimlere bakar, hepsinin belirli bir özelliği olduğunu görür. Bu özellik ise bütün tasvir-resimlerin sadece "hayvân" sûretlerinde olduğudur. Bunun sebebini anlamaya çalışan misafir arkadaşına,

>**(yapılacak başka resim yokmu! neden hep hayvân resimleri yapıyorsun?)** dediğinde, arkadaşının verdiği cevap oldukça düşündürücüdür.

>***(Evet vardır, fakat bu resimleri* “yukarıdaki çiziyor”*, ben içlerini dolduruyorum)*** demiştir.

Kısa olmakla beraber oldukça düşündürücü ve tefekkür gerektiren bu hikâyeyi böylece ifade ettikten sonra, ben de sorular halinde faydalı olur düşüncesiyle biraz açmaya çalışarak cevaplarınıza yardımcı olmaya çalışacağım.

(1) Kazâ ve Kader mevzuunda olduğudur.
(2) Hangi mertebedendir.
(3) Eğer başka türlü resimler “İnsân veya doğa” olsa idi hangi mertebelerden olurdu?
(4) Ressamın resimlerin içini doldururken renk ve düzenleme seçeneği varmı’dır? Yoksa boyamakta da mecburmu’dur.?
(5) Ressamın yaptığı işten kendisinin hangi mertebede olduğunu düşünebiliriz.?
(6) Diğer mertebelerin birinde olan kimseye yukarıdan nasıl ve neler çizgi çizilirdi?

Bunlar ve benzeri sorularla sizlerde bazı ilâveler geliştirerek cevaplarınızı zenginleştirebilirsiniz Cenâb-ı Hakk tefekkürlerinizi arttırsın.

Şimdi bu seneki sistem içi tefekkür geliştirme çalışmalarından ikincisi olan küçük bir riyazat tarifine gelelim.

(10) Zilhicce 1432-6 Pazar kasım 2011) bayramın birinci günü.
(13) Zilhicce Çarşamba, bayramın son günü ve bir senelik seyru sülûk’un da sonu’dur.

Muharrem’in, “hicrî sene başı” (1) olan (26) kasım cumartesi 2011 yeni senenin seyru sülûk başlangıcıdır. Buna (40) gün eklersek nihayeti (4) ocak 2012 olur. İşte bu süre içerisinde nefs terbiyesini isteyenler kendi kendini koruma ve eğitmesi için hayvâni ve hayvâni gıdasız oruç tutulması tavsiye edilmektedir. Oruçlara niyet edilirken **“en son kazaya kalmış orucuma”** diye niyet edilebilir ve böylece borçlar da kolaylaşmış olur. Cenâb-ı Hakk kabul etsin İnşeallah.

Belirtilen süre içerisinde her kes dilediği kadar, dilediği şekilde kendi şartlarını da göz önünde tutarak tutabileceği oruç miktarını ve şeklini kendileri seçerler.

Her iki konuda da başarılar dilerim. Bunları çevrenize bildirip oluşacak cevapları (3) ay içinde çevrenizden toplayıp bir dosya halinde bana gönderebilirsiniz. Cevap yazanların isim ve soyadlarını sadece ilk iki harfleri ile bildirirseniz yeterli olur. Başarılar diler sevgi ve muhabbetlerimi gönderirim. NECDET ARDIÇ: TERZİ BABA.

BİR RESSAM HİKÂYESİ

BİSMİLLÂHİRRAHMÂNİRRAHÎM:

Nihayet bu çalışmalarımızın da cevapları gelmeye başladı bende gelen yazıları düzenlemeye başladım, İnşeallah tamamına ulaştırmış olurum.

Ancak bu sefer değişik bir uygulama yapacağız o da şudur. Her bir yorum-cevaba sırası ile bir numara verilecektir. Eline bu kitap geçmiş olan, içinde yazıları olan veya olmayan kimseler bütün kitabı sonuna kadar okuyup aralarında numara sırasına göre birden üçe kadar değerlendirme yapmalarını isteyeceğim, daha sonra kimin yazısı daha çok puan almışsa o yazı birinci seçilmiş olacaktır. Bu ise eğitimin başka bir yönü olmuş olacaktır.

Ancak kişi kendine ve sonda olacak olan benim özet yazıma puan vermeyecektir. T.B.

****

(1) Ze... Ko.....

Subject: El-Cevap
Date: Thu, 3 Nov 2011 14:34:40 +0200

Eselâmü Aleyküm;
Muhterem büyüğüm can yoldaşım. Âcizane birkaç satır karaladık ektedir.
Bâkî Selâm ve gönülde muhabbetlerimi sunarım.

Subject: RE: El-Cevap
Date: Thu, 3 Nov 2011 23:50:40 +0200

Ve aleyküm selâm, Ze…….ciğim Ressam hikâyesine ilk cevap sizden geldi. Teşekkür ederim oldukça güzel olmuş ellerine gönlüne sağlık. Süre sonunda bütün gelen cevaplarla birlikte bütün bir kitap halinde neticelendiğinde tekrar tamamı olarak herkese göndereceğim, İnşeallah.

Ayrıca size yeni baskıdan çıkmış olan **(İnci tezgâh-ı)** isimli kitabımı da gönderiyorum umarım faydalı olur. Hayırlı akşamlar hoşça kalın, gönülden bâki selâmlar. Necdet Ardıç. T.B.

Eselâmü Aleyküm,

Huuu Erenler divânına.

Öncelikle gönülden Selâm ve sevgilerimi iletir hayır dualarınızı beklerim.

Efendim burada yapacağım acizâne açıklamalar birilerine örnek değil. Ancak kendi nefsime ve kendi anlayış iz'â nıma nasihattir.

Malûmdur ki yaratılış Üç ana unsur üzerinedir.

1-İnsân

2-Hayvân

3-Bitki

<u>Açıklamaya başlarken en sonuncusu olan Bitkiden başlamak istiyorum:</u>

Tabiatta bulunan bütün bitkiler yaradılışları gereği ne olacakları ve Ne üretecekleri hepsi bir çekirdeğin içine "**O yerin göğün ve bunların arasındakilerin yegâne sahibi olan" ve her şeyi yerli yerince düzene koyan,** tarafından programlanmıştır.

Misâl: Bir kayısı çekirdeğini toprağa dikerler kırmakta zorluk çekilen o çekirdek bir yağmur tanesinin ona ulaşmasıyla çatlar ve içinden ince bir fide çıkarır daha sonra fidana dönüşür daha sonra ağaç olur yaprak çiçek açar ve kayısı vermeye başlar ve her kayısının içinde tekrar bir çekirdek ile neslini üretir.

Bütün bunların yanı sıra ağaç topraktan gelecek hastalıklar, zararlılar ve bakterilere karşı da kendisini korumaya alır eğer korumasını düzgün yaparsa verimli bir ağaç olur.

Eğer kendini yeterli bir şekilde korumaya almazsa onun içine giren bakteri ve zararlılar onun çürümesine neden olurlar.

Bütün bunlar "**Hâlik'ı zül-Celâl"** tarafından ne güzel bir Marifet ile hazırlanmış ve meyvenin içindeki çekirdeğe programlanmıştır.

<u>Hayvânların yaratılışına bakarsak onlarda Bitkiler gibidir:</u>

Misâl: Bir kuzuyu ele alalım kuzu anasından doğduğunda neleri yiyeceği ve yemeyeceği neleri içeceği, kimlerden kendini koruması gerektiğini, onun için tehlikeli olan sâir hayvânların hangileri olduğu, sırtındaki yünü uzatması zamanı geldiğinde süt vermesi gerektiğini bilir.

Eğer programında olmayan bitkilerden yerse zehirlenir, hastalanır sürüden ayrılırsa vahşiyata yem olur. Bu ve bunun gibi yazmakla bitiremeyeceğimiz haller de onun beynindeki programa yüklenmiştir ve o programa göre bir hayat sürer.

<u>Şimdi gelelim İnsân'a:</u>

Onun Dünya'ya geldikten sonraki hayatı tamamen ana babasına bağlıdır. Beslenmesi, bakımı ve temizliği ancak başkaları tarafından yapılmaktadır. Kendi kendine yeteceği yaşa kadar, eğitime ve öğrenmeğe muhtaçtır. Daha sonra kendi hayat çizgisinde edindiği tecrübe ve bilgilerle ilerler. Bu ilerleyiş örf âdet ve inançlara göre farklılık gösterir. Bütün bunlara baktığımızda Bitkiler ve hayvânlarla aradaki fark şudur. Onlar programlanmış bir şekilde yaratılmakta ve eğitime tabi değiller. Bazı Hayvânlar hariç.

Hikâyedeki konuya gelince;

(1) Kaza ve kaderle ilgili olanın açıklaması yukarıdaki yazılanlarda Mevcuttur.

(2) Hangi mertebedendir düşüncesi ise ilk önce Hz. Pîr'imizin dergâhı'nın kapısının üzerindeki yazıyı aklıma getirdi Himmeti âlileri var olsun.

Aşıkların kâ'besi'dir bu makam
Eksik gelenler gitti hep tamam

Resimleri yukarıdaki çiziyor'dan maksat yaratılış tasviri'dir. İçlerini doldurması ise **"Eksik gelenler gitti hep tamam"** mısrasındaki sırra İşarettir burada hazretin makamı malûmunuz üzre Velâyet ve daha da üstüdür ki **"ben içlerini dolduruyorum"** demekle kendisine boş gelenleri Aşk-ı ilâhi ile doldurup seyr-i Sülûk ile vuslata eriştirmesidir.

(3) Sâir tasvirlerin şekle ve resme göre değerlendirilmesini burada sınıflandırmak çok uzun süreceğinden burada bırakmayı uygun gördüm.

(4) Ressam resimlerin içini kendi tecrübe ve birikimleri doğrultusunda boyar renk seçimi ancak boyananın istidadına bağlıdır.

Halkı bunca Enbiyâ kim geldi dâvet eyledi,
Vahdedin sırrı bilinmektir o dâvetten garaz (N.Mısri)

(5) Yukarıda cevaplandı.

(6) Sâir mertebelerdeki çizgilere gelince her yolcu bulunduğu yoldaki makam üzere farklı çizgiler gösterir bunun içinde şu dizeler aklıma geldi.

Sâni-i gör, günde yüzbin türlü sanat gösterir,
Kendini göstermektir ancak o san'attan garaz. (N.Mısri)

Pek Muhterem büyüğüm can yoldaşım. Bu yazıyı yazarken herhangi bir eseri araştırmam veya bilgi aramama vaktim müsait olmadı. Ancak Hazmi Efendi babamızın, ve şeyhimin himmetine sığınarak gönül kitabımıza bakarak hazırladım bu tür ve benzeri konularda nedendir bilmiyorum uzun uzadıya değil de daha ziyade, kısa yazarak bitirmeğe yönelik bir haleti ruhiyem var. Yapmış olduğum kalabalık yazımdan hoşnut olacağınızı umar, hayır dualarınızı beklerim.

Bâkî selâm ve kalbi sevgilerimle.

S….Ze…… KO……03 KASIM 2011 Saat 14,00

****

(2) Si….. Se….. Selâm ile;

Subject: RE: Bir hikâye birçok yorum
Date: Sat, 5 Nov 2011 10:28:59 +0200

Hayırlı günler Si…… oğlum, cevabının acelesi yoktu ama vaktiyle yazdığın için gene de iyi olmuş, yazında güzel olmuş, İnşeallah ilerilerde bunları daha da iyi anlayacaksın. Mevzu tamamlanıp kitap haline gelince gene herkese gönderilecek herkes birbirinin fikirlerini böylece görme imkânı olacağından herhangi basit gibi görünen bir konun ne kadar değişik yönleri olduğu bu çalışmalarla ortaya çıkmış olmaktadır.

Oruçlara gelince. İki türlü olduğu belirtilmişti, "hayvâni gıdalı ve hayvâni gıdasız" (Hayvâni gıdalı demek oruç süresi dışında her türlü gıdanın yenildiği normal Ramazan orucu ve benzeri nafile oruçlar, demektir) (hayvâni gıdasız olanlar ise) oruç tutulduğu sürelerde oruç gününün başında ve sonun da "imsak ve iftar" ve gece aralarda hiç bir şekilde "et, süt, yumurta, peynir, yağ," gibi yiyecekler, hayvâni gıdalar tüketilmemesidir. Sadece bitkisel gıdaların tüketilmesidir. Bu orucun

normal şartı (40) gündür çünkü denildiğine göre o gün yenen bir hayvâni gıdanın ancak (40) gün sonra vücûttan tamamen atıldığıdır. (40) günün sonunda o kişide artık hayvâni gıdaların verdiği ahlâk hafiflemiş ve tesiri azalmış olur. Bilindiği gibi yiyeceklerin insânların üzerindeki olumlu ve olumsuz etkileri kaçınılmazdır. Eğer yapabilirsen bunu (40) gün olarak dene çünkü fiziken senin için mümkün olur geriye irâde gücün kalırki o da senin bileceğin bir iştir. Bizden yana mecburiyet yok sadece tavsiye vardır. Bu hususta benim ne yaptığımı merak ediyorsan bildireyim, kısaca bu tatbbikatı defalarca yaptığımdır. Hattâ benim oruç ölçüm, senenin oruçlu geçen günlerinin oruçsuz geçen günlerinden fazla olması hesabına dayanıyor idi, (üç aylar dahil her haftanın üç günü pazartesi perşembe cumartesi) ile birlikte oruçlu günlere senelerce devam edilmiştir. Ancak yaşımın ilerlediği ve o günlerin gücü kalmadığı ve ramazan dışında ki bu tür nafile oruçlara da gerek kalmadığı için bu tür nafileleri tutamıyorum. Cenâb-ı Hakk meraklı olan mücadele ehline kolaylıklar ihsan eylesin. Hayırlı bayramların olsun herkese selâmlar, uygun olursa eşin de gelebilir. Orada gene görüşürüz İnşeallah, hoşça kal Efendi Baban.

Date: Sat, 5 Nov 2011 00:10:29 +0200
Subject: Re: FW: Bir hikâye birçok yorum

Efendim ben anlatmış olduğunuz hikâye'yi elimden geldiğince teffekkür ettim. Cevabım eksik ve yetersiz olacaktır. Ama siz cevap ne olursa olsun yazın dediğiniz için yazıyorum.

Mevzu'nun kazâ ve kader ile ilgili olduğunu düşündüm. Resimlerin çizilmesi "küll-i irâde"nin, içlerinin boyanması "cüz-i irâde"nin hükmünü icra etmesi gibi geldi. Resimleri yapan kişinin *"yukarıdaki"* sözünden Allah C.C. kasteddiğini düşündüm. *"yukarıdaki çiziyor"* ifadesi Küll-i irâdenin tecellisi olabilir. "ben içlerini dolduruyorum" ifadesi ise Cüz-i irâde tecellisi olabilir.

Birden fazla resmin olması başımıza gelen olaylar veya Allah'ın bizi tabi tuttuğu sınavlar olabileceğini düşünüyorum. Her olayın sınırları Allah tarafından çizilmiş, lâkin çizilen sınırların içerisinde kalmak koşulu ile insân'a tercihler yapma yetkisi verilmiş.

Bu tip bir çözümleme'de tam olarak anlayamadığım yerlerden birisi, ressamın tam olarak neye karşılık geldiği? İnsân'da bulunan nefse mi karşılık geliyor yoksa akla mı? Bundan tam emin olamadım efendim.

Ressamın bu çizgilerin içini doldururken renk seçme ve düzenleme lüksü cüz-i irâde miktarınca vardır. Lâkin bu seçimlerin ve düzenlemelerin nasıl olunacağı Allah tarafından bilinmektedir. Bu seçme ve düzenleme hakkı sadece insân'ın bilmesi içindir. Çünkü zâten Allah her şeyi bilir.

Efendim benim cevabım, dolayısı ile çapım bu kadar. Bu konunun mertebeler ile olan ilişkisine dair pek bir şey söyleyemiyorum. Size daha önceden mertebeler ile igili olarak yine sorular sormuştum. Siz 14.

Kitabınızı sâlık vermiştiniz. Bilgisayardan kitap okuyamıyorum, inşallah onu bastırıp okuyacağım kısa zamanda...

Yazmış olduğunuz ikinci konuyla alâkalı olarak "hayvâni ve hayvâni gıdasız oruç tutulması tavsiye edilmektedir." Yazmışsınız. Burada bahsettiğiniz ramazan orucundan farklı bir oruç mu? *"hayvâni ve hayvâni gıdasız"* derken diğer şeyleri yiyebildiğimiz bir oruç mu tam anlayamadım?

Allah sizden razı olsun. İnşeallah hayırlısı ile haftaya Pazar görüşmek üzere.

Saygılar, Selâmlar Si……...

****

(3) Mü….Al….

Subject: RE: Bir hikâye bir çok yorum
Date: Sat, 5 Nov 2011 17:28:34 +0200

Aleyküm selâm Mü….. oğlum, gönderdiğin cevaplar oldukça iyi Cenâb-ı Hakk tefekkürünü daha da çok arttırsın, istediğin dosyaları göndermeye çalışıyorum İnşeallah aynı program sende de vardır da açılırlar. Bu vesile ile bende bayramını kutlarım. Herkese selâmlar hoşça kal. Efendi Baban. Bu dosya da tamamlandıktan sonra bütün olarak herkese gönderilecektir. Böylece herkes birbirinin fikirlerinden istifade etmiş olacaklardır.

Subject: RE: Bir hikâye bir çok yorum
Date: Sat, 5 Nov 2011 13:37:02 +0200

Selâmün aleyküm Efendim,

Öncelikle Kûrb'ân bayramınızı kutluyorum, Allah yapacağınız ibadetleri şimdiden kabul etsin. Allah nice sağlıklı, mutlu ve huzurlu bayramlar nasip etsin size ve ailenize efendim, Inşeallah.

Yolladığınız hikâye'yi verdiğiniz başlıklar cihetinde kısa, kısa elimden geldiğince, âcizane ifade etmeye çalıştım.

(1) Kazâ ve Kader mevzuunda olduğudur.

Ressam'da teslimiyyet anlayışı var. Ayrıca, çizme eylemini Allah (c.c.) 'nin yaptığını düşünüyor ve içlerini doldurma eylemini Allah (c.c.) tarafindan kendisine verildiği ölçüde idrak edip, hayvânları resmetmeye çalışıyor. Ressam, kendi benliğinin olmadığını, onu yaradanın yolunu çizdiği güzergâhta ilerlediğini düşünüyor.

Ressam; "Benim yaptığım bir şey yok, sadece yaradılmış (hayvânlar) olanları, ben de olanla (resim etme kabiliyeti ile) ortaya çıkıyorum." demek istiyor kanaatimce.

Yaradan sıfatlarıyla (hayvân, doğa, insân) bu âlemde (dünya'da) bize görünüyor, biz bunları anlamlandırmaya ve gizli hazinelerini bulmaya çalışıyoruz.

Daha önce çizilen şeyi (kader anlayışı) takip ettiğini, kendini ressam olarak (kazâ anlayışı) çizgilerin içini doldurmanın dışına çıkamayacağını düşünüyor. Yaradan sınırları ezelde belirlemiştir, bunun ötesine geçemeyiz.

(2) Hangi mertebedendir.

Efendi Babacığım, mertebeler hakkında eserlerinizden çok fazla araştırma yapamadım, az da olsa okuduklarımdan ressamın **Tevhid-i Ef'âl mertebesinde** olduğunu düşünüyorum. Nedeni ise, karşına çıkan fiilleri (burada hayvânların yaratılması) Hakk'tan bilmesi olarak yorumladım. Daha esmâ ve sıfatlarını idrak etmeye çalışması ve bunları anlamlandırmak için belki de farklı tasvir etmesi gerekebilir diye düşünüyorum (içlerini nasıl dolduracağını çalışarak).

(3) Eğer başka türlü resimler "İnsân veya doğa" olsa idi hangi mertebelerden olurdu? Resimleri ayni anlayışla yapacak olursa mertebesinin yine **Tevhid-i Ef'âl** olacağını düşünüyorum. Diğer halk edilenleri (doğa, insân) resmetmesi, Allah (c.c.) farklı mertebelerden ayrı, ayrı zuhurları olduğunu anladığını gösterecektir.

(4) Ressamın resimlerin içini doldururken renk ve düzenleme seçeneği varmı'dır? Yoksa boyamakta da mecburmu'dur.? Ressamın resimlerini içini ayrı, ayrı renklerde ve değişik düzenlemeler yapma yeteneği ve sonuc olarak bunu seçme durumu vardır. Yaradılanların kendi aynasında nasıl zuhur ettiği Allah (c.c.) nun kendisine armağan ettiği kabiliyyet ölçüsünde olacaktır. Bunun sonucunda çok farklı guzellikler (resimler) ortaya çıkabilir.

(5) Ressamın yaptığı işten kendisinin hangi mertebede olduğunu düşünebiliriz.? **Tevhid-i Ef'âl** mertebesinde olduğunu düşünüyorum. Fakat bu mertebeye erişmek için kendi nefsinde aşması gereken mertebeleri (ilk 7 nefs mertebelerini) geçtiği konusunda tam emin değilim.

(6) Diğer mertebelerin birinde olan kimseye yukarıdan nasıl ve neler çizgi çizilirdi? Efendi Babacığım, tam emin olmamakla beraber âcizane yorumum ve hissiyatım, mertebelerde ilerledikçe Tevhid-i Esmâ ve Tehvhid-i sıfat mertebelerinde artık çizgilerin ortadan kalkacağını, nefsinde Allah (c.c.) yu bulmus kişinin tamamen yaratılanlar arasında da O'nda kaybolacağını düşünüyorum. Artık ne çizmeye ne de boyamaya gerek olacağını düşünüyorum daha ileri mertebelerde.

(7) Diğer doğa ve insân resimlerini yapabileceği halde neden sadece hayvân resimleri çiziyor ressam? Yine kader ve kazâ anlayışı içinde kendisine Allah (c.c.) tarafindan bu görevin (hayvânları resmetmek) verildiğini diğer yaradılmışları resmetmesinin kendi işi olmadığını düşünüyor olabilir. Bir diğer neden, özellikle insânı resmetmek için yeterli olmadığına kanaat ediyor. Belki bu konuda daha çok çalışması ve Allah (c.c.) nun kendisine bu izni vermesi sonrasında insânı resmetmeye başlayabileceğini düşünüyor olabilir.

Efendi babacığım küçük bir istirhamım olacaktı. Daha önce yapılan calışmaların hikâyelerini yollayabilirseniz çok sevinirim. **(25-1-köle ve incir dosyası, 27-2-genç ve elmas dosyası, 34-3-bakara dosyası)**

Her şey için Allah râzı olsun sizden Efendim. İnşeallah izne Türkiyeye geldiğimde yanınıza uğramak istiyorum izniniz olursa. Allah'a emânet olun Efendim. Hoşça kalın. Oğlunuz Mü……

****

(4) Ay.......Er......

Subject: RE: Ressam Hikâyesi yorumu
Date: Sun, 20 Nov 2011 23:12:08 +0200

Aleyküm selâm Ay….. kızım yazıların güzel olmuş, eline diline sağlık hemen dosyasına koplayacağım. Cenâb-ı hakk daha nicelerini nasib etsin İnşeallah. hayırlı akşamlar Nüket anneninde selâmları vardır herkese selâmlar hoşça kal Efendi Baban.

Date: Sun, 20 Nov 2011 13:27:34 +0200
Subject: Ressam Hikâyesi yorumu

Saygıdeğer Babacığım, Ressam hikâyesi ile ilgili olarak dilim döndüğünce bir şeyler yazdım. Sizin ve Nüket annemin ellerinizden öpüyorum. Saygılarımla

BİR HİKÂYE, BİRÇOK YORUM:

HİKÂYE: Bir gün bir yerde yaşayan bir kişi, tasvirci/ressam olan diğer bir arkadaşının ziyaretine gitmeye karar vererek yola çıkar, nihayet arkadaşının bulunduğu yere gelir ve içeriye girer bir müddet dinlendikten sonra duvarlardaki ve her yerdeki resimlere bakar, hepsinin belirli bir özelliği olduğunu görür. Bu özellik ise, bütün tasvirlerin/resimlerin sadece "hayvân" sûretlerinde olduğudur. Bunun sebebini anlamaya çalışan misafir arkadaşına,

-*"Yapılacak başka resim yok mu!? Neden hep hayvân resimleri yapıyorsun?"* dediğinde, arkadaşının verdiği cevap oldukça düşündürücüdür.

-*"Evet var, fakat bu resimleri "yukarıdaki çiziyor", ben içlerini dolduruyorum"*

HİKÂYENİN DÜŞÜNDÜRDÜKLERİ:

İnsânlar bulunduğu mertebede bildiği şeyleri düşünür, hayal edebilir ve onlar hakkında yorum yapabilirler.

Allah'ın varoluşumuzda hepimize sunduğu bir mutlak kader var. O mutlak kaderimizin içinde de kendi çabalarımıza sunulmuş bazı bölümler var. O bölümleri mutlak kaderimizle tamamlıyoruz.

Hikâyemizdeki ressam da kendisinin bulunduğu ef'âl mertebesi gereği Allah'ın nasip ve müsaade ettiği oranda hayvân figürleri çizmektedir. Bu çalışmalarını sürdürürken müsaade edilen oranda kendinden bir şeyler katabilmekte ve içini doldurabilmektedir.

Bir insân nefsini ne kadar çok terbiye edebilirse o oranda yaptığı resimlere bu güzellikler yansıyabilir. Böylece tabiat ve nihayetinde insân figürleri çizmeye başlar. (Çünkü insân yeryüzündeki en kemalli varlıktır.) Onların içlerini de Hakkın verdiği bilgilerle dolduracaktır.

Ay…..Er……

****

(5) Sa…….Bu…..

Subject: RE: Ressam hikâyesi yorumu
Date: Mon, 21 Nov 2011 00:00:31 +0200

Aleyküm selâm. Hayırlı geceler Sa……. bey kardeşim. üç günlük Kütahya, Tavşanlı seyahatimizden pazar akşamı yatsı vakti sağlıkla döndük çok şükür. İyi de geçti orada da evlâtlar vardı onlara bir dergâh açtık hamdolsun faaliyetlerini orada huzurla sürdürüyorlar. Cenâb-ı Hakk feyizlerini arttırsın, hepsinin herkese selâmları vardır.

Ressam, yazı cevabınızı aldım gerçekten oldukça iyi olmuş elinize dilinize gönlünüze sağlık, içine ilâve ettiğiniz hikâyelerde yakışmış ilginize teşekkür ederim. Cenâb-ı Hakk tefekkür ufkunuzu olabildiğince genişletsin İnşeallah, sizin yazınızıda hemen dosyasına kopyalıyacağım. Diğer kişilerden de cevaplar gelmeye başladı böylece dosya yavaş, yavaş zenginleşiyor. Herkese selâmlar. Nüket annenin de selâmları vardır, hoşça kalın Efendi Babanız.

Date: Sun, 20 Nov 2011 18:45:50 +0200
Subject: Ressam hikâyesi yorumu

S.A. Hayırlı günler Babacığım,

Ressam hikâyesi ile ilgili bir şeyler yazdım. Nasıl oldu bilemiyorum. Biraz geç oldu kusura bakmayın. Temelde bir şey olmayınca...

Nüket annem nasıl? İnşeallah herkes iyidir. Ailece selâm ve saygılarımızı sunuyor, sizin ve annemin ellerinizden öpüyoruz.

BİR HİKÂYE, BİRÇOK YORUM:

HİKÂYE: Bir gün bir yerde yaşayan bir kişi, tasvirci/ressam olan diğer bir arkadaşının ziyaretine gitmeye karar vererek yola çıkar. Nihayet arkadaşının bulunduğu yere gelir ve içeriye girer bir müddet dinlendikten sonra duvarlardaki ve her yerdeki resimlere bakar, hepsinin belirli bir özelliği olduğunu görür. Bu özellik ise, bütün tasvirlerin/resimlerin sadece *"hayvân"* sûretlerinde olduğudur. Bunun sebebini anlamaya çalışan misafir arkadaşına,

-*"Yapılacak başka resim yok mu! Neden hep hayvân resimleri yapıyorsun?"* dediğinde, arkadaşının verdiği cevap oldukça düşündürücüdür.

-"Evet var, fakat bu resimleri "yukarıdaki çiziyor", ben içlerini dolduruyorum"

HİKÂYENİN DÜŞÜNDÜRDÜKLERİ:

Öncelikle hikâyemizdeki şahıs, mekân ve fiillerin neler olduğunu tespit etmeye çalışalım. Hikâyede'ki şahıslardan biri ziyaret eden diğeri ziyaret edilen.

Ziyaret edilen ressamın fiilleri/davranışları söz konusu olduğuna göre ona yaşaması için Cenâb-ı Hakkın lütfettiği mekân şehadet âlemi yani bu dünya.

Ziyaretçisinin ise isimlendirilmesi çok önemli değil, Hakk'ın bir zuhuru. Bakılan mertebeye göre isimlendirilebilen bir zat. Belki ressam'ın kendisi. Kendinden kendine olan bir ziyaret.

Hikâyede bahsedilen en önemli fiil ise, ressamın çizdiği hayvân sûretleri ki; onların çiziminde ressamın tek dahli (müdahalesi) içlerini boyamak. Bu cümleden hareketle akla gelen soru ise,

"Ressamın yaptığı tek şey boyamak. Peki gerçekten boyayan ressam mı? Yoksa öyle mi zannediyor."

Öyle ya, yaşadıklarımız ya da yaşadığımızı zannettiklerimiz birer zandan ibaretse kim ressam? kim nakkaş? Kimdir "yaptım-ettim" diyen? Nedir? ve ne kadardır? yapıp ettiği.

Resme bakarak ressamda güç görmek, kağıt üzerindeki karıncanın kâleme bakıp da onu yazıyı yazan zannetmesi kadar komik elbette. Kâlemi tutan el, ona hükmeden akıl ve o aklın gerçek sahibi, kısaca o **BİR** olan …

Onu görmedikçe, kavramadıkça bireysel benlikler sahnesinde konuş konuşabildiğin, oyna oynayabildiğin kadar.

Hikâye içinde hikâye olur mu? Bilmem ama,

Ülkenin birinde kral bir gün çok güzel bir deniz manzarası çizmesi için ülkenin en iyi iki ressamını çağırır. Resimlerden hangisini beğenirse onu alacağını ve ressama da yüklü bir meblağ ödeyeceğini söyler.

Ressamlardan biri yaşlı ve tecrübeliyken diğeri çok gençtir. Yaşlı ressam tecrübelerinden faydalanarak göz alıcı, cafcaflı bir deniz manzarası çizmeye başlar, genç ressam ise tek, tek her damlayı çizmeye çalışmaktadır...

Bir ay sonra yaşlı ressam resmini bitirmişken genç ressam henüz resmin binde birini bile tamamlayamamıştır.

Kral resimlere baktıktan sonra yaşlı ressamın yaptığı resmi beğenir, diğeri zâten bitecek gibi gözükmemektedir. Kral biten resmi alır ve genç ressama çizmesine gerek kalmadığını, diğer resmi aldığını söyler...

Fakat genç ressam çizmeye devam eder, balıkların pullarına kadar tek, tek uğraşmaktadır. Aradan yıllar geçer, genç ressam artık iyice yaşlanmıştır, ölüm fazla uzak değildir ancak hâlâ resmin yarısı bitmemiştir. Bir arkadaşı daha fazla dayanamaz ve ressama sorar.
- Artık iyice yaşlandın, bu resmi bitirmeye ömrün yetmeyecek, neden

sen de diğer ressamlar gibi çizmiyor, resmini bitirmiyorsun?

Ressam şöyle der...

- ***Ben, bu resme bakıp deniz zannetsinler diye değil, denize bakıp resim zannetsinler diye çiziyorum..***

Hangi ressamın haklı olduğunu düşünmeye gerek var mı bilmem ama belki de asıl düşünmemiz gereken şey, her iki ressamın, resim üzerindeki müdahale ölçüsüdür. Bizim resmettiğimiz şeyi gerçek zannedenler acaba kendi hatalarını fark ederler mi? Fark edemeyip bir ömrü, bu şaşı bakışla heba etmelerinde ressamın sorumluluğu ne kadardır? Resimleri hakikatin kendisi olarak görmek yerine hakikate bakarak resmi yorumlamak daha doğru olsa gerek. Bu noktadan sonra resmi ve ressamı anlamak daha kolay olur sanırım.

Gelelim tekrar asıl hikâyemize.

Her yere hayvân resimleri çizen, daha doğrusu çizilen resimlerin içini doldurmaktan başka bir şey yapmadığını belirten ressam, C. Hakkın bu âlem üzerindeki tasarrufunun ne ve ne ölçüde olduğunu bilen bir ressamdır, diyebiliriz.

Ârif olmak Rabbini ve nefsini bilmek olduğuna göre, Hakkın ezeldeki hükümleri'nin müşahede âleminde mikdar, mikdar dağıtımı ve her esmâ-i İlâhiyye'nin zamanı geldiğinde bu mikdar'a boyun eğerek kendisine düşen vazifeyi ifaya çalışması, hakiki kulluğun da bir gereğidir.

Hikâyemizdeki ressam da, kendi gücünün sınırlı olduğunu, sadece **muâllâk'**ta olanlar üzerinde tasarruf sahibi olduğunu yani resimlerde boş bırakılmış kısımları doldurmaktan başka bir şey yapamadığını vurgularken, **ef'âl mertebesinden** bu vurguyu yapmakta ve irfan yolundaki ilmini ortaya koymakta, ancak; *"Yukarıdaki çiziyor"* diyerek kendisinin hâlâ ikilik üzere bulunduğunu, gerçek tevhide henüz ulaşamamış olduğunu da ifşa etmiş olmaktadır.

Ressamın haklı olduğu husus şudur ki,
Tüm İlâh-î esmâlar için kader iki kısımdır.

Biri **kader-i muâllâk**, diğeri **kader-i mutlak**. Mutlak kâleminin yazdıkları kesindir değiştirilemez.

Kader-i muâllâk sahası ise, kulun niyet, tercih, azim ve irâdesi doğrultusunda ve her şeyden önemlisi de kendi a'yân-ı sâbitesi yönünde yapıp etmelerini gerçekleştireceği sahadır. Burada fiiller gerçekleştiğinde muâllâkta olanlar mutlak'a dönüşmüş demektir. İşte kulun sorumluluğu da burada başlar.

Ressamlar ressamı'nın izni ölçüsünde kullandığımız kâlemin çizgi ve renkleri değişebilir. Ne var ki burada da haddini bilmek oldukça önemlidir. *"Mutlak"* olanda değişiklik yapmak nasıl mümkün değil ise muâllâk olanda yapabileceklerimiz de sınırlıdır. Bu sınırı biz, bazen görür, bilir ve uygularız. Bazen de bizim dışımızdaki esmâlar kendi rolleri gereğince bizi, sınırımızı bilmeye yönlendirir fazla ısrarcı olunca da Cebbâriyyet kanalından zorlayıverirler. Bu noktada şükür ve hamdin gerçekleşmesi de ancak gerçek bir imân ve îkân ile mümkün olur.

Yüce Allah,

"Kendinizi kendi elinizle tehlikeye atmayın "buyuruyor.

Kul kendisini tehlikeye atmamak için aklını kullanır. Cüz'î aklını. Ya da kullandığını sanır. **"Kaderimi değiştireceğim"** derken farkında olmasa da **kaderine yürümüş olur.**

Derslerde öğrencilere sık sorduğum bir sorudur. *"Hırsızlıktan vazgeçen şahsın kaderi için ne söylenebilir?*

Cevaplar her zaman farklıdır. Bilmeyenler, kaderi aklımızla değiştirdik derler. Oysa hüküm mutlak olsaydı takdir gerçek olurdu elbette. Kulun gerekçeleri ise onu rahatlatacak cinsten.

-Arkadaşım nasihat etti, ona hak verdim.

-Kamera olunca vazgeçtim.

-Çocuklarımı düşündüm.

-Yakalanma riskini göze alamadım.

-Günaha girmekten korktum.

………..

Gerekçeler uzayabilir. Ama bir gerçek var ki; mutlak olan vuku bulmuş, muâllâk ise mutlaklaşmıştır. Artık geri dönüşü yoktur.

Sebeplere yukarıdan bakabilmenin kula sağlayacağı tefekkür ise bambaşkadır.

Niye ben?

Neden böyle oldu?

Bu soruları bir kenara bırakabilmenin en kolay yolu da olaylara yukarıdan bakabilmek, beşeri benlikten sıyrılarak değerlendirebilmektir.

Kendi hayatımdan bir örnek vermek isterim.

Bir bayram günüydü. Bir akrabamıza bayram ziyaretine gitmek için, her zamanki sokağa sapıp bakkalın köşesinden dönüp evin karşısındaki küçük boşluğa arabamı park etmiştim. Niyetim her zaman yaptığım gibi geldiğim yoldan dönmekti. Ne var ki kalkma zamanı geldiğinde yan tarafa park eden aracın benim dönüşümü zorlaştırdığını gördüm. Birkaç manevra yapıp vazgeçtim.

*Ev sahibine diğer sokaktan gidip gidemeyeceğimi sordum. Tarif üzere başka bir sokağa yönelerek yola çıktım. Yolculuğum "**mutlak**" yollar ise "**muâllâk**" idi. Ben seçiyordum ama bazen seçimimi etkileyen başka esmâlar da çıkıyordu karşıma. Bahsettiğim park etmiş aracın şoförü gibi. Üzülmüştüm bu park edişe, insânlar neden bu kadar rahat diye hayıflanmış, fazla sinirli birisi olmadığımdan kaderimdeki bu küçük manevraya **"Vardır bunda da bir hayır"** diyerek tepki göstermiştim. Kızmamış, ağzımdan hiçbir kötü söz kaçırmamıştım.*

Diyeceksiniz ki Eeeeeee nolmuş yani. Haklısınız, buraya kadar sıradan bir hâdise. Ama birazdan anlatacağım şey olayı sıradanlıktan çıkaracak.

Ben de herkes gibi yukarıda belirttiğim cümleyi "vardır bunda da ……" alışkanlık gereği söylemiştim. Ama birisi bana bunda nasıl bir hayır

olduğunu anlatmadıkça bu sadece ilme'l yakîn boyutunda kalacak belki de alışkanlıklar dairesinden çıkamayacaktım.

*İşte tam bu duygular içindeyken telefonum çaldı. Arayan ziyaretine gittiğimiz ev sahibiydi. Orada bir şey unutmuş olabileceğimizi, bunu bildirmek için aradığını düşündüm. Oysa telefondaki ses çok farklı bir şeyden bahsediyordu. Âdeta zihnimdeki sorunun cevabını anlatıyor, farklı yoldan dönmek zorunda oluşum ile bu durumdaki "**hayr**"ın ilişkisini açıklıyordu.*

Bilinmesi gereken bir husus var ki, o da geldiğim yolun oldukça dar olduğu karşılıklı iki aracın geçebilmesi için birinin durup yol vermesi gerektiğiydi. Yani aynı yoldan geri dönsem kullanacağım yol bu şekildeydi. Telefondaki akrabam bana şöyle diyordu,

"Kardeşim Allah'ın ne iyi kuluymuşsun. İyi ki dönemeyip diğer yoldan gittin."

İyice meraklanıp neden böyle söylediğini sordum. Cevabı enteresan idi.

"Siz hareket ettikten saniyeler sonra (biz diğer sokağı dönünce) senin geldiğin yoldan aşırı süratle bir araç bu sokağa girdi. Şoför çöp kovalarına çarparak durdu ve inip kaçtı. Arkasından 2. bir araç onu takip ediyordu. O da çok süratliydi. 2. araç suçluyu takip eden bir polis aracıydı.

O yola girmiş olsaydın……."

İşte böyle insân olmak, sınırlı olmak demek. Sınırsız olandan hakikati öğrenebilen herkesin yapması gereken alnını secdeden kaldırmamak olurdu herhalde. Oysa, hamd için sebep aramaya ne hacet.

İşte bu olayda C.Hakkın benim fiillerimdeki yönlendirmesi nasıl farklı zuhurlarla farklı esmâlarla oldu ise, tüm oluşumlarda da bunu düşünmek gerekir. Yoksa hamd ve şükrün gerekçesi gözden kaçabilir.

Ressamın hayvân resmi yerine başka resimler çizmesi konusu ise sanıyorum ressamın mertebesi ile âlâkalıdır.

Herkesin bakışı değerlendirmesi ve fiilleri kendi mertebesindendir. Birinci kattan bakan ile onuncu kattan bakanın gördüğü manzara aynı olmayacağı gibi gördüklerini resmetmesi de manzaraya bağlı olarak değişecektir. Madem ki hikâyemiz resim ve ressamla âlâkalı bu hususu daha iyi açıklayacağını düşündüğüm bir ressam hikâyesini burada belirtmek yerinde olacaktır.

*Ressam iki **arkadaş**, sergide bir tabloyu seyrediyorlarmış. Biri:*

-Şuna bak, güneşin doğuşunu ne güzel canlandırmış, deyince diğeri düzeltmiş:

-İmkânı yok, mutlaka güneşin batışıdır.

*-Belki öyledir. Ama nasıl oluyor da bu kadar kesin **konuşabiliyorsun**?*

Diğer ressam cevap vermiş.

-Ressamı tanırım, sabahları on birden önce kalkmaz.

Öyle ya güneşin doğuşunu hiç görmemiş olan birisi nasıl resmetsin ki güneşin doğuşunu, o sadece gördüğünü resmeder, kendi mertebesinden.

Bizim ressam da kendi mertebesinden çiziyor resimlerini. Kendi tecelligâhından resmedebildiği hayvân, sadece hayvân.

Bir gün insân sûretleri de çizebilecek belki. O zaman da Terzi babam hikâyeyi o şekilde soracak bize ve biz de kendi mertebemizden açıklamaya gayret edeceğiz, dilimiz döndüğünce.

Küçücük bir hikâye hangi tefekkür ufuklarında yüzdürüyor insânı. Birçok kardeşimizin yukarıdaki satırların çok, çok üzerinde düşünceler ortaya koyacağına gönülden inanıyorum. Sebep olandan Allah razı olsun.

Satırlarımı konumuzla alakalı birkaç güzel sözle bitiriyorum.

***Kader,** beyaz kâğıda sütle yazılmış yazı;*

Elindeyse beyazdan, gel de sıyır beyazı!..

N.Fazıl KISAKÜREK

***Hiç şaşmayın saat gibi işler durur kader.**

Yahya Kemâl Beyatlı

*Hiçbir yiğidin kazâ ve kader okuna karşı kalkanı yoktur.

Hâfız

***İnsânlar kendi çılgın ihtiraslarının neticelerini kadere yüklerler.** Walter Scott

*Biz hepimiz, bir çömlekçinin elindeki çamuru andırırız; hiçbir çömlek de çömlekçiye: **''Beni niçin böyle yoğurdun?**'' diyemez. Deniel defoe

Selâm ve dua ile …

Sa…….Bu….. Al………. (Bü……..) 20.11.2011

****

(6) İz…….. As………

Subject: RE: hikâye
Date: Wed, 23 Nov 2011 18:58:13 +0200

Hayırlı akşamlar İz….çiğim, yazını aldım okudum oldukça güzel olmuş ellerine gönlüne sağlık. Cenâb-ı Hakk daha nicelerini nasib eder İnşeallah. Herkese selâmlar Nüket annenin de selâmları vardır hoşça kal. Efendi Baban.

Date: Wed, 23 Nov 2011 17:06:49 +0200
Subject: hikâye

Hürmetler Efendi Babacım. Bugüne kadar sunduğunuz her şeye sonsuz teşekkür ederim. Ressam hikâyesi ile ilgili düşüncelerimi aşağıya özetlemeye çalıştım.

Ressamın, sadece hayvân resimler çizmesi nedeniyle henüz tarikat anlayışına yeni girmiş şeriat mertebesinde ve nefsi emmâre ve levvâme düzeyinde olduğu kanaatindeyim. Kazâ ve kader anlayışı ile ilgili olarakta Cüneyd-i Bağdadi Hz. nin *"Suyun rengi kabının rengidir"* şeklindeki sözü ile alâkalıdır sanıyorum. Nefs terbiyesi ve tezkiyesi yolunda ilerleyen kişinin amelleri'de bulunduğu nefs mertebesine göre şekillenecektir. Amellerdeki düşünceler ve ayrıntıların eyleme geçişinde de Allah (cc) kişinin nefs mertebesine ve emri teklifi'ye uyuşuna göre amelleri zuhura çıkartacaktır. Zira emr-i iradî Allah'dan olup, emr-i teklifi'ye riayet hususunda ise birey serbest bırakılmış, ancak bu serbest bırakılış başıbozukluk değil, *"İlim öğrenmek her müslüman kadın ve erkeğe farzdır", "Beşikten mezara kadar ilim öğreniniz"* vb. hadîslerle belirli bir temele oturtulmuştur.

Hikâyede'ki ressama nefsinin mertebesine göre şekiller ve çizgiler çizdiriliyor ve ayrıca ressamın, çizdiren hakkında mekân tayin ederek *"yukarıdaki"* ile sınırlandırarak, eksik tenzih ve tevhid anlayışına da sahip olduğu da anlaşılmaktadır. Kabının rengi (nefs mertebesi) ne göre ameller zuhura çıkmaktadır. Âlemler fiili ve tafsilî Kûr'ân olduğundan dolayı, birey, çizdiği resimlerle, yaptığı amellerle, Kûr'ân'da ki kendi yerini, Kûr'ân anlayışını zuhura çıkartacaktır. İnsân, doğa vb. resimlerdeki temada bulunduğu nefs mertebesi ve tevhid anlayışına göre şekillenecektir. Çizilen resimlerin, yapılan amellerin (kader) içinin doldurulması, renk ve düzenleme içeriğinin tayin edilmesinde, bireyin emr-i teklifi'ye ne kadar uyup uymadığı sonucunu tayin edecektir. Her ne kadar bu tayinde kısmi bir rolü var gibi görünüyorsa'da, emr-i teklifi'ye uyuşu, ayan-ı sabitesi ve Rabb-ı hassına ve Allah ve tevhid anlayışının izin verdiği ölçüde olacaktır. Doğadaki hayvân renklerinin taklidi veya bu renklerin dışına çıkılışı kadar. Bütün bunlarda Allah'ın ilim dairesindedir.

Dışarıdan resimler, hakikat ve marifet mertebesinden bakan bir gözle değerlendirildiğinde, bu sınırlı anlayıştan Allah ismi câmisi'nin rızası olmayacağı açıktır. Zira Allah kulunun daha ileri bir tevhid anlayışında olmasından hoşlanır. Şirke rızası yoktur. Bireyin ressamlığı itibariyle Rabbı hası çizenden razıdır. Çizende merzî'dir. Ancak Allah ismi câmi diğer isimlerininde razı olmasını ister. Allah hayır ve şer diye adlandırılan her şeyi halk eder, ancak şer olarak yapılanlardan rızası yoktur. Birey, gelişen olaylarda , emri teklifiye göre yani Kûr'ân ve sünnete göre tedbirler ve amellerle bu olayları süsleyerek, önündeki yolu daha açık hale getirebilecek ve hikmetleri daha iyi sezecektir daha doğrusu sezdirilecektir. Gelişen olayları (resimler), kazâ'nın kadere dönüşümü olarak algılayacak olursak, kazâ-i mutlak ve muallak oluşuna göre, boyama ve düzenlemedeki hususlar nefs mertebesi ve tevhid anlayışıyla Kûr'ân ve hadîs bilgileri ile yapılan eylem, muallâkta olan kaderin zuhurunu ya ortadan kaldıracak yada hafifletecektir. Mutlak kazâdaki olaylar nasılsa zuhura çıkacaktır. Bu şekildeki bir davranış her iki cihanıda saadetle geçirmemizi sağlayacaktır. Ezeli ilmiyle her şeyden

haberdar olan Allah (c.c.), fiili en hayırlı sonuçla neticelendirecektir. (lâ faile illâllah). Burada bir arifibillâh'ın şu sözü bize ışık tutabilir. (Tabi ol Resulüna, her işi Hüda eyler) Ayrıca (lâ havle velâ kuvvete illâ billâh; lâ ilâhe illâllah muhammed resul allah) tevhidleride bunu desteklemektedir.

"Nefsini bilen Rabbını bilir" hadîsince, dışarıdan resimlere bakan kişi, resimleri çizene daha üst mertebeden hitap ederek, olaylardaki hikmeti, içinde bulunulan mertebenin daha üst mertebelerinin olduğunu ikaz etmekte, irşad etmektedir. *"Suyun rengi kabının rengidir"* sözü ile değerlendirildiğinde, kişinin olaylardaki rolü, kendi nefs mertebesinden olacaktır. Suyun rengi kab rengi ile aynı, şeffaf olduğunda ise, olaylara bakış tecelli renginde olacaktır. Muhyiddin-i Arabi Hz. nin buyurduğu gibi: " Gönlüm bir ceylâna mer'a, bir ruhbana manastır, bir mümine Kûr'ân........... vb.....oldu" anlayışı ile tecelliye bakacaktır. Yani kişi her mertebenin hakkını yerli yerince verebilecektir, karşısındaki kişinin bulunduğu mertebeden veya üstünden hitap edebilecektir.

Daha öncede belirtildiği gibi âlemler, fiili ve tafsili Kûr'ân olduğundan, her bireyden Kûr'ân'da ki, yerine göre, yani nefs mertebesine ve tevhid anlayışına göre ameller ve eserler zuhura çıkacaktır ve olayların sonucunu da bunlara göre değerlendirecektir. Buda irfan yolundaki öz bilgilerdir. Tıpkı bulunduğumuz nefs mertebesine ve tevhid anlayışına göre gördüğümüz zuhuratlar gibi. Diğer mertebelerin herhangi birinde olan bireyin Kûr'ân'da ki Sûrelerden, Âyetlerden, hadîs-i şeriflerden hayata aktardıklarıda mertebesine göre olacaktır. Bunlarda zâten *"Hakk yolunun seyri..." "İrfan mektebi"* vd. kitaplarınızda özetle anlatılmıştır.

Sûltanım Terzi Babacım, Sizin ve Nüket annemin ellerinizden öper, en derin sevgi ve saygılarımı iletir, hürmetlerimi sunarım.

Oğlunuz Me…… İz…… As…….

****

(7) İb……Ye……..

Subject: RE: bir hikâye birçok yorum
Date: Thu, 24 Nov 2011 19:21:04 +0200

Hayırlı akşamlar İb……..ciğim hikâye ile ilgili yazını aldım güzel olmuş ellerine diline sağlık, Cenâb-ı Hakk daha nice idrakler nasib eder İnşeallah. Herkeze selâmlar hoşça kal.

Subject: bir hikâye birçok yorum
Date: Thu, 24 Nov 2011 16:42:51 +0200

Değerli Terzi Babam

Gönlüme yükseklerden bir cemre gibi düşen *''bir hikâye bir çok yorum''* başlıklı bir ressam hikâyesi ve billurdan süzülmüş ifadeleriniz, masivaya saplanmış zihnimde ve aklımda, tefekkür ufuklarını açtı inşaallah. Kelâmınız ve kâleminiz bir sihirli değnek gibi gönlümüze dokunduğu anda özümüze döndürüyorsunuz bizi. Ne olurdu bu hâl

devamlı olaydı. Efendim, ne olur bizi halimize bırakmayın, dünyaya dönüp duran kalbimizi hakikate kul(b) ediniz, ruhumuzu bu dünya zindanından azad edip hür ediniz efendim.

Hikâyenin bende uyandırdığı âcizane düşünceleri izninizle arzetmek isterim.

Ressam kendisine verilen rolü kendi mertebesinde hayata geçiriyor. Kaderi Mutlakın çizdiği mertebe-çerçeve'de Kaderi Muallâkı icra ediyor. Ressamın mertebesi Esmâ mertebesi olup bunun yukarısına çıkmaya kabiliyeti yok. Hay esmâsı'nın tecellisini yaşıyor. Hay (diri) mertebesinin tüm renklerini yaşayabilir mi, onun kabiliyetine bağlı. Ancak topraktan yukselip müstakil harekete geçtiği de bir vakıa. Eğer kendisine doğa resimleri verilseydi Ef'âl, insân resimleri verilseydi Zat mertebelerinde olacaktı. yukarıdan verilen çerçevelerin içini doldururken Kaderi Muallâk ve cüz-i irâde çerçevesinde insiyatifi ve irâdesi olmalıdır.

Ef'âl, esmâ, sıfat, zat, İnsân-ı kâmil mertebelerinde olsaydı neler çizebilirdi? âcizane fikrim: ef'âl'de doğa manzaraları, esmâ'da hayvân, sıfatda madenlerin renkleri ve özelliklerini gösteren resimler, zat'da insân resim ve figürleri, İnsân-ı kâmil de ise tefekkür, irfan bilgilerini içeren hikmetli sözlerin (resmi nasıl olur bilmem) tasvirleri. bu hikayeden anladığım Allah(c.c) insana hayat veriyor ve çerçevesini çiziyor, insan da bu çerçevenin içini yaşamı ve fiilleriyle dolduruyor. efal mertebesinden yükselmek için bir insanı kamilin, bir arif zatın elinden tutup irfaniyetimizi yükseltirsek ancak diğer mertebelere erişebiliriz. eğer ef'âlde kalırsak şeriat mertebesinde yaşar ve bu mertebeden sorumlu olur ve bu mertebeden muhatab alınırız. has kullardan ''*gir cennetime*'' dediği kullardan olmak istiyorsak hakikate, irfaniyete yönelmemiz gerekmektedir. O'nu hakkıyla tanımadan, hamdimizi en yüksek seviyelere çıkartmadan bu dünyadan gidersek kabiliyetlerimiz ve bize verilen fırsatlar doğrultusunda sorumlu tutuluruz. Cenâb-ı Hakk madem ki bize Terzi Babamızı lütfetti, artık bu nimetin tüm boyutlarıyla sorumlu ve yükümlüyüz. ya bize vasat bir yaşamı ve mertebeyi verseydi? o zaman kendi gücümüzle buna varabilirmiydik vesselâm. selâm ve hürmetlerimle. Evlâdınız İb…… Ha…… Ye…….

****

(9) Vo……Kı……

Subject: RE:

Date: Mon, 28 Nov 2011 22:12:54 +0200

Hayırlı akşamlar Vo……. oğlum, Gönderdiğin yazın güzel olmuş eline diline sağlık dosyasına aktaracağım, ayrıca ilgilendiğin içinde teşekkür ederim. Cenâb-ı Hakk daha nice güzel idrakler nasib etsin İnşeallah.

Subject:
Date: Thu, 24 Nov 2011 19:07:10 +0200

Efendim mübarek ellerinizden öper hayırlı ve uzun ömürler dilerim.

Ressam hikâyesi ile ilgili haddim olmayarak birazda uzatarak düşüncelerimi yazmaya çalıştım. Bu yazıda sadece kader kısmı ile ilgili olan kısmına yönelebildim. Eğer uzunsa lütfen değerlendirmeye almayın.

Saygılarımı ve sevgilerimi sunarım. Vo……. KI…..

Efendim bu hikâyeden anlayabildiğim kadarı ile;

Ressamın resimlerde hep hayvâni sûretler çizmesi, kişinin kendi içindeki ruhsal durumunu manevi yapı olarak hangi mertebede olduğunu ve vasıflarını ortaya çıkarıyor.

Çünkü insân kendisinde bulunan cevheri ortaya koyabilir. Yani **Hâdi** ismine mazhar olan bir mahalden hidâyet yansıyacağı gibi **Mudil** ismine mazhar olan bir mahalden de delâletin yansıyacağı aşikardır.

Ressam'ın sürekli hayvâni sûretteki resimleri yapması onun üzerinde mutlak sûrette hayvâni özellikteki duyguların, kuvvelerin yani nefsi emmâre'nin hükmü altında olduğunu söyleyebiliriz.

Ressam'ın resimleri *"yukarıdaki çiziyor"* demesi bu duyguların ve düşüncelerin Cenâb-ı Hakk'tan kendisine geldiğini, mutlak bir tasarrufun kendisinde tecelli ettiğini dolayısı ile kadere imân-ı olduğu anlaşılmaktadır.

Bu yönüyle de kader çizgisi içerisinde (külli irâde) kişiye sunulan bir programın olduğunu bu programın dışına kimsenin çıkamayacağını *"fakat ben içlerini boyuyorum"* ifadesi ile kendisinde cüz-i bir irâdenin de mevcut olduğunu söylemek istemektedir.

Şeriat mertebesinde ve ikilik anlayışı (gizli şirk) içerisinde bir anlayıştadır.

Bu hikâye ye Kazâ ve Kader yönünden bakacak olursak;

Gerçekte tek ve mutlak olan **Cenâb-ı Hakk** tüm mevcudatın programını ilmi İlâh-î de **a'yân-ı sâbite** olarak **Kün** emriyle zuhura getirmiş, o zuhurda neyi ve hangi hükmü murad etmişse onun hükmünü ortaya koyacak zuhurlar meydana getirerek onun programı dahilinde varlık sahnesine çıkarak hükmünü icra etmektedir.

Bu kader konusu ile ilgili Muhyiddîn-i Arabî Hazretlerinin aşağıda Yıldızların Mevkii kitabından bir bölümü bu konuya ışık tutması bakımından eklemeyi uygun gördüm.

Tevfîk; (Cenâb-ı Hakk'ın kulu başarıya ulaştırması) kulun çalışarak elde edeceği bir şey değildir.

Tevfik, Allah'ın kendi huzuruna seçtiği hâs kullarının kalblerine ilkâ ettiği bir nûr-u İlâh-î'dir.

Kulun kurtuluşu ancak Tevfîk-i İlâh-î ile gerçekleşir. Kul yüce derece ve mertebelere de ancak Allah'ın yardımıyla ulaşabilir.

Tevfîk hibe edilen bir sırr ve kulun kalbine kondurulmuş bir nurdur.

Kulun İrâdesi tevfîk'in özelliklerini ve hakikâtlarını bilmesi itibariyle, tevfîkle vasıflanması ve tevfîkin kulda peyda olmasında Allah'ın İrâdesinin bağlantısı vardır.

Böylece de, kul için bu irâde hâsıl olur ve o irâdeyi kendi kesbi olduğunu tahayyül eder.

Halbuki kulun tevfîkle vasıflanmasında ki gerçek sebeb; Allah Subhânehû'nun irâdesi'dir.

Fakat kul, kendisini tevfîkin talebine sevk eden irâdesinin, İlâh-î Tevfîkin eseri olduğunu bilemedi. Evet!., İlâh-î Tevfîk olmamış olsaydı kulun irâdesi gerçekleşemezdi.

Zîra, kulun tevfîki irâde etmeside İlâh-'i Tevfîkden'dir. Ancak insânların çoğu bunu bilincinde değildir.

Tevfîk: Kul yaratılmadan önce, Allah'ın katında kul için olan inâyet-i ilâh-î'dir.

Tevfîk: Allah kulu icâd ve hitâb ettiği esnada kulun üzerine olan en yüce ihsânı'dır.

Tevfîk'in İlâh-î bir inâyet ve ihsân olduğuna, Allah'ın şu buyruğu delâlet etmektedir.

«İmân edenlere Rab'leri indinde kendileri için muhakkak bir kadem-i sıdk olduğunu müjdele.» (Yunus sûresi, âyet: 2)

İmân edenler daha yaratılmadan önce kendileri için bu kadem İlmi İlâh-î'de gerçekleşmiştir. Bu kadem de Allah'ın kendi Zâtına yazdığı Rahmeti İlâh-î'dir.

Vakta ki Allah Tealâ, Kerem sıfatıyla Ayân-ı Sâbiteleri icâd etti ve onların varlığını açığa çıkardı, lûtfuyla onların ihtiyaçlarını üstlendi. Artık, Allah Azze ve Celle onları tevfîk'in hakikâtlarıyla donattı ve onlara, O'na ulaştırıcı yolları açıkladı.

Enbiyâ'ya melekler, Evliyaya da Enbiyâ'lar ve meleklere de yaratılışları vasıtasıyla açıkladığı gibi.. Böylece onlar güneşe giden aydınlık yolu üzere hidâyeti kabullendiler. Ve Mi'raca vesile olan yükseliş kanatlarına binerek uruc ettiler.

Artık Tevfîk, bütün hâllerinde onları yalnız bırakmayan sadık bir arkadaş olmuştur. Tevfîk onları Allah'a yaklaştıran amellere yön vermekten de geri kalmadı.

Allah'ın rızasına vesile olacak ameller; kalbî, nefsi ve duyu organlarına mütevecih muamelattan ibarettir.

Tevfîk-i İlâhi onları himmetlerinin fevkine varıncaya değin yönlendirdi.

Tevfîk-i İlâhi onları hazreti Cud ve Kerem Makamına indirdi.

Onlar o ni'metler deryasında ve Cennet nimetleri içinde garkoldular. Ve Tevfîk-i İlâhi onları istivaya benzer bir makama çıkardı.. O makamda Allah'ın onlara, vermeyi takdir kıldığı nimetleri bağışladı.

Bütün bu olan bitenlerin esnasında, Hak'kın onların işlerini üstlendiğini bildiler. Halbuki daha "İNSÂN" namıyla yâd edilen bir şey değildiler..

Sonra, onlar için duâ etme mahallinde Allah'a sözlü yakınlıkları, o işlerden uzak olduklarını gösterdi. Zîra, Allah'ın ihsân ettiği bunca cesim ve lâtif nimetlere karşı şükür etmeyi irâde ettiler. Halbuki Şâkir meşkûr ve Zâkir mezkûr idi.

Dolayısıyla bu hakikât onları, irâde ettikleri sözlü Şükür'den engelledi. Artık kul, bütün gücünü sarf etmesine rağmen, Allah'a hamd ve sena etmekten aciz oldu. Ve bu hâlin senanın fevkinde olduğunu gördüklerinden, şaşkınlık ve hayret makamında durakladılar... Sonra, insânlar kendilerinden açığa çıkan Allah'ı övmeleri sena etmeleri, ancak Allah'ın kendi fiiliyle Zâtını senâ etmesi olduğunu bildiler.

İnsânların böyle idrâk etmelerinin lüzûmiyetini yazacağımız âyet delâlet etmektedir.

«Zâten size az bir ilimden başkası verilmemiştir.» (İsrâ Sûresi, Âyet: 84)

Terzi Baba bir sohbetinde Âdem (a.s.) ile İblisin arasındaki farkın, İblisin beni sen azdırdın diyerek Cenâb-ı Hakk'a âsi olması Âdem (a.s.) 'ın kendi nefsine dönerek Ben kendime zulmettim diyerek hatayı üzerine alması yani gerçek anlamda EDEP göstermesidir diye anlatmıştı.

Dolayısı ile bütün güzellikler Cenâb-ı Hakk'tan bütün kötülüklerde nefsimiz (emmâre) den'dir. Vesselâm.

****

(10) Mu....... Ak.......

Subject: RE: Bir hikâye birçok yorum
Date: Mon, 28 Nov 2011 22:19:06 +0200

Hayırlı akşamlar Mu……cığım. Gönderdiğin mailine seyahatta olduğumdan ancak cevap yazabildim. Yazın güzel olmuş eline diline sağlık Cenâb-ı Hakk daha nice düşünceler nasib eder İnşeallah. Hoşça kal Efendi Baban.

Subject: RE: Bir hikâye birçok yorum
Date: Fri, 25 Nov 2011 15:22:35 +0200

Terzi Baba merhaba, Hayırlı Cumalar. İyisinizdir inşeallah !

Ek'te yazmış olduğunuz ressam'ın hikâyesini şöyle yorumlamaktayım

- Ef'âl mertebesindendir.

- Ressam . ef'âl mertebesindedir.

- Resimler insân veya doğa olsa idi esmâ mertebesinde olurdu.

- Ressam'ın renk düzenleme seçeneği vardır. Zira içini doldurmaktan kasıt budur.

- Diğer mertebelerin birinde olan kimseye ilham edilir. Bu ise şiir, kitap yazma veya Âyet yorumlama şeklinde tecelli eder. Bunun daha birçok tecellileri olmakla birlikte kişinin gayreti ve kabiliyetine bağlıdır.

Selâmlar, Mu……. AK…….

****

(11) Ce……. Öl……….

Subject: RE: Bir hikâye bir çok yorum
Date: Mon, 28 Nov 2011 22:57:03 +0200

Hayırlı geceler. Ce…… bey kardeşim, yazın güzel olmuş ellerine diline sağlık dosyadaki yerine aktaracağım gelen cevaplar bittikten sonra düzenlenmiş bir kitap olarak cevap yazanlara gönderilecektir böylece herkes herkesin fikirlerinden istifade edecek hayat görüşleri biraz daha genişleyecektir. Rabb'ımıza şükrederiz. Herkeze selâmlar. Seyehatte olduğum için cevabım bu yüzden biraz gecikti. Efendi Babanız.

Subject: RE: Bir hikâye birçok yorum
Date: Fri, 25 Nov 2011 20:19:23 +0200

Hayırlı günler Efendi Baba ,

"Bir hikâye birçok yorum'' isimli tefekkür çalışmalarının bu bölümündeki anlattığınız hikâye üzerine oluşan düşüncelerimi sorulara cevap şeklinde ifade etmek isterim.

(1) - Kazâ ve kader yönünden incelenmesi,

'' Yukarıdaki çiziyor ben içini dolduruyorum'' ifadesi ile kader'i mutlak kastedilmiş olabilir. Sınırları çizilmiş bir resimde ressamın dahlinin olmaması bu kanaati desteklemektedir. Sınırlar ömür, rızık evlât, mal, mülk, hastalık gibi insân'ın değiştiremeyeceği kısımları temsil ediyor olabilir. Resmin içini kendi isteğine göre doldurması cüz-i irâdeyi ifade edebilir.

Şu sorulabilir: Sadece resmin çini doldurmakla nasıl bir sorumluluk (imân) söz konusu olabilir? Kanımca sorumluluk resmin sınırlarına riayette ve verilen kurallara göre de içini doldurmaktadır. Resmin sınırını aşarsa istenen resim olmaktan çıkacaktır. Onun için resmi belirleyen sınırlarıdır. Hatta şunu da söyleyebiliriz; içi doldurulmamış olsa da bir at resmi sadece sınırlarıyla mümkündür. Ancak bu ressama bir şey kazandırmaz. Çünkü resmi çizen kendisi değildir. Ressam içini doldurduğu zaman ressam olacaktır. Ressam'ın cüz-i irâdesinin hareket alanı tualdeki resmin doldurulacak kısımlarıdır.

Resmi doldururken de insân aslında başı boş değildir. Bunun da kurallarını vermiştir *''Yukarıdaki''.* Meselâ resmin içini doldururken boya kullanabilir. Boya kullanmasının tasavvuf yoluna (Sıratullah 'da seyr) girmesi olduğunu düşünüyorum.

(2) - Resmi yapan kişiye hayvân resimleri yaptırılması, bulunduğu idrak ve yaşantısı itibariye olmuş olabilir. Hayvânlar âlemi'nin namazdaki temsil hareketi rükudur. Rükû Mûseviyyet mertebesinin namazdaki ifade şeklidir. Bu bakımdan tevhit mertebesi olarak Mûseviyyet (Tenzih) mertebesi denebilir.

Ayrıca Ressamın *''Yukarıdaki çiziyor ben sadece içini dolduruyorum''* demekle de ikili bir tevhit anlayışında olduğu, O ve ben anlayışının tam da tenzih mertebesindeki bir tevhit idraki olduğu söylenebilir.

İrfaniyyet mertebeleri yönünden ise çizilmiş sınırlar (şeriat) içinde hareket ile seriat ve tarikat mertebesinden bahsedebiliriz.

(3) – Halkiyyet'in şehadet âleminde zuhura gelmesinde dört âlemden bahsedilebilir: Bitkiler, hayvânlar, madenler (cemadat) ve insânlar (diğer lâtif mahlûkları konu dışı bırakıyorum)

a: Bitkiler âlemi : Tevhid mertebelerinden Tevhid'i ef'âl mertebesini sembolize ediyor diyebiliriz. Namazdaki kıyam hali bitkiler âlemini temsilen Allah'a (c.c.) şükür için yapılan bir fiildir. İbrahimiyyet mertebesinin namazdaki hareketidir.

b: Hayvânlar âlemi hikâyemizin konusudur.

c: Madenler (cemadat) âlemi: Namazdaki secde hâli İseviyyet makamıdır. Madenlerin şükrünü temsilen yapıldığı fiildir. Tevhid mertebesi olarak Tevhid'i sıfat mertebesidir. İseviyyet makamı , fenâfillâh makamı'dır.

d: İnsânlar âlemi: Namazda tahiyyat hâlinde insânlar'ın mi'rac imkânına sâhip olabileceği makamı'dır. Makam'ı Muhammediyyet diyebiliriz. Temsil ettiği tevhit mertebesi Tevhid'i zat' tır.Bakâbillâh makâmı'dır.

(4) - Ressamın resmin içini doldurma mecburiyeti vardır. Resmin dışını *''Yukarıdaki''* çiziyorsa ressamın mükellefiyeti gereği içini doldurması lâzımdır ki sorumluluğunu ifa etmiş olsun. Bunun için renk ve düzenleme yapabilir. Ancak bu düzenlemeler ve boyamalarda da bir tavsiye bulunmaktadır ki bu dindir.

Hiç boyama ve düzenleme yapmayan kendine ait bir eylemi olmadığı için sınavını nasıl verebilir? Sanki doğumdan sonra ölmüş gibi olmaz mı hiç bir eylemde bulunmayan?

Doldurma yaparken tavsiyelere uyulursa oluşan eylem amel'i sâlih olur. (Eylemin mânâ sahibi Hakk olduğu için). Boyama yaparken de boya seçimi önem arzediyor.*''Biz Allah'ın boyasıyla boyanmışız. Allah'dan güzel boyası olan kim? Biz O'na kulluk edenleriz.''* Âyet'i kerîme'de boyanacaksanız bile bir boya vardır; o da Allah'ın boyasıdır deniyor. Doldurma yaparken düzenleme yapabilir. Boyama mecburiyeti olmayabilir. Bu yol (Allah'ın boyasıyla boyanmak) sıratullah yoludur ki bu da herkesin mecburiyeti değildir. Kabiliyeti olan ve gayret edenin yapacağı bir iştir boyama.

Ehline şarttır boyama; ehil olmayana şart değildir.

(5) - Ressam arkadaşına resimleri yapanın ''*Yukarıdaki*'' şeklinde ifade ettiği için Allah'ı (c.c.) ötelerede konumlandırarak (tenzih ederek) bulunduğu tevhid mertebesini de ifade etmiş oluyor. Ressam Mûseviyyet mertebesinde'dir.(Tenzih mertebesi, tevhid'i esmâ).

(6) - Diğer tevhid-i mertebelerde olan ressamlara :

Bitki resimleri çizdirilseydi: Tevhid'i ef'âl (İbrâhîmiyyet mertebesi) olurdu. Mâden resimleri çizdirilseydi: Tevhid'i sıfat (İseviyyet mertebesi) olurdu. İnsân resimleri çizdirilseydi: Tevhid'i zat (Muhammediyyet mertebesi olurdu.

Efendi Baba, düşündüklerimi kısa, açık ve net yazmaya alışmış birisi olarak daha çok fazla şeylerin söylenip yazılacağı bu konuda yukarıdakileri yazabildim.Düşüncelerimin isabetli olup olmadığını ve daha üst mertebelerden hakikatini sizin mihenk mertebesindeki izâhatınızla anlayacağız.

En derin hürmet ve selamlarımla ellerinizden öperim.

Gönül evlâdınız Ce…… Öl…….

****

(12) Me……..Ce…..

Subject: RE: No Subject
Date: Tue, 29 Nov 2011 16:06:53 +0200

Ve aleyküm selâm rahmetullahi ve berekâtühü. Me…….. bey sevgili kardeşim. Aşıkane, şiirsel, duygusal ve irfaniyetle yazılmış yazınızı aldım, ancak cevaplayabildim, **"Düzce"** taraflarında seyahette idik yeni döndük. Yazınızın daha müddeti vardı o yüzden geç kalınmış değildir merak etmeyin, gelen cavapları dosyasında topluyorum cevaplar sona erince sayfa düzenlemesi yapılıp ilgililere gönderilecek İnşeallah. Cenâb-ı Hakk'tan daha nice lütuflarda bulunmasını niyaz eder, dünya ve ahret işlerinde başarılar ve bereketler dilerim. Ayrıca ilginize de teşekkür ederim. İnşeallah görüşmek ümidi ile, herkeze selâmlar hoşça kalın. Necdet.

To: terzibaba13@hotmail.com
Date: Sat, 26 Nov 2011 13:27:56 +0200
Subject: Re: No Subject
From: mehmetceri@superonline.com

Selâmün aleyküm ve rahmetullahü ve berakâtühü. Sevgili, sevgiliye dediki, ey sevgili sana nasıl hitab edeyim de söze gireyim ??? Düşündü, düşündü, hitabım bu güne mi olsun? evvele mi? zâhire mi olsun, ...mi? Şu mânâ ile belki biraz yaklaşırım sevgiliye.

3 Sûret gösterildi ve denildi ki ;
"görüneni değil, olanı tasdik et. İhmal etme, mutlaka tasdik et."

Bu **3** Sûret; Sizin, Vedat beyin ve Ekrem beyin idi.

Baş gözü, ne isim verilmiş ise ve de bize o isim bildirilmişse (Âdem'e isimleri öğrettik misâli), gördüğümüz tasviri Necdet Beyefendi, Vedat Beyefendi, Ekrem Beyefendi olarak tarif eder, anlatırız. Ne şey ki, kişi hem görme özürlü, hem de sağır ise.... Lâfı uzatıp başınızı ağrıttı isem, aff ola Ey Sevgili.

Bunca zaman geçtikten sonra cevap yazabildiğim için, aff ola Ey Sevgili. Ben bir boş çuval'ım, sen söyle ben dinleyeyim, Ey Sevgili. Ne var ki O (HüVe) Sûltan içini doldura çuvalın, eline fırçasını alıp tasvirin içini doldura *"sıbgatullah"* ile. Sonrada evvel HüVe, şu an HüVe, ahir HüVe zevk etsin kendini. Baş gözü ile ben Me….. dilerim ebedi saadet, vesSelâm Ey Sevgili

****

(13) Cü……. Os………

Subject: RE: Bir hikâye birçok yorum Cü……..ten!
Date: Tue, 29 Nov 2011 16:29:22 +0200

Hayırlı akşamlar Cü……..çiğim, gönderdiğin yazını aldım oldukça güzel olmuş eline gönlüne sağlık yerine kopyalayacağım cevaplar gelmeye başladı ve devam ediyor. Bu da bir kitap olacak İnşeallah. Bizler çok şükür iyi olmaya çalışıyoruz, İnşeallah sende iyisindir. yazını göndermediysen annene de gönder, onlarda okusunlar. Herkeze selâmlar Nüket annenin de selâmları vardır, hoşça kal, Efendi Baban.

NOT= Vaktin olursa hikâye yi özetleyerek çevirip Gustavo ya da gönder dilerse cevabını sana göndersin sen de çevirerek bana gönderirsin onun da yorumunu almış oluruz.

Subject: Fw: Bir hikâye birçok yorum Cü…….ten!
To: terzibaba13@hotmail.com

Efendi Babacığım ellerinizden öperim Nüket anneciğime'de çok, çok selâmlar

Bir gün bir yerde yaşayan bir kişi tasvirci-ressam olan diğer bir arkadaşının ziyaretine gitmeye karar vererek yola çıkar nihayet arkadaşının bulunduğu yere gelir ve içeriye girer bir müddet dinlendikten sonra duvarlarda ki ve her yerdeki resimlere bakar, hepsinin belirli bir özelliği olduğunu görür. Bu özellik ise bütün tasvir-resimlerin sadece "hayvân" sûretlerinde olduğudur. Bunun sebebini anlamaya çalışan misafir arkadaşına,

>(yapılacak başka resim yokmu! neden hep hayvân resimleri yapıyorsun?) *dediğinde, arkadaşının verdiği cevap oldukça düşündürücüdür.*

>***(Evet vardır, fakat bu resimleri "yukarıdaki çiziyor", ben içlerini dolduruyorum)*** *demiştir.*

İşde benim nâcizâne yorum'um;

(1) Kazâ ve Kader konusu'da; bence bu ressam kardeşin kaderi mutlak ve kaderi muallâk açısından bakıldığında, İlâh-î seyri sülûk yolunda, Allaha olan inancı ve teslimiyyeti açısından, kaderi bir bakıma Hayvâni mertebeye kadar yukselmis olması ve bu mertebede rahat kalmış olmasi olabilir. Kaderi mutlak hayvâni mertebede takılmıs olması, kaderi muallak da bu resimdeki hayvânlarin içini doldururken ki seçtiği renklerinde kendi seçimi olması. Tahminim hayvâni mertebe içindeki, bitkisel mertebeye veya insâni mertebeye yakinliği derecesi ile renkleri seçiyor olabileceği. Çünkü sonuç itibari ile her mertebe içinde de mertebeler olduğundan ve bu mertebelerin renkleri farklı olduğundan, seçtigi renklere göre bulunduğu yeri ifşa etmesi.

(2) Hangi mertebeden; Bu bahsedilen hikâyede ki ressamımız daha önce belirtiğim gibi benim tahminim hayvâni mertebede kaldığıdır. Her halk edilen, ruhâni yolculuğunda, bir noktadan başlayıp sırası ile, bitki âlemi, hayvân âlemi, insân âlemi ve insân-ı kâmil olabilme şansı taşıdığından, (Hz MUhammed (s.a.v.) Efendimiz sonrası tabiki) bu ressamımız tahminim itibari ile hayvâni mertebede takılmış ve bunu kendisinin Îlâh-î hedefi görmüştür. Aslında bence, başka diyarlardan arkadaşının yanına gelip ona bu soruyu sorması bile, kendi mertebesinden bir yukarıya atlamak için ona bir şans olabilir. ona bir hatırlatma olabilir HAKK dan gelen. Belkide HAKK Teâlâ ona bir şans daha veriyordur, ileriye doğru gitmesi konusunda. Bir konunun bir sekilde açılmış olmasi bile HAKK'kın kullarına aslına bir bakıma rahmetidir'de bence.

(3) İnsân veya doğa resimleri olsa idi, o derviş ya bitki mertebesinde yada insân mertebesinde seyahat ediyordur anlamına geliyor tahminiydi.

(4) Ressamın çizdiği resimleri hangi renkle boyayacağı ile ilgili; Resimlerin içini doldurup doldurmama seçeneği ressama bırakılmiş gibi, daha doğrusu ressam bunu kabul etmis. kendi açıklamasında *"yukarıdaki çiziyor"* BEN içlerini dolduruyorum Derken, ressam hangisinin kaderi mutlak hangisinin kaderi muâllâk olduğunu kabul etmiş gibi. Resimlerin içindeki renkleri sanırım kendi seçiyor ve bu seçimde sanırım kendi bulunduğu mertebe içindeki mertebesine göre yapıyor. Farklı renkler farklı mertebeleri temsil ettiği için.

(5) Ressamın yaptığı işden Ressamın birde teşbîh mertebesinde olabileceği tahminim. HAKK'ı tasvir etmek istemesi, bir şeyler çiziyor olması gerekliliği, HAKK'ı çizdikleri ile özdeşleştirmesi hangi mertebenin gereği ise o mertebede Ressam. Teşbîh ile kendini ifade edebiliyor sanırım. Daha ileri mertebede çünkü farklı dervişler farklı yorumlar yapmışlar HAKK Teâlâ icin. Yunus meselâ *"Ete kemiğe büründüm Yunus diye göründüm"* demiş (aklıma bu geldi bu satırları yazarken, konu ile alâkalımı bilemiyorum ama yazayım dedim)

(6) Diğer mertebelerdeki insân'lar, dervişler, mertebelerine göre çizme gereği duyslardı, bitki çizebilirlerdi, insân çizebilirlerdi, doğa resimleri çizebilirlerdi, bazısı ise çizmeye gerek duymadan sözleri ile

ifade edebilirdi. Tenzîh mertebesinde ayrı, teşbîh mertebesinde ayrı, Tevhîd mertebesinde ayrı şekilde kendisini ifade edebilirdi.

birde ben genel olarak bu hikâyeye yorum yapayım istedim farklı bir bakıştan;

Bir insânın bir insânı ziyareti bana "bilinmekliğimi istedim, Âdemi halk ettim" uyarısını, bilgisini hatırlatti. Bir insân diğer insân'ın ayağına gidiyor ziyarete. HAKK, HAKK a ziyarete gidiyor. Birisi ziyaretçi diğeri ev sahibi. ziyaretçi Hızır aleyhisselâm olabilir, ev sahibide seyri sülûk yolundaki derviş. ziyaretçi derviş'in ayağina gelerek kaderi mutlak-ı yerine getiriyor, yani dervişe HAKK tarafindan verilen imkânı firsatı. Ev sahibinin soruyu *"Yukaridaki çiziyor"* ben dolduruyorum diye cevabı bana biraz kestirip atması gibi geldi (kaderi muallâk-ı kendisi seçmiş). Derviş in Allah inancı mevcut, ama sınırlı gibi geldi. Kendisini Hayvân resimleri ile sınırlamış olmasına rağmen, kapısına Hızır gelmiş, ona sorusu ile bir pencere açıyor. Fakat derviş kestirip atıyor gibi. Halbuki soruya cevap vermeden tefekkür etse belki işi anlıyacak gibi. Çünkü o potansiyeli olmasa zâten o kapıya o soruyu soracak vesile göndermez Rabbim diye düşündüm. Zâten hikâyenin içindeki detayları anlayabildiğim kadarı ile yuarıda yazdım.

(Belki de yukarıdaki hikâye de ki ressam benim, gelen ziyaretçi olan HIZIR da sizsiniz ve size detaylı olarak kendimi anlattım:)

Rabbim hepimize sizin bize anlattıklarınızı kendi anladığımiz sekilde degilde, HAKK ın bizden anlamamızı istediği gibi anlamak nasip etsin efendi Babacığım.

Nüket anneciğime çok, çok selâmlar.

Evlâdınız As……. Cü……..

****

(14) Ni……Ma…….

Subject: RE:
Date: Tue, 29 Nov 2011 18:04:48 +0200

Hayırlı akşamlar Nû…. kızım yazını aldım okudum gerçekten oldukça güzel olmuş ellerine diline gönlüne sağlık. Bizde pazar pazartesi yollarda idik yeğene düzce'de anlaştığı bir arkadaşı varmış ona söz kestik, pazartesi sabah otelde Bukre ve Mehmed ile görüştük onlarında herkeze selâmları vardır. Server hanımın borcu bitmiş iyi olmuş mübarek olsun. Herkese selâmlar mailler toplanmış onları cevaplamaya çalışıyorum. Nüket annenin de selâmları vardır, hoşça kal kızım. Hayyat Baban.

Subject:
Date: Sun, 27 Nov 2011 21:46:06 +0000

Çok kıymetli Efendi babacığım ve Nüket anneciğim, hürmetle ellerinizden öpüyorum. Vermiş olduğunuz ödevi biiznillâh yapmaya çalıştım. Yolluyorum. Günlerce tefekkürden sonra ancak bunlar çıkarıldı. Allah'ım

razı olsun sizlerden. İnşallah nice irfaniyyet çalışmalarında tekrar yazmak duasıyla.

not: Efendi babacığım, Server abla 9. derse borçlu geçmişti. Geçen hafta camide namaz kıldığını görmüş. şimdi hakiki geçti. Bunu haber vereyim istedim.

Ellerinizden öpüyorum. Nüket anneme çok selâm ediyorum. Ha….. kızın

----

Bir gün bir yerde yaşayan bir kişi tasvirci-ressam olan diğer bir arkadaşının ziyaretine gitmeye karar vererek yola çıkar nihayet arkadaşının bulunduğu yere gelir ve içeriye girer bir müddet dinlendikten sonra duvarlarda ki ve her yerdeki resimlere bakar, hepsinin belirli bir özelliği olduğunu görür. Bu özellik ise bütün tasvir-resimlerin sadece "hayvân" sûretlerinde olduğudur. Bunun sebebini anlamaya çalışan misafir arkadaşına,

>(yapılacak başka resim yokmu! neden hep hayvân resimleri yapıyorsun?) dediğinde, arkadaşının verdiği cevap oldukça düşündürücüdür.

>***(Evet vardır, fakat bu resimleri* "yukarıdaki çiziyor"*, ben içlerini dolduruyorum)*** demiştir.

Kısa olmakla beraber oldukça düşündürücü ve tefekkür gerektiren bu hikâyeyi böylece ifade ettikten sonra, ben de sorular halinde faydalı olur düşüncesiyle biraz açmaya çalışarak cevaplarınıza yardımcı olmaya çalışacağım.

(1) Kazâ ve Kader mevzuunda olduğudur.

Öncelikle kısa bir hikâye olması kadar hayli düşündürücü olduğunu söylemeliyim. Efendi babamın yardımcı soruları ile hikâye'yi cevaplamak ve düşünmek faydalı oldu.

"Kazâ ve kader" kelimelerinin karşılıkları "kazâ; hüküm ve kader; zamana bağlı olarak hükmün uygulanmasıdır." Daha farklı mânâlar da verecek olursak; meselâ, Kazâ icmâl, kader ise tafsilât'tır.

Kazâ plân, proje; kader ise projenin yapılış safhasıdır.

Kader kazâ'nın bir sonraki taayyünü olduğu ifade edilir.

Allah bir şeyin kazâsı'nı kendi bilgisine uygun olarak belirler. Bu bilgi, muhatabı olan nesnenin en ince ayrıntısına uyar. Bu nesne a'yân-ı sâbite'dir. Vaktin taayyünü a'yân-ı sâbitenin bir parçasıdır. Bu anlamda kaderin kendisini de a'yân-ı sâbite belirler. Hattâ diyebiliriz ki kader a'yân-ı sâbite'dir.

Gene de belli belirsiz bir fark vardır. A'yân-ı sâbite zaman ötesinde bir tümeldir. Eğer bir tümel zamana bağlı bir varlık haline geçecekse önce zamanın belirli bir anıyla irtibatlandırılır. Zamana bağlı olarak taayyün eden a'yan-ı sabiteye kader denir. Başka deyişle o artık somut bir varlık olmak üzere hazırlıklarını tamamlamış bir a'yan-ı sâbitedir.

Kazâ her bir şeyin kaderi hakkında hükmederken onun a'yân-ı sâbitesine uygun hükmeder. Kaderin sırrı budur. Kazâ da zaman belirlemesi yoktur. Her bir olaya ona özgü zamânı izâfe edip belirleyen kaderdir.

Çizilen program a'yân-ı sâbite'dir. Asla değişmez. İcmâldir. İlmi olarak sûretlerdir. Cenâb-ı Hakk her ferdi nesneyi a'yân-ı sâbitesi itibariyle bilir. İradesini de bu bilgiyi temel alarak izhar eder. İradesini faal kılması, varlık vermesiyle aynıdır.

A'yân-ı sâbite'nin arada olma özelliği vardır. Hakk ile şehâdet arasında'dır. Hem fâil hem mef'ul olarak çifte fıtrattır bu. Üst düzeye göre edilgen, kendilerinden daha düşük düzeye göre etkindirler. İlâh-î zatta bilkuvve mevcut mümkindir'ler ve kabul edici, edilgen kaplardır. Fakat sırf kendileri açısından göz önüne alındıklarında bunlar kendi kendilerini belirleyici bir fıtrata sahiptirler. Etkendirler.

A'yân-ı mümkinat da denir.

Bu mümkün'lük mantık açısından ya "mü'min" ya da "kâfir" olma istidadına sahiptir. İşte bu istidatların ne şekilde kuvveden fiile çıkacağı daha başından belirlenmiştir. A'yân-ı sâbite durumundayken "mümkün"ün kazâsı budur.

Cenâb-ı Hakk bütün eşyaya bir ve aynı varlığı verir. Ama ferdi kapların her biri tabiatına uygun olarak kabul eder, Hakk varlık vermekten başka bir şey yapmaz, varlığı tek, tek sınırlandırıp, ona özel bir boya atfeden gene kendi aynı'nın gereğidir.

Bir a'yân-ı sâbite kendini somut olarak var olan bir şeyde kuvveden fiile çıkarmak üzere olan hassas bir haldir. Varlığın sırrı kaderin içinde faş olmaktadır.

Kader hakkında bir şeyler bilmek aslında a'yân-ı sâbite hakkında bir şeyler bilmektir. Lâkin a'yân-ı sâbite hakkında gerçek nasıl bilinebilir ki ? derin bir sırdır. Bu sır İlâh-î bilincin iç yapısını oluşturduğu için asli hakikatini ancak Hakk bilir.

Hikâye'de geçen *"yukarıdaki çiziyor."* Deyimi Cenâb-ı Hakk için kullanılmıştır. Çizimi, plân'ın fâili'dir.

"Boyayan ressam" ise plân'ı uygulama safhasına koyandır. Çizileni boyayarak görünür hâle getirendir. İnsân'dır.

Tıpkı mimar'ın yapacağı binânın çizimlerini yaptığı gibi. Plân-projede renk, isim, resim yoktur. Şekiller vardır. Ama binâ yapılmaya başlandığında plân'ın ne olduğu meydana çıkar. Yani somutlaşır ve elle tutulur hâle gelir. Çizim (a'yan) hiç kaybolmaz ama yapılan binâ'nın (boya'nın) bir ömrü vardır, kaybolur…

A'yân'lar sûretleri kabul eden özlerdir, cevherlerdir. Sûretler kaybolur ve cevher başka bir sûret kabul eder.

Çizilen plânda'ki çizim kâğıtta (levh-i mahfuz) değil, aklidir. Çizimin âlemde ki, uygulamasında (kader) ise birçok unsurlar işe karışır. Tıpkı binâ yapımında taş, demir, ağaç kullanıldığı gibi. Bunlar gayri irâdî'dir ve insân'a musahhar kılınmıştır. İnsân bunların üzerinde istediği gibi tasarruf edebilir. Cansız nesnelerin nefsi yoktur. Kayıtsız-şartsız Allah'a

teslimdirler. Binâyı yapan, fâil ise insândır. Emâneti sadece insân yüklenmiştir. Binâya istediği şekli vermede irâde sâhibi'dir.

İnce bir farkla, Cenâb-ı Hakk'ın takdirini yapmaya mecbur bir ihtiyar, irâde sâhibi….

Kâder bir başka deyişle ma'lûm'dur. İlim ise kazâ. İlim ma'lûm'a tabidir dünyada. Bu durumda Cenâ-ı Hakk kendi bilişini imtihana tabi tutar. *"..Hattâ na'lemu"* buyurarak. *Zirâ "lâ fâile illâllah"* dusturunca fâil O'dur. Yazan, yapan, yapılan O'dur. Bunu bilen bir zâtın iç huzuru "âlemdeki her şeyin ezelde belirlendiği gibi vuku bulduğu" bilincinden ileri gelir.

(2) Hangi mertebedendir.

"Yukarıdaki" deyimi "aşağıdaki" kelimesini gerektirir. Bu da ikiliktir. Târikat mertebesinin sonudur. Tevhid mertebelerinin başlangıcıdır, diyebiliriz. Çünkü mutlak kâder ve mukayyed kâder terimlerine atıf yapılmıştır. Gerçek fâilin Cenâb-ı Hakk olduğu bilinmiştir. Fakat nihâi değildir.

(3) Eğer başka türlü resimler "İnsân veya doğa" olsa idi hangi mertebelerden olurdu?

Doğa resimleri olsaydı kayıtlılığın işareti olup, şeriat ve tarikat mertebesi diyebiliriz. Burada boyama söz konusu değildir. Çimen yeşilden başka bir renge bürünemez.

(4) Ressamın resimlerin içini doldururken renk ve düzenleme seçeneği varmı'dır? Yoksa boyamakta da mecbur mudur?

Resimlerin içini boyamanın seçenekleri çoktur. Çünkü kişinin kabiliyyeti-istidadı farklıdır. Suyun rengi kabın rengi olacağı için renk seçeneğin de *"ton"* farklılıkları olabilir. Kabın rengi kırmızı ise açık kırmızı, koyu kırmızı, kiremit rengi…gibi seçeneklerle donatılmıştır. Kaderin kazâları'dır. Tüm ressamların yapabildiği hürlük bu olsa gerek. Sûretin öz ile ortaklığıdır. Cenâb-ı Hakk'ın şe'nlerinin oluşması için mânâ ve sûret (çizim ve boya) gerekir.

(5) Ressamın yaptığı işten kendisinin hangi mertebede olduğunu düşünebiliriz.?

Ressam boyadığını sanıyor. Fark âleminde yaşadığını gösterir.

Bir üst mertebesi "Cenâb-ı Hakk'ın elinde yazanı, ayağında yürüyeni…" olduğu yerdir. En son mertebe ise "Attığın zaman oku sen atmadın, Allah attı" Âyetinin mânâsı'dır.

(6) Diğer mertebelerin birinde olan kimseye yukarıdan nasıl ve neler çizgi çizilirdi?

İnsân'ın üzerinden, dehir'den bir zaman geçmiştir ki o, henüz anılmaya değer bir şey bile değildi. İnsân /1. Âyet (İbn kesir izâhı) İnsân resmi boyamak en üst mertebedir. İnsân ikiye ayrılır. Nâkıs ve kâmil olmak üzere. Nâkıs insân, hayvân-ı nâtık olarak isimlendirilir. İnsânda olan hayvânlık mertebesi ile dışarıdaki hayvânlar farklıdır. Beşerin hayvânlığı, hayvânların hayvânlığını zabt eder. Hayvân resimlerinin boyanmasının en büyük sebebi kişinin kendindeki bir alt mertebeye

teshir etmesidir. Ne zaman ki hayvânlık vasfı ortadan kalktı ya da onlara hâkim olduk; o vakit insân resmine geçilebilir.

Fakat; İnsân resminin boyanması demek kâmilliğe gidiş olup, boyamanın kalktığı devredir. Boyayan, boyanan ve boya cem olmuştur.

NOT: Böyle zâhiren küçük mânâ yönünden büyük olan hikâye ile tefekkür sahamızı aydınlatan Efendi babama teşekkür ediyorum. Ellerinden hürmetle öpüyorum. Nu….. Ni…. kızı.

****

(15) Fi… At…..

Subject: RE: Bir hikâye birçok yorum
Date: Tue, 29 Nov 2011 18:47:51 +0200

Hayırlı akşamlar Fi….. kızım yazını aldım ellerine sağlık cevap yazman iyi olmuş ancak daha çok sen sorularına cevap bekler halde ifadeler kullanmışsın, bunların hepsini sana teker, teker izah etmeye şu anlarda vaktim yok sen zaman içinde, okudukça, çalıştıkça bunların hepsinin cevaplarını daha geniş bir şekilde bulacaksın. Dünya ahret bütün işlerin kolay gelsin hayırlı akşamlar, hoşça kal. Terzi Baban.

Subject: RE: Bir hikâye birçok yorum
Date: Mon, 28 Nov 2011 06:29:54 +0100

Aleyküm selâm Terzi babacığım, gönderdiğiniz hikâyeyi değerlendirmeye çalışacağım İnşeallah

>(yapılacak başka resim yokmu! neden hep hayvân resimleri yapıyorsun?) dediğinde, arkadaşının verdiği cevap oldukça düşündürücüdür.

>***(Evet vardır, fakat bu resimleri* "yukarıdaki çiziyor"*, ben içlerini dolduruyorum)*** demiştir.

Burasi tenzih mertebesidir efendim *"Allah yukarılardadır"* deyip kulu Hakk'tan ayırdılar. Ayni zamanda da şeriat mertebesidir **ŞERİAT MERTEBESİ=** *(Görüleni, görülende tatbik etmektir. Diyebilir-miyim)?*

Aşağıda kitaplarınızdan aldığım bâzı ekleri yapacağım bu konuda.

Tenzîh itibariyle şöyle ifade edilmektedirler,

Tenzîh= Suç ve noksanlıktan uzak saymak, kabahatsız olduğu anlaşılmak, ve onu ifade etmek, arındırma, uzak tutma, kusur kondur-mamak.

Şimdi tekrar izâh etmeye çalışarak **"Tenzîh"** ten başlayalım.

Genelde yaptığımız Tenzîh'ler, "kelâm-î, hayal-î, ve taklîd-î" olan beşerî tenzîh'lerdir. Asağıdaki anlatımdan anladığım kadarıyla tenzîh metebesi ikiye ayrılıyor. Gerçek olan "Tenzîh-i hakîkî" ise "Kadîm"tenzîhi'dir ki, mutlak tenzîh olan, Tenzîh-i hakiki'dir. Bu tenzîh ise Hakîkat-i Muhammed-î mertebesinde olur.

Hakk'ı noksan sıfatlardan **(Tenzîh)** etmeye çalışan kimse evvelâ "**kendini"** noksan sıfat görmekten tenzîh etmesi lâzım gelmektedır. Çünkü bu âlemde noksan sıfat yoktur, Bütün sıfatlar hakîkatleri itibâriyle Hakk'a ait olduklarından onlarda noksanlık bulmak mümkün değildir. Ancak noksanlık varsa eğer bu göreceli bir anlayıştır, mutlak değildir. Mutlak olan bir şey var ise o da Allah'ın ne sıfatlarında, ne isimlerinde, ne fiillerinde noksanlık bulmak mümkün değildir. Bizim şartlanmış anlayışlarımıza göre eğer noksan gibi kabul ettiğimiz bir husus var ise işte o **bizim** noksanlığımızdır. Bu noksanlığı Hakk'a isnâd edemeyiz eğer ediyor isek o zaman yapacağımız acil olan iş kendimizi noksan görmekten temizlememiz olacaktır.

(Gerçek tenzîh, Allah-ı zihinde sûret kaydından arındırmaktır.) Diyebiliriz.

(3) Eğer başka türlü resimler "İnsân veya doğa" olsa idi hangi mertebelerden olurdu?

Terzi babacığım mertebeleri birbiriden ayıramadığım için, burasına dogru cevap verebilirmiyim bilmiyorum, burada Esmâ mertebesimi? yoksa teşbîh mertebesimi?, veya ikiside ayni mertebemi, veya tevhidmi?.

Soru: Efendim şu mertebeleri nasıl ayırırım *"emmâre, ef'âl, tenz'îh, seriat"* Fiillerde.

(4) Ressamın resimlerin içini doldururken renk ve düzenleme seçeneği varmı'dır? Yoksa boyamakta da mecburmu'dur.?

Ressamın tenzîh mertebesinde kendinden renk düzenleme seçeneği yoktur efendim. Boyamakta da mecburdur diye düşünüyorum.

(5) Ressamın yaptığı işten kendisinin hangi mertebede olduğunu düşünebiliriz.?

Tenzih mertebesindendir efendim. ŞERİAT MERTEBESİ= *(Görüleni, görülende tatbik etmektir.)*

(6) Diğer mertebelerin birinde olan kimseye yukarıdan nasıl ve neler çizgi çizilirdi?

Mertebeleri bir birinden ayıramadığım için burasını cevaplıyamıyacağım efendim.

İşte bu süre içerisinde nefs terbiyesini isteyenler kendi kendini koruma ve eğitmesi için hayvâni ve hayvâni gıdasız oruç tutulması tavsiye edilmektedir.

Terzi babacığım burada her türlü hayvânsal ürün yememekmi gerekiyor? meselâ peynir, süt, yumurta gibi veya sadece et mi yememek gerekiyor.

Saygıyla ellerinizden öpüyorum.

Kızınız Fi…….

****

(16) Bu.....Me.........

Subject: RE: hikâye-yorum "ellerinizden öpüyoruz" bu….. me…….. Date: Wed, 30 Nov 2011 20:01:15 +0200

Hayırlı akşamlar Bu…… kızım. Yazın oldukça güzel olmuş ellerine diline gönlüne sağlık. Belki biraz oğraştıyoruz ama gördüğün gibi bu tür çalışmalar hem kişinin kendisini daha iyi tanımaya ve hemde ulaştığı yerleri müşahede etmesine sebeb oluyor. Cenâb-ı Hakk daha nice idrakler nasib etsin İnşeallah. Sana ve Mehmede selâmlar, Nüket anneninde selâmları vardır. Yavaş Yavaş sohbet yayının vakti yaklaşmakta bu yüzden ona da hazırlık yapmaktayım. Dinleyenlere de Cenâb-ı Hakk idrak genişlikleri versin İnşeallah. Düzce de görüştüğümüze çok memnun olduk, gene görüşürüz İnşeallah. Tekrar hayırlı akşamlar Me…… ile birlikte hoşça kalın kızım. Cenâb-ı Hakk gönlünüze göre versin. Efendi Babanız.

Aşağıdaki mertebelere küçük bir ilâve yaptım aslı böyledir. Bazı guruplar, **(Tevhid-i Esmâ)** yı sıraya koymazlar.

Date: Wed, 30 Nov 2011 17:15:10 +0200
Subject: hikâye-yorum "ellerinizden öpüyoruz" bu…… me…….

HİKÂYE

Bir gün bir yerde yaşayan bir kişi tasvirci-ressam olan diğer bir arkadaşının ziyaretine gitmeye karar vererek yola çıkar nihayet arkadaşının bulunduğu yere gelir ve içeriye girer bir müddet dinlendikten sonra duvarlarda ki ve her yerdeki resimlere bakar, hepsinin belirli bir özelliği olduğunu görür. Bu özellik ise bütün tasvir-resimlerin sadece *"hayvân"* sûretlerinde olduğudur. Bunun sebebini anlamaya çalışan misafir arkadaşına,

>(yapılacak başka resim yokmu! neden hep hayvân resimleri yapıyorsun?) dediğinde, arkadaşının verdiği cevap oldukça düşündürücüdür.

>***(Evet vardır, fakat bu resimleri* "yukarıdaki çiziyor"*, ben içlerini dolduruyorum)*** demiştir.

YORUM

İnsân ömrünün başlangıcı, kırılma noktaları ve bitişi sâbittir. Aradaki yollar insân'ın kendi muallâk kaderidir. Bu muallâk kaderi yönlendirme kişinin mutlak kaderine etki edebilir mi? Edemez. O zaman onun adı mutlak olmaz. Ama zaman kavramından sıyrılarak bakarsak muallâk noktaları tamamlamak sonucunda mutlak noktaya varılır. Zaman kavramı insân için var, bu yüzden bunu anlamak oldukça zor… Yaptığım için mi oldu yoksa olacağı için mi yaptım? Ham beyinlere kısa devre yaptıran bir konu. Ben de sigortamı attırmamak için burada duruyorum çünkü bilmediğimi biliyorum..

Hepimiz hikâyede ki ressam gibiyiz. Ana hatları belli olan bir resmimiz var. Bu bizim mutlak kaderimiz. Elimizdeki boyalarımız da sâbit (akıl, aile, beceri gibi). Sanırım bize verilen özgürlük eldeki malzeme ile resmi süslemek. Ancak bu o kadar da kolay değil. Tıpkı bir

boyama kitabı gibi. Çocuğun eline verirsiniz kâlemleri ve defteri, çocuk boyamaya başlar. Yaşı küçükse şeklin sınırlarını taşırır, bazı yerleri boyamaz, dikkatsiz olursa kâlemi kırar, defteri yırtar ve ortaya çok hoş olmayan bir manzara çıkar. Oysa o çocuğa gerekli olan malzeme verilmişti. O zaman ne lâzım? Zaman ve getirisi olgunluk. Vakti zamanı gelip, çocuk biraz daha büyüdüğünde, el becerisi arttığında, göz algısı yükseldiğinde, duygularını kontrol ederek, hangi şeklin ne renk olması gerektiğini bilerek, kendinde bu renk yoksa bile en yakın tonları kullanarak resmi boyar. Ortaya çıkan manzara şimdi gelebileceği son noktadır. Yani onun için mükemmel denebilir. Ama başkası ile kıyaslanmamalıdır. Çünkü herkesin malzemesi farklıdır. Belki biri için mükemmel olan bir başkası için sıradan olabilir. Ve herkesten beklenen kendi yapabileceğinin en iyisini yapmasıdır. Elbette tüm insânlar içinde en mükemmeli vardır ama burada bize düşen o mükemmeli örnek alıp kendi mükemmelimize erişebilmektir. A'yân-ı sâbitemiz bizim boya kâlemlerimiz, elimizdeki resim şablonu da mutlak kaderimiz. Biz yaşamaya başlar ve en iyisini yapmaya çalışırız. Kimine nebat kimine hayvân kimine insân sûreti verilir. Yapabileceği en iyi resim istenir, bizden hesabı sorulacak olan budur.

Tevhid mertebelerine bakarsak;

Tevhid Mertebeleri:
1- Fenâfillâh Mertebeleri
2- Bekâbillâh Mertebeleri

Fenâfillâh Mertebeleri üç makamdır.
1- Tevhidi Ef al
- Tevhidi Esmâ
*2**-** Tevhidi Sıfat*
*3**-**Tevhidi Zat*

Bekâbillâh Mertebeleri ise dört makam olarak isimlendirilir.
1- Makamı Cem
2- Hazretül Cem
3- Cem'ül Cem
4-Ahadiyet (bu makam yalnız Peygamber efendimize ait olduğu için telkin edilmez. Edilse bile anlaşılmaz.)

FENAFÎLLAH MERTEBELERİ

a-Tevhid-i Ef'âl: *Fiillerin birliği anlamına gelir**.** Bu mertebede gözetilen edebi, Fiillerin hepsini yani bize nisbetle iyisini de kötüsünü de Hakk'a nisbet etmek esastır. Çünkü onların iyiliği ve kötülüğü bize göredir. Yoksa Hakk'a nisbet edildiğinde hepsi hayırdır ve isimlendirilmemiştir, Fiillerin iyiliği ve fenalığı, kula nisbet edildiğinde belirlenir ve bu zamanda, iyi ve kötü diye adlandırılır.*

b- Tevhid-i Sıfat*: Sıfatlar Hakk'ındır. Yani diri olan, işiten, gören, söyleyen, irâde eden ve yegâne kudret sahibi Allah Teâlâ'dır.*

c- Tevhîd-i Zât: *Vücûd Hakk'ındır. Bu makamda sâlik hissen, aklen ve hayalen gerek ef'âl, gerek sıfat ve gerek zât aynalarından vücûdu'llah'a bağlanıp, cümle eşyanın vücûd-ı Hakk olduğunu mülâhaza eder ve bu esnada istiğrak hâsıl olur.*

BEKÂBÎLLAH MERTEBELERİ

a-Cem Makamı: *Hakk'ı zâhir, halkı batın olarak müşahede etmek. Bu makamda, halk ayna olup, oradan Hak zâhir olur. Bu makamda, vahdet şuhûdu galiptir.*

b-Hazretü'l-cem Makamı: *Halkı zâhir, Hakk'ı batın olarak müşahede etmek. Burada Hakk aynasından, halk zâhir olmuştur.*

c- Cem'u'l-cem Makamı: *Kesret ve vahdeti cem'eden bir makamdır. Zâhir olsun, bâtın olsun etimle var olanın Hakk olarak müşahede edildiği yer diye ifade edilir. Zâhir olan mukayyed, bâtın olan mutlaktır. Mukayyed dediğimiz de, mutlak dediğimiz de hepsi Hak'tır diye zevk olunur.*

d- Ahadiyyetü'l-cem Makamı: *Bu makam, makam-ı Muhammedî'dir. Mukayyed olan varlıktan kaydın kaldırıldığı yerdir. Gerçek îmânın son durağı burasıdır. Bundan sonra başkaca bir makam yoktur. Çünkü burası en yüce mertebedir.*

http://islamvetasavvuf.org/islam-ve-tasavvuf-bloglari/tevhid-mertebeleri

Hikâyemiz sanırım ef'âl mertebesinden bir örnek. Hayvân değil de, bitki, insân vs. olsaydı yine ef'âl mertebesinden olacaktı ama kendi içindeki derecesi farklı olacaktı diye düşünmekle birlikte emin değilim.

(maden (toprak, hava, su, ateş)

Mercan (mercan; yani cansızlardan canlıya bir doğuş mekânı)

Bitki:

Hayvân:

İnsân:

kâmil insân:

Çizen çizdiren ikiliği olduğu sürece aynı mertebede kalınacak sanırım.

Yüce Allah (c.c.) tek olabilmeyi nasip eder inşeallah.

Ellerinizden öpüyorum… Me……

****

(17) Al……Bu…….

Subject: RE: ressam hikâyesi us….. kı…. yorumu
Date: Sat, 3 Dec 2011 23:42:48 +0200

Hayırlı geceler Sa……. bey kardeşim. Gönderdiğiniz ikinci yazıyıda aldım okudum bu da oldukça güzel olmuş ellerine diline gönlüne sağlık, bu tür çalışmalarla hamdolsun hep birlikte nerelere ulaşıldığı görülüyor. Rabb-ı mıza

şükrederiz. Herkese selâmlar Nüket annenin de selâmları vardır. Hoşça kalın. Efendi Babanız.

Date: Fri, 2 Dec 2011 00:40:20 +0200
Subject: ressam hikâyesi us….. kı….. yorumu

Babacığım hayırlı geceler.
Kızınızın ressam hikâyesi konulu yazısını gönderiyoruz.

Selâm ve saygılarımızla sizin ve Nüket annemizin ellerinizden öpüyoruz.

Al……Us….. kı…..

BİR HİKÂYE, BİR YORUM:

HİKÂYE: Bir gün bir yerde yaşayan bir kişi, tasvirci/ressam olan diğer bir arkadaşının ziyaretine gitmeye karar vererek yola çıkar. Nihâyet arkadaşının bulunduğu yere gelir ve içeriye girer bir müddet dinlendikten sonra duvarlardaki ve her yerdeki resimlere bakar, hepsinin belirli bir özelliği olduğunu görür. Bu özellik ise, bütün tasvirlerin/resimlerin sadece *"hayvân"* sûretlerinde olduğudur. Bunun sebebini anlamaya çalışan misafir arkadaşına,

-"Yapılacak başka resim yok mu! Neden hep hayvân resimleri yapıyorsun?" dediğinde, arkadaşının verdiği cevap oldukça düşündürücüdür.

-"**Evet var, fakat bu resimleri "yukarıdaki çiziyor", ben içlerini dolduruyorum"**

HİKÂYENİN DÜŞÜNDÜRDÜKLERİ:

İlm-i İlâh-î'de her varlığın A'yân-ı Sâbite denilen bir programı vardır. A'yân; sâbit olan hüküm demektir. Bu hükümde zaman yoktur. İşte bu hüküm, "**kazâ**"dır. İsimlerin programı olan A'yân-ı Sâbite, yaratılmış değildir. Allah'ın zâtından'dır. Cenâb-ı Hakk, kendinde olan A'yân'ları faaliyete geçirmeyi diledi. A'yân-ı Sâbiteler kendi programları nasıl ise o şekilde istihkaklarını talep edince, Cenâb-ı Hakk da ezeli ilminde onların istidatlarına göre bu taleplerini bir defada verdi ki, işte **"kazâ"** denilen hüküm budur.

"Kader" ise, kazâ'nın zaman ile mikdar, mikdar âlem sahasına çıkmasıdır. Bu a'yân-ı sâbiteler'den biri de ressamlık özelliğini ortaya çıkaran ismin programıdır.

Ressamı ziyaret edip çizdiği resimleri sorgulayıp başka seçeneğinin olup olmadığını soran arkadaşı kimdir? Bu kişi, insân'ın kendinde bulunan onu tefekküre yönlendirecek bir üst mertebeden gelen ilham'dır diyebiliriz.

Ressamın her yerde çizdiği hayvân resimleri; kuvvede bulunan mânâların mertebesine göre zâhire çıkmasından ibarettir. Kazâ programı doğrultusunda verilen ve asla değişmeyen bu projeler zâhire çıkarken, kişinin cüz'i aklı, nefsi, vehmi ve hayâli ile boyanır. *"Suyun rengi kabının rengidir"* Ressama tuval, fırça ve kâlem verilmiştir. Hangi ahlâk üzere ise o resmi çizecektir.

Ressamın durumu, nefs-i emmâre ve levvâmeye ait görüntüler, şeriat ve tarikat mertebelerini ifade eder.

"***Yukarıdaki çiziyor ben içlerini dolduruyorum***" demesi ise onun hal-i hâzırda ikilikte olduğunu, aynı zamanda irfanî bilgiye de sahip (ilme'l yakîn) bulunduğunu göstermektedir.

Eğer çizilen resimler doğa ve insân resmi olsaydı hayvânî mertebenin bir altı olan bitki ve cemadat mertebesi olurdu. Sadece insân resmi çizilmiş olsaydı ressamın kemâlâtından söz edebilirdik.

Ressamın resimlerin içini doldururken renk ve düzenleme seçeneği olup olmadığı konusuna gelince;

Kader-i mutlak; zorunlu olarak yaptıklarımız, kader-i muallâk, cüz-i irâdemizle yaptıklarımızdır.

Ressam, cüz-i irâdesiyle seçme hakkına sahiptir. Boyama zorunluluğu vardır.

Diğer mertebelerden birinde olan kimseye yukarıdan nasıl ve neler çizilirdi. Şeriat ve tarikat mertebesindeki durum, yukarıda belirttiğimiz ressamın içinde bulunduğu durumdur.

Hakikat mertebesinde kişi yoktur. Fenâfillâh durumudur. Burada kul bâtın Hakk zâhirdir. Kulun gözünde gören, kulağında duyan hep O'dur. Marifet mertebesinde ise, renk boya, çizgi hiçbir şey yoktur. İzâfi varlıklar yok olmuş yerine Hakk'ın varlığı gelmiştir. "***Attığın zaman sen atmadın, ancak Allah attı"*** İlâh-î hükmün yaşandığı yerdir.

Us…. Kı….. 02-12-2011

(18) Ha….Ay…..

Subject: RE: bir hikâye'nin tefekkürü
Date: Thu, 8 Dec 2011 15:30:55 +0200

Hayırlı günler Nû….. kızım yazın güzel olmuş, ellerine diline sağlık, bu sıkıntılı günlerinizde birde bu husus sizleri meşgul etti. Bu vesile ile ailenize baş sağlığı dilerim. Cenâb-ı Hakk kabir rahatlığı versin. Herkeze selâmlar, Nüket annenin de selâmları vardır. Hoşça kal Efendi Baban.

Subject: bir hikâye'nin tefekkürü
Date: Thu, 8 Dec 2011 14:53:25 +0200

Değerli Babacığım ve Anneciğim nasılsınız, iyimisiniz, inşeallah iyisinizdir. Allah sağlık sıhhat versin, uzun ömürler versin inşeallah âmin. Tefekkür edebildiğim kadarıyla.

O kişinin duygu ve hislerinin yansıması ile renklendirmesidir. O mertebede şekil ve renkler faaliyettedir. Esmâ mertebesinin yaşantısı içindedir. Her insân bulunduğu mertebeyi yansıtır. Allahın bize verdiği a'yân-ı sâbite'de o resim ana hattıyla çizilmiş ona kalan içinin renklendirilmesi, o kişide kendi hür irâdesi ile içlerini renklendiriyor.

(1)- Kazâ ve kâder mevzuudur. Kazâ olunan, kâderde miktar miktar yaşanıyor

(2)- Esmâ mertesinden şahadet mertebesine gölge düşmesidir.

(3)- İnsân ve doğa resmide olsa yine aynı esmâ mertebesinin şehadet mertebesine gölge düşmesidir.

(4)- Ressam boyamakta ve düzenlemekte serbesttir. kendi iç dünyasının renk ve düzenini aktarmaktadır.

(5)- Ressamın mertebesinin nerede olduğu değişebilir, resim ve renklerin olduğu esmâ mertebesidir.

(6)- Eğer kişi rengi ve kokusu olmayan mertebelerden, çizgi çizemez, resim edemez, orada sadece ilimden söz edilir.

(7)- Düşüncelerimi ancak harflerle izah etmeye çalışıyorum. harflerin giydiği mânâ elbisesi benim halimi, iç dünyamı anlatıyor.

Değerli babacığım ve anneciğim hürmetle ellerinizden öperim.

Selâmlar...... Nû…….. Ay………

****

(19) Ay...... Og.......

Subject: RE: Ressam dosyası
Date: Tue, 13 Dec 2011 10:33:08 +0200

Hayırlı günler Ay…… kızım gönderdiğin dosyanı aldım sağolasın ellerine sağlık güzel olmuş onu da dosyaya aktaracağım seninki de sıraya girecek yavaş, yavaş diğerleri de gelmeye devam ediyor. Herkeze selâmlar Nüket annenin de selâmları vardır, hoşça kal Efendi Baban.

Subject: Ressam dosyası
Date: Mon, 12 Dec 2011 22:11:35 +0200

Bir gün bir yerde yaşayan bir kişi tasvirci-ressam olan diğer bir arkadaşının ziyaretine gitmeye karar vererek yola çıkar nihayet arkadaşının bulunduğu yere gelir ve içeriye girer bir müddet dinlendikten sonra duvarlarda ki ve her yerdeki resimlere bakar, hepsinin belirli bir özelliği olduğunu görür. Bu özellik ise bütün tasvir-resimlerin sadece *"hayvân"* sûretlerinde olduğudur. Bunun sebebini anlamaya çalışan misafir arkadaşına,

>(yapılacak başka resim yokmu! neden hep hayvân resimleri yapıyorsun?) dediğinde, arkadaşının verdiği cevap oldukça düşündürücüdür.

>(Evet vardır, fakat bu resimleri "yukarıdaki çiziyor", ben içlerini dolduruyorum) demiştir.

Kısa olmakla beraber oldukça düşündürücü ve tefekkür gerektiren bu hikâyeyi böylece ifade ettikten sonra, ben de sorular halinde faydalı olur düşüncesiyle biraz açmaya çalışarak cevaplarınıza yardımcı olmaya çalışacağım.

(1) Kazâ ve Kader mevzuunda olduğudur.

Tefekkür ufuklarımızı bu gibi sorularla açılmasını sağlayan Efendi Babama teşekkürler ederim.

C.Hak A'mâ'da iken, yani kendi varlığında, kendi kendine iken, bu varlıklar henüz meydana gelmemiş iken, bilinmekliğini istediğinden, bir tecelli ederek Ahadiyyet mertebesine, buradan da vahidiyyete tenezzül ederek sıfat-ı subûtiyye'yi **(7)** *sıfatını (hayat, ilim, irâde, kudret, kelâm, semi, basar)* ve mükevvenatı meydana getirmiştir. Vahidiyet'te sıfatı subûtiyye'nin ortaya çıkması ile rahmâniyyet mertebesi ortaya çıkmaktadır. Vahidiyet'te önce hay ismi zuhura geldi. A'yân-ı sâbite âleminde; kendi zâtında tahayyül ettiği her bir ilmi sûreti, musâvvire şekil ile dışarı çıkarmadığında kendinde kalan bir oluşum. Onun bilinmesi için nefesi rahmani ile faaliyete aktarılması gerekir. İlk zâti sıfat hay olduğu için **"an"** da ve sonsuz çeşitlilikte hay özelliği çıkıyor. Hay tuvale *(mekân)*a aks ediyor ve malûm ile bilinen ortaya çıkıyor. Malûm olmazsa ilim a'yân-ı sâbite'de ve bâtında kalmış oluyor. Zatta kendi kendine iken ve malûm'un ilimle ortaya çıkma mecburiyeti olduğundan malûm ilme tabi oluyor.Bilinen a'yân-ı sâbite programına bağlı. İlim belirli bir silüet alıp dışarı çıkıyor. Sıfat-ı subûtiyye'nin de ilim sıfatı çıkıyor. Zatta iken görünebilmesi için ilme tabi ama o ilim belirli bir silüet **"hay"** alıpta dışarı çıktığında ilim malûma tabi oluyor. A'yân-ı sâbite ilim, kader ise malûm. İlim malûm'a bağlı oluyor. Mahkûmun aleyh (üzerine hükmedilen) kendisinde olan şeyle hâkim üzerine hüküm ediyor.

Ressam kelime anlamı lügatte; gözlem, izlenim-tasarım, görüntülü *(basar)* sanatlarla ilgili, film üzerinde çerçeve içinde yer alan fotoğraflardan her biri anlamına geliyor. Görüntü; gerçekte var olmadığı halde var görünen şey, demek.

Bütün bu âlem Cenâb-ı Hakk'ın sonsuz sanatının zuhurları, üstelik İlâh-î ressam her resimle beraber. Hikâyedeki yukarıdaki çiziyor denmesi çizimin a'yân-ı sâbite'de olması. Kaderin de a'yân-ı sâbite'nin faaliyet sahası olmasıdır.

A'yân-ı sâbite'ye zıt esmâlar'da iliştirilmiştir. Çünkü hayat zıtlıklarla kâimdir. Yani hay esmâsı'nın faaliyeti zıttıyla kâim. Hayvânlar, **"hay"** esmâsı'nın en uçta, kemalli ve kapsamlı zuhurudur. Hayvân'ın kendine ait varlığı yoktur, ne için kurgulandıysa onu yapar. Madenler, bitkiler ve hayvânlar mutlak itaat sahibi. Kendi başlarına hür irâdeleri olmadığından kaderi mutlak, tek kader onlarınki. Allah nasıl planlamışsa o şekilde sürdürür. Kaderi muallâk denen oluşum yoktur.

Her şey canlıdır. Hatta madde ef'âl âleminde **"hay"** su ve ilimle de misallendirilir. Hay olan "su" hidrojen ve oksijenin birleşmesinden meydana gelmiştir. Yani yakıcı özellik (oksijen) ile yanıcı (hidrojen) iki zıt özellik yan yanadır. Bunlarsız hayat yoktur tecelli yoktur. Ef'âl âleminde hayat sudan meydana gelmiştir. "+" pozitif yüklü, atom ağırlığı

1 olan, 2 adet hidrojen; ve atom ağırlığı 16 olan "-"yüklü oksijenin birleşmesinden ağırlığı 18 olan "su" oluşmuştur. 18 bin âlemi bünyesinde barındırıyor gibi. Demek ki bütün esmâlar sudan geçiyor gibi. Su, Allah'ın Celâl ve Cemâl sıfatının aksettiği ayna gibi. Her şey sudan halk olmuş. Neden hakikat bir damla suda gizlidir denmiştir. Göz yaşı sudur. Yağmura niye rahmet denmiş. Göz yaşı suyun insân ruhunda gizli hülasası. Göz yaşı kulun hakka en yakın ve arada perde olmadığı zamanda meydana geliyor. Zemzem suyu. Arş su üzerine kurulmuştur. Denmiş. Cenâb-ı Hakk'a yanaşmak için su ile abdest farzdır.

Zaman bir nehir gibi akıp gider" derler. Demek ki zaman da hayattır, hay dır. Ressam "hay" "v" "an" ı duvara (mekâna) çiziyor. O boyutta an, zatta dehr ve ef'âl'de zaman dan bahs edilir. Zaman, an'ın kayıtlanması dır. A'yân-ı sâbitedeki kazâ'nın, ef'âl âleminde zamana bağlanması kaderdir. Kader kazânın görünür hâle gelmesidir. Tafsilidir. Aslında bütün zamanı içine alan tek bir an. Zamanın değişik boyutlardaki ifadesi yevm, asır, ulûhiyyet yönüyle dehr dir. Hepsi an dır. Bizde kendimize gelir, kendimizi tanırsak an-ı yakalayabiliriz. An-ı yakaladığımızda ömrümüz uzar. Fizik bedenimizin süresi mutlak olduğu halde rûhani bedenimizi ibadet, zikir, tefekkür, ubûdet, kadir gecesi bereketi ile kavis çizdirip *(miraca çıkarak)* uzatabiliyoruz. Çünkü Kûr'ân-ı Kerîm'de(emr-i teklifi) kadir gecesinin 1000 aydan hayırlı olduğu kadir süresinde belirtilmiş. Yol aynı elimizdeki malzemeyi en güzel değerlendirme sanatı tasavvuftur.

Her zuhura getirilende genel olarak insân hariç a'yân-ı sâbite nasıl programlandıysa o şekilde zuhura gelmek zorunda. Mahlûkatın a'yân-ı sabiteleri tek, değişmez, değişmesine gerekte yoktur, nasıl kurgulandılarsa o şekilde devam etmektelerdir.

Fakat insân'ın a'yân-ı sâbitesi'nin muhteviyatı çok geniş, her esmâ-i İlâhiyye'den vardır. Ayrıca dışarıdan emr-i teklifi programıda vardır. Cenâb-ı Hakk'ın peygamberleri ile gönderdiği kurallara uyarsak tehlikelerden korunuruz. Böylece esmâlar'ın kontrolsuz çıkması önlenmiş olur. Kader'de mutlak ve muallâk olmak üzere ikiye ayrılıyor. Biz içimizdeki program ne olursa olsun bunu dışarı çıkarırken kaderi mutlaktan sorumlu değiliz. Kaderi bilmediğimizden tedbirlerimizi almalıyız.

(2) Hangi mertebedendir.

Mertebesi tarikatın hakikatidir. Yukarıdaki ve aşağıdaki olmak üzere ikilik vardır. Hakikati bilinmektedir.

(3) Eğer başka türlü resimler "İnsan veya doğa" olsa idi hangi mertebelerden olurdu?

Doğa resimleri şeriat ve tarikat ve nefis mertebeleri düzeyinden olurdu. Kâinatın tek bir insân olduğu söyleniyor. Bir adı da insân-ı kâmil'dir. Kâmil İnsân resimleri hakikat ve marifet mertebesinden olurdu.

(4) Ressamın resimlerin içini doldururken renk ve düzenleme seçeneği var mı dır? Yoksa boyamakta da mecbur mudur?

Ressamın resimlerin içini doldururken renk ve düzenleme seçeneği çoktur. Kaderin muallâk olduğu taraflar var. Hür olduğumuz alanlar olmasa halife olamazdık.

(5) Ressamın yaptığı işten kendisinin hangi mertebede olduğunu düşünebiliriz?

Ressam hakiki tarikat mertebesindendir. Ben içini dolduracağım diyor. Benliği daha üzerinde.

(6) Diğer mertebelerin birinde olan kimseye yukarıdan nasıl ve neler çizgi çizilirdi?

Mâden mertebesindekiler mâden, bitki mertebesindekiler bitki, doğa resimleri, hayvân mertebesindekiler hayvân resimleri ve insân mertebesindekiler insân resimleri yapar. Aynasıdır işi kişinin sözü söylenir. Ulûhiyyet mertebesi bütün mertebeleri kendi bünyesinde korur.

Efendi Babacığım sizin ve Nüket Annemin ellerinden saygıyla öper sıhhat ve afiyetler dilerim.

****

(20) Ba.....Ay......

Subject: RE: kazâ ve kâder
Date: Wed, 14 Dec 2011 23:47:34 +0200

Aleyküm selâm Ay…. kızım hayırlı akşamlar. Yazını aldım eline sağlık güzel olmuş Cenâb-ı Hakk daha nicelerini ikram eder İnşeallah. Herkeze selâmlar Nüket anneninde selâmları vardır. Hoşça kal Efendi Baban.

Subject: kazâ ve kâder
Date: Tue, 13 Dec 2011 21:52:14 +0200

Selâmün aleyküm efendi babacığım,
Kazâ ve kader konusunda Tefekkür edebildiğim kadar bir şeyler yazmaya çalıştım.

(2) Hangi mertebedendir.
2. nin cevabı : Esmâ, duygular tarikat mertebesindendir.

(3) Eğer başka türlü resimler "İnsân veya doğa" olsa idi hangi mertebelerden olurdu?

3.ün cevabı : İnsân bir sonrası da resimsizlik.. İnsân-ı kâmil olunca içimizdeki hayvvanları çekip kapatabiliyoruz, onlara dur diyebiliyoruz, içimizdeki hayvânlara yani duygulara hakim oluyoruz. çoğu insân nefsiyle yaşıyor, nefsiyle yaşayanlar duygularıyla yaşıyor demek oluyor.

(4) Ressamın resimlerin içini doldururken renk ve düzenleme seçeneği varmı'dır? Yoksa boyamakta da mecburmu'dur.?

4. ün cevabı: Evet vardır, resimlerin içini boyamak bizim duygularımız oluyor, duygularla değil akılla yaşamamız lâzım..

(5) Ressamın yaptığı işten kendisinin hangi mertebede olduğunu düşünebiliriz.?

5. in cevabı: Yukarıdaki çiziyor ben boyuyorum demesi, ikilik mertebesini gösteriyor.. İkilik de tarikat olduğundan esmâ mertebesinde olduğundan görünüyor..

(6) Diğer mertebelerin birinde olan kimseye yukarıdan nasıl ve neler çizgi çizilirdi?

6. cevap: Yukarıdaki mertebelerde resim ve sûret yoktur..

Hayırlı akşamlar babacığım, Nüket annemin ve sizin ellerinizden öperim.

****

(21) Ha........ Do.......

Subject: RE: Bir Hikâye BirÇok Yorum
Date: Thu, 15 Dec 2011 01:14:57 +0200

Aleyküm selâm Ha….. ca…., yazın oldukça güzel olmuş ellerine sağlık, ancak yazılarında anlayamadığım bir yer oldu, orada bahsettiğin **(aklı kül)** mü yoksa **(aklı kün)** mü yoksa yanlışmı yazılmış bunu anlayamadım. Cebrâîl. O da Cibrîl oldu, yani **aklı kün**üm oldu ve **nefsi kün**üm ile **aklı kün**üm kardeş oldular. Hayırlı akşamlar herkeze selâmlar hoşça kal Efendi Baban.

Subject: Bir Hikâye BirÇok Yorum
Date: Wed, 14 Dec 2011 22:19:10 +0200

Selâmün Aleyküm Efendim.

Vermiş olduğunuz hikâye’nin yorumunu hazırladım. Ekte görebilirsiniz. Hayırlı akşamlar.

HA.....Do.... CA....

14.11.2011(56=11)

BİR HİKÂYE BİRÇOK YORUM.

Tasvirci: Bir şeyin tasarımını söz ya da yazı ile yapmak. Edebiyattaki karşılığı; betimlemedir (Bir şeyi, bir kişiyi, bir olayı ya da bir duyguyu söz ya da yazı ile göz önünde canlanacak biçimde anlatmak, tasvir etmek.)

Sözlük anlamdan yola çıkarsak, İnsân-ı Kâmil de bir tasvirci ressamdır. Nasıl dersek, önce zâhirde karşına gelen kişiyi konuşturup onun hangi mertebeden konuştuğunu bilir ve karşısındaki kişiyi o renklere boyar, kabiliyeti ve istidadı varsa ona bir üst mertebeyi de gösterir ve oranın renkleriyle de boyamaya çalışır. Eğer gelen kişinin kabiliyeti yoksa tekrar onun mertebesine iner ve oradan konuşur ve ondaki Hakk'ın rızasını almaya çalışır. Yani memnun etmeye ve kırmadan, rencide etmeden hoş sohbet edip onu kendi rengine boyar.

Hikâye'deki misafir, zâhiri gözle resimlere baktığından fazla bir şey anlamıyor ve arkadaşına soruyor. Misafir gibi bakan kişiler de Kûrân-ı Kerîm'in mealini okuduğunda orda hayvânlarla ilgili bir sürü hikâye görüyor. Mesnevi-i Şerif'i okuyan kişiler de hayvânlarla ilgili hikâyeler görüyor ve fazla bir şey anlamadığından bunları hikâye kitabı zannediyor.

Memleketimizdeki çoğu tarikat grupları Mesnevi'yi okur ama bir şey anlamaz bazıları da hiç okumaz. Hakikat ve Marifet ehli ise Kûrân-ı Kerîm'i ve Mesnevi'yi ellerinden düşürmez. Çünkü kişi, gerçeğe ulaşabilmek için hikâyeler'in içinde geçen şifreleri çözmeye başladığında bir bakıyor ki o hikâye kendisinden ve mertebelerden bahsediyor. Bunun neticesinde kişi, hayatını ve seyri sülûğunu ona göre yaşar ve yaşatır.

Hayatımızda eğlenelim gülelim diye birbirimize anlattığımız bir sürü hikâye vardır. Oysa ki, Mevlânâ Hazretleri yaşadığı süre içerisinde öğrendiği hikâyelerin bazılarının karşılıklarını Kûrân'ı Kerîm'de bulmuş. Bazıları Âyet karşılıklarını, bazıları hadîs, bazıları da seyri sülûk karşılıklarını bulmuş. Bazılarını da Ef'âl, Esmâ, Sıfat mertebelerinden anlatmış ve hâlâ da okuyanlara anlatmakta. Bizler de bildiğimiz hikâyeleri bu sistemde bir eser haline getirebiliriz. Ne dersiniz? Ve en önemlisi Allah'ın ahlâkıyla ahlaklanmış, O'nun sıfatlarıyla sıfatlanmış oluruz.

Arkadaşının sorusuna karşılık tasvirci ressamın verdiği cevaba dönecek olursak *(Evet vardır fakat bu resimleri yukarıdaki çiziyor);* zâhiri anlamda arkadaşını ikilik üzere olduğunu bilip ona yukarıdaki diyor *(yakarı ve aşağı)* irfan ehline göre birdir *(ben içlerini dolduruyorum)* yine arkadaşına göre konuşuyor. Her hayvânın rengi mâlûm, ona göre boyuyorum diyor.

Bâtıni mânâsı'na gelince: yeryüzünde Ef'âl mertebesinde görünen hayvân, insân, mâden, bitki ve kullandığımız âlet ve edâvatlar insanoğlu kullansın diye ezelde şekillenmiş ve zuhura çıkmış varlıklardır, sûretlerdir. *"Diledim ki bilineyim; bilinmek için bu âlemleri halk ettim."* Bunlar Ef'âl mertebesinde bilinir ve hep zâhirleri kullanılır. Burası şeriat mertebesidir.

Esmâ mertebesinden bakılırsa şeriatın sonu, tarikatın ortalarında esmâ mertebeleri isimleriyle bilinmeğe başlar. Götürücü seyri sülûk yolunu Kûr'ân-ı Kerîm yaşantısı ile birlikte götürebiliyorsa ihvânına Emmâre mertebesinde yılan, it, kurt, sıçan gibi hayvânların nerelerde geçtiğini yaşantılarını hakkıyla anlatır ve insânlarda da hayvâni duyguların, sıfatlarının olduğunu gösterir ve bu hayvânların kötü hasletlerini ihvânına anlatır.

Bâtınımızda öyle duygularımız vardır ki, bir an öfkeleniriz, farklı bir hayvân sûretine bürünürüz. Bâzen kurnazlık aklımıza gelir tilki sûretine bürünürüz. Kendi düşüncelerimiz neticesinde o kadar çok hayvân sûretine gireriz ki, kendimizi görsek kendimizden kaçarız.

Her birerlerimiz bir yerlerde haksızlıklara uğrayabiliriz. Böyle bir durumda dua edip *"Bu kişinin halini bana gösteriver Ya Rabbi ve ben de ona göre davranayım"* dese bir kişi Allah'ın izniyle o kişinin hâli ona bildirilir ve hangi hayvân sûretindeyse onun sıfatlarını bilip ona göre davranırsa, tedbir alırsa biraz daha rahat eder hayatta. Sıfat mertebesinden de bazı hayvânlar görülebilir. Yani İsâ Aleyhisselâm'ın hayatındaki hayvânlar.

Tasvirci ressam mürşitlerdir, kâmil insânlar'dır, İnsân-ı Kâmil'dir onlar. İhvanlarının bâtınlarına bakıp mertebelerine ve kabiliyetlerine göre boyarlar ve ne zaman insân olacaklar diye durmadan dua ve nazar ederler. Sermayelerini onlara akıtırlar ama ihvân'ın kabiliyyeti, idrakı, irfâniyyeti hangi mertebedeyse oraya kadar alır. İhvân'a düşen görev kendi himmetleri ne kadarsa o kadar almaktır.

İnsân-ı Kâmil tasvirci ressamdır demiştik. Bâtıni yönünden bahsedersek sohbetlerinde hangi mevzudan konuşursa konuşsun sözlerinin isbatı vardır. Ehli keşif onların sohbetlerini dinlerken bâtıni yönlerini de görür. Çünkü sözlerini, sohbetlerini Allahü teâlâ tasdik eder. İnsân-ı Kâmil'in sözlerinin dört mertebeden geldiğini ehli keşif görür ve inanır. Göremeyenler ne yapmalı? Onlar da sohbetlerden aldıkları haz ile birlikte eski bilgileri eksikse onları tamamlamalı. Böylelikle kalbinin tasdik ettiği bilgiler gibi değişik düşünceler gelir aklına. Ayrıca İnsân-ı Kâmil'in sohbet ettiği kişilere tek-tek bakması nazar-ı İlâh-î'dir. Kalplerimizi, gönüllerimizi doldurur. Oraları Hakk nûru ve nazarıyla temizler. Allah'ın sıfat mertebeleriyle Hayat, İlim, İrâde, Kudret, Kelâm, Semi, Basar'larıyla nazar eder. Bu yüzden sohbetleri çok değerlidir. Keşke bunu anlayabilsek.

Allahüteâlâ Kûr'ân-ı Kerîm'de peygamber kıssalarında (Adem (a.s,) Nûh (a.s,) İbrâhîm (a.s,) Mûsâ (a.s,) İsâ (a.s,) Muhammed (a.s) hayvânlardan da bahsetmekte. Hepsini ayrı-ayrı incelemek üzerinde tefekkür etmek çok önemlidir. Fakat biz Peygamber Efendimiz Hz. Muhammed (s.a.v)'in hayatındaki hayvân kıssalarına bakalım. Örneğin mirac hadisesindeki Burak; miraca giden kişinin hayvânla ne işi olabilir? Burada ne anlatmak istiyor? Halka hızlı bir hayvâna bindim diyor. Batınında ise: "Ben nefsimi Burak yaptım, benim emrimden hiç çıkmaz. Ruhum ne derse onu yapar. Yani nefs-i emmâremi nefs-i kül yaptım. Allah benim nefsimi rûhumun emrine verdi. Yanında kim vardı? Cebrâîl. O da Cibril oldu, yani aklı küll-üm oldu ve nefsi küll-üm ile aklı küll-üm kardeş oldular. Sonra da zatımda bir olup cemülcem makamına erdim. O yüce sûltanın sarayında O oldum. Nihayetinde yeryüzünün ve gökyüzünün, insânların, cinlerin ve on sekiz bin âlemin sûltanı oldum" demek istiyor.

"Bugün besmelenin başı ben oldum,

Ulu divanda sûltan ben oldum,

Rahmân'ın nefesini her zaman ben saçarım âlemlere,

Allah'ı görmek isteyen bana baksın,

Kün emrini ve nefhasını her an ben söylemekteyim." diyor.

Sevir mağarasından üç hayvân geçmekte; güvercin, örümcek, yılan. Hicret esnâsında bindiği deve. Hz. Ali'ye hediye ettiği düldül (at). Bu da Hz. Ali'nin Nefsi Küll-üydü, zâhir görüntüsüydü.

(1) Kazâ ve Kader mevzuunda olduğudur.

Kazâ mezuuna gelince; kişiler irâde-i cüz-isiyle yeryüzünün halifesini bulduğunda, ona biat ettiğinde kendilerinin zâhiri ve bâtıni hayatlarında birçok şeyin değiştiğini göreceklerdir. Hayvân-î mertebelerden geçip gerçek insân olacaklardır. Bunlar tasvirci ressamın ona olan ilgi ve alâkanın yansımasıdır. Biz ki, duvarda asılı resimleriz. Bizi meydana getiren Ressamın varlık ışığı duvara vurduğunda canlanıveririz ve oynayıp zıplamaya başlarız. Sahabîlerin Resûlüllah Efendimize biat ettikleri andan itibaren nasıl hayatları değiştiyse, İnsân-ı Kâmil'e de biat edenlerin hayatları öyle değişir. Nitekim Peygamber Efendimiz (s.a.v) *"Benim ashabım gökteki yıldızlar gibidir, hangisine ulaşırsanız kurtuluşa eresiniz"* diyor.

Kader mevzuuna gelince de; a'yân-ı sabitelerinde bu yollar yoksa Hakk'a ulaşmaları imkânsızdır. Hz. Ali Efendimiz şöyle buyuruyor: *"Herkes ömrünün sonundan korkar, oysa k,i ben ömrümün başından korkarım." "Yapılacak başka resim yok mu?! Neden hep hayvân resimleri yapıyorsun?"* Misâfir ikilik üzere baktığından hayvân figürlerini görüp arkadaşını biraz garipsiyor. Arkadaşının hangi mertebede yaşadığını bilemiyor ve gayri ihtiyari soru soruyor. "Evet vardır fakat bu resimleri yukarıdaki (yine arkadaşının anlayacağı dilde yukarıdaki diyor) çiziyor. Ben sadece içlerini dolduruyorum" demiş. Evet vardır demekle arkadaşının seviyesine inerek onun mertebesinden onun fikrini de tasdik ediyor ve kendi mertebesinden konuşarak arkadaşını üst mertebeden bulunduğu makamın hâlini ona anlatıyor. Bu resimleri yukardaki çiziyor derken zât-ı kibriya kün emriyle on sekiz bin âlemde neler görünüyorsa hepsini şekillendirmiş ve şekillendirmekte her an. Gerçek ressam kâinatın sahibi olan Yüce Allah'tır. Ben içlerini dolduruyorum: İnsân-ı Kâmil olan zâtın nûru, o sûretlere ışık oluyor sadece *"Sen olmasaydın, sen olmasaydın…"* hitabına mazhar olanın nûruyla nûrlanıyor ve Ef'âl, Esmâ, Sıfat mertebelerinden âlemlere nefhasını selâm esmâsıyla HU demekte. Âlemler ve içindekiler hayat bulmakta her an.

(2)Hangi mertebedendir.

Efendimin ilave ettiği ikinci soru da çok ilginç; "Bu hikâye hangi mertebedendir?" diye sorarak yeni ufuk açmış oluyor. Ressam eti yenmeyen hayvânlar çiziyorsa, hep oralardan konuşuyorsa burası emmâre mertebesidir. Eti yenen bir hayvân resmi yapıp onlardan bahsediyorsa levvâme mertebesi oluyor. Güvercin resmi çiziyorsa; hayalden, vehimden, kafeste olan bir bülbül veya kanarya resmi çiziyorsa; hapsedilmiş ruhtan, kartal resmi çiziyorsa; ötelerden haberler getiren özgür ruhtan bahsediyor demektir. Balık resmi yapıyorsa hırstır. Zâhiri su perisidir. Kişinin sürekli konuştuğu yer oranın adamı olduğunun

göstergesidir. İnsân sûreti resimler yapıyorsa burası Âdemiyyet mertebesi olur. İyi nefha eden, birisini bulursa da o resim beş hazret mertebesini geçip gerçek insân olur ve zat mertebesine ulaşıp Kâmil insân olur. (Etrafta o kadar çok ressam var ki; ben insân'ın içini doldururum diye çıkmışlar. Ne yazık ki dolduramamışlar. Dışı insân içi hayvân sûretinde dolaşıyorlar) İçini ve dışını insân sûretine büründüren, yaptığı resme hayat veren tek kişi gördüm hayatta. O da İnsân-ı Kâmil'dir. Ama o resmin de bir bedeli var tabi ki. O da kendini her şeyinle Allah'a adamaktır.

İnsân isen gel mâşuku seyret,
Fâni vücûdu bâkiye devret,
Zâtında haksın ilmende zevk et,
Yorulma, gitme zevâle doğru.
M.N. Tura

(3) Eğer başka türlü resimler "İnsân veya doğa" olsa idi hangi mertebelerden olurdu?

Doğa resimleri de ef'âl mertebesindedir. Ressam güzel bir manzara gördü mü dayanamaz, illâ çizer. İnsân-ı Kâmil ise doğada gezerken güzel sûretli insân arar. Onu bulunca da binbir türlü hikâyeler anlatarak onu avlamaya çalışır ve içini doldurur. Onun da tablolar gibi pahalı resimleri vardır. Onun esreleri de ihvanıdır. Hangisine ulaşılsa da Hakk 'ı bulur. Ulaşan kişi onlarda bir yıldızdır, sahabeler gibi. Bugünün sahabileri de bizleriz. "Saddak"

(4) Ressamın resimlerin içini doldururken renk ve düzenleme seçeneği varmı'dır? Yoksa boyamakta da mecburmu'dur.?

Düzenleme seçeneği vardır. İhsânı'mı ara, al. Muhsin gönüllerden benim ihsânım en kısa yoldan size ulaşsın. O Muhsin gönüllü olan İnsân-ı Kâmil-i bul. O İnsân-ı Kâmil olan kişi *"vemâ erselnâke illâ rahmetenlil âlemîn"* dir. Âlemlere rahmet onun elinden, dilinden, gözünden, gönlünden geliyorsa her türlü yetkiye sahiptir. Karşısındaki kişiyi istediği renklerle boyar, yüceltir, yükseltir. En değerli tablo yapar. Bazen de resim tam bitti dersin bir yerlerini eksik görür. Onu da buruşturup atar. Ona da sen bunu niye attın diyemezsin. Çünkü onda bir kanaat notu vardır. Onun için Hakk Teâlâ ona bunu neden yaptın demez. Çünkü çöpe atılan resmi Hakk zâten kendi attı. "Zâten" elif ve nun'da görünen Zat. Boyayan da kendi zuhuru, Boyanan da. Boyamakta mecbur değildir. Âlemlerde bunca insân var. Hepsini ben boyayım diye kendini ortaya atmaz.
Haktan alıp halka saçarsın,
Halkı alıp hak yaparsın,
Her şey Hakk'ın zuhurudur ne şaşarsın,
Hâdiye ermediysen ne yazık.
Zâhirde bütün insânlara İnsân-ı Kâmilden rahmet saçılır. Özelde ise ihvânın elinden tutup Hakk'a mi'râc yaptırır. Her şey Hakk'ın zuhurudur.

O da nefsinden bir hareket etmez. Hidayet edici ezelde buluşmaya izin verdiyse, dünyada o zaman İnsan-ı Kâmil'le buluşup önce onun gözünde sözünde Hakk'ı müşahade edersin sonra kendin de, sonra da zât-ı mutlakta cemül cem olup Kâmil insân olursun.

(5) Ressamın yaptığı işten kendisinin hangi mertebede olduğunu düşünebiliriz.?

Ressam çok büyük bir san'atkâr. Neyi, nasıl, niçin yaptığını bilen Ârif kişi ve irfan ehli. Yapanı ve yaptıranı iyi bilen tevhit ehli olarak görüyorum. Bu tip kişi ister hayvân resmi çizsin, ister insân, ne yaparsa yapsın kendinden bilmeyip her şeyi Hakk'tan biliyor ve gelene de oradan cevap verip rengini boyuyor, içini dolduruyor.

(6) Diğer mertebelerin birinde olan kimseye yukarıdan nasıl ve neler çizgi çizilirdi?

Diğer mertebelerin birinde olan kimseye, "yukarından nasıl ve neler çizilirdi?" sorusuna cevap olarak deriz ki; Herkes kendi halinde birer ressam birer sanatçı. Çünkü her hareket eden canlı a'yân-ı sabitelerine göre yaşamakta ve yirmi saatinin her dakikasında hareket edip kader ve kazâlarını yaşayarak doldurmaktalar ve üzerlerinde en çok çalışan esmâ hangisiyse onun zâhiriyle yaşamakta ve senaryosunun oyuncusu olarak hayat filminin rolünü oynamakta. Rolünü oynayan aktörler de en iyi ben oynadım edasıyla filmin sonunda ücret ile mükâfat beklemektedirler. Hayatı hayallerle ve duygusallıkla, geçiren kimseler Allah'tan fazla bir şey beklemeden, Allah'tan ayrı bir hayat yaşayarak ömürlerini bitirirler ve sürekli aynı renkleri kullanıp aynı resimleri yaparak ben çok iyi ressamım derler.

Ne olacak benim hâlim diye Rabbine sordun mu?
"Rabbine dön!" hitabını duydun mu?
Nâtıkı hayvândan kabuğunu kır bu günden. Nâtıkı Kûr'ân olmaya bak.
Aklı Maaşını bırakıp Aklı Küll-e gel de Cebrâîl yoldaşın olsun.
Sinde seyri sülûkunu tavaf eyle gayriyi koma orda.
Nuru Muhammedide Habib ol şefaat eyle bu günden
İnsân-ı Kâmil olup Ef'âl de, Esmâ da, Sıfatta ve Zatta âlemlere rahmet ol
(Ente Mevlânâ fersurnâ alel kavmin kâfirîn.)

Ha…. Do…. Ca…. 01.12.2011

****

(22) Ha….. Ne……

Subject: RE: Bir hikâye –birçok yorum
Date: Mon, 26 Dec 2011 12:08:39 +0200

Hayırlı günler Ha….. oğlum yazınızı okudum epey güzel olmuş, ellerinize dilinize sağlık onu da hemen dosyasına aktaracağım. Kü…..ya

sana herkeze selâmlar Nüket annenizinde selâmları vardır. Hoşça kalın Efendi Babanız.

Subject: Bir hikâye -birçok yorum
Date: Sun, 25 Dec 2011 14:08:33 -0500

Efendim.

Bir hikâye ve birçok yorum çalışmasını Kü… ile beraber tamamladık. Aşağıdadır. Tüm esenlikler ve güzellikler sizlerle olsun.

YORUM

(1) İbn-i Arabî Hz.'lerinin şöyle bir ifadesini buldum. *"Kaderin konusu mümkündür, hâlbuki kaza-i mutlaka mümkünle ilişkili değildir. Bu yüzden kazâ Hakk'a aittir* (Allah şuna hükmeder gibi) *ve kazâsı belirli ölçü anlamında, kader ile mümkün'e indirir. Bu bağlamda kazâ değiştirilemeyeceği halde, kader artma ve eksilme kabul eder. Bu nedenle bir duada şöyle denilmiştir: "Allah'ım! Senin kazânın reddini istemiyorum, senden kazân'da lûtuf istiyorum. Kazânda ki lûtuf kaderdir."*

Sorulara cevablar ise şöyledir.

(2) "Hayvân" salât'da "dal" harfine karşılık gelip mûseviyyet mertebesine dolayısıyla hakiki tenzihe karşılık gelip 9. mertebedir.

(3) Doğa'dan kasıt mâdeniyyat ve nebâtât'dır. Mâdeniyyat 10. mertebeden (tevhid i sıfat) olurken, nebâtât 8. mertebeden (tevhid i ef'âl) olacaktır. İnsân ise 12. mertebeden olacak yani (insân ı kâmil) olmuş olacaktır.

(4) Bu soruya daha iyi bir cevab verebilmek için hayvân resimlerinden "at" resminin dışını çizdim. Baktığımda bunun bir "at" olduğu belli idi. Eksik bölümleri iç kısımda olan göz, kulak, burun bölgeleriydi. Bunu diğer hayvân resimlerinden köpek, kedi, diğerleri için de tahayyül ettiğimde hepsi için aynı sonuca vardım. Yani hayvânın sadece dışı çizilse hangi hayvân olduğu anlaşılır iç kısmında ki gözü, kulağı v.s olmasa bile. Ama bir hayvânı çizdiğimizde göz, kulak, burun muhakkak çizilmeli. Yani eğer çizilmez ise bu hayvân eksik kalacaktır. Burada ressam "Bu resimleri yukarıda ki çiziyor, ben içlerini dolduruyorum" demişti. Dolayısıyla ressam için düzenleme maslahatı olmalıdır.

(5) sorunun cevabında "Ressam" Hakikat-i Muhammediyyeye bağlıdır. Bunda ebcedden faydalanılmıştır. Şimdi buradaki kısımda ise yine ebcedden faydalanılır ise 4. soru için verilmiş olan cevab güçlendirilmiş olacaktır.

"Duyular" ise arapça ihsas demektir. "ihsas (إحساس)" kelimesi yani duyu kelimesi (elif+ha+sin+elif+sin)' den oluşur, yani (1+8+60+1+60=130) eder. Bu da belirgin bir şekilde "13" yani Hakikat i Muhammediyeyi göstermiş olur.

Burada enteresan olan nokta şudur. Bir hayvânda 5 adet his vardır. (Yani göz, kulak, dil, burun ve ten) dir. Ancak resime geçirildiğinde bu hislerden 3 ü resme geçer. Çünkü "ten" çizilemez. "Dil" de vücûdun içinde kaldığı için çizilemez. Dolayısıyla Ressam "3" hissi çizebilir. Onlar göz, kulak ve burun'dur.

Göz arapça (ayn+ye+nun) (70+10+50)=130 eder. Belirgin olarak 13'tür.

Kulak arapça (elif+zel+nun) (1+700+50)= 751 (7+5+1=13 eder.)

Burun arapça (Elif+nun+ fe) (80+50+1)= 131. Belirgin olarak 13'tür.

Dolayısıyla 13'e bağlı olan ressam yukarıda ki çizimlerde de tasarruf hakkına sahiptir. Dilediği gibi çizer. Ve çizim tamamlandığında 13 olur. Çünkü tüm hisler 13 tür.

"Renk" kelimesi farsça bir kelimedir. Ve bu kelimenin (re+nun+ke) harflerinden müteşekkildir. Ve bu harflerin toplamı ise (200+50+20=270) 270 olmaktadır. 270 in kendi iç toplamı ise 2+7+0= 9 eder. Bu da hakiki tenzih mertebesini ifade etmektedir.

Ressam 13'e bağlı olduğu için burada da tasarruf hakkına sahiptir. Dilediği gibi boyar. İsterse renksiz bırakır isterse başka renklere boyar çünkü kendisi "bir kayıtla" kayıtlanmış değildir.

(5) "Ressam" kelimesi için ebced hesabı yapılırsa (200+60+1+40=301) olmaktadır. Bu da 13'ü ifade etmektedir. Yani Hakikat ı Muhammedi mertebesine nail olanlardandır.

"Hayvân" kelimesi (ha+ye+vav+elif+nun) yani (8+10+6+1+50=75) eder. Kendi içinde toplandığında 12 eder. Ancak başta Hakk tarafından gönderilen hayvânın 9. mertebeden olduğu belirtilmişti. Burada Kâmil bir insân'ın elinden onun içine hisler bezendiğinde 9'dan 12'ye gelmekte insân-ı kâmil-i ifade etmektedir.

Efendim bir sohbetinde bir fıkra anlatmıştı. Şöyleydi. *"Bir gün bir yolcu bir armut bahçesine uğrar. Ve o bahçenin sahibinden armut ister. Sahip ise Allah'ın armutları mı kulun armutları mı diye sorar? Yolcu da tabiki Allah'ın armutları der. Sahip da yamru yumru ezik armutları getirir. Yolcu bunları beğenmez. Sahip de sen Allah'ın armutlarını istedin kul mamutu olanı istemedin ki der. Bunun üzerine yolcu kul yapımı olanı ister. Ve sahip armutları getirir bu armutlar fevkalâde armutlardır."*

Şimdi bu yukarıda ki fıkrada Hem Allah'ın armutlarını hemde kulun armutlarını Allah halk etmiştir. Ancak Kul *"kulun armutlarında"* tasarrufda bulunmuş değişiklikler yapıp, bahçeyi ve ağacı işleyerek fevkalâde hale getirmiştir. İşte bu değişik mertebelerden gelen oluşumlar Ressam (Kâmil insân) tarafından restore edilip en kemalli bir şekilde kullanılmaktadır.

(6) Eğer bu resimi çizen kimse 7. mertebenin altında ise yani enfüsi yolculukta ise veya nefs i emmâresi kabarmış ise, yine Hakk 9. mertebeden Hayvânı gönderir ve bitkiyi 8., madeni 10. ve insân-ı 12. seviyeden gönderir. Bu seviye de ki kul bu sefer Hakikat i Muhammediye

temelli içeride bir düzenleme yapmaktan çok uzak olup enfüsi olarak bu resimlerin içine benliğini koyar. Ve resimler de tahribat olur.

Efendim hepsi bu kadar.

Hayırlı geceler. Fakir ve Kü….., Sizin ve Nüket annemin ellerinden öperiz.

****

(23) Rü…..Ka……

Subject: RE: Ressamın Çizimleri
Date: Thu, 29 Dec 2011 11:09:22 +0200

Hayırlı günler Rü…….. hanım kızım. Yazını aldım güzel olmuş ellerine gönlüne sağlık bu sahada hayli yol alınmış olduğunu gösteriyor. Bunları gördükçe bizde seviniyoruz, bazı yönlerden değerlendirmeler zaman içinde değişebilir ancak bu günkü idrak ve yaşantı bu aşama da olduğu için bu günün anlayışına göre isabetli sayılırlar. Her gelen gün, yeni bir tecelli ile geldiğinden yeni teccelli de yeni bir anlayış olduğundan ve ilmi ilâhi'nin sonu da olmadığından tabiidirki, zaman içinde değer yargılarıda daha iyiye doğru değişecektir.

Cenâb-ı Hakk her geçen gün idraklerimizi ve anlayışlarımızı ziyadeleştirsin İnşeallah. Al….. beye sana evlâtlara ve herkeze selâmlar Nüket annenin de selâmları vardır hoşça kal kızım Terzi Baban.

Subject: Ressamın Çizimleri
Date: Thu, 29 Dec 2011 00:13:29 +0200

Hayırlı günler Terzi Babacığım, nasılsınız? Nüket Annem ve siz iyisinizdir inşallah ellerinizden öpüyorum.

Ressam ve çizimleri ile ilgili soruların cevabını elimden geldiği kadar cevaplandırmaya çalıştım babacığım.

(1) Kader ve kazâ mevzuudur.

Ressam burada resimleri çizerek kendisi için takdir edilen ve o an yaratılan fiilleri yerine getirmektedir. Bir nevi maşa vazifesi görmektedir. Bir Âyet-i kerîme'de *''Sizleri ve yaptığınız işlerinizi yaratan Allah'tır.''* Denmektedir. Bu resimlerin çizilip boyatılmasından maksat hem ziyaretçinin aklında soru işareti bırakmak, hem de ressamın derecesinin-mertebesinin, yükseltilme isteği olabilir. Kaderinde bunlar yazıldıysa ve gerçekleşiyorsa bu ressamın bir sonraki basamağa tırmanma yolunda elinde fırça ve boya ile yol katedmeye çalışmasıdır. Ayrıca

ressamın zihnindekileri dışarı çıkarma ihtiyacı (resim çizip boyayarak), aynı zamanda kalbini, zihnini bütün **"hayy"** olanlardan boşaltarak **"Hakk"** ile doldurma işidir.

(2) Hangi mertebedendir?

Allah'ın yarattığı varlıklar arasında Allah'ı en çok tesbîh ve senâ edenlerin mâdenler olduğunu bir sohbette dinlemiştim. Çünkü mâdenlerin rızık arama gibi bir dertleri ve ihtiyaçları yoktur. Daha sonra bitkiler gelir, onları takiben de hayvânlar ve insânlar… Her ikisinin de hayatta kalabilmek için rızık aramaya ihtiyacı vardır. Kalan zamanda ise hamd ve tesbihat yapabilir. İnsânlarda bulunan kuvvetli nefsi de hesaba katarsak bütün bu varlıklar içinde hamd ve tesbih konusunda insân'ın diğer canlılardan geride kaldığı söylenebilir… Ressamın da yaptığı kendindeki bu hayvânlık vasıflarından kurtulmaya çalışmasıdır…Allah ona resimleri çizdiriyor, o içindeki hayvânlık vasıflarını boşaltarak sınırların içini dolduruyor. Küp içindekini dışarı sızdırıyor bir nevi temizlenme gerçekleşiyor. Bu hareketleri ona yaptıran Allah-kendi öyle söylüyor-bunda bir abeslik yok belki hikmet var.

(3) eğer başka türlü resimler yapmış olsaydı *"insân ve doğa"* gibi bir mertebe üstten yapmış olurdu. Hayy olmakla birlikte irâde ve kudret sahibi olup tabiat resimleri çizebilirdi. Fakat onları çizerken de aslına uygun çizimler ve renkler kullanmak zorunda zâten başka seçeneği yok. Çünkü biz Allah'ın bize öğrettiği renk ve manzaralar dışında ne bilebiliyoruz? Beş duyumuzun algıladığı ne ise onlar var hayatımızda..

Bakanların bu resimlerde bir aykırılık görmemesi için şeriata uygun davranıyor denilebilir. Dışı şeriat-ı Muhammadi, içi hakikat-i Muhammedi'ye uydurmak, negatif ilginin odağı olmamak, Allah'ın rızasına uymaktır hedef belki. Ressam bu resimleri yaparken ister doğa, ister insân veya hayvân Hakkı razı edcek şekilde çizim-boya yaparsa mertebesi artacak İlâh-î inâyete mazhar olacaktır…

(4) Ressam boya ve çizim işini yaparken aslına uygun davranmalı, kahverengi bir at yerine mavi bir at resmetmemeli. Pembe bir koyun veya fil boyayamaz. Hevesine göre iş yapamaz, aslına uygun olmalı. Eğer kendi istediği renklere boyarsa kendini iyi bir iş yapıyormuşcasına kandırmış olur. Aslına muhalefet etmek, aykırı davranmak insân'a ilk anda mutluluk enâniyyetin güçlenmesi gibi hoş duygular kazandırabilir fakat sonrası nahoşluk olur, boşuna meşguliyettir.

(5) Ressamın yaptığı işten fenâfillâh mertebesinde olduğu düşünülebilir. Hakk'ta fâni olmaya çalışan ressam bütün pürüzlerden arınmaya çalışmaktadır..

(6) Diğer mertebelerin birinde olan kimseye yukarıdan yine görülen bu âlemde yani 5 duyumuzla algıladığımız ne varsa onlar çizdirilirdi. Fakat bu çizimlerde bir sınırlama olmaz, o vakit gönlüne ne geldiyse, o anki durum neyi gerektiriyorsa çizer ve boyardı. Kayıtlı olmazdı fakat yine de renkleri aslına uygun kullanırdı. Burada vaktin oğlu değil, vaktin babası olmuş ve vakti yönetmeye başlamış olurdu. Hem hayy, hem kudret, hem irâde sahibi olarak ihtiyaca göre çizim yapar hale gelirdi….

Yazabildiklerim bu kadar babacığım, bilemiyorum doğru anlamış mıyım?

Sizin ve Nüket annemin ellerinden öperim..Allah'a emânet olunuz. Denizli'den sevgiler, selâmlar….. **kızınız Rü……**

(24) İl…..ja….

Subject: RE: Bir hikâye birçok yorum
Date: Thu, 29 Dec 2011 14:47:10 +0000

Aleyküm selâm muhterem efendim, hürmet ve muhabbetle ellerinizden öperim.

Nakledilen kıssa zâhirde kısa ise de, hakikatte üzerinde uzun uzun tefekküre muhtaç olduğumuzu, naçizane idrakimizle, ancak hissedebiliyoruz. İnşeallah feyziniz ve teveccühünüz ile idrakimiz ve fehmimiz açılır. Burada karalayacağımız üç beş satırı, sizin teveccühünüzün verdiği cesaretle kâleme alabiliyoruz. Aksi halde böyle bir mevzuda söz söylemeye bir had bulamazdık. Allah, feyzinizi ve teveccühünüzü bu aciz ve fakir kulun üzerinden eksik etmesin.

(1) Kıssanın kazâ ve kader mevzuunda olduğu buyrulmuştur. Kazâ ve kader mevzuunu, ancak istidat ve irâde mevzuu ile birlikte tefekkür edebiliyoruz. Bu mevzuda ne zaman tefekkür etmeye gayret etsek hatırımıza Fussilet Suresi'nin 11. Âyet-i kerîme'si geliyor; *" Summesteva iles semâi ve hiye duhanun fe kâle leha ve lil ardı'tiya tav'an ev kerhen, kaleta eteynâ taiîn"* (Sonra duman halinde olan semâyı istiva etti de semaya ve arza isteyerek veya istemeyerek gelin! diye emretti. İkisi de isteyerek geldik dediler.)

âyet-i kerîme işareten buyuruyor ki; Hakk'ın zât-î tecellisi olan rûh'ul emîn, mahallini istiva ettikten sonra, amaiyyet mertebesinde a'yân-ı sâbite halinde olan hakikat-ı insâniyyenin, semâsı hükmündeki akl-ı evveline ve arzı hükmündeki beşeri nefsaniyetine, isteyerek veya istemeyerek de olsa âlem-i mümkünata teşrif edin hitabıyla emretti. Onlar dahi isteyerek geldik dediler. Böylece Hakk için emir ve abd için irâde-i cüz-iyye tahakkuk etti. İrâde-i cüz-iyye, her hal ü kârda, emir dairesi içinde kaldı. Abd, **"kalû belâ"** misâli, kader ve kazâ libâsını giymeyi kabul etti. Hak Teâlâ, Mâlik ve Melik olmakla emrinden sorumlu olmadı, abd ise irâdesini beyan ile kabul ettiğinden sorumlu oldu. Nitekim bu hususta *"Lâ yus'elu ammâ yef'alu ve hum yus'elûn"* (O yaptığı şeylerden mes'ul değildir, ve onlar yaptıklarından mes'uldür) (Enbiya 23) buyuruldu.

(2) Duvara çizilen hayvân sûretleri Hayy ism-i şerifinin tecellilerine işaret olmakla beraber, hayvân sûretlerinin nefs mertebelerini ifade etmesi de mümkündür. Bu takdirde sûretlerin çizim ve boyamalarının güzel olması, ressamın seyr-i sülûk geçirdiğini ve nefs mertebelerini idrak ile kendi nefs terbiyesini tamamlamış olduğunu gösterir. Ressamın nefs-i sâfiye metrebesinde olduğuna hüsn-ü zan olunur.

(3) Kûr'ân-ı Kerîm'de Fussilet Sûresi'nin 53. Âyetinde *"Se nurihim âyâtina fi'l âfâki ve fi enfüsihim hatta yetebeyyene lehum ennehu'l hakku ve lem yekfi bi rabbike ennehu alâ külli şey'in şehidun"* (Gerek afakta, gerek kendi nefislerinizde âyetlerimizi yakında onlara göstereceğiz. Nihayet O'nun Hakk olduğu şüphesiz kendileri için apaçık beyan olacaktır. Rabbinin herşeye hakkıyla şahid olması sana kâfî değil mi?) buyurularak seyr-i sülûk-u afakiyye ve seyr-i sülûk-u enfüsiyye usullerine işaret olunduğu üzere, eğer ressam doğa resimleri ile meşgul olsa idi ve çizimleri ve boyaması yine güzel olsa idi onun seyr-i sülûk-u afakiyye yolu ile nefs-i sâfiye mertebesine ulaştığına hüsn-ü zannımız olur idi. Eğer insân sûretleri ile meşgul ve hem çizimi hem de boyaması güzel olsa idi, biz onun insân-ı kâmil olduğuna tevhid-i zat makamında bulunduğuna kâil olacaktık. Zirâ Hz. Resûlüllah (s.a.v.) "Ben Rabbimi güzel bir genç sûretinde gördüm" ve "Allah Adem'i kendi sûreti üzere yarattı" hadîs-i şerifleri ile tevhid-i zat makamında Hakikat-ı İnsâniyye'nin temaşa edildiğini işaret ettiler. İsmâil Hakkı Bursevi Hazretleri'nin Ruh'ul Mesnevi'lerinde, Mi'rac gecesi Sidret'ül Münteha'yı geçtikten sonra, Hz. Resûlüllah'a (s.a.v.) Hakk canibinden gelen nidânın, aşinalık tesisi ve muhabbetin izharı için Hz. Ebu Bekir'in sesiyle olduğu rivayet olunur ki bu mevzuuya işarettir.

(4) İstidat'a "potansiyel," fiiliyyat'a ise "performans" dersek eğer, renk skalasının tamamı potansiyel, kişinin seçimleri ise performans olur. Her performans potansiyelin içindedir ve *"Sıbgatallahi ve men ahsenu minallahi sıbgaten ve nahnu lehu abidune"* (Biz Allah'ın boyası ile boyanmışızdır, Allah'tan daha güzel boyası olan kim? Biz onun kullarıyız) (Bakara 138. Âyet) Âyetinde işaret olduğu üzere boya da, Hakk'ın varlık tecellisidir. Beyaz da bir renk olduğundan, hiç boyanmamış bir tuval de bir performanstır. Hakk'ın varlık tecellisi renksizdir, suyun bardağın rengini alması gibi yansıdığı a'yân-ı sâbite'nin rengini alır, bu yüzden sen renksiz ol meşrebinde insân-ı kâmiller olduğu gibi, bütün renkleri kendinde toplayan insân-ı kâmiller de vardır. Onların da aslında sâfi beyaz olduğu, zamanın devir hareketi sür'atle müşahede edilse idi idrak olunurdu. (Bir renk skalasını sür'atle ve devam ile döndürdüğünüzde asli beyaz rengin müşahede edilmesi gibi)

(5) Sûretlerin çizim ve boyamalarının güzelliğinden ressamın Nefs-i Sâfiye mertebesinde olduğu ve boyamayı kendine nisbet etmesinden tevhid-i ef'âl makamında olduğu düşünülür.

(6) *"Yes'elûhu men fis semavâti ve'l ard, külle yevmin huve fi'ş şen"* (Semavatta ve arzda olanlar O'ndan ister, O her an ayrı bir şen'dedir) (Rahmân 29. Âyet) Âyet-i kerîme'sinin işaret ettiği üzere Allah'u Teâlâ'nın zâtı'nın, esmâsı'nın ve sıfatları'nın sonsuz tecellileri her an başka başkadır. Tecellide tekrar ve nihayet yoktur. İnsânda da bu tecellileri kabul istidatı var olduğu sürece her makam ve mertebede, her ahvalde sonsuz sûretler müşahede olunur. *"İz yagşes sidrete ma yagşa, ma zagal basaru ve mâ tega"* (O zaman ki Sidre'yi bürüyen bürüyordu, O'nun gözü kaymadı ve şaşmadı) (Necm Sûresi 16-17) hükmünce hiçbir sûretin Zât-ı Mutlak'a perde olmaması ve basîretin istikametten şaşmaması icap eder.

Acizane anlayabildiğim, ve anladığımdan ifade edebildiğim, bu satırlardan ibarettir. Hürmetle ve muhabbetle ellerinizden öperim.

****

(25) Le……Ye……..

Subject: RE: kuş hikâyesi hakkında
Date: Fri, 30 Dec 2011 16:34:21 +0200

Hayırlı geceler ok….. oğlum gönderdiğin annenin dosyasını aldım, sağolasın güzel olmuş, annene selâm söylersin. Hoşça kal Terzi Baban.

Subject: kuş hikâyesi hakkında
Date: Thu, 29 Dec 2011 23:45:12 +0200

Saygıdeğer Efendi babacığım ve Nükhet anneciğim ellerinizden öperim. İzmir den Le….. Ye….. Hanımın oğluyum. Annemin hikâyesini ekte gönderiyorum.

Değerli Efendi Babacığım ve Nüket Anneciğim vermiş olduğunuz hikâyeyi dilim döndüğü kadar sizlere arz etmeye çalışacağım.

Hikâyemizin **(1)** Bölümü: ilk önce insândan bahsedilmiş, insân nedir? İnsân Allahın inniyetinden gelip 18.000 âlemi ilimle idrak etmek hâl ile yaşamak zevk ile seyretmektir. İnsân âlemlerin göz bebeğidir. Gülmek insân'lara geldi. Hakikat-i Muhammed-i İlimleri insân'lara geldi, Kûr'ân'nın zâtı Hakikat-i Muhammed-i aklına geldi. Muhammed-i güzel ahlâk insân'a geldi. İnsân Allah ehlidir. Selâm esmâsı'nın mazharı'dır. Bütün âlemlerde ne varsa insân'da o vardır. Bu dünyanın adı var kendi yoktur, Cenâb-ı hakk'ın varlığından başka yer yok, Allah'ın içinde yaşıyoruz. Burası bulma yeri özümüzü bulup, geldiğimiz âleme tekrar dönmek lâzım onun için geldik bütün çabalarımız gayretlerimiz onun için kader kısmına geliyoruz. Allah ilmi ile her şeyi kuşatıp bildiği için kaderi tâa ezelde yazıyor. (Yâsin Sûresi 38 Âyetinde) *"zâlike takdirul azîz-ul alîm"* (işte bu izzet ve ilim sâhibi Allah'ın takdiri'dir.) Zâten 18.000 âlemde Allahın takdiri ayna gibi açıktır. Her zerrede her kürede ilimi kaderi istidatı kabiliyeti meydanda çocuk yukarıdan çiziyor ben içini dolduruyorum diyor. Yukarıdaki çizim onun ayanı sabitesi kaderindeki programı ayanı sabitesi ezelde ne aldıysa onu çiziyor. İstidatı yeteneği kabiliyeti içinde bu çizgiyi insan geçemiyor. Her esmada olduğu gibi allahın kadir ismide Allahın kaderi takdiri kendi yazıp kendi oyunlarıdır. Oynayanda ondan başkası değildir. Allahın zatı sıfatı isimleri faaliyeti değişmez. Değişen izafiliktir. İnsanda değişen izafiliklerdir. Özümüz asla değişmiyor. Değişen yanlış bilgiler yanlış anlamalar yanlış anlamaları beynimizden silip güzel ilim bilgileriyle değerlendiriyoruz.

Kuşa gelince siyah kuş hayali vehimi anlatır. Onların asla aslı yoktur. Sadece hayal varlığında varı yok yoğu var gösterir. Bu çok önemli bir olaydır bunun gerçek ilme çok ihtiyacımız vardır. Hakikatı

Muhammedi ilimleri almayan insânlar çok büyük yanılgıya düşmüşlerdir. Her hayâli ve vehmi hakikat zannedip böylece değerlendirip çok büyük yanlışlıklar yapmışlardır. Onun için bir irfan ehli mürşidi kâmile çok ihtiyaç vardır. Elinden tutup ilim bilgilerini almamız lâzımdır. Hakikati Muhammed-î ilimleri alan insânlar asla ölmezler. Karşıdan gelene ne olduğunu insân anlayınca ayağı kaymaz. Allahın izniyle yinede Allah sığınırız. Neuzubike minke Kûr'ân-ı kerîm-i ilmel bilmek, aynel, Hakkel, yakınlıklarla insân'ın kendini âlemleri tanıması yaşaması lâzımdır.

(2) Cevap: Kuş hayvân mertebesidir. Hayvân her an yaşayan hür hayat sahibi demektir. Kader hakkında *"ya gavsu a'zâm kim ezeli saadetle saadete kavuşmuş ise ne mutlu ona bundan sonrada mahzun olmaz ebeden, kim ki şekaveti ezeli ile şâkî olmuşsa yazıklar olmuş ona o ebediyen makbul olmaz"* Allah-u teâlânın bu kelâmlarının esrarı hazreti mevlânâ'nın iki oğlu sûltan veled ve alâaddin vardı. Sûltan veled hidâyet ehliydi. Alâaddin mudil tesirindeydi. Ne hazreti şemsin ne hazreti mevlânâ'nın nasihatlarını dinlemedi. Âdem aleyhisselâm'ın oğulları hâbil ile kâbil gibi.

Allah'ın velî ismini ele alırsak Allah-u teâlâ'nın velî isminin zuhur yeri velâyeti batın-i meselâ (s.a.v.) Efendimizin velâyetinden sonra Hz. Ebûbekir (r.a.) bıraktı bâtın-ı devam eder. İşte velilerin bu âleminde müddeti dolunca batına giderler. Orada hiç kesilmez velâyet devam eder. Yerine yenisi gelir. Ayrıca her insân kendinin velîsi'dir.

Kuş yükseklerde uruc eden bir hayvândır. Gök ehlidir. İnsân'ın aklı küllü'dür. Tefekkürü kabiliyeti, istidat kanatlarıdır. Hu kuşudur. Gönlümüzün rahmân-i bülbülü'dür. Mevlâmızın gönlümüzdeki varlığıdır.

(3) Cevap: İnsân insân'sa insân'lık mertebesi hayvânsa hayvânlık mertebesi nebatsa nebat mertebesinde'dir. Hangi resmi yaparsa o mertebede'dir. Zat mertebesinde ise güneş çizerdi Hakikat-i Muhammed-i ise kamer çizerdi

(4) Cevap: özümüz renksiz şekilsiz vasıfsızdır. Hiçbir vasıfa girmez. Suyun rengi kabına göredir. Bütün varlıklardaki mertebeleri renkleri idrak eder. Düzenleme seçeneği elbette vardır. İnsân hidâyet ehlidir. Her zaman rahmân-i yoluna gitmeyi ister. Yönünü istikametini Allah'ın zâtına çevirendir. Muhammed-i ahlâkına yönelmesidir. Buda onun boyasıdır.

(5) Cevap: Ressam'ın yaptığı kuş hayvânlık mertebesidir. Ama leylek bütün kuşların piridir. Bir hadîs-i şerifte *"levlâke levlâk lemâ halektül eflâk"* (sen olmasaydın bu âlemleri halk etmezdim.) Allah (c.c.) Hakikat-i Muhammed-i aynasında bütün sonsuz âlemleri seyretti. Kendisini sevilmekliği diledi. Bütün âlemlerde allahtan başka yok mertebeleri sonsuzdur.

(6) Cevap: eğer bir insân tevhîd-i ef'âl mertebesindeyse fiil resimleri çekilirdi. Esmâ mertebesinde ise isimleri çizerdi. Sıfatta renk yok çünkü rûhlar âlemi zatta ise renk şekil ses görüntü yok o sadece sonsuzluk mânâsı aklıkül idrâkı sonsuz tenzih-î kadîm'dir.

Cumanız mübarek olsun hürmetle efendi babamın nükhet annemin ellerinden öperim.

****

(26) El…… Ha…….

Subject: RE: BİR RESSAM HİKÂYESİ HAKKINDA
Date: Tue, 3 Jan 2012 16:43:59 +0200

Hayırlı akşamlar El…. kızım yazını aldım eline diline sağlık güzel olmuş. Cenâb-ı Hakk bu vesilelerle idrakini daha da açsın İnşeallah. herkeze selâmlar hoşça kal. Terzi Baban. Yeni yılın hayırlı ve bereketli olsun.

Subject: BİR RESSAM HİKÂYESİ HAKKINDA
Date: Mon, 2 Jan 2012 15:27:13 +0200

2 Ocak, 2012

Selâmün aleyküm

Çok kıymetli Terzi babacığım, ben El….. Ha….. 3 seneye yaklaşan bir süredir almış olduğum dersleri yapmanın gayreti içersindeyim. Sohbetlerinizden ve kitaplarınızdan tevhid ilmini öğrenmeye çalışıyorum efendim. Sorularım oldukça En….. Ar….. beyefendiye danışıyorum. Karşılıklı tefekkür paylaşımları yaptığımız bir de ablam var. Kendisi Mersin' de. Dersleri birlikte almıştık. O da bu konuda bana yardımcı olmakta. Ben Gaziantep' te ikamet etmekteyim. İnşeallah bizler de tevhid yolunda ilerleyenlerden, hakikatini bilenlerden, müşahede edenlerden oluruz. Yolumuzu size ulaştıran, yüce Allah' a binlerce şükrolsun. Dilerim size yaraşır bir öğrenciniz, evlâdınız olabilirim. Vermiş olduğunuz emekleriniz için binlerce teşekkürler efendim. Allah hepimize kolaylıklar nasibetsin.

Efendi babacığım: **''Bir ressam hikâyesi''** adlı çalışmayla ilgili tefekkürlerimi şöyle belirtebilirim:

Bismillâhirrahmânirrahîm:

"İlâh-î, ente maksudi ve rızake matlubi." (Allah' ım maksadım Sen' sin, talebim hoşnutluğundur.)

Allah' ım seni tanıma yolunda yanlış bir şey düşünürsem ya da yanlış bir şey söylersem sen beni affet, sen bana bunların doğrusunu öğret. Ya Rabbi bana doğruyu, doğru olarak bildir ve doğruya uymayı nasip et. Allah' ım eğriyi de eğri olarak bildir ve ondan kaçınmayı nasip et. Ben bâtıla Hakk diye sarılmayayım.

Hikâye kader ve kazâ mevzuundadır. Kader ve kazâ şöyle tanımlanıyor:

Kazâ, ''Hakk Teâlâ' nın, ezelden ebede kadar olmuş ve olacak her şeyin, her şeyini ve her hâlini, zamanını ve mekânını, sıfatlarını ve

özelliklerini ezelî ilmiyle bilip, ona göre takdir etmesidir. Kader ise, Kazâ da plânlanan bir şeyin yaratılması, varlık sahasına çıkarılmasıdır.''

Hikâyemizde ressam diyor ki : '' Bu resimleri yukarıdaki çiziyor, ben içlerini dolduruyorum.''

''yukarıdaki'' sözü tenzih mertebesinin yaşandığının, ressamın *''ben''* demesi de Allah' ı ötelere attığının göstergesidir.

"Yukarıdaki çiziyor'' sözü kader-i mutlak' ı ifade eder. Kader-i mutlak, Levh-i Mahfuz'da Ahadiyet' te a'yân-ı sâbitemize işlenmiş, değişmeyecek olan kaderimizdir. Doğum, ölüm, rızk gibi… Mâdem doğum ve ölüm bellidir, o halde neden Peygamber Efendimiz (s.a.v.): *''Sadaka ömrü uzatır''* demiştir? Burada ömrün uzamasından maksadın, kişinin bu dünyaya tek geliş amacı olan Hakk'ı bilme, kendini bilme yolunda zamanını bereketlendirmesi, dolu, dolu geçirmesi olacağını anlamak güç olmayacaktır. Yine Efendimizin (s.a.v.) *"İlim Çin'de de olsa gidip alınız"* demesi gibi…

'' ben içlerini dolduruyorum '' :

Ressam'ın resmin içini doldurması, olayları yaşamasıdır. Resmin içini boyarken ressamın alacağı kararlarda, hangi rengi nerelerde, hangi tonda kullanacağının mutlak veya muallâk kader ile ilgisi vardır. Kader-i muallâk, gerçekleşmesi bazı sebeplere bağlanmış olan kaderdir. Bununla beraber Levh-i Mahfuz' daki muallâk denilen şartların nasıl oluşacağına dair durumlar da, mutlak İlâh-î ilmin içindedir. Muallâk kader dua, sadaka, himmet ile değişebilen kaderdir. Bu değişmenin olup olmayacağı dahi İlâh-î ilimde yerini alır. Kaderi muallâk'ta cüz-i irâde ve bir tercih vardır ancak asıl olarak irâde tek ve cüzlere ayrılmaz. O halde cüz-i irâde, külli irâdenin cüzde kayıtlı olarak açığa çıkması ile oluşur, diyebiliriz.

Hz. Mevlâna diyor ki: *''Hayat bir satranç, oyunu gibidir; oyunun kuralları ve sonucu bellidir. Ancak oynayışın sana aittir.''* Ressamın da resmi boyaması ona aittir. Ancak sonuç değişmez, boyadığı sonuçta yine hayvân resmi olacaktır. Hayvân resmini boyamasını dileyen vardır ve ressam bunda mecburdur. Resmi boyaması demek, kendindeki İlâh-î esmâların mânâlarını açığa çıkarması demektir. Kendimizdeki isimlerin mânâlarını açığa çıkarmamız, bizim sırat-ı mustakimimize, oradan da sıratullaha ulaşmamızdır. Hakkın güzel isimlerini ne kadar kendimizde bulursak, o kadar kendimizi ve Allah'ı tanıma yolunda yol almış ve a'yân-ı sâbitemize ulaşmış oluruz.

Bizler de Levh-i Mahfuz' da yazılmış olan programımız gereği başımıza gelen üzüntü, sevinç, saadet ve zahmette mecburuz. Esasen herşey ilim mertebesinde yazılmış olup, fiil mertebesinde açığa çıkmaktadır ve Cenâb-ı Hakk bizim yapacağımız ne kadar fiil varsa hepsini yazmıştır. Zaman ve mekân'dan münezzeh olan yüce Allah' ımız bunları kulunun ne yapacağını bildiği için yazmıştır. Yoksa *''böyle olsun''* diye değil. Allah' ın herşeyi önceden bilmesi Ulûhiyyetinin gereğidir. Allah ilminde olan herşey, Şehâdet âlemi'nde zamanı geldikçe, bir bir açığa çıkmakta… A'yân-ı sâbitemize işlenmiş olan isimler faaliyete

geçmekte... Her varlık Allah' ın esmâ ve sıfatlarının yansımaları olduğuna göre; esasen şehadet âlemi bir esma terkibinin diğer bir esmâ terkibini seyretmesinden başka bir şey değildir. Rahmân esmâsı rahmâniyyetini, Kahhar esmâsı kahhariyyetini göstermek istemekte. Zira Elest bezminde bütün ruhlara *''Elestü bi Rabbiküm''* (ben sizin Rabbiniz değil miyim?) denmiş, herbir varlık da hitabı duyup, *''kalû belâ ve şehidnâ''* (duyduk ve şahit olduk) diyerek ahit vermiş idik. Yani sen bizim Rabbimizsin, programımızı yapan Sen' sin. Sen bizim için neyi dilemişsen biz o ameli işleyeceğiz, diye söz vermiştik. Şimdi Ef'âl âleminde bunlar gerçekleşmekte. Bütün esmâ-i İlâhiyye faaliyetlerini sergilemekte. Bunlar Hakk' ın Cemâl ve Celâl eli ile oluşmakta.

Hikâye'ye tekrar dönecek olursak; ressamın resimleri boyarken kullanacağı renkler ve düzenlemeler de Levh-i Mahfuz' da yazılıdır. Kişinin programlanmış terkibi itibariyle neler yapacağı, nasıl davranacağı Allah tarafından bilindiğinden, yazılmıştır. Yazılmış olanlar zaman içersinde miktar, miktar fiil olarak açığa çıkar. Ressam hayvân resimleri boyadığına göre nefs-i emmâre ya da levvâme mertebesinde olabilir. ''Hayvân'' kelimesini incelersek; *''hay'' ''ve'' ''an''* yani an, an hay ismini açığa çıkaran, hayat sahibi olan anlamındadır. Mâden ve bitkilerin de bir hayatı olmakla birlikte, Hay esmâsını hayvân diye andığımız varlıklar en kemalli bir şekilde açığa çıkarırlar. Bitkilerdeki hayat toprağa bağımlı ve hareket kabiliyetinden uzaktır. Hayvânlar ise özel hareket kabiliyetleri ile donatılmıştır.

Cemâdat ve nebâtat mertebelerinde nefsaniyyet yok iken, hayvânlık mertebesinde nefs sahneye çıkmaktadır. İnsân'da ise benlik ve nefsâniyyet daha yoğundur. Bu anlamda insân aşağıların aşağısına indirilmiştir. Ancak hakikatindeki özellikler dolayısıyla kendini bilme istidatına da sahiptir. Emr âleminden ayrılık yolculuğunda mâden ve bitki mertebeleri, dünyaya yeni doğan insân'a göre Hakk'a daha yakındır. Kesret âlemine gönderilen insân'ın tekrar özüne dönmesi ise, bir idrak çalışması ve kesrette vahdeti yaşaması ile mümkündür. Bütün mertebeler kendinde mevcut olduğundan kişinin yolculuğu, yine kendinden kendine olacaktır.

Âdem yaratılmadan önce halkedilen âlemler, cilâsız bir ayna gibiydi. Âdem'in yaratılması aynanın cilâsı oldu. Çünkü o, Hakk'ın bütün Esmâ-i İlâhiyyesini yüklenmişti. Bunun yanısıra, Onsekizbin âlem'den geçerek Ahadiyetten Şehâdet âlemine inen insânda bütün âlemlerin özellikleri mevcuttu. Bu yüzden insân'da meleklik, cinlik, mâden, bitki, hayvânlık, dört anâsır-unsur vs. vardır. Ne var âlemde, o var Âdem' de dedikleri gibi. Bazı kişilerin bitkilerle, bazılarının mâdenlerle bazılarının da cincilikle uğraşmaları onlarda bu mertebelerin açığa çıkması ve diğer mertebelerin batında kalması anlamına gelir. Hikâye'de adı geçen ressam da bu mertebelerden birinde olsaydı ilgili resmi yapar, diğer mertebeler bâtında kalırdı. Bütün mertebelere câmi olan İnsân-ı Kâmil' de ise bu mertebeler dengeli olarak zuhur eder. O, her varlıkla varlığın kendi mertebesinden konuşur. Her varlığın halinden anlar. Nitekim Rasûlullah (sav), birgün Ensâr' dan bir kimsenin bahçesine uğramış. Orada bulunan bir deve, Peygamber Efendimiz'i görünce inlemiş ve gözlerinden yaşlar akmış. Efendimiz, devenin yanına gitmiş, kulaklarının

arkasını şefkatle okşamış. Deve sâkinleşmiş. Bunun üzerine Rasûlüllah sallâllâhu aleyhi ve sellem:

"Bu deve kimindir?" diye sormuş. Medîneli bir delikanlı yaklaşıp: "Bu deve benimdir ey Allâh'ın Rasûlü!" demiş. Fahr-i Kâinât Efendimiz:

"Sana lutfettiği şu hayvân hakkında Allah'tan korkmuyor musun? O senin, kendisini aç bıraktığını ve çok yorduğunu bana şikâyet ediyor." buyurmuş. (Ebû Dâvûd, Cihâd, 44/2549)

Hakk' a olan yolculuk bir seyirdir. Kişi bütün bu mertebelerden geçecektir.

Nefs-i hayvân-i denilen tarafımız, tabiatının gereği olarak bedenin yaşamsal faaliyetlerini sürdürebilmesi için gerekli olan yeme, içme, neslini devam ettirme vs. gibi faaliyetlerde bulunur. İnsân-i ruhumuz ise şeytanın da tesiri ile hayvân-i nefsin kontrolü altına girer ve kendinden perdelenir. İnsân'ın ebedi mutluluğu için ruhunu, nefsân-i ve şeytân-i kirlerden temizlemesi gerekir. Hayvânat ruhu faktörünün kişiden kalkması, riyazatlar ve mücahede ile olur ki; mücahede olmadan müşahede olmaz demiş büyüklerimiz. Gönlümüze gelip de dönen ama bizim farkına bile varamadığımız rahmân-i ilham ya da duyumlar, yapılan riyazatlarla hayvân-i ruhun etkisinden kurtularak hissedilmeye başlanır. Gönül evlâtları diyebileceğimiz bu oluşum ile nefsimiz birlikte hareket ederek gönül kâ'besi'nin duvarlarını yükseltecektir.

Beş duyu ve şartlanmalarımızla bizler hayal ve vehim ile kendimize benlik yüklemekteyiz. Aslında kendimize ait hiçbir varlığımız yok. Bu idrâke sâhip olabilirsek, Mülk' ün asıl sâhibi'nin yüce Allah olduğunu müşahede ederiz. Böylece nefsi ve izâfi benliğin yerini İlâh-î benliğimiz alır. Ancak bu takdirde gerçek bir İnsân olabiliriz.

YÂ. SÎN. Hitabı da Peygamberimize (s.a.v.), Mirac' ta Sidre-i Münteha' da gelmiştir. Akıl makamı olan Cebrâîl (a.s.) *''çıkarsam yanarım''* diyerek buradan öteye gidememiş, Peygamber Efendimiz (s.a.v.) ise aklını, bilgisini ve herşeyini bırakarak, aşkı ile Mi'rac' a çıkmıştır. İnsân Ayet-el Kübra' dır. Yani Allah'ın en büyük Âyeti. Efendimiz (s.a.v.) e mi'rac gecesi kendindeki âlemler açılmış, o, varlığındaki İlâh-î hakikati müşahede etmiştir. Gözünün gördüğünü kalbi yalanlamamıştır. Mi'rac sabahı da *''men reani fekad real hakk'' ''Beni gören Hakk'ı görür.''* diyerek kendinde, Hakk' tan başka bir varlığın olmadığının mesajını vermiştir. Bu mertebenin adı Hz. İnsân, Kûr'ân-ı Nâtık'tır. Peygamber Efendimiz (s.a.v.) bu makama yükselmenin ancak Allah'a Mi'rac ile mümkün olduğunu ümmetine öğretmiştir.

Şimdi hikâyemize dönersek; ressam, eğer bu mertebede, yani Zat mertebesinde olsaydı, ressama insân resmi çizdirilirdi. Orada resmi yapan da yaptıran da Bir olurdu. Hadis-i Kudsi' de Allah Teâlâ: *"Kulumu sevince gören gözü, duyan kulağı, tutan eli olurum. Artık o benimle duyar, benimle görür, benimle tutar, benimle yürür." buyurmaktadır.*

İnsân âlemlerin gözbebeğidir. Âlemler insân için, insân da Hakikat-i Muhammediye mertebesi itibariyle Allah için halkedilmiştir. Gizli hazineyi bilecek olan İnsân' dır. Bunu bilecek ve şâhit olacak tek bir yer ve şansımız var. O da yaşadığımız bu dünya ve sayılı günlerimiz. Hakk

bütün vecihleri ile her bir zerre de hâzır… Ne büyük bir lütuf ki Allah' ımız bize rağbet etmiş ve insân olarak halketmiş. İnşeallah hakiki İnsân olmayı da nasip eder. O kendindeki güzellikleri seyretmeyi dilemiş ve her birerlerimizin gözünden bunları seyrediyor. Biz farkında da olsak, gaflette de olsak bizden işleyenin Hakk olduğunu öğreniyoruz. İnsân'ın diğer varlıklardan farkı Allah'ın isimlerinin mânâsını açığa çıkarabilecek istidata sahip olması. Tabii takdirde var ise… Bu özellik onu hâlife yapmakta. Her ne kadar diğer varlıklarda da isimleri ortaya çıkarma mevcut ise de seyredebilme hâli insân'da mevcuttur. Çevremizde gördüğümüz, tanık olduğumuz herşey bizim için halkedilmiş, çünkü bizim âlemimiz'de. Hepsi Hakk' ın bir yüzüdür.

Yüce Allah' ımızın bizleri bu âleme gönderme sebebi, bizleri eğitmek ve kendisini tanımamız… Tabi bunun yolu da nefsimizi tanıyıp bilmekten geçiyor. Çünkü nefsin hakikati, Hakk'ın esmâları'nın terkibi. Nefs hakikatini Rububiyet' ten alır ve sürekli rablık etmek ister. Ruhun toprak bedene girmesiyle doğan nefsin bir yönü toprağa bir yönü ruha bakar. Bedenimizin şartlanma ve beş duyu ile kayıtlanması ile nefsden açığa çıkan isim ve sıfatlara ''*ben*'' deriz. Hayatımız boyunca kaderimizde var olan çeşitli olaylar yaşar, bunlara üzülür ya da seviniriz. Bizdeki isim terkibine uyanlara ''*hayır*'', uymayanlara ''*şer*'' deriz. Hayır ve şerr olarak gördüklerimiz nefsimize göredir. Hayır olarak gördüklerimiz nefsimizin hoşuna gideceğinden bizi beden ve bizdeki isimler terkibine hapseder ki bu da hakikate perde olur. Nitekim ayette şöyle denmektedir:

BAKARA 2/216. Savaş, hoşunuza gitmediği halde size farz kılındı. İhtimal ki hoşlanmadığınız şey sizin iyiliğinizedir ve ihtimal ki sevdiğiniz bir şey sizin kötülüğünüzedir. Siz bilmezsiniz, Allah bilir.

Yine NİSA 78 -79 . Âyetler'de şöyle buyurulmakta:

Eyne mâ tekûnû yudrikkumul mevtu ve lev kuntum fî burûcin muşeyyedeh (muşeyyedetin). Ve in tusıbhum hasenetun yekûlû hâzihî min indillâh (indillâhi), ve in tusıbhum seyyietun yekûlû hâzihî min indike. Kul kullun min indillâh (indillâhi). Fe mâli hâulâil kavmi lâ yekâdûne yefkahûne hadîsâ (hadîsen).

Nerede olursanız olun, sağlam ve tahkim edilmiş kaleler içinde bulunsanız bile ölüm size ulaşacaktır. Onlara bir iyilik gelirse, "Bu, Allah'tandır" derler. Onlara bir kötülük gelirse, "Bu, senin yüzündendir" derler. (Ey Muhammed!) De ki: "Hepsi Allah'tandır." Bu topluma ne oluyor ki, neredeyse hiçbir sözü anlamıyorlar!

NİSA 79: Mâ esâbeke min hasenetin fe minallâh (minallâhi), ve mâ esâbeke min seyyietin fe min nefsike. Ve erselnâke lin nâsi resûlâ (resûlen). Ve kefâ billâhi şehîdâ (şehîden).

Sana ne iyilik gelirse Allah'tandır. Sana ne kötülük gelirse kendindendir. (Ey Muhammed!) Seni insanlara bir peygamber olarak gönderdik. Şahit olarak Allah yeter.

Burada da şerr kendimize, yani nefse bağlanmıştır, Allah' a değil. Hakikatte şer diye bir şey yoktur. Evliyaullahtan bazılarının Amentü duasını okurken ilgili bölümü ''*hayrihi ve hayrihi*'' şeklinde okumalarının sebebi bu olmalıdır.

"Âmentü billâhi ve melâiketihî ve kütübihî ve rusülihî ve'l-yevmi'l-âhiri ve bi'l kaderi hayrihî ve şerrihî mine'llâhi teâlâ; ve'l-ba'sü ba'de'l-mevti hakkun eşhedü en lâ ilâhe illâllah ve eşhedü enne Muhammeden abduhû ve rasûlüh"

"Allah'a, meleklerine, kitaplarına, peygamberlerine, âhiret gününe, kadere, hayır ve şerrin Allah'tan olduğuna imân ettim. Ölümden sonra diriliş gerçektir. Allah'tan başka ilâh olmadığına, Muhammed'in onun kulu ve elçisi olduğuna şahadet ederim."

Yine Amentü duasında îmânın altı şartı sıralanırken Allah' a, meleklerine, kitaplarına, peygamberlerine imân birer kez söylenirken, kadere, hayır ve şerrin Allah' tan geldiğine imân ile; âhiret ve öldükten sonra dirilmeye imân konusu iki kez tekrar edilmiş. Bu da bize kader ve ahiret konusunun imândaki yeri ve önemini açıkça vurgulamaktadır. Kadere imân ederken bizlerden çıkan eksi fiilleri ''bu kaderimden ve bu olumsuz fiillleri benden Allah çıkarıyor'' diyerek Hakk'a yüklemek; iblis'in *''beni sen azdırdın''* demesine benzer. Bizden açığa çıkan fiiller bir ismin zuhuru olmakla birlikte madem ki, bize verilmiş bir vücût vardır ve bu fiiller bu vücûttan açığa çıkmaktadır o halde sorumlusu da bizleriz. Hz. Âdem de kendinde Hakk' tan başka bir varlığın olmadığını bildiği halde sessiz kalmış, yaptığı suçu kendi üzerine alarak ''biz nefislerimize zulmettik.'' demişti. Herbirerlerimiz de edep ederek bunu böyle yaşamalıyız. Bizden çıkan güzel fiiller için Allah'a şükretmeli, olumsuzluklar için de tövbe edip, bir daha yaşanmamasının duası ve çabası içinde olmalı, yüce Allah' tan bizleri güzel tecellilerle süslemesini dilemeliyiz. Başımıza gelen olumsuzluklarda da bir hikmetin olduğunu ve merhametlilerin en merhametlisi olan Allah' ımızın bize taşıyamayacağımız yükü yüklemeyeceğini bilmeliyiz. (Heze min fadli Rabbi)

Kadere, hayır ve şerrin Allah' tan geldiğine imânla kişi tam bir teslimiyetle herşeyini, fiillerini Allah' a verir. Ancak bu durumda sorumluluktan kaçmaması için karşısına cüz-i irâde çıkar. Cüz-i irâde *''sana verilmiş bir vücut var, fiillerinin sorumlusu sensin''* der. Bu defa yaptığı iyilik, ibadet vs. şeyleri nefsine yükleyip kibirlenmemesi için, karşısına kadere imân çıkar. Kadere imân, ''Allah sana şahdamarından daha yakın, bu dünyaya irâdenle mi geldin ki şimdi irâdeden bahsediyorsun, haddini bil, yapan ve irâde eden Allah 'tır'' der. Peygamber Efendimiz (s.a.v.) de kadere imân etmemizi, bunun yanında çok çalışmamızı öğütlemiştir bizlere ki;

Hz. Ali (R.a) anlatıyor: "Biz bir cenaze vesilesiyle Baki'u'l-Ğarkad'da idik. Derken yanımıza Resûlüllah aleyhissalâtu vesselâm çıkageldi ve oturdu. Biz de etrafında (halka yapıp) oturduk. Elinde bir çubuk vardı. Çubuğuyla yere birşeyler çizmeye başladı. Sonra

-Sizden bir tek kimse yoktur ki, cennet ve cehennemdeki yeri bilinmiş olmasın, buyurdu. Yanındakiler:

-Yâ Rasûlullâh (sallâllâhu aleyhi vesellem) şu hâlde ne diye çalışıyoruz, her şeyi bırakıp tevekkül etmeyelim mi? dediler. Rasûlullâh (s.a.v.):

"Hayır, çalışınız, herkes ne için yaratıldı ise, onun için hazırlandırılır!.." buyurdu ve sonra

Sonra şu Âyeti tilâvet buyurdular. *(Mealen): "Kim bağışta bulunur, günahtan kaçınır ve dinin en güzelini tasdik ederse, biz de ona hayır ve kolaylık yolunu kolaylaştırırız" (Leyl 5-7) (Buharî, Müslim, Ebu Davud, Tırmızî)*

O halde bizler de bu Âyet hükmünce infakta bulunmalı, günahlardan kaçınmalı, (en güzel olan ALLAH olduğuna göre) her şeyde Allah güzelliklerini görüp, tasdik etmeliyiz ki bize hayır ve kolaylık yolu açılsın. Kişi Allah' a dua etmeli, O' ndan istemelidir. Burası cüz-i irâdedir. Ancak biz birşey dileyip istemişsek de bizden önce Allah onu istemiştir. Hiçkimse fiilinin hâlıkı dağildir.

Efendi babacığım yazıma burada son verirken, yeni yılınızı da kutlar, sevgili eşiniz Nükht Hanım annemize de selâm eder, hürmetle ellerinizden öperim. Allah sizlerden razı olsun. Allah' a emânet olun.

El……. Ha…… Ga……

****

(27) Ai…… Er……

Subject: RE:
Date: Tue, 3 Jan 2012 17:28:49 +0200

Hayırlı akşamlar Âi…. hanım kızım. Yazınızı aldım okudum oldukça güzel olmuş epey oğraşmışsınız, muhabbetli olmuş, ellerinize dilinize sağlık, bende dosyasına aktaracağım İnşeallah. Yeni yazılar geldikçe dosya zenginleşiyor. Gelen yazılar tamamlandıktan sonra herkeze dosyanın bütününü göndereceğim herkez herkezin duygu ve düşüncelerinden böylece istifade etmiş, herkezinde gönül ufukları genişlemiş olacaktır. Cenâb-ı Hakk daha nice yazılar yazmağı nasib eder İnşeallah. Size kızlarımıza ve torunlarımıza selâm eder sağlık ve muhabbetle kalmanızı temenni ederim Nüket annenizinde selâmları vardır. Hoşça kalın efendi Babanız.

Subject: RE:
Date: Mon, 2 Jan 2012 21:17:08 +0200

Bismillâhirrahmânirrahîm:

Candan Aziz Babacığım,

Hayırlı akşamlar, Nasılsınız babacığım? İnşeallah, annem de siz de iyisinizdir. Cevabımı biraz geciktirdiğim için lütfen bağışlayın. Çocuklar, torunlar hepimiz iyiyiz. Saygılarımızla ve sevgilerimizle ellerinizden öpüyoruz.

Ressamın resmi- Nakkaşın Nakışları

Ressam, resim yapan kişi, tablosunda hep hayvân resimleri var. Ana konu bu. Görünen bu konunun çerçevesi sınırsızdır. Hayvânlar, canlılar, Hayy esmâsının tezahürleri. O kadar çok türü var ki. Biz onları

havada, suda, toprakta, ateşte yaşayanlar diye sınıflayabiliriz. Sürünen soğukkanlılar, uçanlar, memeliler, yüzenler diye de sınıflayabilir. Dört elementin, dördünün de hayvânları var. Hepsi insanda dürülüdür. Toprak, su, ateş hepsi ayrı programlarla birleştirilip ilk canlıları, tek hücreli canlıları, hayvânları halk etmiş. Bitki formları tezahür etmiş çürümelerinden. Toprak, Hak adı çok özel dört unsurun dördüncüsü hayat bulmuş. Her unsur toprakta var. Isısı, nemi, havası yok yok. Denizde balık cinsleri, böcekler, kaplumbağa, yılan, kabuklu deniz hayvânları, aklımızın alamayacağı her çeşit hayvân. Hatta toprakla bitki arası hayvânlar geçiş formları. İnciler, mercanlar. Mercanlar yedi renk orman gibi. Ne toprak, ne bitki. Bazı balıklar hem doğuruyor, hem emziriyor. Yunusların, balinaların toplum ruhuna sahip, konuşma frekansında sesler çıkardığı tespitli.

Havada kuşlar, her çeşit, rengârenk hava denizinde yüzüp duruyorlar. Arılar, böceklerin bir kısmı, sinekler, yarasalar… insân aklı duruyor. Yarasa doğuruyor, emziriyor. Arı vahiyle bal yapıyor. Uçan karınca uçarak yer ehli olmaktan kurtuluyor.

Karada yaşayanların bir kısmı vahşi, bir kısmı ehildir. Zelil, zelûl. Kimi eti, kimi sütü ile insân'a yardımcı kimi gücü ile.

Hava, su, ateş, toprak. Hepsi insân'ın mayasıdır. Bütün âlem insân için, insân Allah için. O halde tüm unsurlar en kemalli şekilde insân'da zuhurda. Her mertebeden su, ateş, hava, toprak ve onda yaşayan tüm canlılar bedenimizde, nefsimizde var. *"İnsan ne yerse odur."* Suyu içiyoruz, toprağın bitirdiklerini, beslediklerini, bitkileri, hayvânları yiyoruz. Deniz de, orman da, bitkiler de, tüm hayvânlar da bizde.

Hayvânat bahçeme bir göz attım, çok kalabalıklar. Pencerem açıktı. Perdesiz pencereden içeriden dışarıyı, dışarıdan bakan da içeriyi görebilir. Ama insân kendini hep perdeler. Yalnızca Hakk'a perdesizlik. Kendi ten kafesimin içindeki hayvânlar bir an beni ürküttü. Vahşisi, ehili, zelili, zelulu. Hepsini seyrettim. Nakkaşımız Allah, ressamımız Allah, Rabbül Âlemin olan Allah ne kadar zengin. Sayısız çeşit hayvân içimizde. Hepsine ayrı kader, terbiye, eğitim, ihtiyaçları için ortam ne gerekse vermiş. İnsân-ı, terbiye için akıl ve irâde ile donatmış. Başlangıçtan beri vardılar, ebede kadar da varlar, kemâle erdirmek için *"Sen Rablik sıfatını kullan zelilleri ehlileştir."* emrini vermiş.

Nakkaşım, ressamım Rabbül Âlemin olan Allah kazam'da, sınırlarımı esmâ terkibim ile belirtmiş. Kaderimde de içini boyayabilmemiz için renksizlik âleminden, renk âlemine göndermiş. *"Tüm renkleri dene, sonra yine renksizliğe bürün de, bana dön."* emrini özüme nakşetmiş.

"De ki ruh Allah'tandır, Allah'a dönücüdür." Allah boyası tektir. Fark âleminde üç ana renk, ara renklerle kesrettir. Kırmızı, sarı, mavi. Güneşin, ayın, suyun, havanın rengi. Sarıya maviyi katarız, yeşil olur. Kırmızıya maviyi ekleriz; morlaşır. Yedi renge boyanır kâinat. Birleştir beyaz olsun. Bütün renkler siyahtan, esvedden doğma, denir. Işık olmazsa olmaz. Siyahı, görünen kılmak, nurun işi. Nur, hayattır su gibi. Rengi, renk yapar.

Suda yaşayan hayvânlarımı gördüm. Şaşırdım, ne kadar renkliler. Suyun içinde renk cümbüşü. İrili ufaklı balıklar. Balık Kûr'ân'da semek,

Hut olarak geçiyor. Hut; doymak bilmeyen, yiyen, yediğinin farkında olmayan. Ha= 8 Vav= 6 Te= 400 = 18. On sekiz bin âlem, deniz çok kalabalık.

Burcu olmuştur Kavs ile Hut.

Âdem'in gûşundan olurlar sûbut. (Şemseddin)

Balık ya da deniz ehli için mâhi de denir.

"Cihan-ı ârâ cihân içindedir ârayı bilmezler.

O mâhiler ki derya içredir deryayı bilmezler." HÂYÂLİ

Mâh= ay "î nisbet î' si." Aitlik bildiren harf.

Ay, kamer, Efendimizin temsilcisi olduğu, kendisi olduğu, Hakiki MuhammedÎ sırları. Peygamberimize, Onun velisi olan kullara uyanlar mâhi'dir. Bazen kendilerinden haberleri yoktur. Bazen ilim deryasında yüzdüklerini bilirler. Kendi iç denizimizde bu hakikatlerin, mürşidimiz tarafından bizlere tanıtılması, tanıttıklarını, akletmemiz, idrak etmemiz, mâhiye tebdil eder, derya içindeki balık aklımızı Hut olmaktan çıkarır. Mâhi eder.

Mâhi, 40+1+5+10= 56 11 2 YA RAHMÂN

Kara hayvânları da çok kalabalık, kûrb'ânlıklar bu âlemin ehli, en'am çoğu geviş getiriyor. Özüne geçirebilmek için yediğini çıkarıp bir daha yiyor. Deve sabrın, Fil kinin, tilki kurnazlığın simgesi karga tohum ölü gömmede usta; kuşlar çok akıllı, havada trafik işaretleri yok ama onlar hiç şaşırmadan gelecekleri yuvayı buluyor kırlangıç usta mühendislere taş çıkartıyor. Ne var âlemde o var âdemde. Yaratılmış her varlığa bakarak ders alabiliriz.

Candan Aziz Babacığım,

Biz evlâtlarınıza lütfettiğiniz hikâyelerle cemad, nebat, hayvân mertebelerinde cüz-i irâdemizi kullanmayı tefekkür ettirdiniz adeta. İrademizi, Külli İradeye bağlama yolunda, terbiyemizi gerçekleştiren mürşitlerimize teslim olmayı, temsillerle öylesine zarif sundunuz ki.

Mevlânâ hazretlerine göre, *"Her zaman insânlardan biri Tanrının Zâtı adına mazhar olur ve bu bakımdan Tanrının adlarından olan Veli adıyla anılır. Bu kimse Tanrı halifesi, zamanın Muhammedi Ve peygamberi olur.*

Veliler ve Nebiler ölümden önce ölmüşlerdir, varlıklarından kıl ucu kadar bir şey kalmamıştır. Her veli Hakkın delilidir.

Halkın makamı, mertebesi de ona olan bağlılığı ve ilgisine göre olur. Bunlar, müminleri, kendi mertebelerine ulaştırmak ve kendileri gibi yapmak için, onların kendilerine gelmelerini beklerler. Bütün halk edilenler velilere ve nebilere göre gövdeler gibidir. Onlar ise âlemin kalbidir. O, aşk ve sevgiden ibarettir. Ulu Tanrı herkese söz söylemez, onun için veli kulu seçmiştir." (FİHİ MAFİH –İÇİNDEKİ İÇİNDELER-ÖZÜN ÖZÜ sayfa (15-16)

Bir Allah dostu, *"Kitaplar çeşmenin sadece tasviridir, resmidir, onun suyunu içmek istiyorsan, onların tümünü yaşaman, iç yaşantı itibariyle içinde gezinmen gerekir",* demiş. Şah-ı Ekber Muhiddin-i Arabi

Hazretleri, âlemi kendi nefsine mal ettiği için, içselleştirdiğinden bu günlere gelmiştir. Sofiler, *"tadan bilir,"* der.

Bu âlemdeki ressamlarımız taliplerine yön veriyor.

RESM = Yazma, çizme, iz, nişan, sûret, düzen, tertip, tarz, üslûp, adet, davranış

RESSAM = Resmin halk edicisi, musavvir, sûret veren

RESM=200+1+60+40=301/ 13 Muhammedi Hakikat (şey'iyyet'in tümünün dürülü olduğu ilim makamı)

BARİ'U Esması

Barı'u, örneksiz Halk eden, icat eden

RESM=200+60+40= 300/ 3 RAHİM ESMASI

ŞIN=300/ üç gözlü üç noktalı yakınlık mertebelerine, şey'iyyet'e ve mânâya kayıtlı oluşun işareti. RESİMLER mânâ'nın sûretleri'dir. Sûretler için zaman, mekân, nur, akıl, kâlem boya gibi araçlar gerekli.

RESSAM= 200+1+60+60+1+40=20/ EL Âlim, 2 / Rahman Esmâsı

EL ÂLİM= Her şeyin başını ve sonunu kemali ile bilen.

YA RAHMAN= Kullarına acıyıp merhametli olan ayrım yapmaksızın rızıklandıran

200 şeddeli saymazsak+1+ 60+ 1+40=14= MUSAVVİR ESMASI- 5= KUDDÜS ESMÂSI

(ÂDEMİ RAHMAN SÛRETİNDE HALKETTİM) Ressamın Rahmânlığı

YA MUSAVVİR= Her varlığa yaratılış gayesine uygun sûret veren

YA KUDDÜS= Her varlığa kusursuz, kutsal, temiz özellikler bağışlayan

Resim, Rahmân'ın rahminden tecelli etmiş nur deryası. Ressam, resme HÂLIK, BARİU, MUSAVVİR, BEDİU OLMUŞTUR.

Ressamımız olan Allah CC. *(Sen olmasaydın bu âlemi halk etmezdim)* diyor. İhlâs Sûresi Yüce Allah'ımızın, bize kendini tanıttığı Sûredir. Rabbimiz SAMED olduğunu bildiriyor. Bu esmâ bize kendisine bir şey dâhil olmayan, harice çıkmayan sonsuz, sonrasız Gani, Âlim tek bir Vücûd' tan söz ediyor. Bize dememiz bile mertebemiz gereği. Samed esmâsı tek bir vücûdu varlığı anlatıyorsa, biz kimiz ki. SEN OLMASAYDIN İFADESİ ASLINDA BEN OLMASAYDIM HİÇ BİRŞEY OLMAZDI, diye okunabilir.

Âlemler'in Rabbi öyle bir tablo çizmiş, öyle boyalarla boyamış ki yeryüzü ressamları, ölçüleri uzun uğraşlardan sonra taklidi olarak tutturabilmişler. Sonsuz Varlık, sonsuz ölçü. TEK'İN SEYRİ. Birbirine asla benzemeyen mühürlü renkler şekiller.*(Cemad oldum, nebat oldum, hay've'an oldum, insân oldum, Kendimden Kendime göründüm)* C. Anne

"ETE KEMİĞE BÜRÜNDÜM

YUNUS DİYE GÖRÜNDÜM"

Etin, kemiğin yolculuğu çok uzun. O Allah ki seni yarattı, düzenledi, sana ölçülü bir şekil verdi. Seni dileğine uygun bir biçimde birleştirdi. (İNFİTAR Sûresi)

(HENÜZ ANILAN BİRŞEY DEĞİL İKEN İNSÂN'IN ÜZERİNDEN UZUN BİR ZAMAN GEÇMEDİ Mİ?) (İnsân Sûresi.)

İnsân'ın seyrinde üç âlem mevcut, kendisiyle dört. Cemâd, nebât, hayvân, insân. Son gelen, ilk. Selefin halefi. Hakk'ın aynası. (KULLARIMDAN BAZILARI NAFİLELERLE BANA ÖYLE YAKLAŞIRLAR Kİ BEN ONLARIN GÖREN GÖZÜ, TUTAN ELİ, YÜRÜYEN AYAĞI OLURUM)

Söz bitti. Gerçek halifeler felahtadırlar. FELAH aynada HALİFE, HALEF demektir.

Felâh= Kurtuluş mutluluk

Felâh'a erdirilenler halife'lik makamının sultanlarıdırlar. Kurtuluş aynı zamanda NECAT'TIR. **(NECATA UYUNUZ)** Tavsiyedir yolcuya. Gerçek necat'ın sırrı, bu âlemde, asıl Ressamın yetiştirdiği özel ressamların atölyelerinde pişmektir ayak izlerini takip etmektir.

FELÂH= 80+30+1+5=116 - 8+5=13 - 3+1=13 Zâhiri de bâtını da HAKK

FELÂH= 80+1+30+1+5=117 11 İhlas Sûresinin başındaki sonundaki AHAD esmâsına işaret 1-1

"53 CAN BABAMIN şifresi"

NECAT – 50+1+3+1+400=59=14 YA MUSAVVIR 5 YA KUDDüS

NECAT-50+3+400=453 4-53 12 YA HÂLİK 3 YA RAHİM

Musavvirimiz, bizi mutlak kaderimizin yolunda yürüten esmâ makamı. Cüz'i irâdemizi Kûr'ân ahlâkına uygun tasarlayan, uygun renklere boyayan, elbisemizi bedenimize ruhumuza uygun biçen İdrisimiz, ders verenimiz, rehberimiz.

NECAT-50-3-1-400=13 YA BARİU

Her birimiz eşsiz halk edilişteyiz, parmak izlerimiz kimliğimiz. Allah Dostu Babam, yine örneksiz nev-i şahsımıza münhasır olarak bizi kıvama getiriyor. Çağdaş terzilerin piri müderris Babam. Ten kafesimdeki hayvânlarımı ilim ve aşk suyuyla ehil hâle getirme sanatını icra ettiriyor. Bize verilen ahaliyi tanıtıyor, faydasızımı faydalıya tebdile çalıştırıyor. Kaderim ölçüm üzre sırat-ı müstakimimde yürümemi kolaylaştırıyor. Kendi fatihamı fethimi sağlıyor. Bana, bendeki ni tanıtıyor.

BANA BENDE DEMEN BEN BENDE DEĞİLEM,

BİR BEN VARDIR BENDE BENDEN İÇERİ. YUNUS EMRE

HAZRET-İ SÜLEYMAN vasfıyla hâli okumayı sezdiriyor, Ikra emrinin inceliklerini yolu yordamı tertipliyor evlâtları için. Yaban hayvânlarımızı DEM den uzaklaştıran DAM da zelulleştiren Pirim. (HAYVÂNLARIN KİMİSİ KARNI ÜZERİNDE SÜRÜNÜR, KİMİSİ İKİ AYAĞI ÜZERİNDE YÜRÜR, KİMİSİ DE DÖRT AYAĞI ÜZERİNDE) (ALLAH DİLEDİĞİNİ SIRAT-ı MÜSTAKİM ÜZERİNDE HİDAYETE ERDİRİR) (NUR SÛRESİ)

Kısa hikâyede ressam resimlerin ana hatlarının çizili olduğunu *(Yukardaki resmi çiziyor ben içini dolduruyorum)* ifadesiyle anlatıyor ve görevine sınır getiriyor. Ana hatlar belli içi boş. Boşluk doldurulacak ya da içini boşaltacak sonra dolduracak.

Allah C C. Ezeli ilmi ile mutlak kaderimizi belirliyor, şeklimiz belli. Küll-i İradeye bağlıyız. Ancak cüz-i irâde lütfedilerek teklif ehli haline getirilmişiz. Bu âleme gönderildiğimizde bembeyaz sayfa gibiyiz. Yedi rengin toplamı, yedi semâ katı yedi nefs mertebesi iki yedilinin mânâsı, mânâmız'da bâtında. Kendimizi bilmeye başladığımızda anne-baba, aile terbiyesi, çevre, okul rehberliği ile bu sayfa yazılıyor. İyi ellerde isek cüz-i irâdemizi Hakk yolda kullanırız. *(Her çocuk İslâm fıtratı üzere doğar)* Selâm adının koruması altındayken iyi ellerde eğitilmiyorsak, doğru yol uzun, ince sonu ateşe götüren yol olabilir. Fatihada dikkat çekilen hayat yolu, dallinlerin sıratı.

Allahın lütfu, keremi ile kendi gayretlerimizle uyanış haline girildiğinde, cüz-i irâdemizi öğretmenimize bağladığımızda sayfamızdaki yanlışlar düzeltiliyor, siliniyor, yerine yeni renkler, şekiller, desenler çiziliyor. Eksikler tamamlanıyor. Asıl Ressamın Gölgesi olan bu âlemin ressamları, nakkaşları NECÂTIMIZ, FELÂHIMIZ için bize rablik ediyorlar. Defterimizi asıl mânâmızın, kaderimizin hükmü altında tertemiz doldurmaya gayret ediyorlar. *(Gassak elinde mevta gibi olmak görevimiz.)*

Boyunlarımıza asılı amel defterlerimizi Sâlih amellerle imân'la süslersek Hakk'tan yana yürürsek sabırlılardan olursak sırat-ı müstakimden sıratullah yolcuları arasına katar Allahımız inşallah. İçi Hakk oldurulanlar, hesabı bilenlerdir. Hesap gününe inanmayanların şekli şemali belli. *(Çünki onlar hiçbir hesap günü gelecegini ummazlardı. Âyetlerimizi yalanlaya, yalanlaya, yalancı kesilmişlerdi. Biz ise her şeyi sayıp bir kitaba geçirmişiz.)* NEBE SÛRESİ

Gerçekten, *(BİZ ölüleri ancak BİZ diriltiriz. Takdim ettikleri şeyleri ve bıraktıkları eserleri kitaba geçiririz. Zaten Biz her şeyi açık bir kütükte yazıp saymışızdır.)* YÂ SÎN SÛRESİ

Bu Âyetler, bize mutlak kaderin belli olduğunu, ancak cüz-i irâdemizle, gerçek velilerle, ölü gibi olan nefislerimizin dirildiğini Allah ve Peygamberimizin boyasına boyanabileceğimizi müjdeliyor. Boş yerler dolduruluyor. Doldurma boyama işlemleri için dualarımızla iyiyi de kötüyü de isteyen biziz. Bizim isteklerimizin yönünde fiilleri durumları halkeden Allah.

Belli terbiyeler'den geçen, insân mânâları hiçliklerini idrak ettiklerinde, kuldan işleyen Hakk olur. İrade yerini irâdesizliğe tebdil eder. *(Şunu da görmediler mi ki biz onlar için kudretimizin meydana getirdiklerinden birtakım yumuşak hayvânlar, ehil hayvânlar halk etmişiz de onlara sahip bulunuyorlar.)* YÂ SÎN SÛRESİ

Vahşi hayvânları ehil, Halil dost yapmak marifet işi, horoz, can horozu olup da imam'a uyar da halkını uyarırsa ne mutlu, vahşi kurt kelbe hatta kıtmire tebdil edip de mağaramızın kapısında ashab-ı kehf bekçisi olursa ne âlâ, zehirli yılan ağusunu boşaltıp temel bekçisi ise ten kafesi güvenli. Bazı hayvânlarımız Allah yolunda kûrb'ân .

Mürşidimizin nefesiyle başlayan halden hâle geçiş keyfiyeti seneler içinde mânâmızı değiştirir, mertebe mertebe tüm renklere şekillere büründürür, asli halimizde ölümü tattırır. Rengin ve şeklin kutrundan azad eder, maddeye kölelikten mânâya kulluğa yüceltir. Bu hâlin libasını ten gömleğini giyenler artık Allahın sınırlarını çizdigi şekilleri sıfat makamında boyarlar. İradeleri hadd dairesinde, mertebeleri selâmete ulaştırma yolunda cüz-i irâdeleri külle bağlı.

On iki mertebe on iki nefes, on iki imam, Rahimin evlâdı iyâli oldurmak için Hâlik esmâsı tecellide murşitlerimizde ressamımızda. Saatimiz 12, asılla gölge üst, üste gibi ama birleşmediler arada kıl kadar mesafe hadd biliniyor. İlâh-î kimlikli mürşidinin önünde diz çökmüş başı önünde evlâdı. Cüz külle teslim. Terbiye eden makam, terbiye edilen makam, her şey kendinden kendine. Samed Ahad Allahta eridi hiç Hep'e katıldı. Teklikte iki, aşama, vahdehüma. Hu sırrı velilerimiz insân mânâlarını HAKK'A ulaştıran sır kapılarımız ressamlarımız ALLAH SİZDEN RÂZI OLSUN.

Candan Aziz Babam, bu konuyu araştırırken bana önemli gelen hallere çözüm paketini armağan ettiniz. artık öküze özenen kurbağa gibi haset kıskacında kendini bitirenleri yada çalışkan sanılan ama bencillikten ağustos böceği nin ölümüne yol açanları, leylek kardeşi davet eden, kendine uygun kaplarla sunum yapan ve aç bırakan kendimizdeki hayvânlarımı, farklı bakış açılarıyla yorumlamamı, her insân'daki mân'aları'nı da görmemi çarpıcı bir şekilde sağladığınız için size minnettarım Allah başımızdan eksik etmesin Sınırsız teşekkürler saygılar.

****

(28) Mu..... Pa......

Subject: RE: Ödev hakkinda
Date: Fri, 6 Jan 2012 11:36:18 +0200

Aleyküm selâm Mu….. oğlum, Hayırlı cumalar. Yazını aldım eline diline sağlık elinden geleni yapmışsın Cenâb-ı Hakk her işini kolay getirsin idrak ve irfaniyetini arttırsın İnşeallah. Hoşça kal Efendi Baban.

Subject: Ödev hakkında
To: terzibaba13@hotmail.com

Selâmün Aleyküm Terzi Baba,

Bir Hikâye BirÇok Yorum. ödevinizle ilgili düşündüklerimi aktarmak istiyorum.

Kitaplarınızı yeni okumaya ve sohbetlerinizi yeni dinlemeye başlayan, dervişlik yolunun başında birisi olarak vereceğim cevaplar halihazır da ki tefekküratımı yansıtacağı için ifadelerimdeki farkında olmadığım muhtemel kusurlardan veya saygısızlıktan dolayı şimdiden özürlerimi iletmek istiyorum.

Hikâye sizlerin de buyurduğu gibi bana ilk başta kaderle ilgili meseleleri çağrıştırdı. İnsân, bir Yaratıcı kabul ettiğinde Yaratıcıyla arasındaki ilişkiyi nasıl tasavvur ediyor ve şekillendiriyor sorusunu düşündüm. Âlemler'in yaratıcısı olarak Allah'ın yarattıkları ile insân'ın kendisi de dâhil bu yaratımdaki dahli nedir diye düşündüm. Şunu akli melekemi kullanarak anlayabiliyorum: Allah, sürekli bir varoluş-yokoluş şeklinde tezahür eden yaratımını bize değişik işaretlerle gösteriyor. Hayat, ölüm, mevsimler, gece - gündüz vb. Bütün bunların merkezindeymiş gibi duran kavram ise "değişim." Yani değişimi gözlemleyerek Allah'ın sürekli bir yaratım sürecinde olduğunu söyleyebilir miyiz? Bu soruya gözlemlerimden yola çıkarak olumlu cevap veriyorum ama emin değilim.

Allah'ın sürekli yarattığını düşündüğümüzde sürekli hayvân resimleri yapan ressamın belli bir mertebede olduğu düşünülebilir. Hangi mertebede olduğu konusunda şimdilik pek bir bilgim yok. Ama hayvân resmi yaptığını göre nefsin tam olarak terbiye edilmediği bir mertebe olabilir. Fakat sürekli hayvân resmi yapıyor olması da bulunduğu mertebeyi makam haline getirdiğine işaret gibi. Çünkü süreklilikte gizli bir îman kokusu anlaşılıyor. Bu da makamın getirdiği bir psikoloji olarak düşünülebilir belki.

Ressama sahip olduğu makamın verdiği teslimiyyet olukça düşündürücü. Düşündürücü olduğu kadar da benim açımdan karışık. Demek ki sınırlarını belirleyen bir Yaratıcıyı ima ediyor. Acaba burada sınırları, acziyetle mülhem, insân'ın insân olmasıyla başlayan yani dünyaya geldiği andan itibaren kayıtlı olduğu sınırlar olarak tefekkür edebilir miyiz? Şayet böyle düşünürsek demek ki ressam derin bir farkındalık içerisinde yaptığı fiili, bütün boyutlarıyla yorumlayabiliyor ve fiilinin ardındaki fiili görebiliyor.

Burada kafama takılan mesele şu: Fiilin ardındaki fiil ya da Fâil Allah olduğuna göre ressamın fiili ile Allah'ın fiili arasında nasıl bir ilişki var ki ressam ressamlığını kaybetmiyor Allah 'da yaratıcılığını ve Kadir-i Mutlaklığını kaybetmiyor? Bu denklem nasıl kuruluyor?

Bu hususu tevhid prensibince düşünmeye çalışıyorum ama yeterince idrak edebildiğimi söyleyemem. Ama meselenin özel noktasının îman etmek olduğunu biraz düşünüyorum. Yani ressam kat-i birşekilde îman etmiş birisi. Hem de belli bir farkındalık zemininde hareket ettiği için muhakeme aşamasını geçmiş birisi. Acaba akli bir muhakemenin ardından gelen îman psikolojisi belli bir bilinç açıklığı veriyor olabilir mi? Burada akılla îman arasındaki ilişkide kafama değişik soru işaretleri takılıyor açıkçası. İman etmek için bilmek ve bilgi ne kadar gereklidir? Meselâ Hz. Ebubekir'in bilmesiyle îman etmesi arasındaki ilişki nasıl düşünülmelidir?

Ressamın renk ve düzenleme seçeneğine sahip olup olmadığı meselesi hakkında anlayabildiğim husus şu: Tevhid prensibince insan'ın yaratıcı/Allah ile kuruduğu ilişki belli ki ressama bir ilham veriyor. (Burada ilham meselesini de tam olarak anlayamadığımı ifade etmek istiyorum.) İlham, Alah'ın yaratması gibi olmayan bir yaratma süreci olarak düşünülürse ressamın ferdiyetini/şahsiyetini/meşrebini ortaya koyduğu bir zemin oluyor. Bu açıdan düşünüldüğünde ressam renk ve düzenleme seçeneğinde pay sahibi olabilir. Ama daha yüksek bir makamda/mertebede bir ressam olsa belki renk ve düzenleme seçeneğinin de kendisine yaptırıldığını söyleyebilir diye düşünüyorum. Çünkü Allah'ın yaratması en ideal olanı ise yaratılanın da en ideal olduğu bir denklem düşünülebilir. O zaman ressamın her yaptığı da Allah'ın ona ilham ettiği oluyor ki burada ressamın işin ne kadarını yaptığına karar vermesi, anladığım kadarıyla bilinç açıklığına, farkındalık seviyesine ve îman derecesine göre değişiyor.

Size arz edebileceğim cümleler bunlar.

Hürmetlerimle...

Mu..... Pa......

****

(29) Ze..... Ü.....Ne......

Subject: RE:
Date: Fri, 6 Jan 2012 15:23:33 +0200

Hayırlı cumalar Zerrin kızım. Bahsettiğin konu bir bakıma kişilere göre değişen bir konudur senin de dikkatini çekmiş. Bu husus zâhiri mâ'nâ da olduğu gibi değildir o yazıyı yazan kişinin bir bakıma kendi anlayışıdır kendine göre de doğrudur ama diğer yönden mutlak kural değildir. Sıfat metebesi itibariyle olduğu düşünülebilir, sıfat mertebesinde farklılıklar vardır. **(Allah u Teâlâ VELİ kulunu kıskanır.)** sözünün izâhı, mâsivadan kıskanır yani kendinin dışındaki kimselerle hem dem olmasını kıskanır, çünkü ona bir dostluk vasfı vermişse bunun karşılığını ister. Şöyle bir söz vardır. **(Mâşuk yüzün tutmuş sana sen bakarsın öte yana)** işte bu Mâ'nâ da gayrı ile ilgilenmesinden kıskanır demek istenmiştir. Diğer bir yönden ise Hadîs-i Şerîfte bildirildiği gibi. **(Benim velilerim kubbelerimin altındadır onları benden başkası bilmez)** İfadeside bir bakıma böyle ifade edilebilir. Ancak kıskanmakta bir vasıftır ve bir sıfattır. Zat metebesinde bunlara yer yoktur. Ancak burada kıskanmak değil korumak vardır. Kubbeler Cenâb-ı Hakk'ın isimleridir kendine has ismi o kulunu (gayr) lardan korumaktadır. Şöyleki genel mâ'nâ da insân'lar dünyalık ihtiyaçlarının giderilmesi için dua ve yardım taleb ederler nerde bir Hakk dostu olduğu zannedilen kimseler varsa onlardan bu düzeyde talapte bulunurlar. İşte Cenâb-ı Hakk kendine tahsis ettiği kullarının bu tür maddi isteklerle rahatsız edilmemesi için onları gizler. Belki birazda

bu husus yönüyle "kıskanır" kelimesini kullanmış olabilir. Eğer vaktim olsa idi o kitabı bütün bunların yorumları ile hazırlamak isterdim ama vaktimin darlığından bu mümkün olmadığından sadece metinleri vermekle yetindim bunlardan mâ'nâlar çıkarmayı okuyanlara bıraktım. Cenâb-ı Allah veli kuluna veli ismini açar kıskanma bir tarafa "vehhab" ismi ile hibe eder. Ancak kendinden haberi olmayanların ise hiç birşeyden haberleri olmadığı gibi bu hususlardan da haberleri olmaz. Cenâb-ı Hakk bizleri kendinden haberi olanlardan eylesin İnşeallah. Umarım bahsettiğin mevzu biraz daha açılmıştır. Bundan evvelki Mail-i ni de aldım oda güzel olmuş kızımızın ellerine sağlık. sağolsun Hekeze

selâmlar hoşça kal Efendi Baban.

Subject:
Date: Fri, 6 Jan 2012 13:19:22 +0200

Efendi baba İnci Tezgâh-ı kitabının 50. sayfasında Allah-u Teâlâ VELİ kulunu kıskanır. Okadar kıskanır ki, onu kendisinden başka kimsenin tanımasını istemez diyor. Veli esmâsı Allah-u Teâlânın bir ismi olduğuna göre, o ismin kulunda faaliyete geçmesi ile Allah-u Teâlânın yeryüzünde sâliklere yol göstericisi, gönüllere Allah aşkı tohumunu eken, masivadan kişileri uzaklaştıran, kişileri Allaha yaklaştıran hatta Allahı tanıtan Hakkla Hakk olmuş insân-ı kâmil'dir. Veliyy i ancak Veliyy tanıyabilir başka yolu yokturmu denmek isteniyor. Kıskanmasıda, zâtını veliyy kulunda gizlemesi mânâsı'namı gelmektedir acaba.? cevabınız için şimdiden teşekkürler. Hoşçakalın. Ze…. Ül…..

Subject: Ressam ve hayvân resimleri
Date: Fri, 6 Jan 2012 11:10:19 +0200

Hayırlı sabahlar hayırlı cumalar efendi babacım. Annemin ve sizin ellerinizden öpüyorum. Ne……. arkadaşımızın yazısını size gönderiyorum.

1. Kader Allah'ın takdir ve arzusudur. Allah'ın takdiri mutlaktır. Zamanı geldiğinde işlenen fiilde kazâdır. Namazımızın rükü bölümünde hayvânların üzerimizdeki haklarını eda etmiş onlarıda namazda ki rükü bölümünde hakka mirac ettirmiş oluruz. Hayvânlardan mânevi olarakta yararlanırız yenilen hayvânın ruh hâli yiyen kimseye akseder ahlâkında zuhura çıkar, bu sebeple bazı hayvânların yenmesi yasak edilmiştir. Peygamber efendimize, güvercinin ve örümceğin ne hikmetli bir iş yaptıkları bellidir, Ashab-ı Kehfin köpeği onlara bekçi olmuştur, Süleyman (a.s.) ın hüd, hüd kuşu ona bilmediği haberleri getirmiştir, Yunus balığı Yunus (a.s.) mı karnında misâfir etmiştir. Bütün faaliyyet'ler Hakk'a mahsustur. Hayy esmâsı'nın bizlerdeki açılımıyla uyanışa geçeriz. Ressam efendi babamız, hayvân resimleride uyanışa geçen talebeleridir.

2. Ef'âl âleminde geçen Rububiyyet mertebesidir.

3. Eğer ağaç resmi çizse idi, Âdem (a.s.) ve Havva anamızın cennetteki yasak ağaca yaklaşmaları ve Mûsâ (a.s.) ma bir ağaçtan nur esmâsının bir tecellisi ile olmuştur. yine aynı mertebeden olurdu.

4. Vardır. Her hayvânın rengi farklıdır. Boyamaya mecburdur çünkü herkesin esmâsı rengi bibi farklıdır varlığından hayat verip İlâh-î boyaya boyar. Kulun iktisadı ameli, fikri neyse nefis o renge boyanır ilim ve irfanla içleri doldurulur. Suyun rengi kabının rengidir, suyumuz üstadımız kabda bizreriz.

5. İnsân-ı Kâmil'dir.

6. Şah damarından yakındır çizdiren.

Ellerinizden öpüyorum kızınız Ne……. Efendi babacım arkadaşımın yazısını tamamladıktan sonra aklıma şöyle bir şey geldi, hikâyede ki tasvirci, her şeyi şekillendiren gayeyi oluşturan,varlığı tasvir eden Musavvir esmâsının faaliyetidir diyebilirmiyiz.

Ze…. Ü…

****

(30) Ze…. Ü… Em….

Subject: RE: RE
Date: Mon, 9 Jan 2012 12:10:36 +0200

Hayırlı günler ze….. kızım Gönderdiğin Em……nin yazısını aldım güzel olmuş onun da ellerine sağlık. Cenâb-ı Hakk her işinde kolaylıklar nasib etsin, herkeze selâmlar hoşça kal. Terzi Baban.

Subject: RE
Date: Sat, 7 Jan 2012 15:04:29 +0200

1. Bismillâhirrahmânirrahîm, kişi gerçek hayvânlık mertebesine hayvânlık hakikatine yani Hayy anlamına ulaşmadıkça insânlık mertebesine geçemez Allah'a en yakın madenlerdir, ondan sonra nebatlar bitkiler sonra hayvânlar ve en sonra insânlar geliyor. Burada hayvânlıktan murat avamın anladığı mânâ da yani tahkir anlamında değildir. Hayvânlık mertebesi Hayy isminin tatbikatı olması ile taltif bir kelimedir. Madenlik mertebesinde durağanlık, bu yönleri ile mutlak Hakk a tabidirler. Nebatlar mertebesinde yavaş yavaş kimlik bulmaya başlarlar. Maden yatay nebat dikeydir. Cenâb-ı Hakk'ın sıfatı subitiyesi'nin hayat, ilim, irâde, kudret kelam, semi, basar, evveli olan Hayy kelimesinin zuhuru geniş mânâda hayvânlarda görünmeye başlıyor bu yüzden tahkir değil taltif anlamındadır. Hayvân kelimesi açıldığında **hay ve an** yani her an yaşayan demektir. İşte biz kendimizde ki hayatı idrak edemezsek bunun üzerine ilmi idrak edemez insânlığımızıda idrak edememiş oluruz. Hayy esmâsı ile yaşamın bireysel faaliyetinin ortaya çıkmasının, ilminin idrakı sonra onu tatbik etmenin irâdesi, irâde için kudretin olması ile sıfatı subûtiyye devam etmiş olacaktır. Bunun içinde kendimizi çok iyi tanımamız gerekiyor.

2. Kader Allah'ın takdir ve arzusudur. Hiç bir kayıt ve şarta bağlı değildir, her varlığın istidatı gereğince sonradan olacak tafsil üzere yavaş yavaş his ve şahadet âleminde zuhur etmesidir. Zamanı geldikce o şey istidatı gereğince zuhur eder. Kazâ demek, bütün eşya ilm i İlâh-î de ne şekil ve ne hal ile takdir olunmuşsa toplu olarak o şekil ve halde hüküm olunmuştur denilmiştir.

3. Sadece insân kendi irâdesi ile hayatını idame ettirebilir, benliği, şuuru vardır. Sınırlar içinde dilediğini yapabilir. Bu hal bir Allah ta ve sınırlı olarak insânda mevcuddur. Diğer mahlûkat bir purogram içinde yürümektedir. İnsânda mâden ve nebat mertebelerinden ilâve olarak *"Ve nefahtü"* sırrı vardır bu yuzden istiklâli olduğu için bütün mahlûkat üzerine halifedir.

4. Bu mertebelere terbiye müşahade seferi denir. Mürşidi kâmilin eteğine yapışıp aklı kül e doğru uçmak gerekir. Buna Hakikati Muhammediyeye ulaşmakta denir Birinci seferin yani sûreti insana gelinceye kadar geçtiği her mertebeden renk alarak ve sıfat almakla sürüler derecesine inmiştir. Mürşidinin söyledeiklerine tabi olp itaat etmekle kötü ahlâkların hepsini terk edip evvelki hali gibi temiz ve renksiz olur, başka türlü aklı kül e dönmek mümkün olmaz. Ehlullah katında yetişkinlik sâlik için buluğa yani aklı kül e erişip reşid olmakla olur, velâyet mertebeside budur. Bu hale Hakikati Muhammediye derler. Allah önce aklımı halk etti buyurulur ki işte bu haldir.

5. Yukarıdan beri belirtilen bütün mertebe ve değerler burada zuhura gelen insân'ın bâtınında toplu halde bulunmaktadır, maharet bu mertebeleri eğitim ve gayret ile birer, birer idrak edip yaşayarak ortaya çıkıp arif olarak dünya hayatını sürdürmektir. Bu âlemler a maiyette a' dem de yoklukta gizli, iken Ahadiyetine tenezzül ederek Zatı mutlağın kendi dileği ile aynı zamanda Hakikati insaniye olan mertebe i vahidiyerti ne oradan Uluhiyetine oradan Rahmaniyetine ve oradanda melikiyetine tenezzülü ile bütün isim ve sıfatlarının özelliklerini, mânâlarını Hz. Şehadette birey varlıklar olarak zuhura getirip faaliyet sahasına yaydı ve zıt isimlerinin faaliyetleri ile de hayat mertebedesi itibarı ile yaşanmaya başlanmış oldu. **Em........**

****

(31) Ze.... Ü... Ne....

Subject: RE: RE
Date: Tue, 10 Jan 2012 14:06:59 +0200

Hayırlı günler Ze…… kızım Ne….. kızımızın da yazısı güzel olmuş ellerine sağlık, selâm söylersin herkeze selâmlar hoşça kal Efendi Baban.

Subject: RE
Date: Tue, 10 Jan 2012 09:33:29 +0200

Değerli efendi babacığım, size lâyık olabilmek umudu ile idrâkimin yettiğince bir şeyler karalamaya çalıştım. Eksiklerimin kusurlarımın af olması dileği ile en derin hürmetlerimle Nüket annemin ve sizin ellerimizden öperim. Bismillâhirrahmânirrahîm, A'yân-ı sâbitemiz gereği yaşadıklarımız kaderi mutlaktır. A'yân-ı sâbitemiz yani ana programımız da asla bir değişiklik söz konusu olamaz. Vahidiyyet mertebesinde çizildi, yazıldı. Kader Allah ın çizdiği bir programdır. İnsânda cüz-i irâde, seçme ve tercih hakkı vardır. Oluşacak sonuçların sorumluluğu bize aittir, çünkü fiili işleyen biziz. Allah kullarının akıl ve irâdesini serbestçe kullanmalarına da asla müdahale etmez, müdahale ettiği taktirde, bizde ki sorumluluk sebebi ortadan kalkar. Örneğin, cennet ve cehennemin mânâsı kalmaz. Ressamın *"yukarıda ki çiziyor"* diye söylemesi ikilikte olduğunu gösterir. Hakk'ı göremiyor nefsi emmârededir. Çeşitli hayvânların özelliklerini taşır kişi, ama buda seyri sülükün başıdır olması gereken bir mertebedir. Ressamın kendi içinde ki mânâları yani esmâları sûretler halinde zuhura çıkartması musavvir esmasının ef'âl âleminde ressamda zuhura çıkmasıdır. Allah ın irâde kudret sıfatlarıyla kendi içinde ki mânâların renkleri ile dolduruyor. Ressamda oluşan bu fiiller rububiyet mertebesinin zuhurudur. Ressamın renk ve düzenleme seçeneği yoktur, bulunduğu hal üzere boyamaya mecbur durumdadır. Doğa resmi çizilse idi, Rahmaniyyet yani sıfat mertebesinden çizilmiş olurdu aynı zamanda tüm esmâ-i İlâhiyye'nin varlıkta tecellisidir. İnsân resmi çizilse idi insânda Zat tecellisi olduğundan ne var âlemde o var Âdem de denmiştir. Allah Âdemi kendi sûreti üzere halk etti, yani kendinde bulunan özellikleri ve güzellikleri en geniş biçimde zuhura çıkardı ve her mertebede ona mekân verdi. İşte bu vasıflarda olduğundan halife olabildi. İsimlere cami olan Uluhiyet ve Ahadiyet mertebelerinden çizilirdi. İnsân-ı Kâmil olan bir kişi Allah ın boyasıyla doldurabilir oda ilimle olur. Kişi hangi mertebede ise o hali yaşar ve o mertebenin rengine boyanır.

Kızınız **Ne...... Ko**......

****

(32) Ze.... Ü.....Ha....

Subject: RE: RE
Date: Tue, 10 Jan 2012 14:17:22 +0200

Hayırlı günler Ze……. kızım Ha…….nin de yazısı güzel olmuş ellerine sağlık. Bunlar sana da zahmet oluyor. Senin de ellerine sağlık. Gördüğün de Ha……de selâm söylersin. Herkeze selâmlar hoşça kal. Efendi Baban.

Subject: RE
Date: Tue, 10 Jan 2012 10:46:50 +0200

Esselâmu aleyküm ve Rahmetullahı ve Berekâtühü. Efendi babacığım saygı ile eğiliyor, ellerinizden öpüyorum. Ben acizana kul

olarak bilincimin ve tefekkürümün açıldığınca gönderdiğiniz hikâyeyi yorumlamaya çalışacağım. Eksik ve kusur var ise af ola inşallah. Size lâyık olmak dileği ile.

Bismillâhirrahmânirrahîm, Burada ressam ve tasvirci olan kişi, kendinde RUH la hayat bulup yaşamaya başlamış. Kendinde ki benlik kavramıyla oluştuğu bilincinin seviyesi nefsi emmârede ve ikilikte olduğunu gösreriyor. Nefsin istekleri diye bilinen şeylere ya bedenin gerektirdikleri ya da şartlanmaların getirdikleridir. Esmaların toplu olarak bulunduğu Ceberut âleminden Ruh u Azam ın varlığı ile a'yani sâbitesi gereği fiillerin ortaya çıkması, kudretin açığa çıkması iledir, yansımadır, aynadır. Bu durumda bu mertebede olanlar tamamı ile rububiyyet mertebesini yaşıyordur. Bize en güzel öeneklerden bir tanesi firavundur. Bazılarımız halifeliğimizin farkında olmadığından kendisinin beden olduğunu var saydığından kurtulamadığı için nefsi ile beden kalıbı bataklığında boğuluyor. Her biri kendi programlanışı doğrultusunda fiil ortaya koyar Âyet-i Kerîme'si gereği kazâ ve kaderi bize çok aydınlık bir biçimde anlatıyor. Kader Allah ın takdir ve arzusudur. Takdir, insânların akıl ve irâde-i cüz'iyyelerini şer veya hayır yolunda kullanmalarından sonra başlar... Alllah ın takdiri mutlaktır ve hiç bir şey kayıt ve şarta tabi değildir. Kader yazısı demek kulların irâde-i cüz'iyye'lerini nasıl kullanacaklarını sonunun ne olacağını Allah ın önceden bilmesidir. Allah ezel-i de ebed-i de bilendir. İnsân mahiyetinde ki kişileri terbiye ve eğitmekle mesul tutulmuştur. Aynı şekilde Allah-u Teâlâ ya ait Rububiyyet te mahlûkatını terbiye ve idare mânâsı mevcuttur. Hangi özellik ve mânâsı ortaya çıkması dilenmişse onun ortaya çıkışı doğrultusunda bir program oluşturulmuştur. O progran doğrultusunda meydana gelen yapıdanda murad edinilen fiiller ortaya çıkmıştır. Kendinde ki sayısız mânâları seyretmeyi diledi, mânâlara uygun sûretleri meydana getirdi burada sûret derken, mânâların sûretidir. O sûretleri meydana getiren Musavvir esmâsı'dır. İnsân çizmiş olsa idi, o çizdiği insânı nasıl görüyorsa aynen öyle çizmesi gerekiyor. Çünkü insân zâtı'nın esmâ ve hakikatlarindan meydena gelmiştir. Mükevvenat ve insânda Allah dilemedikçe asla bir değişiklik olmaz. Zât-î tecellinin zuhur mahalli insandır. İnsân'ın resminide ancak İnsân-ı Kâmil bir şekil vererek, ilimle doldurarak renkten renge boyar veya boyamaz. Bize verdiği ve aldığımız ilim doğrultusunda enfüsi âlemimizi doldurur. Nefis mertebelerini esmâ ve sıfat mertebelerinin bilincinde olarak yaşar ve Mutmaine de bu idrak ve haller açılmaya başlar. Son olarak İnsân-ı Kâmil mertebesine gelindiğinde kendisindeki İlâh-î sıfat ve isimlerin hükümleri fiilen zâhir olur. İnsân-ı Kâmil bütün âlemlerin hülasası olduğu için onda zât-î tecelli ile beraber, sıfatlar, isimler ve fiillerin tecellileri toplanmıştır. İnsân-ı Kâmil, şehadet âleminden geriye doğru mânevi uruc, yükseliş sûreti ile aslına dönen insân bu mertebeleri ve bunların bir birlerine nispetle durumlarını müşahade eder, ona göre bilir. Kendinde Hakk ın bütün mertebelerinin ahkâmı toplanmış olduğundan o sûreti İlâhiyye üzeri bütün halka Rahmân olmuş olur. İnsân-ı Kâmil zâhiri ve bâtını ile halka rahmettir vesselam. Efendi babacığım, Nüket annemizin ve sizin ellerinizden öpüyor, sevgi ve selâmlarımı gönderiyorum.

kızınız. **Ha........ kı.......**

****

(33) Fi.......Ça......

Subject: RE: Bir hikâye bir çok yorum
Date: Tue, 10 Jan 2012 14:24:09 +0200

Hayırlı günler Fi….. kızım yazın güzel olmuş ellerine diline sağlık, onu da dosyasına aktaracağım, böylece dosyanın sahifeleri her yazı ile biraz daha artıyor, bitince herkeze toplu olarak göndereceğim. Herkeze selâmlar hoşça kal. Terzi Baban.

Subject: RE: Bir hikâye bir çok yorum
Date: Tue, 10 Jan 2012 10:09:37 +0100

Aleyküm selâm Terzi babacığım.
Aldığım notlardan mailinizi tekrardan degerlendirmeye çalışacağım efendim.

Bir gün bir yerde yaşayan bir kişi tasvirci-ressam olan diğer bir arkadaşının ziyaretine gitmeye karar vererek yola çıkar nihâyet arkadaşının bulunduğu yere gelir ve içeriye girer bir müddet dinlendikten sonra duvarlarda ki ve her yerdeki resimlere bakar, hepsinin belirli bir özelliği olduğunu görür. Bu özellik ise bütün tasvir-resimlerin sadece "hayvân" sûretlerinde olduğudur. Bunun sebebini anlamaya çalışan misâfir, arkadaşına!

>(yapılacak başka resim yokmu! neden hep hayvân resimleri yapıyorsun?) dediğinde, arkadaşının verdiği cevap oldukça düşündürücüdür.

***>(Evet vardır, fakat bu resimleri* "yukarıdaki çiziyor"*, ben içlerini dolduruyorum)* demiştir.**

(1) Kazâ ve Kader mevzuunda olduğudur.

Kazâ ve kader, Iki türlüdür "kazâ-i mutlak" (kesin olan) "kazâ-i muallâk" (boşta olan). Birde ehli sünnet, vel cemaatin Bâtınıyle birlikte yasanması vardır, en güzeli en dengeli olanıdır (İrfan ehli).

İnsân'ın toplu programının hâline **"kazâ"** denmekte, bu programın açığa çıkmasına da "kader" denmekte, Cenâb-ı Allah kaderini kazâsını yazar, kulunun ne yapacağını bildigi için. Kesin kaderden sorumluluğumuz yoktur, yani mutlak kader, ama kaza-ı muallâk'tan sorumluyuz. Seçimi bize bırakmış Allah (c.c.). Eğer biz gayret ederde, nefsinizle mücadele edersek, söylenen işleri yaparsak, boşta olan hükmü yani Kaderi muallâk-ı, yaptigimiz fiillerden dolayı aldığımız enerjiyi nur`a döndürmüs oluruz. Nura döndürdüğümüz zamanda kazâ-ı mutlak hükmüne gecer, iş tahakkuk etmistir tahakkuk edincede ortaya çıkar. Hakkin istikametinde kullanmamızda bizi nur âlemine mükâfata getirmekte.

(2) Hangi mertebedendir.

"Tenzih"

Tenzih mertebesindendir efendim. Gerçek Tenzih Allah-ı zihinde sûret kaydından arındırmaktır. Allah-ı noksan sıfatlardan Tenzih etmek onu sınırlamaktır (Beşeri Tenzih).

Noksan sıfatlar demek kesretin ta kendisidir. Mûsâ (a.s.) zamanında başlayan tenzih mertebesiyle Allah ötelere atıldı. Allah-ı noksan sifatlardan tenzih ediyorum demek, Allah-ı noksan görmektir, noksan görmekte kişinin kendi noksanlığıdır, varlığın noksanlığı değildir. Varlık noksan değildir, *"her mertebede kendi kemâli üzeredir."*

Mertebe-i Mûseviyyet, Tenzîh kâidesi üzeredir tenzîh-de Allah ve kul ikiliği olduğundan, ötelerde olan bir Allaha yönelme vardır. Hâl böyle olunca, kişinin beşeri kimliği üstünde oldugu sürece " sen beni göremezsin " hitabına maruz kalacaktir. Burası aynı zamanda şeriat ve tarikat mertebesidir.

(3) Eğer başka türlü resimler "İnsân veya doğa" olsa idi hangi mertebelerden olurdu?

****

Efendim burası Teşbîh ve Tevhîd mertebesindendir. Aşağıda *"bir zuhuratın düsündürdükleri"* kitabınızdan bazı yazılarınızı ekliyeceğim efendim.

Teşbîh= Benzetmek, benzetiş, bir nitelikte saymak, ve zannetmek.

Teşbîh= (Teşbîh-i hakîkî) ve (teşbîh-i kelâm-î - hayâl-î taklîd-î) diye ikiye ayırabiliriz.

(5) Mertebe-i İseviyyet'te, Sıfatların birliğinde ki, **"Teşbîh"** anlayışıdır.

(Lâ mevsûfe illâllah) "Allah'dan başka vasıflanmış yoktur" hükmü ile bütün varlık sıfatlarının Hakk'a ait'tir, anlayışının düşünüldüğü yerdir. İnsânlık tarihinde ilk def'a İlâh-î zât'ın teşbih mertebesi itibari ile bir insândan teşbîh-i mânâ da, zaman, zaman zuhur da olup, faaliyet göstermesidir. "Bi iznî-bi iznillâh" "ölülerin dirilmesi, çamurdan kuşun uçması" gibi. Bu mertebe İlâh-î Zât'ın ilk def'a Zat mertebesi itibariyle bir insân'dan zuhuru ve faaliyet göstermeye başladığı mertebedir. İnsâlık yaşamının tefekkür ve terakkîsinde çok büyük bir aşamadır. Cenâb-ı Hakk bütün âlem de "fiilleri, isimleri ve sıfatları" cihetiyle zuhurdadır. İnsân da ise Zât-î zuhuru vardır, bu oluşum ise Kelime-i "İseviyye de" mevcud olan hakikattir. İlk def'a (İsâ) ismiyle zuhur etmiştir.

(6) Mertebe-i Muhammediyye de, Zatların birliğinde, bütün Mertebeleri de, kendinde toplayarak meydana gelen **"MutlakTevhid"** anlayışıdır. **"Mutlak Tevhid"** hakikatini bizlere yâni insânlık âlmine sunan ve **(HAMD)** hakikati üzere gelen **(MUHAMMED)** (s.a.v.) Efendimizdir. Ve **(Ehamdü lillâhi)** "Hamd Allah-a mahsustur) yânî **"MUHAMMED Aleyhisselâm, Allah-a mahsustur"** yânî Ulûhiyye-te, Zât-î tecelliye tahsis edilmiştir. Çünkü Hakkın varlığında hem **"Hâmid**

hem de Hahmud'dur" âlemde böyle bir zuhur yoktur. Ancak onun ümmetinin Ârifleri bu sırra kendi mertebeleri yönünden aşinâdırlar.

****

(4) Ressamın resimlerin içini doldururken renk ve düzenleme seçeneği varmı'dır? Yoksa boyamakta da mecburmu'dur.?

Hayır efendim Ressamın renk düzenleme seçeneği yoktur, aynı zamanda boyamayada mecburdur. Burası Ef`âl mertebesi ve fiilini yapmak zorunda. Efendim aşağıdaki yazıyı sizin Mübârek geceler kitabınızdan ekliyorum.

****

Zât-î zuhurunu, kendindeki bütün özellikleri, **ef'âl** yani madde, görüntü âleminde seyretmesi için gerekli bir varlığın, bir cihazın, bir vücûdun ortaya çıkmasını arzu etti.

Vahiy ve cebrâîl kitabınızdan alıntı.

İbrâhîm (a.s.) ile tevhid hakikatleri ortaya çıkmaya başladı ve onun mertebesi **"tevhid-i ef'âl"**; kendisi de **"tevhid'in babası"** ünvanını aldı. İmânı, **"tevhid-i ef'âl imânı"** oldu.

****

Cenâb-ı Hakkın programı (a'yân-ı sâbite) ressamda ef'âl mertebesinde fiileriyle zuhura çıkmaktadır **a'yân-ı sâbite,** A'yân-ı sâbite (programın ismi) açık olan program. Cenâb-ı Allah bir program uyguluyor bir kişi için, bu program faaliyyet sahasına çıkmaya hazırlanan bir varlığın programı, (Bâtın âleminde). Bu programlar faaliyyeti ortaya getirmek için Haktan zuhurlarını talep etmekteler. Program diyorki Yarabbi, mâdem beni kurguladın, o zaman beni zuhura çıkart, (Bâtın âleminde) gösteremiyorum kendimi der. Hakk'tan programı taleb ederler, bu taleb lâfzi değil hâlî'dir. Henüz beden varlığı Hayat, İlim, İrâde, Semi, Basar, sıfatları faaliyyete geçmediği icin fiziki, beşeri yani zuhur lisânıyla değil özünde bulunan hâl lisânıyla bunu taleb eder.

(5) Ressamın yaptığı işten kendisinin hangi mertebede olduğunu düşünebiliriz.?

Ressamın yaptığı işten anladığımız kadarıyla Hayvân mertebesindedir. **Hayvân mertebesi** Nefsi Emmâre'nin tesiri altında, içinde İlâh-î muhabbet yoksa tam bir taşlık halindeyse onun aldığı vasıf, insân-ı hayvân, insân sûretinde gözüken, sûret olarak insân, iç yapı olarak hayvânlık mertebesinde olan varlık demektir.

Cenâb-ı Hakk'ın "Hay" Esmâsının faaliyyet sahası, hareket edebilme, kendi müstakil hayatını yaşayabilme bu mertebe hayvânlık mertebesi, beşeri mânâda anladığımız hayvânlık mertebesi değildir. Yanlış anlama, yanlış değerlendirme, yanlış sartlanma, gerçekte Cenâb-ı hakk'ın "Hay" Esmâsına tekme atıcak hâle geliyor, Allah'ın var ettiği o muazzam varlığı tahkir ederek kovuyor yanından, fiilindeki kendine verdigi zarara bakarak. O onun fiili onu işleyecek programı oldugu için. İnsân'a "Hay" Esmasıyla birlikte "Kelâm" Esmâsı verildiği zaman yedi sıfatıyla birlikte hayvândan ayrıldığı en büyük nokta oluyor.

"BEN ONA RUHUMDAN ÜFLEDIM" İnsân'ın kendini taniyabilmesi icin, hayvânlik "Hay" yani hayat hakikatini idrak etmesi gerekiyor, ondan sonra "Hay" yani hayvânlığını bildikten sonra, beden olarak "Hay" öz olarak ruh buda gercek hayat oldugunu idrak etmesi kendinin yükselmesine sebep olur. Muhyiddin ibni arabi hz. Den, Hakiki hayvânlık mertebesine inmedikçe, insânlık mertebesine yükselmek mümkün değildir. Yani cennetten indirildigi zaman kişi, kendi bünyesine indiğini idrak ettiginde, kendisinin evvelâ hayat sâhibi olduğunu anlaması gerekiyor, buda onun hayvânlık mertebesini olusturuyor.

(6) Diğer mertebelerin birinde olan kimseye yukarıdan nasıl ve neler çizgi çizilirdi?

Efendim burasını cevaplıyamadım.

Not: Efendi babacığım öncelikle cevabımda bu kadar geciktiğim için sizden çok özür diliyorum, ancak hazırlayabildim uzun zamandır sizin derslerinizi dinliyorum,tabiki sadece dinlemekle kaldığım için ve not almadığım için bayağı zorlandım derslerde tekrar aramak ve not almak zorunda kaldım. Bazen öyle zamanlarım olduki efendim başaramıyacağım dedim ama cok sükür, muhakkak ister yazılısta ister anlatışta hatalarım vardir.

Efendi babacığım söylemeden yapamıyacağım o kadar güzel anlatıyorsunuzki bunu kelimeler ile anlatmak mümkün değil siz anlatırken, sizinle beraber bende yaşıyorum sanki, anlamasıda özüne işlemeside bir o kadar zor, Rabbimden dileğim bu anlattıklarınızı özüyle anlamak, idrak edebilmek, yaşıyabilmek. Bu konuda o kadar çok şey yazmak isterimki; ama zamanınızı almak istemediğim için yazmıyorum.

Size olan muhabbet tüm kalbimi kaplamış ve bunun hiç bir zaman bitmemesi icin Allah'ıma dua ediyorum.

Kızınız: **Fi...... Ça.......**

****

(34) Ze.......Ül...... Ay......

Subject: RE: RE
Date: Tue, 10 Jan 2012 14:32:56 +0200

Hayırlı günler, Ze….. kızım Ay….. kızımızda özet olarak güzel yazmış onun da ellerine sağlık. Sana bir hatırlatma yapayım bu tür yazışmaları, belki yapıyorsundur ama eğer yapmıyorsan şimden sonra yapmaya

başla. Yani bana gönderdiğin ve benden gelen yazıları toplamak için bir dosya aç onun içinde hepsini topla ileride bunlar senin için oldukça değerli hatıralar olur ve arşivini oluşturur. Hatırda kalmaz satırda kalır, denmiştir işte buyüzden kayda almakta yarar olduğu bilnen bir gerçektir. Hattâ sadece bu yazılar değil kendi ürettiğin başka yazılar ve rastladığın başkalarının da güzel yazılarını kayda alabilirsin. Cenâb-ı Hakk kolaylıklar nasib etsin İnşeallah Herkeze selâmlar hoşça kal, Efendi baban.

Subject: RE
Date: Tue, 10 Jan 2012 11:34:31 +0200

1. Bismillâhirrahmânirrahîm, Allah-u teâlâ insân-ı ruh ve beden kabiliyetleri bakımından canlıları en mükemmeli kılmıştır. Tin Sûresinde anlattığı gibi incire zeytine Sina dağına ve şu emin beldeye yemin eder ki biz insân-ı, *"en güzel biçimde ahseni takvim üzere yarattı sonra onu aşağıların aşağısına indirdi."* Bizler yeryüzüne indirildiğimizde Allah u teâlâya verdiğimiz sözü unutup nefsi emmâre'nin hükmü altına girip hayvân mertebesi altında yaşamayı sürdürüyorlar. Tâki bir mürşidi kâmile tâbi olana kadar. Ressamın *"yukarıda ki çiziyor ben boyuyorum"* demesi, oluşan bütün fiillerin Hakk ın fiilleri olduğunu idrak ederek yaşamaya başlamasıdır.

2. Ressamın renk düzenlemesi vardır. Kızıl, yeşil, beyaz, gök rengi, sarı, renkleri,ni kullanır. Boyamakta mecburdur, resmin içini doldurur, bundanda anlıyoruz ki 7 nefis mertebesidir.

3.Allah ın takdiri mutlaktır. Kader Allah ın takdir ve arzusudur. Akıl ve irâde-i cüz-iyyelerini şer veya hayır yolunda kullanmalarından sonra başlar. Nasıl kullanacağını değerlendirmek için imtihana tabi tutulur. Şayet kul henüz buluğ çağına gelmemiş akıl ve irâde-i cüz-iyyesini hayır ve şer yolunda kullanmaya başlamamış ise Allah neyi taktir edecek neyi değerlendirecektir. Alın yazısı demek kulların irâde-i cüz-iyyelerini nasıl kullanacakları sonucunda ne olacağını Allah ın önceden bilmesidir. Allah ezelide ebedide bilir. Ama kullarının akıl ve irâdelerini selbestçe kullanmalarına da asla müdahale etmez. Müdahale ettiği takdirde sorumluluk sabebi ortadan kalkar. Kişide varlığın ve fiillerin kaynağının esmâ âlemi bilinci yerleşince bu yaşam kişiyi tenzihi bir yaşama doğru götürür. Gerçek tenzih gözüken her şey ve oluşan her fiil bir esmânın zuhurudur bilinci yerleşir. Efendi babacığım, hikâyeden anladığım kadarını yazıya dökmeye çalıştım İnşeallah olmuştur, Nüket annemin ve sizin ellerinizden öpüyorum, hürmetler.

Kızınız **Ay..... Ba.....**

****

(35) Ya.......

Subject: RE: TASVİRCİ RESSAM
Date: Thu, 19 Jan 2012 13:40:06 +0200

Hayırlı günler Yasemin kızım yazın güzel olmuş ellerine sağlık Cenâb-ı Hakk daha nicelerini nasib eder İnşeallh. Herkeze selâmlar hoşça kal. Efendi Baban.

Subject: TASVİRCİ RESSAM
Date: Wed, 18 Jan 2012 14:07:58 +0000

Euzubillâhimineşşeytânirracîm Bismillâhirrahmânirrahîm

Hayırlı günler Efendi Babacım göndermiş olduğunuz hikâye'nin içeriği oldukça geniş, yazmakta ve tefekkür etmekte hayli zorlandım. Bizlerde birer tasvirciyiz, kendimizi resimle değil hal ve hareketlerimizle tasvir etmekteyiz. Sizden aldığımız ilimler bizi bir noktada sâbit koymamakta devamlı mücadele içindeyiz. Bazen kendime soruyorum neyin mücadelesini veriyorum diye düşünürken bir taraftan da kulaklık kulağımda sohbetinizi dinliyordum, müridin cünûn, fünûn, sükûn içinde olması gerektiğini söylediniz. cünûn müridin ilimle, namazla gece ibadetleriy zikirle meşgul olması, devamlı faliyyet halinde olup nefsin hoşuna giden hallerden uzak durmamız gerektigini söylüyorsunuz. Bizleri uyandırdığınız için Rabbime ne kadar şükretsem azdır. Göndermiş olduğunuz hikâyeyi daha önce dinledigim sohbetlerinizden faydalanarak yazıyorum.

Tasvir arapça bir kelime olup her hangi bir varlığın rengini, kokusunu tadını görüntüsünü, özelliklerini anlatma ve canlandırma bir anlamda yazıya resmetme demektir.

Tasvirci ressam a'yân-ı sâbitesi'nin programında ne varsa onu yaşamakta. Ressamın teslimiyeti esmâ mertebesindendir. Çizdiği resimler hakkın birer zuhur mahalli. Kendisi çizdiği resimleri dışında. Ressam Cenâb-ı Hakkın musavvir esmâsı nın zuhur mahalli yani hakkın ta kendisi Beşeri nefsâniyyetinden temizlenen ressamın çizdiği resim ne kadar çirkin olursa o resim o kadar kemaldedir. Çirkin olan resim güzel maharet ve bilgi isteyen iştir. Sûret çirkindir bundan dolayı kimse ressamı ayıplamaz kemâlini ve maharetini tebrik ederler. Cenâ-ı Hakk kime ne rol vermişse mânâsı ile birlikte bir cüz zuhura getirmekte. Bizdeki hayali ve vehmi zan bizi bir hükme getirmekte bir bütün programdan kendimizi ayırdıgımız için mesul olmaktayız. C.Hakkın programında kendimizi hayal ve vehmen ayrı gördüğümüz için ondan sorumlu olmaktayız. Bütün varlıktaki hakikatların kaynağı haktan gelmekte her iki nâkıs onun çirkinliği değil onun hâkimliğidir. Allah güzeldir güzeli sever. Çirkinin içindeki güzelliği görmemiz gerekiyor. Çirkin olan benim nefsim onu nefiiis.. yapabildiysem ne mutlu bana.

Kazâ ve kaderde olduğu gibi Emri tekvin ve Emri irâdi. Emri tekvin Hakkın zatında emir olan bir emir hakkın tâkip ettiği bizdeki onun programıdır. Ömrümüzün ne kadar olacağı hangi Anne babadan olacağımız kaç yaşına kadar yaşıyacağımız, emri irâdi'dir. Emri irâdi'den sorumlu değiliz Emri teklif şeriat üzere yaşamaktır. Kulun emri teklifi bize bırakılan zamanımızın bölümleri olduğu için işte biz bunlardan sorumluyuz. Ressamın yaptığı resimlerde hereketleri var. Çirkin bir

resim çizdi. Cenâb-ı Hakk resmi hakikate geçidiği zaman Emri teklifi onların üstünde geçerli. O resimde ğüzellik ve çirkinliğin kemâlâtı bir arada olduğundan o resimi emri teklifi yönünden biz meydana getirmekteyiz. Ne kadar yaratıcısı haksa biz onu meydana getirdiğimiz için Cenâb-ı Hakk bizim zuhura getirdiğimizi resim ediyor maharetiyle. Bizim amelimize göre bizim amellerimizi çiziyor. Emri irâdi Cenâb-ı Hakk'ın bizdeki programı.

Emri teklifi ise ef'âl mertebesinde meydana geldiğimiz zaman yapacağımız fiillere yol gösteren program şeriat programı. Peygamber efendimizin bize yapmış olduğu teklifler 'iyilik yap, ibadet et, şer-i hükümleri bize bildirmekte. Cenâb-ı Hakk a'yan-ı sâbitemizde emr-i irâdesini koymakta. A'yân-ı sâbitemizin bir bütünü boş o bölümünede peygamberlerin kitaplarıyla birlikte Cenâb-ı Hakk'ın göndermiş olduğu ve insânlara tebliğ ve teklif edilen hususları bizler ne şekilde tatbik etmişsek bizlerin resmi görüntüsü o bizim emri teklifiye göre yaptığımız hallerinden meydana gelmekte. Biz emri teklifi yerine göre kullanmasak bu nefsi emmârenin hükmü alttına girmekte yapımız hangi hayvânın ahlâkına uygunsa bizim şeklimiz o hayvân sûretindedir.

Ressam bizim fiillerimize bakarak sûretlendirmekte zeval diye yapılan resim onun kemalidir, ona da bizler sebep olmaktayız.

Nüket anneme selâm eder hürmetle ellerinizden öperim.

****

(35) En……A…..

Subject: RE: RESSAM HİKâYESİ
Date: Thu, 19 Jan 2012 14:56:32 +0200

Hayırlı günler En…… bey. Yazınızı aldım güzel olmuş ellerine diline sağlık. Cenâb-ı Hakk daha nicelerini nasib eder İnşeallah. Hemen dosyasına kopyala-yacağım. yazılar gelmeye devam ediyor. Herkeze selâmlar hoşça kalın. Efendi Babanız.

Subject: RESSAM HİKAYESİ
Date: Thu, 19 Jan 2012 01:03:48 +0200

BİR RESSAM HİKÂYESİ

BİSMİLLÂHİRRAHMâNİRRAHÎM

Selâmünaleyküm sevgili Babacığım

Ressam hikâyesi ile ilgili gönlüme gelenleri aktarmaya çalıştım . teşvikleriniz ve yönlendirmeleriniz bize hep yeni ufuklar açıyor. İnşeallah her çalışmada farklı yönleri farklı özellikleri farklı bakış açılarını geliştirmeyi başaracağız. Selâm ve hürmetlerimle efendim

Verilen bilgileri değerlendirdiğimizde ressamı ve eserlerini çalışmalarını değerlendirdiğimiz de:

1- Ressamın sadece hayvân sûretleri çizip hayvân resimleri yaptığını

2- Başka yapılacak resimlerinde olduğunun farkında olduğunu ancak ressamın başka sûret ve resimleri çizmediğini

3- Resimlerin çiziminde kendisimi bir âlet olarak gördüğünü, resimleri *"yukarıdaki çiziyor"* demesinden anlıyoruz.

4- Çizenin yukarıdaki olmakla birlikte içlerini dolduranın kendisi olduğunu belirttiğini görüyoruz.

Ressamı eserlerini ve o anki mertebesini bu bilgilere göre ortaya koymaya çalışırsak.

Kazâ ve kader yönünden baktığımızda ressamın ilmi sûretinin-rabb-i has'sının (hakikatinin) - Hakka verdiği bilginin tasvir etmek, çizmek, musavvir isminin zuhur mahallerinden biri olmak konusunda olduğunu ve kendisi hakkında bunu kazâ ettirdiğini- hükmü böyle istediğini – ve durumun böyle gerçekleştiğini görüyoruz. Kaza edilen halde miktar, miktar – kader- olarak ressamda zuhura gelmektedir

Bizim bakışımız hakikat mertebesindedir. Hakikat mertebesi bilgilerinden ef'âl mertebesini – fiilleri anlamaya ve anlatmaya çalışıyoruz.

Allah (c.c.) Saffat sûresi 37/96 âyetinde şöyle buyurur:

"vallahu halâkaküm vemâ ta'melun" mealen

Sizi de yaptıklarınızı- amellerinizi-de Allah (c.c.) halketti.

Ressam'ın "bu resimleri yukarıdaki çiziyor ben içlerini dolduru-yorum" demesinden ef'âl mertebesinde olduğunu ancak ben içleri dolduruyorum sözünde henüz bu mertebeyi tam idrak edemediğini anlıyoruz. Çizerken kendini âlet görüp yukarıdakinin çizdiğini söylüyor. İçlerini doldururken ve boyarken ise bunu yapanın kendisi olduğunu söylüyor.

Allah (c.c.) A'raf Sûresi (7/54) de şöyle buyurur

"Elâ lehulhalku vel emr" mealen;

"İyi bilin ki halketme ve emr –iş- O'na aittir."

Başka bir Âyette ise Rûm Sûresi (30/4)

"lillâhil emru min kablu ve min ba'du" mealen

Başta ve sonda iş Allah'a aittir.

Bu Âyetlerden de anlaşılacağı üzere renk ve düzenleme seçeneği de yoktur. Zira " İlim malûma –bilinene- tabidir. Bilinen ressama hangi bilgiyi veriyorsa bu bilgiye göre boyamak zorundadır.

Ressamın vakti ile doğa resimlerinde çizmiş olması muhtemeldir. Kendisindeki mâdeni ruh ve bitkisel ruhun etkin olup afaktakilerle iletişimi esnasında çizmiş olmalı yada o dönemde resim yapmıyor ise çizmemiş olabilir.

Her ne var ise âlem de,

Örneği var Âdem de.

Âdem ya da ressam kendisinde olanların kabiliyyetlerinin âlemdekilerle bağını faaliyete geçirip iletişimini ne kadar sağlarsa ya da hangileri ile sağlarsa kendisinde o yönde kabiliyetlerin zuhuru faaliyetler – görülür.

En...... A......

****

(36) Ta..... Ka.......

Subject: RE: Bir hikâye bir çok yorum
Date: Wed, 25 Jan 2012 13:02:02 +0200

Aleyküm selâm Ta…… Oğlum. Yazın oldukça güzel olmuş ellerine diline sağlık, Cenâb-ı Hakk tefekkürlerini arttırsın emeklerini zâyi etmesin İnşeallah. Hemen dosyasına aktaracağım. Herkese selâmlar hoşça kal, Efendi Baban.

Subject: RE: Bir hikâye birçok yorum
Date: Tue, 24 Jan 2012 12:58:16 +0200

Selâmün Aleyküm , Efendim "Bir Ressam Hikâyesi" ile ilgili yaptığım çalışmayı ekte sunuyorum, Saygılarımla ellerinizden öpüyorum,

Hoşçakalın, sağlıcakla kalın

Ta..... Ka..... Ço.....

İsti'dâd ve kâbiliyyet kelimeleri günümüzde genel kullanım olarak aynı mânâyı ifâde etmek için kullanılan kelimelerdir. *"İsti'dâd"* kelimesi günümüzde konu ile ilgili resmi kurumların belirlediği şekilde sözlüklerde *"istidat"* olarak geçmekte ve karşılığına denk gelen anlam *"yetenek"* diye belirtilmektedir. Aynı şekilde *"kâbiliyyet"* kelimesi de *"yetenek"* olarak tanımlanmış olup bu iki kelimenin isâbet ettiği *"yetenek"* sözcüğünün anlamında değişik şekilde açılımları yapılmıştır. Türk Dil Kurumu'nun Büyük Sözlüğünde bu açılımlar şu şekilde yer almıştır;

(1) Bir kimsenin bir şeyi anlama veya yapabilme niteliği, kâbiliyet, istidat.

(2) Bir duruma uyma konusunda organizmada bulunan ve doğuştan gelen güç, kapasite.

(3) Kişinin kalıtıma dayanan ve öğrenmesini çerçeveleyen sınır.

(4) Dışarıdan gelen etkiyi alabilme gücü.

(5) Öğrenme olmaksızın kişinin anlık ve devim alanlarındaki doğal iş başarma gücü.

(6) Öğrenilmeden kazanılan ve kişinin ansal yeterlik ya da edim ve eylem konularında iş başarma gücü.

İnsânoğlunun günlük yaşam şartları içerisindeki oluşumlarını açıklamaya yönelik bu tanımlar da Cenâb-ı Hakk (c.c)'ın bütünsel sisteminin bir parçasını teşkil ettiklerinden dolayı bu kadarı ile dahi bize isti'dad ve kâbiliyetin hakîkatleri hakkında bir kapı açmaktadır.

Ancak çok iyi anlaşılmalıdır ki İlâhî varlığı tanıyabilmek birkaç satır, birkaç örnek veya birkaç duyum ve uygulamadan ibaret değildir. Çok kesin çizgiler çizmeden, karşımıza çıkan herhangi bir olguyu hemen red veya kabul etmeden, her konuda bıkmadan usanmadan olabildiğinde gayret dahilin de çalışmalar sürdürülmelidir ki yol alınabilsin.

İsti'dad ve kâbiliyet konusu Cenâb-ı Hakk (c.c.)'ın bütün seyir hallerini kapsayan ve halifesi olan insân ile berâber olarak insân'ın icâd edilme, halkedilme, fıtratlandırılma ve "ceal (kılma)" olarak Cenâb-ı Hakk (c.c.)'ın varlığında, O'nun varlığıyla, O'ndan O'na olan seyrin gerçekleşmesinde çok önemli bir konudur.

İsti'dâd ve kâbiliyet, kaza ve kader:

Birçok nedenlerle günümüzde kullandığımız sözcükler Kûr'ân-ı Kerîm'deki ve tasavvufta eskiden beri kullanıla gelmiş olan terimleri karşılamaktan çok çok uzaktırlar. Cenâb-ı Hakk (c.c.)'ın vücût mertebelerini yani varlık mertebelerini ve bunların aynı şekilde bizim bireysel varlığımızdaki karşılıklarını ifâde edebilmek için bu kelimelerin dışında kullandığımız kelimeler ne yazık ki çok büyük bir oranda anlatılmak isteneni karşılamamaktadır. Bu nedenle öncelikle Cenâb-ı Hakk (c.c.)'ın vücût mertebeleri ile birimsel varlığımız arasında kurulacak bir bağlantı için kullanmak zorunda olduğumuz bu kelimeleri biraz açıklamaya çalışalım:

Taayyün : Sözlük anlamı olarak, *"Belli olma, ortaya çıkma, belirme, meydana çıkmak, âşikâr olmak"* şeklinde tanımlanmıştır. Tasavvufi terimlerde latîfin latîfliğinden hiçbir şey kaybetmeden kesîf olarak kendini ifâde etmesi şeklinde ifâde edebiliriz.

Gark olmak: Sözlük anlamı olarak, "dalma, dalınç, içine gömülme, boğulma, herşeyi kavrama" şeklinde tanımlanmıştır. Tasavvufi olarak dahi ifâde edilmesi oldukça zor olan bu ifâde en güzel hâli yaşanarak idrâk edilebilen bir ifâdedir. Bazı evliyaullah'ın ifâdelerinden yararlanarak verebileceğimiz en yakın ifâdeler *"bir konu üzerine yoğunlaşma, tam konsantrasyonun en yoğun hali"* şeklinde olabilmektedir.

Tenezzül: Sözlük anlamı olarak, *"inme, düşme, mekânını yukarıdan aşağıya nakletmek"* gibi anlamlarda kullanılmaktadır. Tasavvufî terimlerde ise anlaşılamayan bir şeyi kolaylaştırarak anlaşılabilir yapmaktır diyebiliriz.

Ceal: Kûr'ân-ı Kerîm'de toplam olarak 239 yerde ve 19 değişik hitap tarzıyla kullanılmıştır ki açık olarak (2+3+9=**14**) ve (**19**) sayıları insân-ı kâmile işârettir. Hazreti Mevlânâ (k.s.) nın **Mesnevî**'sinde ifâde ettiği üzere insân-ı kâmil Cenâb-ı Hakk'ın satranç oyunundaki satranç tahtası gibidir, âlemlerdeki bütün oluşumlar onun üzerinde olmaktadır ki "**ceal**" kelimesi hem mânâ hem de sayısal olarak bu oluşumu çok açık olarak göstermektedir. Ceal kelimesi tefsirlerde genel olarak "kılmak" anlamında kullanılmış ise de "yaratma" gibi cümlenin gereğine göre de

değişik anlamlar verilmîştir. "Kılmak" kelimesi ise sözlük mânâsı olarak "etmek, yapmak" anlamındadır.

Mec'ul: "ceal olmuş" şeklinde düşünülerek dilimize çevrildiğinde "yapılmış, imâl edilmîş, mâmul hale getirilmîş" anlamındadır.

A'yân-ı Sâbite: Sâbit aynlar demek olup, Cenâb-ı Hakk (c.c)'ın zâti varlığının gereklerindendir. Cenâb-ı Hakk (c.c.)'ın bütün isimlerinin sûretleri ve ilim mertebesinde olan bir taayyün olup *"İlâh-î hakîkatler"* olarakta ifâde edilmektedir. Günümüzde gelişen teknolojiye uyarlanarak "sâbit programlar", "ilmî sûretler", "ilmî mânâlar" gibi anlam yüklemeleri yapılmasına karşın "A'yân-ı Sâbite" tanımını tam olarak karşılayabilecek günlük yaşantımızda kullandığımız bir kelime yoktur. Cenâb-ı Hakk (c.c.)'ın zâti gereği olup her birerlerimizin hakîkatlerinin ifâdesi olarak "a'yânı sâbite" ismiyle telaffuz etmek en doğrusudur.

Bi'l-kuvve: Yabancı bir kelime olmasına rağmen "potansiyel" kelimesiyle ifâde edilen bu hâl, a'yânı sâbitelerin Cenâb-ı Hakk (c.c.)'ın varlığında bi'l-kuvve mevcût olmaları hâlidir. Potansiyel sözlük anlamı olarak, *"gizli kalmış, henüz varlığı ortaya çıkmamış olan, gizil"* mânâsınadır ve Cenâb-ı Hakk (c.c.)'ın varlığında henüz açığa çıkmamış olan a'yânı sâbiteler için kullanılmaktadır.

Yokluk: Cenâb-ı Hakk (c.c.)'ın varlığında potansiyel olarak bulunan bu a'yânı sâbiteler henüz açığa çıkmadıkları için yokluk üzeredirler. Bu yokluk izâfi yokluktur yoksa mutlak yoklukta ezelen ve ebeden hiçbir hareket olmaz.

Örneğin bir çekirdeğin içinde bulunan ağaç izafi yoklukta ve o çekirdeğin içinde potansiyel olarak mevcuttur. Toprağa ekilip açığa çıktıktan ve ağaç olduktan sonra ancak ona ağaç denilir.

Cenâb-ı Hakk (c.c.)'ın vücût mertebeleri konuların daha iyi anlaşılması için genel olarak şu şekilde anlatılmıştır:

Cenâb-ı Hakk (c.c)'ın zâtı, yani taayyünsüzlük mertebesi,

İlk Taayyün yani Vahdet mertebesi,

Cenâb-ı Hakk (c.c)'ın zâtındaki gark olunmuşluktan, haberli oluş mertebesine tenezzülüne "ilk taayyün" denilmektedir. Bu mertebenin ismi sıfâtların ve isimlerin hepsini ve fıtri isti'dadları ve kabiliyyetleri toplamış olan **"Allah"**tır. Bu mertebeye **"uluhiyyet yâni ilâh oluş mertebesi"** denir. Bunu birimsel varlığımıza indirgeyerek bir örnek verirsek: "Gark olmuş bir haldeki insandan hiçbir faaliyet çıkmaz. Bu halde iken ne bilgisi, ne duyması, ne görmesi, ne irâdesi ne de bir şeyler yapabilme gücü faaliyet dışıdır. Bunların hepsi kendisinde yokmuş gibidir. Kişi bu halden ilk taayyün ile haberli oluş diye bahsettiğimiz mertebeye geldiğinde bu sıfatlar ile vasıflanır. Bu mertebede kişi kendisindeki bu sıfatları sadece bilmektedir sıfatlar henüz faaliyete geçmediklerinden hepsi "tek"tirler.

İkinci Taayyün yani Vahidiyyet mertebesi,

Rûhlar mertebesi,

Mîsâl mertebesi,

Şehâdet mertebesi yâni içinde bulunup yaşadığımız dünyâ âlemidir.

Ancak şu kadar vardır ki parça parça bölünmüş ve belirli bir yerlerde veya zamanlarda veya boyutlarda bulunan veya oluşan böyle bir takım mertebeler yoktur. Bu anlatılan ifâdelerin hepsi bütünsel olarak yapılmış ve bir takım hakîkatlerin beşeri akıl tarafından algılanmasını sağlamak içindir. Yoksa bu sonsuz olan bütün âleme yayılmış ve her an her yerde faaliyette olan bu mertebeleri nicelik olarak belirleyebilmek mümkün değildir.

Cenâb-ı Hakk (c.c)'ın zâti gerekliliği olarak belirtilen a'yânı sâbiteler Cenâb-ı Hakk (c.c.)'ın zâtının gerekleri olduklarından yapılmış değillerdir yani *"gayri mec'ul"* dürler. Her bir aynın kendisine özel bir isti'dâdı ve kâbiliyyeti vardır ve a'yânı sâbitelerin hiçbirisi kesinlikle birbirine benzemez. A'yânı sâbite yapılmamış olunca bu a'yânı sâbitelere ait isti'dâd ve kâbiliyetler de yapılmamıştır bu nedenle a'yânı sâbitelere ait isti'dâd ve kâbiliyyet lerin te'sir edicisi Cenâb-ı Hakk (c.c.)'tır. Bu a'yânı sâbitelere ait isti'dâd ve kâbiliyetler kendi hakîkatlerinin gereği olarak neyi Cenâb-ı Hakk (c.c.)'tan talep etmiş iseler Cenâb-ı Hakk (c.c.) *"Kün yani ol"* emri ile onu vermiştir yani a'yânı sâbiteler üzerine "sen şu olacaksın, sen bununla bunu yapacaksın" gibi bir zorlama olmamıştır. Cenâb-ı Hakk (c.c.)'ın zâtından gelen bu veriş yani "Kün" emri güneşin ışıklarının her yere yayılması gibi aynı düzeyde olduğu gibi sonrasında gerçekleşen ilâhî tecelliler ve nefesi Rahmâni de aynı seviye üzerine gerçekleşmektedir ve a'yânı sâbitelerin hakîkatleri neyi talep etmiş iseler bu aynı seviye gelen veriş, tecelli ve nefesi Rahmâni sonrası o hakîkat onlardan açığa çıkmıştır.

Bu talep ediş insân'ın yaşamak için hava talep etmesi gibi olan bir talep ediştir. Bu talep üzerine Cenâb-ı Hakk (c.c.) Ulûhiyyet yani ilâhlık mertebesinden şu an içinde bulunduğumuz şehâdet âlemine kadar bütün mertebelerde isti'dâd ve kâbiliyetine göre onların açığa çıkmalarına tek tek değil ancak bütünsel bir hüküm ile hükmetti ve işte buna "**ilâhî kaza**" denilmektedir. Örneğin, Necmi'nin ilim sahibi olması, cennet ehli olması, Bekir'in ise câhil olması ve cehennem ehli olması gibi. Ancak bu hüküm zorlama ile gerçekleşecek bir hüküm olmayıp Necmi'nin ve Bekir'in ayn'ı sâbitesinin Cenâb-ı Hakk (c.c.)'a verdiği şey üzeredir ki bu durumda Cenâb-ı Hakk (c.c.) kendisi üzerine hüküm verilen olmaktadır.

Bu talep üzerine Cenâb-ı Hakk (c.c.) onların istediklerini verince bu durumda a'yân-ı sâbiteler kendileri üzerine hüküm verilen olmaktadırlar. Örneğin, bir suçtan hâkim karşısına geçen suçlu bir kişi yaptığı suç fiili ile karar verecek olan hâkîmin üzerine hükmetmektedir, hakîm de bu suç fiilinin gereği olan cezâ neyse onu vererek suçlu üzerine kendi yaptığı fiili ile hükmetmektedir ve sonuç olarak fiilinin karşılığı olan cezâyı suçlu kendisi kendi üzerine vermektedir.

İşte bu şekilde gerçekleşen "**ilâhî kaza**" sonucu bir takım işler *"zorunlu kaza"* adı altında mutlak şekilde gerçekleşir, bunların gerçekleşmeme ihtimâli yoktur ve tedbir bu tür kazâyı uzaklaştırmaz. Bir takım işler ise *"muallâk kazâ"* adı altında bir takım kayıt ve şartların uygulanıp uygulanmamasına göre gerçekleşir veya gerçekleşmeden kişiden uzaklaşır. **"Kaza kazayı çevirir"** hadis-i şerifinde işâret edildiği üzere bu şart ve kayıtların yerine getirilmesi de kazâ hükmünde olup, muallâk olan kazayı çevirir.

Kazâ şeylerin üzerine yine şeyler ile hükmeder yani ressamın ressamlığını açığa çıkarabilmesi için tablo, zâti isti'dâdı ile ressama benim üzerime resim yap, boyalarda aynı şekilde zâti isti'dâdlarıyla ressama bizi tablo üzerine sür, derler.

Örneğimizde ressamda bulunan ressamlık sıfatı zorunlu kazâ hükmü olarak kendisindedir. Bu ressamlık sıfatı gereği ressam ismi verilen kişi eğer tabloya resim çizme, onu boyama gibi ressamlık sıfatının ortaya çıkmasının gereği olan kayıt ve şartları yerine getirmez ise her ne kadar Cenâb-ı Hakk (c.c.)'ın üzerine hükmederek hakîkati olarak bu ressamlık sıfatını talep etmiş ve Cenâb-ı Hakk (c.c.)'ta bu talep sonrası kişinin hakîkati olan a'yân-ı sâbitesine hükmederek zorunlu kazâ olarak bu sıfatı kendisine vermiş ise de *"muallâk kazâ"* olarak bu kişi tablo çizmek, boyamak vb. gibi kayıt ve şartları yerine getirmez ise bu sıfatı dünyada hiç açığa çıkmadan **kendisi ile birlikte hakîkatine** döner.

Ressam zâti hakîkatinin gereği olarak Cenâb-ı Hakk (c.c.) tarafından verilen hükümle kendisine verilen ressamlık sıfatı ile önüne gelen tablolara resim yapmakta, bu resmin hayvân resmi olmasında veya bitki resmi veya başka bir çeşit resim olmasında bir yön ile bu bahsedilen şekilde bir sisteme tabiidir.

Sonrasında izahlar biraz daha karışık bir hal almaktadır çünkü her ne kadar zorunlu kazâ hükmü gereği açığa çıkan şeyler karşısında muallâk kazâ gereği hayvân, bitki, insân resmi yaparak zâti hakîkatlerinin gereklerine ulaşmak normal bir gidiş yolu gibi gözükse ve bunun yanında aynı şekilde muallâk kazâ gereği kendisine sunulan renkleri seçebilme özgürlüğü olduğu, bizzât yaşadığımız şu âlemde de idrâk ettiğimiz şekilde mümkün gibi ise de eğer *"insân resmi"* olarak belirttiğimiz mertebe veya isim eğer o ressam dediğimiz kişinin hakîkatinde ondan razı olmamış ise veya mâvi renk, kullanılmak için ondan razı olmamış ise ve bu ressam bu nedenle *"insân resmi çizmek veya mâvi rengi kullanmak"* için kendisinden râzı olunan değilse, *"muallâk kaza"* hükümleri insân resmi çizmesi veya mâvi rengi kullanması konusunda hangi kayıt ve şartı gerektirmiş olursa olsun, o şart ve kayıtları gerçekleştirmek fiili bu kişiden asla çıkmaz ve dolayısıyla asla insân resmi yapamaz ve mâvi rengi kullanamaz.

Bu konuda Fusûs-ul Hikem'den bir bölümü aktarmak faydalı olacaktır;

Örneğin saadet ehli ancak kendisini terbiye eden hâs ismi indinde kendisinden râzı olunan kimsedir. Çünkü o hâs isim onun alnından tutup, kendi doğru yolu üzerinde yürütür. Ve o hâs isim onun Rabb'i olanın bu yol üzerinde yürüyüşü cebrîdir.

Yânî her bir kendisinden râzı olunan kimseye, terbiyesi altında bulunduğu ilâhî isim muhabbet edicidir. Ve o kimse muhabbet edilen olunca, o ismin gereği olarak kendisinden çıkan fiiller ve ahlâk ve sözler ve sâire hep Rabb'inin muhabbet edişidir. Çünkü mevcût ayn'ın belli başlı fiili yoktur. Çünkü şâhidi olduğumuz o "ayn"ın bağımsız bir vücûdu yoktur. Onun vücudu Rabb'i olan ismin sûretidir; ve o isim, o sûretin bâtını ve rûhudur. Bundan dolayı o "ayn"da açığa çıkan fiil, "ayn"ın

Rabb'i olan ilâhî ismindir. Bu şekilde her bir "ayn", kendisinden çıkan fiillerin kendine bağlanmayacağından emindir.

Bu hakîkat bilinince, hakîkât bakışı ile bakıldığı zaman; hiçbir ferdin fiillerine îtirâz etmek uygun olmaz. Fakat şerîat bakışıyla bakıldığı zaman, Hâdî ismi Mudill isminin fiillerine îtirâz eder. Çünkü şeriat ehli olan kimse, Hâdî isminin ve kâfir ve günâhkâr olan kimse de Mudill isminin terbiyesi altındadır. Birinin gerekleri, diğerinin gereklerine zıttır. Ve doğru yolları ve bu yolların varış yerleri başka başkadır. Birinin yolunun varış yeri âhiret oluşumunda cennet ve diğerininki cehennemdir.

Nitekim Hak Teâlâ Hazretleri Kur'ân-ı Kerim'de: [أَعْطَى كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ ثُمَّ هَدَى *]* ***"a'tâ kulle şey'in halkahu summe hedâ"*** *(Tâhâ, 20/50) buyurdu. Mübârek mânâsı budur ki: "Hak Teâlâ her şeye halkını, yânî istîdâdının gereği olan hakkını verdi. Ondan sonra da her şeye halkını verdiğini beyân etti." Bundan dolayı her şey, kendi istîdâdıyla neyi talep etmiş ise, ondan eksiğini ve fazlasını kabûl etmez.*

Sonuç olarak Rabb-i hâssı olan isme göre kendisinden râzı olunan olan kimse, mutlakâ kendisinden râzı olunan değildir. Ancak kendisinden râzı olunanda, vücûdu ile açığa çıkan bütün fiiller ve haller, râzı olanın fiili olursa, yânî kendisinden râzı olunan olan kulun fiili olmazsa, o zaman o kul, mutlakâ kendisinden râzı olunan olur. Çünkü râzı olucunun fiili, kemâliyle insân-ı kâmil'de zâhir olur. Çünkü insân-ı kâmil, "Allah" ismi câmi'inin görünme yeri olduğundan bu isim altında toplanmış olan bütün ilâhi isimlerin görünme yeri olmuş olur. Ve onun Rabb'i, Rabb-i mutlak ve Rabbü'l-erbâb olan "Allah" ismi câmi'i olur. Nitekim âyet-i kerîmede: (Yûsuf, 12/39) "Çeşitli Rabb'ler mi hayırlıdır, yoksa Vâhid-i Kahhâr olan "Allah" mı hayırlıdır?" buyrulur.

Ve kazâ ve kader sırrına vâkıf olma dahi, insân-ı kâmil'in hâlidir.

Soru: *Cenâb-ı Hakk Kûr'ân- Kerîm'de: [*وَلَا يَرْضَى لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ*]* ***"ve lâ yerdâ li ıbâdihil kufra"*** *yânî "Ve O, kulları konusunda küfre razı olmaz" (Zümer, 39/7) buyurmuştur. Oysa kulların bâzıları kâfirdir. Şu halde Hakk'ın onların küfürlerinden râzı olucu olması lâzım gelir ki, bu da anlatılanlara açıkça ters görünür.*

Cevâp: *Hakk'ın emri mükellef olanların halleri hakkında iki yön üzeredir: Birisi "teklîfî emir", diğeri "irâdî emir"dir. Eğer Hakk mükellefe bir şeyle emreder ve o şeyin yapılmasına ilâhî ilmî olduğundan, irâdesi de bağlanır ve onu yapmaya me'mûr olan mükellefin ayn-ı sâbitesi de onu icâb ettirir ise, bu "irâdî emir"dir. Ve eğer Hakk, mükellefe, yapılmasına irâdesinin bağlanmadığı ve onu yapmaya me'mûr olanın ayn-ı sâbitesinin de icâb ettirmediği bir şeyle emrederse; bu da "teklîfi emir"dir.*

Şimdi bir kul, Hakk'ın gönderdiği peygamber'in getirdiği emirlere itaât etmeyip küfretse ve onun bu küfrü de ayn-ı sâbitesinin istîdâdı olsa, Hak "teklîfi emri" yönünden onun bu küfründen râzı olucu değildir. Fakat ezelde onun istîdâdıyla taleb ettiği küfrün yapılmasını irâde ettiği

için, "irâdî emir" yönünden Hakk ondan râzı olucudur. Çünkü onun fiili ilâh-î irâdeye uygundur .

Bir tablo üzerine çok çeşitli renkler ile çok güzel resimler yapılır ve bu tablo bu renkleri kabul eder ve fırça darbeleri nereye vurulursa onu gösterir oysa elimizdeki istediğimiz kadar renk genişliğinde boya olsun bunları tablo yerine bir su birikintisinde kullanmaya çalışırsak asla bir tabloda olduğu gibi yapılan resmi yansıtmaz.

İşte *"İlâh-î kazâ"* tanımından yavaş bir şekilde geçiş yaptığımız üzere, bütünsel olan ve bir zaman, mekân, boyut ile kayıt altına alınamayan *"İlâh-î kazâ"* nın bu şekilde ayrıntılanmasına yani zaman içerisinde ayn'ı sâbitenin kendisine özel olan sebepler altında bütün mertebelerde açığa çıkacak hallerinin takdîr edilmesine de *"kader"* denilmektedir. Örneğimize uyarlarsak eğer, *"Şu kişi ressamdır"* diye hakkında bütünsel hüküm verildikten sonra şu zamanda dünyaya gelecektir, şu okula gidecektir, *"ressam olacaktır"* gibi hallerin hepsi bütünsel olan hükmün ayrıntıları olduğundan *"kader"* denilmektedir. Kader a'yânı sâbitelerin hükümlerinin ve hallerinin gerekleri olarak verilen hükmü belirli zamanda ve belirli sebeplerle açığa çıkarır ve bu hüküm ve haller o zamandan aslâ ileriye ve geriye gitmez.

İşte bu aşamada yapılmış olan isti'dâd ve yapılmamış olan isti'dâd ayrımı devreye girmektedir. Çünkü *"İlâh-î kaza"* Cenâb-ı Hakk (c.c.)'ın zâtının gereği olan ve a'yânı sâbitelerin yapılmamış dediğimiz isti'dâdlarına bağlı olduğu gibi *"kader"* de her bir ayn'ı sâbitenin bütün mertebelerde açığa çıkacak yapılmış isti'dâdına bağlı olur. Örneğimizdeki ressamın ayn'ı sâbitesinin Cenâb-ı Hakk (c.c)'tan talep ettiği ressamlık yapılmamış isti'dâddır. Ancak ressam doğar doğmaz resim çizemez, bebeklik, çocukluk, gençlik ve ilköğretim, lise, üniversite öğrenimi gibi çeşitli bir takım özelliklerin zaman içerisinde olgunlaşmasından sonra ortaya çıkar.

Kısaca yapılmamış isti'dâdların ortaya çıkması yapılmış isti'dâdlara bağlıdır. Bu da işlerde gözüken sebeplerin aslında kişilerin zâti isti'dâdlarına bağlı olduğunu göstermektedir ki sebepleri doğuran zâti isti'dâd ve kâbiliyetler olmaktadır.

Daha önce de biraz değindiğimiz şekilde görünüşte sebeplerle ortaya çıkmış gibi ise de işler bir yön ile de meselâ ressamın insân resmi yapamaması veya mâvi rengi kullanamaması, Cenâb-ı Hakk (c.c.)'ın razı olunan veya razı olunmayan fiillerin birbirinden ayrılmasını irâde etmesi nedeniyledir. Çünkü bu şekilde bir ayırım olmamış olsaydı eğer hayvân resmi yapmak ile insân resmi yapmak veya mâvi rengi kullanmak ile kırmızı rengi kullanmak arasında bir ayrım ile kişilerin zâti hakîkatlerinin dayanağı için Kur'ân-ı Kerîm'de *"hüccet-i bâliğa"* denilen *"apaçık delil"* ortaya çıkmazdı. Yani kişi her ne kadar hakîkati olan a'yânı sâbitenin gereklerini Cenâb-ı Hakk (c.c.)'tan telep etmiş ve Cenâb-ı Hakk (c.c.)'ta bunları kendisine vermiş ise de *"hayvân resmi çizmeyi"* talep edenler, *"insân resmi çizmeyi talep eden"* veya *"kırmızı"* rengi kullanan ile *"mâvi"* rengi kullanan fiilen içinde bulunduğumuz bu dünya âleminde bu fiilleri

gerçekleştirdikten sonra ancak bu fiillerinin dayandığı hakîkatlerinin delillerini bu şekilde apaçık olarak görmüş olmaktadırlar.

Dünyada nefsaniyetlerine tâbî olarak hayvâni zevkler ile zamanlarını geçirerek ilâhî hakîkatlerden habersiz olup, araştırma zahmetine dahi katlanamayanlar ve sonra bütün bunları kendilerine Cenâb-ı Hakk (c.c.)'ın zorla yaptırdığını öne sürecek olanlar işte bu *"apaçık delil"* ile hakîkatleri kendilerine açıldığı zaman bütün yaptıkları işlerin kendilerinden kaynaklandığını kesin bilgi ile yani *"Hakkel yakîn"* olarak öğrendiklerinde artık iş işten geçmiş olacaktır.

A'yânı sâbitelerimizin isti'dâd ve kâbiliyetleri bu şekilde hakîkatlerini "elle tutulur" diyebileceğimiz bir anlamda açığa çıkarabilmek için en üst mertebeden nasıl ki en alt mertebe olan dünya âlemine inişi sağlıyorsa, bunun sonrasında en üst mertebeye çıkarak seyri tamamlayabilmek dahi "**yapılmış**" olan isti'dâd ve kâbiliyetler ile olmaktadır. Kişi vardır kâbiliyyetlidir ancak çalışması yoktur, kişi vardır çalışması vardır ancak kâbiliyyeti yoktur. Bu durumlar her an olabilen kişinin haline, zamanına, çevresine vb. şeylere bağlı olan hallerdir ve bütün bunların içinde en önemlisi "idrâk"tir çünkü idrâk yoksa çalışma sonuç vermez.

Bizler kısaca anlatılan bu hakîkatler doğrultusunda ne yapmamız gerektiği konusunda çok fazla düşünmeden dahi şu ana kadar yaşadığımız hayatta yaptıklarımızı düşünerek bulunduğumuz yolun hangi yol olduğunu, eğik bir duvarın normal şartlar altında eğildiği tarafa yıkılacağını bilerek ve fiillerimiz sonucunda ulaşacağımız şeyin kendi hakîkatimiz olduğunu idrâk ederek *"kazâ kazâyı çevirir"* hükmü ile kendi aklımızı kendisinden başka alıcısı olmadığı için hiç satmaya dahi yeltenmeden hemen terketmeli ve Resûl-ü Ekrem Efendimiz (s.a.v.) in ve varislerinin aklını kendimize akıl yaparak onun bize öğretileri doğrultusunda, günümüz şartlarının zorluklarına direnerek ve kolaylıklarından en üst seviyede yararlanarak, öncelikli olarak yapmamız gereken şey yani bireysel varlığımıza ârif olma yolunda adımlar atmalıyız. Bunun için Rahmâni olarak dahi olsa bizde perdeler oluşturan ve aklımızı, duygularımızı, algılarımızı, hareketlerimizi, zamanımızı kontrol etmemizi, kendi bireysel varlığımızın *"ehadiyyet"*ine ulaşmamızı engelleyen herşeyi bireysel yaşantımız içerisinde düzgün işleyen bir yapıya kavuşturmalıyız.

Çünkü her birerlerimiz bir ressamız ve her birerlerimize boyanması için Cenâb-ı Hakk (c.c.) tarafından verilmîş tablolar var. Bizler bu tabloları Cenâb-ı Hakk (c.c)'ın Efendimiz (s.a.v.) vasıtasıyla bize ilettikleri çerçevesinde en güzel şekilde doldurmalı ve daha sonra bu tabloların karşısında en güzel aynaları oluşturup bu aynaları parlatarak ışıklar, nurlar saçan canlı manzaralar ortaya koymalıyız.

Kaza ve Kader ile ilgili bazı Hadisi Şerifler:

Sahih Buhari - Hadis No: 1918

Fasıl : KİTABÜ`L-MERZÂ

Konu : Cennete yalnız Allâh`ın rahmetiyle girilir;Îtidâlli hareket;Ölümü temenni etmek

Ravi : Ebû Hüreyre

Başlık : ÖLÜM TEMENNÎSİNDEN NEHYE DÂİR EBÛ HÜREYRE RADİYA`LLÂHU ANH HADÎSİ

Şöyle dediği rivâyet olunmuştur: Resûlullah Sallallahu aleyhi ve sellem`den işittim ki: - (Allah`ın kerem ve rahmeti olmadıkça) Hiç bir kişiyi onun güzel işi ve ibâdeti Cennet`e koyamaz, buyurdu. Bunun üzerine Ashâb: - Yâ Resûlallah! Sizi de mi koyamaz? Diye sormuşlardı da Resûl-i Ekrem şöyle cevap verdi: - Evet beni de Allah`ın fazlı ve rahmeti bürümedikçe yalnız ibâdetim Cennet`e koyamaz. Bu vechile Ashâb`ım! İş ve ibâdetinizde (i`tidâl ile hareket edip) ifrat ve tefritten sakınınız. Doğru yoldan gidip Allah`a yaklaşınız! Sakın sizin hiç biriniz (sâlih olsun, fâsik olsun) ölüm temennî etmesin! Çünkü o, hayır ve ihsan sâhibi ise (yaşayıp) hayrını, ihsânını arttırması umulur; eğer günahkâr bir kişi ise (yine yaşayıp günün birisinde) tevbe ederek Allah`ın rızâsını dilemesi me`muldür.

Abdullâh (İbn-i Mes'ûd) radiya'llâhu anh'den rivâyete göre, demiştir ki: Resûlullâh salla'llâhu aleyhi ve sellem bana (insânın hilkati atvârından) haber verdi -ki o, kendi doğru söyler, kendisine de doğru bildirilir- buyurdu ki: sizin biriniz (in hilkati mebdeinde) ana ve baba maddeleri kırk gün ananın karnında toplanır, (halka müstaid bir halde tahammür eder). Sonra o maddeler o kadar zamân (kırk gün) içinde katı bir kan pıhtısı hâlini alır. Sonra yine o kadar zaman (kırk gün) içinde mudga = bir çiğnem ete tahavvül eder. (Dördüncü tekâmül tavrında) Allah bir Melek gönderir. Ve tekâmül eden mudgaya (şu) dört kelime (yi yazması) emrolunur ki: onun işini, rızkını, ecelini, şakî veya saîd olduğunu yaz! denilir.

(İbn-i Mes'ûd demiştir ki: Abdullâh'ın hayâtı yed-i kudretinde olan Allâh'a yemîn ederim ki: Melek bunları yazdıktan) sonra ona ruh üflenir. (Cenin canlanır). İmdi sizden bir kişi (bu fıtratı îcâbı dünyâda) iyi iş işler de hattâ kendisiyle Cennet arasında yalnız bir kulaç mesâfe kalır. Bu sırada (Meleğin ana karnında yazdığı) yazı gelir; o kişiyi önler. Bu def'a o, Cehennemliklerin işini işlemeğe başlar (da Cehennem'e girer) sizden bir kişi de (fenâ) iş işler. Hattâ kendisiyle Cehennem arasında ancak bir kulaç mesâfe kalır. Bu sırada (Meleğin yazdığı) kitâbı gelir onu önler. Bu def'a o kişi ehl-i Cennetin işini (hayır iş) işler, (Cennet'e girer).

İmrân İbn-i Husayn radiya'llahu anh'den rivâyete göre, şöyle demiştir: Bir kere Resûl-i Ekrem'e bir kimse (İmrân'dan kendisi): Yâ Resûla'llah! Ehl-i Cennet cehennemliklerden (Allah'ın kazâ ve kaderiyle) bilinir, (ayırd edilir) mi? Diye sordu. Resûlu'llah: Evet ayırd edilir,

buyurdu. İmrân: Öyle ise (Cennetlik, Cehennemlik ezelde belli olunca) hayır işliyenler, ibâdet edenler niçin işlenmeli? Dedi. Resûl-i Ekrem: Herkes niçin halkedildiyse onu işler, kendisi için (ezelde) ne müyesser (ve mukadder) kılındıysa onu yapar, buyurdu.

Konuyla ilgisi yönünden Terzi Babamın"Ölüm Hakkında" sohbetinden bir kısmı buraya aktarmak istedim:

"Âdem'e bütün isimleri öğretti" sözü bir yön ile günümüzde bilimsel çalışmalar neticesinde her birerlerimizin biyolojik yapılarındaki DNA yapıları olarak açıklanmıştır. Vücudumuzdaki her DNA yapısı bir esma-i ilâhîyyenin özelliklerini taşımaktadır. Kişilerin bu şekilde ağırlığı hangi esma üzerine ise bu faaliyete geçmekte diğerleri ise batınında kalmaktadır çünkü çalıştırılması için saha bulunamıyor. Ve işte irfaniyet burada devreye giriyor, irfaniyet ayeti kerimelerin gerçek yönleriyle kişinin beynine inmesini sağlayarak kişinin fiziki istikametini de onların yönüne çevirmektedir. Burada isti'dâd kâbiliyet ile ortaya çıkmaktadır. Kişinin isti'dâdı var kâbiliyeti yok ise o isti'dâd batında kalmaktadır ki bu da insan için çalışmanın gerekliliğine bir göstergedir.

Herbirerlerimize Cenâb-ı Hakk (c.c) yeteceği kadar her esmasından vermiştir ancak bizlerin şartlanmaları, yaşayış gerekleri bizleri başka bir taraflara itmiş ve gerekli olan esma-i ilâhîyyeleri faaliyete geçiremediğimizden dolayı zararlı olmaktayız.

Cenâb-ı Hakk (c.c.) kitapları ve resûlleri aracılığı ile bizlere emr-i teklifiler sunmuştur ve bunları uygularsanız şunlar olacaktır şeklinde çerçevesini bizlere bildirmiştir. Bundan sonrası artık bizim çalışmalarımıza kalmıştır.

Bizler bunları yapmaz isek isti'dâdımız batında kalarak ziyan olmaktadır bu nedenle netice olarak sürekli çalışmak gereklidir. "

Diğer bir sohbetinden alıntı;

"Çocuk ana rahmine düştükten sonraki 120. günden itibaren her ay bunların biri hükmünü yürütmektedir. Çocuk ana rahmindeki koruyucu perdeden kurtulup doğrudan doğruya ışınlarla karşı karşıya kaldığında beyinde hangi gezegenin te'siri olmuşsa onun açılımı olmaktadır. İşte Levh-i Mahfuz denilen şey bir yönüyle budur. Kişinin beyninde yazılan Levh-i Mahfuz'dur. Bunların dışında kişide bir şey oluşması mümkün olmaz ancak eksiği olması kuvvetle muhtemeldir. Bizlerin yapması gereken şey bunları yani Levh-i Mahfuz olarak bize verilmîş olanı son sınırına kadar değerlendirmektir.

Ayan-ı sâbite denilen şey aslında geniş mânâda bu burçlar sistemidir ve burçlar akıldan ibarettir. Aklı küll denilen ve bütün âlemde sâri olan akıldan ibarettir ancak bunların bazılarında aklın bazı yönü birikmiştir ve çok şiddetlidir ki zâten onun özelliği odur. Anne babasından kalıtımsal geçen te'sirlerde vardır tabi ki ancak o anne babadaki te'sirlerde daha evvelce yine yıldızlar vasıtasıyla gelmiştir dolayısıyla o kişide de meydana çıkmıştır."

Bu anlatımlar sonrası ben örneğimizdeki ressâmın insânı kâmil olduğu düşünerek mertebesi konusunda devam etmek istiyorum.

İnsân-ı kâmil'dir ve karşısındakine onun idrâk seviyesinden hitâb etmektedir. İnsan-ı kâmil bir çemberin üzerindeki bütün noktalarda seyir ile en üst nokta ve en alt noktayı birleştirip çemberi tamamlamıştır. Diğer bütün meretebelerde çemberde eksiklikler vardır. İnsan-ı kâmil çemberin başına da ortasına da sonuna da neresine olursa olsun tam onlara denk gelecek şekilde ulaşarak ne eksik ne fazla olmadan yani çemberi hiç bozmadan tamamlayabilir. Bu nedenledir ki karşısındakilere asla seviyelerinin altında veya üzerinde hitab etmez.

Dışarıdan gelip tablolardaki görüntüyü hayvân şeklinde gören nefsi emmâre düzeyindeki kişiye "bunlar yukarıdan geliyor ben böyle dolduruyorum" der. "Neden hayvân resimleri yapıyorsun" diye soranın kendi hakîkatinden haberi yoktur ve ötelerde olan bir tanrı anlayışıyla yaşamaktadır. Oysa "Allah" ismi câmi'inin görünme yeri olan insan-ı kâmilin yukarıdan kastı kendisinde bulunan ilâhî hakîkatidir.

Ta….. Ka….

****

(37) Se……İy…….

Subject: RE: RESSAM HİKâYESİ
Date: Thu, 26 Jan 2012 11:35:20 +0200

Selâmün aleyküm Se…… kızım. Gönderdiğin yazını aldım senin yazında oldukça güzel olmuş ellerine diline gönlüne sağlık. Bu mevzuda yazılar gelmeye devam ediyor, bende dosyasına aktarıyorum, hepsi tamam olunca nihayetlenen dosyayı İnşeallah herkeze göndereceğim bu vesile ile herkez herkezin görüş ve fikrinden istifade etmiş olacak ve bu bakış zenginliğinde bir mes'eleye tek yönlü bakmanın ve o yönde karar vermenin ne derece sathi ve yetersiz olduğu anlaşılacaktır. Cenâb-ı Hakk gayret ve idrakini arttırsın İnşeallah. Herkeze selâmlar hoşça kal Efendi Baban.

Subject: RESSAM HİKÂYESİ
Date: Wed, 25 Jan 2012 15:12:13 +0200

BİSMİLLÂHİRRAHMÂNİRRAHÎM

Selâm rahmet ve bereket üzerimize olsun.

Sevgili Efendi Babacığım,

Ressam hikâyesi, bizi kazâ ve kader nedir? onun üzerinde düşünmeye ve hikâyede geçen halleri yorumlayarak, hikâyeye konu olan ressam kadere îmânı ne derece yaşayarak idrak etmiş, hangi mertebede, hangi idrak içerisinde ve dolayısıyla ALLAH katındaki islâmı yani teslim olunmuşluğun idrakini ne derece yaşamakta bunu değerlendirmeye çağırıyor**.**

Resûlüllah efendimiz (s.a.v.) bir hadisinde

Kul dört esasa îmân etmedikce asla îmân ehli sayılmaz diye buyurarak, bu dört esası

-Allahtan başka İlâh olmadığına

-Benim resûlü olup, Hakk ile gönderildiğime

-Ölümü tatmanın mutlak olduğuna, öldükten sonra yaşamın devam edeceğine

-Ve kadere mutlaka îmân edilmesi gerektiğine

diye sıralarken kadere îmânı dört esastan biri olarak ifade etmektedir. Resûlüllah efendimizin sözlerinden de anlıyoruz ki kadere îmân amentünün esaslarındandır ve îmân ehli olabilmenin koşulsuz gereklerindendir. Üzerinde çok tartışılan ve îmânın kilit noktasını oluşturandır.

Bir şeye îmân edebilmek için onu hakkıyla bilmek gerekir.

Kader deyince, nedir ilk aklımıza gelen? İrade, teslimiyet.

Ve irâde ile ifade edileni düşündüğümüzde de kesreti oluşturan cüzlerin irâdesi olarak adlandırılan cüz-i irâde ve vahdetin irâdesini anlatmakta kullanılan külli irâde kavramları karşımıza çıkar. Kesretin irâdesi kesreti oluşturan cüzlerin irâdesi ile cüz-i irâde olarak ifade edilirken vahdetin irâdesi külli irâde olarak tanımlanır.

Vahdet ve kesret

Peki kesret nedir vahdet nedir İrâde tekmidir çeşitlenebilir mi neye göredir bu sınıflandırma. Bunlar birbirinden ayrılar mıdır peki?

Kesrette Her bir birimden açığa çıkan irâde cüz-i irâde adını alırken kesretin varlığı nedir? kesret denilen, hakikatte var olan tek den yansıyan ise kesretin irâdesi olarak adlandırılan cüz-i irâde nasıl anlaşılmalıdır?

Ef'âl âlemi zâhiren kesret görüntüsüyle tanınır. Ef'âl âlemindeki gördüğümüzü sandığımız *"var görünenler"* ve *"her an yeni var görünenler"* Rabbül Âleminin NURundan tertiplenen ilmi sûretlerdir. Kesret dediğimiz âlem ALLAH ın OL emriyle sonsuz özelliklerini ilminde ilmiyle seyretmeyi dilediği ilmi sûretlerin manalarının bu boyut algılayıcısı dolayısıyla fiil olarak görüntüsüdür. O nun özelliklerinin çeşit çeşit elbiseler giydirilmiş halidir. Külli irâde her bir elbiseden istidat ve kabiliyetleri doğrultusunda açığa çıkarken cüz-i irâde adını alır. Bu nedenle de cüz'den açığa çıkanların sorumluluğu cüz'e aittir. Cüz'ün hatalı ve yanlış anlayışını da yine cüzden cüz'ün kabiliyeti doğrultusunda açığa çıkardığından, O nun sorumluluğu yoktur. Ve O nun katında da hata ve yanlış yoktur zâten. Her şey hayırdan ibarettir ve hikmeti vardır.

Hedefimiz kendimizi tanıma yolculuğumuzda Allahı tanımak, Allahca bakabilmek ise ALLAH kadere nasıl bakmamızı ve idrak ederek yaşamamızı istemektedir ?

İnned dîne indâllâhil islâm" ALLAH KATINDA TEK DİN İSLÂMDIR ...

Allah katındaki islâmı hakkıyla yaşamak teslimiyeti, yani teslim olunmuşluğun idrakini gerektirir. Nitekim Allah katındaki tek din islâm'dır ve İslâm kelime mânâsı itibarıyla teslim demektir. Varmayı hedefledigimiz bu hal için, ALLAH ın oluşturduğu kazâ ve kader kavramını önce ilmel sonra aynel ve sonrasındada hakkel yakın olarak idrak etmek ve ne var âlemde o var Âdem'de hadîsi'nin de işaret ettiği şekilde kendimizde mevcut olan ef'âl esmâ sıfat zat boyutlarının hakkını vererek, kader sırrına vakıf olarak özde birliğe ulaşmamız mümkün olabilecektir.

Mutlak varlık olarak sadece ALLAH ın olduğunu ve onun dışında O nun gayrısı olarak hiçbir varlığın vücût sahibi olmadığını, her şeyin Allahın ilminde mevcut olduğunu, Allahın ilmiyle takdir edip KÜN FE YEKÜN –OL DER VE O HEMEN OLUVERİR Âyeti'nin ifade ettiği şekilde, var olan her şeyin O nun irâde etmesiyle ilgilenmesiyle halk edildiğini ve irâde etmesinin Onun OL demesi olduğunu ve bu OL deyişle takdir ettiği varlıkları seyrinin ve onların kavramsal sûretlerinin meydana getirildiğini idrak etmemiz gerekecektir..

BİR liği yaşayabilmek için iki görüşü basiretimizden kaçırmayarak birlikte hal olarak yaşamamız gerekmektedir.

Birincisi, kâinat ve içinde var olan her birimin O nun ilminde halk edilmiş olduğunu yani esmâül Hüsnâ dediğimiz isimlerinin anlamlarını kavramlarını dilediği şekilde terkiplendirerek sonsuz sınırsız sayıda varlıklar meydana getirip, O nun sonsuz sayıda meydana getirdiği bu varlıkların onun ilminde var olan varlıklar olduğunu ve bu yönü itibarıyla kâinat ve içinde var olan her birimin halk edilmiş olduğunu,

ikincisi de O varlıklarda kendi varlığı dışında bir şeyin mevcut olmadığını yani Varolan her birimin onun ilmiyle onun ilminden onun varlığından meydana gelmiş olması dolayısıyla o varlıklarda kendi varlığının dışında bir şey mevcut olmadığını idrak ederek bu iki görüşün birlikte yaşanması gerekliliği ve birinden gafil kalırsak ötekinden de uzak düşeceğimizi Onun ilminde halk edilmiş olan birimlerin hiçbir şekilde O nun aynı olmadığı gibi Ondan da gayri olmadığını basiretimizden kaçırmamamız gerekecektir. Çünkü bütünü görebilen ve Bir den bakabilen ancak her şey O dur der. Birimlere düşüldüğünde yine O olmakla birlilkte kayıtlı haliyledir. Ondan ayrı değildir fakat Onun aynı da değildir. Birimde görünmeyi dilediği özelliği kadardır.

Varlık sadece ALLAH tır ve onun dışında onun gayrısı olarak hiçbir varlık vücût sahibi değildir, bu da Kûr'ân-ı Ker'im'de Allahın kendisini nasıl tarif ettiğini anlamamızla idrak etmemizle mümkün olacaktır.

Kûr'ân-ı Kerîm'de Allah c.c Âyetleriyle kendisini iki şekilde tanıtmaktadır

Birincisi kula nispetle, insân'ın anlayışına göre Allahın kendisini tanıtması

İkincisi de, Allahın kendi kendisini tarif ederek tanıtmasıdır.

Kûr'ân-ı Kerîm de İnsân'ın anlayışına göre Allah tanıtılırken,

Bakara Sûresi 255. Âyette *"O'nu ne bir uyuklama ve ne de bir uyku hali tutmaz."* diyerek insân'da bulunan özelliklere nispetle bir anlatım vardır.

Yine **kaf Sûresi 16. Âyette** *"Biz, ona şah damarından daha yakınız."* Derken de Allahın insân'daki yakınlığı insân'ın şah damarı işaret edilerek anlatılmıştır.

Bakara Sûresi 115. Âyette *"Başını ne yana çevirirsen çevir Allah'ın vechini görürsün"*

Hadid Sûresi 3. Âyette *"O evveldir, ahirdir zâhirdir ve batındır"*

Âyetlerinde ve buna benzer diğer Âyetlerde insân'ın algılama araçlarına göre O senin tespit edebildiğin ve edemediğin her şeydir diyerek. bir tanımlama yapılmaktadır

Allahın kendi kendisini tarif etmesinde ise hiçbir duruma ve varlığa nispet edilmeden kendisini çok net bir biçimde tanımlaması vardır.

Her gün KUL HU VALLAHU AHAD diyerek okuduğumuz ve Allahın **AHAD** oluşunu dile getirdiğimiz ihlâs Sûresinde ALLAH (c.c) O Allah Ahaddır, diyerek kendisini kendisine göre tarif etmektedir, tanımlamaktadır ve bize demektedir ki, Allah Ahad olması itibarıyla kendisinin dışında bir varlık kabul etmez kendisinin dışında bir varlıktan söz etmek mümkün değildir. Sonradan meydana gelmişlerin hiçbirine hiçbir şekilde benzemez.

Resûlüllah efendimiz bir hadîs'inde

"KÂN'ALLÂHU VELEM YEKÛN MEAHU ŞEY'A! "

"ALLÂH VARDIR VE ONUNLA BERABER HİÇBİR ŞEY MEVCUT DEĞİLDİR!" buyurmaktadır.

Öyleyse, Allahla beraber hiçbir şey mevcut olmadığına göre her isimle anılan müsemma yani her ismin işaret ettiği mânâ Allah'ın ilminde var olmuş ilmi sûrettir. İlmi sûrettir demek, mânâ sûreti demek olduğuna göre, yani bizim beş duyuyla algıladığımız şekil sûret değil ise ilimde var olmuş anlam şeklinde bir ifadedir.

Demek ki bütün duyduğumuz bildiğimiz hayal ettiğimiz her şey ve her kavram gerçekte sadece Allahın ilminde mevcuttur. Allahın ilminde mevcut olan bu mânâlar Allahın halk etmesiyle meydana gelmiştir. Dolayısıyla kâinatta var olan her ismin işaret ettiği varlık Allahın ilmi, irâdesi ve kudretiyle meydana gelmiştir.

İşte bu sebeple dir ki, Allah **Alîm'dir** ilim sahibidir ilminde her şey mevcuttur, Allah **müriddir** irâde sahibidir diler, ve Allah **Kâdir'dir** muktedirdir kudret sahibidir ve o kudretiyle dilediğini meydana getirir.

"KÂN'ALLÂHU VELEM YEKÛN MEAHU ŞEY'A! "

"ALLÂH VARDIR VE ONUNLA BERABER HİÇBİR ŞEY MEVCUT DEĞİLDİR!"

Diye buyururken Hz. Resûlüllah. Allahın Ahadiyyetini ifade ederek Ahadiyyetiyle var olan varlığın dışında veya içinde olmaksızın onunla beraber hiçbir şey yoktur demek istemiştir.

KÜN FE YEKÜN. OL DER VE O HEMEN OLUR

"Bir şeyi dilediğinde…" var olmasına hukmettiğinde ona sadece **"OL"** der, o da hemen oluverir. Yani O'nun OL demesi irâdesidir. Bu irâde onun sözüdür. Yoksa o makamda ortada ne bir söz ne de bir ses vardır. Sadece Allahın irâde etmesiyle ilgisi vardır. O irâdesiyle bağlanmadıkca, ilgilenmedikce, sevmedikce hiçbirşey olmaz. ve bu oluş araya zaman aralığı girmeden, bir şeyin aracılığına ihtiyaç duymadan aynı anda oluverir. Bu irâde onun sözüdür. Ol sözü ilgi göstermiş olmaktan ibarettir.

Nitekim, Kûr'ân-ı Kerîm'de bakara 117, enam 73, nahl 40, Yasin 82. Ayetlerde KÜN FE YEKÜN sözleriyle ALLAH (c.c.) buna işaret etmektedir.

Bedîus semâvâti vel ard (ardı), ve izâ kadâ emren fe innemâ yekûlu lehu kün fe yekûn (yekûnu).

Gökleri ve yeri bedî olarak (örneksiz) halkedendir. Bir işi kazâ ettiği (olmasını istediği) zaman, o şeye sadece "Ol!" der. O, hemen olur. - bakara 117

Ve huvellezî halakas semâvâti vel arda bil hakk (hakkı), ve yevme yekûlu kun fe yekûn (yekûnu), kavluhul hakk (hakku), ve lehul mülkü yevme yunfehu fîs sûr (sûri), âlimul gaybi veş şehâdeh(şehâdeti), ve huvel hakîmul habîr(habîru).

Ve semâları ve arzı (yeryüzünü) hak ile halkeden O'dur. Ve "Ol!" dediği gün (herşey) olur. O'nun sözü haktır, mülk O'nundur. O gün sur'a üfürülür (sur'a üfürüldüğü gün hükümranlık O'nundur). Bilineni (görüneni) ve bilinmeyeni (gaybı) bilen O'dur. Ve O, hüküm sahibidir, haberdar olandır. - enam 73

İnnemâ kavlunâ li şey'in izâ erednâhu en nekûle lehu kün fe yekûn(yekûnu).

Bir şeyin (olmasını) istediğimiz zaman Bizim sözümüz, ona sadece: "Ol!" dememizdir. O, hemen olur. nahl 40

İnnemâ emruhû izâ erâde şey'en en yekûle lehu kun fe yekûn(yekûnu).

O (Allah), bir şey irâde ettiği (dilediği) zaman O'nun emri, sadece ona: "Ol!" demektir. O, hemen olur. Yasin 82

Kazâ, Allah'ın hükmüdür. Hüküm Allah'ın kazâsı'dır. Allahın **OL** emridir. Allahın OL hükmüyle irâdesiyle ilmindeki mânâları seyretmeyi dilemesi Allah'ın bu var oluşa hüküm vermesidir.

Kazâsı neticesinde o isimlerin mânâları'nın açığa çıkmasını dilemesi de, O nun takdiridir, bu takdir gereği, çeşitli İlâh-î isimlerin mânâları sayısız çeşitli terkipler şeklinde belirli anlam sûretlerini meydana getirmiştir. Anlam sûretleri denilmesinin nedeni, henüz bu boyutta varlık yoktur. A'yân-ı sâbite denilen varlıkların asıllarını meydana getiren ana mânâ grupları meydana gelmiştir. **A'yân-ı sâbite** Hakk'ın kendinde düzenlediği, kendinden oluşturduğu, sonradan meydana gelecek halkının, kendindeki programlarıdır , bütün bu var olan varlıkların aslı

olan ana mânâlardır. Ve Allahın ilmiyle ilminde vücût bulmuşlardır. Ve **"A'yân-ı sâbite"**lerin zuhur edeceği yerlere göre ezelde verilmiş istidad ve kabiliyetleri vardır

Bütün bu kâinat ve içinde varolan her şey yoktan var olmuştur denirken her şeyin zât-ı İlâhî'nin ilminde var olması kastedilir. Var olmuş olan her şey sadece Allahın ilmiyle vücût bulmuşlardır.

Allah'ın, ilminde kendi mânâlarını seyretmeyi dilemesi kazâ, bu mânâları seyredilir hâle getirmesi de mutlak mânâ'da kaderdir. Bu bâtınî mânâ'da gerçek mânâ'da kazâ ve kader kavramıdır. Bu mânâların, mânâ gruplarının meydana gelişi takdiri İlâhî'dir.

Peygamberimiz, "Allah mahlûkatın kaderlerini gökleri ve yeri yaratmazdan elli bin sene evvel yazmıştır, takdir etmiştir" sözüyle buna işaret etmiştir.

Mahlûkatın kaderini yazan Rabbülâlemindir. Rabbül âlemin âlemlerin meydana getiricisi rububiyyet mertebesidir. Âlemler kelimesiyle ifade edilen, sonsuz sayısız varlıklardır. Rahmâniyyet mertebesi İlâh-î esmâ'nın mahzeni hazinesidir, tecelli'nin halkıyete dönüşmesinin başlangıcıdır,. Rahmaniyyet mertebesinde mevcut olan esmâ-i İlâh-î O nun mülküdür. Allah melik olması yönüyle esmâların hem sahibi hem de onlar üzerinde hükümdardır. Bu özelliği ile kendi esmâlarını dilediği gibi açığa çıkarıp seyredendir.

''Allah dilediğini yapar, yaptığından sual olunmaz'' ayeti buna işaret eder.

Rububiyyet mertebesi Allah'ın çeşitli esmâsı'nın çeşitli terkipler şeklinde aşikâra çıkmasını sağlar. Bu esmâ çeşitli terkipler şeklinde ortaya çıktığı anda abd (kul) meydana gelir, rabbin abd ı rububiyyet mertebesinin zâhir oluşudur. Yani Allah isimlerinin bir terkip şekliyle bir isim altında varlık halinde ortaya çıkmasıyla, rububiyyet mertebesinin zâhir oluşudur. Kul rabbına tabidir.

Hud Sûresi 56. ayette buna işaret edilmektedir.

''Yürür hiçbir mahlûk hariç olmamak üzere hepsinin alnından çekip götüren O dur.''

Yani o varlığı bulunduğu haliyle yaşatan onun Rabbı'dır. Çünkü onun varlığı kendisinin Rabbı olan esmâ terkibinin doğal sonucudur. Yani birim kendini meydana getiren esmâ terkibine verilen isimdir. O esmâ terkibinin dışında birimin bir varlığı mevcut değildir. Rabbin bir isimler terkibi şeklinde varlığını aşikâre çıkarmasıdır. Dolayısıyla birimin hiçbir şekilde Allah'ın esmâsı dışında dayandığı bir zerre varlığı mevcut olmadığından abd böylelikle rabbının kuludur. Abd rabbına kulluk etmede'dir. Abdın rabbına kulluk etmemesi asla düşünülemez, Çünkü abdın rabbının varlığı dışında hiçbirşeyi yoktur. Abd rabbın abdı olduğuna göre, abd (kul) ismiyle işaret edilen varlık, belli İlâh-î isimlerin mânâların bir araya gelmesiyle bir mânâ teşkil ettiğine göre, ayrıca o abdın almış olduğu bir aklı, şuuru, idraki, irâdesinden söz edilebilir mi?

Muhakkak ki Allah dilediğini yapar ve yaptığından da sual sorulmaz. Çünkü sual sorulacak bir varlık değildir sual soracak bir varlık yoktur.

saffat siresi 96. Âyette

''Halbuki sizi de yapa geldiğiniz şeyleri de Allah halketmiştir.'' denilmektedir.

Allah halketmiştir sözüyle işaret edilen varlıkların halkedilişi çok üst boyutlarda esmâ mânâları'nının takdiri hükmüyledir. Bu varlıkların meydana gelişi sonucu bu varlıkların var oluşunun tabi neticesi olarak da onların fiileri meydana gelir. Yani fiiler, birim mânânın dışarıdan algılanan şeklidir. Birim mânânın algılanış şekli fiilidir, her fiil gerçekte mânâdır. fiil mânânın ta kendisidir, o mânâ algılama aracına bağlı olarak fiil şeklinde değerlendirilir . Esas var olan mânâdır, mânânın fiil şeklinde algılanışı algılama aracı dolayısıyladır.

''Allah vardır ve onunla beraber hiçbir şey yoktur'' cümlesiyle dikkat çekilen fiilin mânâ'nın kendisi olduğudur. Yoksa fiil mânâ ihtiva eder şeklinde bir anlayış değildir. Ef'âl boyutu, ef'âl âlemi algılama araçları dolayısıyla var sayılır. Bu nedenle bu kesret âlemi için her şey hayalden ibarettir denmiştir, hayal âlemi ifadesi kullanılmıştır. çünkü kesret, çokluk kavramı içine giren her şey İlâh-î isimlerin mânâlarından başka bir şey değildir.

Ve eğer birim, varlığın tekliğini seyredebilme vasfına sahip değilse O nun için çokluk âlemi mevcut olacak ve kesret âleminin kurallarına göre yaşayacaktır. eğer şuur boyutunda yaşayabilme, varlığın tekliğini seyredebilme vasfına sahip ise kader sırrına vakıf olarak yaşayacaktır. ancak bu yaşayış bu yaşanan âlemi ortadan kaldırmayacaktır. her boyut kendi boyut algılayıcısıyla mevcuttur. İnsân ismi altında zat boyutu sıfat boyutu, esmâ ve ef'âl boyutu mevcuttur. Herkes hangi boyuta erdiyse oranın hakkını vererek yaşayacaktır. Bu dört boyutta insân'ın varlığında mevcuttur. Nitekim peygamberimiz bir hadisinde **''Allah Âdemi kendi sûreti üzerine meydana getirdi''** buyurmuştur.

Peygamberimizin hadîs'i gereğince de Zat boyutuna eren oranın hakkını verir, sıfat, esmâ boyutuna eren oranın hakkını verir ef'âl boyutundaki oranın hakkını vermek mecburiyetindedir. Çünkü bu dört boyut da insân'ın varlığında mevcuttur.

Hikâye'de Ressama arkadaşının

"yapılacak başka resim yokmu! neden hep hayvân resimleri yapıyorsun?" sorusuna karşılık

Ressamın cevabı

"Evet vardır, fakat bu resimleri (yukarıdaki çiziyor,) ben içlerini dolduruyorum" şeklindedir.

Bu sözlerinden Ressamın ef'âl mertebesinde, ef'âl boyutu yaşantısı içinde olduğunu anlıyoruz. Resimleri yukarıdaki çiziyor sözüyle kazâ ve kader kavramlarından ve bunun yaşantısından uzak olmadığını, ancak resimleri yukarıdakinin çizmesine rağmen içerlerini ben dolduruyorum sözü ile teslim olunmuşluğun idrakini tam olarak gerçekleştiremediğini, yaşayamadığını ancak habersizde olmayıp bu yolda olduğunu, başka

yapılacak resimler olduğunun da farkında olduğunu anlıyoruz. İçlerini doldururken ve boyarken bunu yapanın, ben diyerek kendisi olduğunu söylemesiyle, boyama işini kendine ait olduğuna inandığı irâdesiyle gerçekleştirdiğini düşündüğünü ve bu hâl içerisinde olduğunu Saffat Sûresi 96 . Âyette belirtilen *''Halbuki sizi de yapa geldiğiniz şeyleri de Allah halketmiştir.''* Âyeti'ni yaşayamadığını görüyoruz.

Bir başka açıdan düşünecek olursak burada Ressamın resimleri yukarıdaki gönderiyor ve bende yukarıdakinin irâdesinin benden açığa çıkmasıyla yani benden irâde etmesiyle bende bulunan istidat ve kabiliyetler doğrultusunda renklerin seçimini gerçekleştirerek boyuyorum ve dolayısıyla boyayan ben olarak görünmekle birlikte aslında sadece boyattırılanım, renklerin seçimi de bende oluşan niyetler doğrultusunda irâdenin işlemesiyle gerçekleşiyor ve bu oluşan niyetlerde Rabbı hasım olan esmâ terkibi doğrultusunda âlemdekilerle bağlantılarıma bağlı olarak şekil alıyor ve her anda yeni bir şen de olan var- yok olarak her an yenilenen dinamik bir yapı içinde yeni tecellilerle oluşan düşünce ve duygulara bağlı olarak sürekli yenilenen niyetleri oluşturarak kendime kondurduğum **VARIM** zannını yok etmek, bilinmeyi dilemiş olmasından dolayı seyredebileyim ibret alayım algılayabileyim diye donmuş değil her an yenilenen dinamik bir yapı içinde bunu gerçekleştirerek renklerin seçimi oluşuyor ve bu seçimin işleyişiyle boyama gerçekleşiyor şeklinde Ressamın bir ifadede bulunuyor olduğunu düşünürsek Ressamın durumunun halinin değerlendirmesi daha farklı olacaktır. Bu durumda Ressamın acziyetinin farkında olarak kendinden açığa çıkan fillerinde bir farkındalik içinde olduğunu ifade etmemiz gerekecektir.

Abd Rabbın kuludur. Abd ı yani Ressamı bulunduğu haliyle yaşatan onun Rabbıdır. Çünkü Ressamın varlığı kendisinin Rabbı olan esmâ terkibinin doğal sonucudur. Ressamlık özelliğinden dolayı Rabbi hası olarak görünen Musavvir esmâsının varlığı ile o esmâya kulluk yapmaktadır. Her esmânın içinde sonsuz isimler bulunduğundan âlemindekilerle iletişim halinde, istidadı doğrultusunda Rabbi hasına bağlı olarak gelişimi gerçekleşerek Rabbül erbaba ulaşacaktır.

Eğer biz Varlık üzerindeki İlâh-î takdirin her anımızda ve her halimizde gaflete düşmeden idrakinde olabilirsek ve bu yaşam şekline geçebilirsek kaderin sadece ismine değil kendisine îmân etmiş oluruz. ve bunun hali de teslimiyet içerisinde **AN** ın farkında, hâli kabul hâle rıza hâlin sahibini ve bizden açığa çıkanlarla neyi seyretmeyi dilediğini, ve kendisini bize her halimizle ve âlemimizde ki her hâl ile nasıl öğrettiğini tefekkür ederek bilinçli bir şekilde yaşamakla mümkün olacaktır.

Gönüldeki hiçbir düşünce ve duygunun bizim irâdemizle olmadığı, değişen duygu ve düşüncelere bağlı olarak oluşan duygusal sallantılarla mülkün sahibi tarafından kendi mülkünde dilediğince hüküm sahibi olduğu, gönlün sahibinin O olduğu dilediğince evirip çevirdiği ve bu gönle düşenlerinde bir ana gönülden kaynağını alarak dilediğince göründüğü ve âlemimiz diye seyrettiğimizin bizden ayrı olmadığı bizden yansıyanlar olduğu farkettirildiğinde kesret diye seyrettiğimizin tek bir Zat tan ibaret olduğunu kesretteki her birimin üzerindeki elin O olduğunu idrak ederek, bu şekilde görmenin gayretiyle bakmamıza ve duymamıza müsaade

edildiği anlarda cevapların her yerden geldiğini bizimle her yerden konuştuğunu her şeyin **BİR** de toplandığını müşahede etmeye başlarız. acziyetimizle merhametine sığınarak idrakimizdeki değişme ile Allahın tekliğini ve dolayısıyla da kaderi anlayabilmemizin yolu açılarak kaderin işleyişini enfüste ve afakta müşahede etmemiz takdirimizce idrak seviyemizce mümkün olabilecektir.

Kader sırrına vakıf olarak teslim olunmuşluğun idrakini yaşamak için ilmel yakınlık halinden aynel ve hakkel yakınlık haline ulaşmak gerekmektedir, yani bilgilere sahip olmak ile bilgiyi yaşayarak bilginin kendisi olmak aynı şey değildir. Bu da ancak bunu bilen yaşayan Kâmil bir Zât'ın Allahın lütfuyla terbiyesine dahil olarak O nun rehberliği doğrultusunda, Hakk'ın dilemesinden ayrı olmayan O nun himmetiyle mertebe mertebe idrak açılımının gerçekleşmesiyle mümkün olabilecektir. Mertebe denilen de idrakdeki seviyedir. Ve gelişim idrakteki bu seviyenin değişerek yükselmesi demektir.

Hz. Mevlânâ gönül arınmasının gerçek bir gönül vasıtasıyla olabileceğini şöyle anlatır: *"Ey kalbine güvenip "kalbim temizdir" diyen kişi! Senin kalbinin gerçekten temizlenmesi için bir velinin kâlb havuzu'ndan; yahut hakikat denizinden yardım istemen gerekir. Zira o İlâh-î yardım olmaz ise nasıl para harcandıkça azalırsa, senin sınırlı temizliğin de azalır ve kirlenir." "O kafirlik ve dindarlık yanından geç de gel, gir gönül fırınına; seyret de gör; âşıkların canları nasıl altın kesilmiş, aşk da kuyumcu dükkanı"*

Mevlânâ'nın gönül fırını dediği, mürşidin gönlüdür. Bu gönlün en önemli özelliği oraya gireni değiştirip dönüştürmesidir. Bu değişim ve dönüşüm insân'ın değerine değer katmakta, ondaki cevherleri ortaya çıkararak altın yapmaktadır. Yine ona göre insân, mürşidle beraber oldukça çirkinlikten, kötülükten uzak olur, gemiye binmiş gibi gece gündüz Hakk'a doğru yol alır. Canlar bağışlayanın ruhani himayesi altında ilerler.

Kişi zamanın peygamber varisi olan velilerinden ayrılmamalıdır. Kılavuzsuz yol alınamayacağından bu yolda ilerlemek bir mürşid vasıtasıyla olmalıdır. Çünkü nefs ancak mürşidin himmeti sayesinde gönle gelen İlâh-î ilhamla kahrolur Bu yüzden bir mürşidin gönlüne giren su ve toprak kaydından kurtulup can ve gönül sohbetine erer. Hz. Mevlana *"Aklını başına al, kendine gel de şeyhin kanatları ile uç, şeyhin yardımını gör, mânevi ordusunu seyret."* buyurmaktadır.

Hz. Mevlânâ şöyle demektedir *"Kardeşim, gönlünde buldukların, sana akıp gelen hikmet, güzel duygular, mânevi zevkler senin değildir. Abdalın yani bir velinin himmetidir. Bu duygu sana eğreti olarak verilmiştir". "Yüz binlerce halkta yüz binlerce gönül vardır. Asıl gönül O tek gönüldür."*

Arş ve Kâ'be'ye benzetilen gönül, İnsân-ı Kâmil'in gönlüdür.

"Adem'in yaratılışını tamamladığım ve ona rûhumdan üfürdüğüm zaman" Âyetinde insân rûhunun İlâh-î menşeli olduğu anlatılmaktadır. Gönül Hakk'a varıp küll'ü bulunca Allah'a makbûl olur.

Ve Enbiya 107. Âyette belirtilen "Seni Biz, sadece âlemlere rahmet olarak gönderdik." Âyeti'nin İnsân-ı Kâmil'de zuhuruyla O nun gönlünün İlâh-î namenin ve sırların taşıyıcı olarak işlemesiyle rahmaniyetin tahakkuku gerçekleşerek gönül esasına dayalı bir eğitim mümkün olabilecektir.

Abdülkadir Geylani: "Mâsivâdan arınmış bir gönül marifetullah taliplerine Kâbe olur" diyerek,

İnsân-ı Kâmil'in gönlünü Allah'ın yer yüzündeki hazinesi, ilâhî sırların mahzeni; hatta mülk âleminin mutasarrıfı olarak görür. Vuslata ermenin yolu bu gönüllere girmektir. Böyle bir gönüle giren kimse Kâbe'ye girenden üstündür. Fecr Sûresindeki " Kullarımın içine gir" Âyeti "Onların gönüllerine gir, teveccühlerini kazan" şeklinde yorumlanmıştır.

Bu âlemler İnsân-ı Kâmil'in hatırına durmaktadır. Ve **"sen olmasaydın âlemleri yaratmazdım"** kudsi hadîsiyle işaret edilen İnsân-ı Kâmil'in âleminden başka bir şey olmadığıdır. âlem içinde âlemler olan sonsuz varlıklar İnsân-ı Kâmil'in âleminde bulunmaktadır. İnsân-ı Kâmil'in âlemi tüm âlemleri barındırandır. Dolayısıyla İnsân-ı Kâmil mertebesinde acaba ne çizdirildi sorusunu bu doğrultuda düşünmemiz gerekir.

Efendi Babacığım, sizden gelen her hale, her bilgiye, her güzelliğe sizinle bağlantıda olmanın, yakınlığınızı bulmanın huzuru içinde şükrederek, hürmetle, muhabbetle özlemle, tüm yakınlarınızla birlikte sağlığınıza duacı olarak Sizin ve Nüket annemin ellerinizden öperim.

SE...... İY...... - ME.......

****

(38) Ay......Ya.....

Subject: RE: (BİR HİKÂYE BİRÇOK YORUM)
Date: Sat, 28 Jan 2012 13:31:35 +0200

Hayırlı günler Ay..... kızım ellerine diline sağlık, yazın güzel olmuş Cenâb-ı Hakk idrak ve anlayışını daha da arttırsın İnşeallah Bu hususta yazılar gelmeye devam ediyor, geleni dosyasına aktarıyorum seninkini de aktaracağım. Cenâb-ı Hakk her işinde kolaylıklar nasib etsin. Herkeze selâmlar Nüket annenin de selâmları vardır hoşça kal Efendi Baban.

Subject: (BİR HİKÂYE BİR ÇOK YORUM)
Date: Thu, 26 Jan 2012 17:52:22 +0100

*** Bir gün bir yerde yaşayan bir kişi tasvirci-ressam olan diğer bir arkadaşının ziyaretine gitmeye karar vererek yola çıkar nihayet arkadaşının bulunduğu yere gelir ve içeriye girer bir müddet dinlendikten sonra duvarlarda ki ve her yerdeki resimlere bakar, hepsinin belirli bir

özelliği olduğunu görür. Bu özellik ise bütün tasvir-resimlerin sadece "hayvân" sûretlerinde olduğudur. Bunun sebebini anlamaya çalışan misafir arkadaşına,

>(yapılacak başka resim yokmu! neden hep hayvân resimleri yapıyorsun?) dediğinde, arkadaşının verdiği cevap oldukça düşündürücüdür.

>***(Evet vardır, fakat bu resimleri* "yukarıdaki çiziyor"*, ben içlerini dolduruyorum)***demiştir.***

Kaza ve Kader mevzuunda olduğudur

Eendimiz (s.a.v.): "Sizden birinin yaratılışı, annesinin karnında kırk günde cem olur. Sonra kırk günde "alâka" olur. Sonra bu kadar müddette "mudga" olur. Sonra Allah bir meleği dört kelime ile gönderir. Bu melek onun rızkını, ecelini, amelini, şaki veya said olacağını yazar. Sonra ona ruh üflenir." Diye bildirmiştir.

Bu hadîs'le, bize Kazâ ve Kader hakkında çok önemli ipuçları vermiştir. Buna dayanarak hikâyedeki konuya başlamak istedim. Konuyu uzatmadan, özetlemeye çalışarak.

*** Kazamız, A'yân-ı Sâbitelerimiz olan Programlarımız, Kabiliyetimiz, Yeteneğimiz ve İstidatlarımız bize doğmadan ana rahminde verilmiştir, Efendimiz (s.a.v.) 'in hadîs-i şerifinde bildirdiği gibi. Her hücremizde ve DNA'larımızda kütüphaneler dolusu bilgi olduğu bilinmektedir. Bu yüzden DNA'larımızı paket program olarak görebiliriz.

*** Kaza zamanla kayıtlanmamıştır. Allahın eşyadaki hükmü, dilemesidir.

Bu HÜKMÜN (KAZÂ) istidadı gereği zamanla, kudreti ve irâdesi ile

(dilemesiyle) peyder pey ortaya çıkması, oluşması KADER iledir. Bu da bize eşyanın büyümesi, beslenmesi, gelişmesi, bölünüp çoğalması, ameli, olgunlaşması ve ölümü zaman ile belirlendiğini gösterir. Bir Ceninin anne karnındaki gelişmesi her annede aynıdır. Bir meyvanın olgunlaşma evreleri gibi bir kişinin çocukluk, gençlik olgunlaşması devreleri cisim yönüyle belli aşamalarla zamanla tayin edildiği üzeredir. Mutlak Kaderi itibariyle böyledir. Muallâk olan kaderimizi ise irâde ve kararlarımız ile zamanı geldiğinde, biz belirleriz. Velâkin ne kadar bizim irâdemize bırakılmış ise de Allah'ın ilminde kayıtlıdır ve bilinmektedir. Bizim irâdemize bırakılmasaydı sorumlu olmazdık. Sırat-ı Müstakim üzere miyiz, değil miyiz? kararlarımızla kayıtlanır, belli olur. "Kararlarımız ve yaşantımız heva ve hevesimiz üzere mi? yoksa edep ve güzel ahlak üzere mi?" Sorularının cevabı ne olduğumuzu bize bildirir. Nefsani mi yoksa İlâh-î irâdeye bağlımı yaşıyoruz? Esmalarımızı hangi yönde kullanıyorsak hepsinden sorumluyuz. Arayışlarımız ve taleplerimizi bu çerçevede yaparsak kendimizi kazanırız.

*** Kazâ ile A'yân-ı Sâbitemizde ne kayıtlı ise o zamanla dışarı çıkmayı taleb eder. Bu yeteneği hangi yönde öğrenip çalışırsak, bize öyle verilir kaderde. Bir yeteneği para kazanmak için öğreneceksek, herhangi bir ressama, bu alandaki öğreticiye başvururuz. Çalışırız, karşılığı verilir. Ya da bu hikâyedeki kişi gibi kendimizi kazanacak Efendi Babam gibi, bir

tasvirci buluruz Allahın izniyle. Bu yolda sadece resim çizme ilmi değil, mânâlarını da anlama yolculuğu ile kendimizi tanırız.

Arayışı doğrultusunda yolculuğa başlayan kişi, kendisine arka olacak, destek verebilecek bir kişiyi bulur. Bu kişi alanında usta olmakla kalmamış, *"eşyanın hakikati"*ni idrak etmiş, Marifet mertebesinde olan bir öğreticidir.

Talip olan kişi Hakikat okuluna başvurmuş bir Hakikat yolcusudur. Sorduğu sorular resmin nasıl çizildiğine dair değil, şekline (sebebleri) ve ortak noktalarına ve özüne dairdir. İstidadı şayet kaza'sında varsa ve kaderinde de gayret ederse kendi hakikatini bulur İnşeaAllah. Mertebesi; ilmine, idrakine göre değişir.

*** Buradaki ressamın hangi mertebede olduğunu bilmiyorum.

*** İlk resim yapmaya başlayan çocuklar çimen, çiçek, ağaç ve güneş gibi doğa resimleri yapmaya başlarlar. Çöp hayvân ve çöp insan resimleri sonra gelir, insân resmini bütünüyle çizmek ustalık gerektirir. Beden yönümüzle bizler hayvânlarla aynı et, kemik ve tabiat yapısına sahibiz. Hayat yani **"Hay"** esmasının zuhuru yönüyle de aynı şekilde hareket kabiliyetimiz var.

Ressamın duvarlarda ve yerdeki hayvân resimleri, sürüngen, yürüyen ve uçan hayvânlar olabilir. Ama aynı zamanda bu hayvânlar, kabiliyyeti ile ayağının yani hükmü altına aldığı dolayısıyla da hükümlerinin altına girmediği duyguları, esmâları da olabilir.

*** Duygularımızla olaylar karşısında renkten renge gireriz. Bu yüzden düşüncelerimiz ve davranışlarımız da boyanır. Cüneyd-i Bağdadi *"suyun rengi, kabın rengidir"* diyerek bu hali çok güzel ifade etmiştir.

*** Ressamın duvardaki resimleri, temas edip ilişkide bulunduğu, yönlendirdiği kişilerin tabiatları olabilir. Bu tabiatları yönlendirme kabiliyeti ona verilmiştir. Bu sebeple renk ve düzenleme yapabilme seçeneği vardır.

İrfan ehli, İlâh-î ilim, irâde ve kudret ile renklendirmeyi ve düzenlemeyi yapabilmektedir. Seyr-i sülûkumuzda nefsânî kullandığımız renkleri tek tek silip yerine daha iyi bir renge boyayarak değiştiririz. Sadece boyanmakla kalmayıp onun hali ile halleniriz. İrademizi kullanarak uzun bir çalışma ile teker teker İlâh-îsine değiştiririz. Tıpkı tabiatımız ve doğru bildiğimizi sandığımız yanlış bilgiler gibi. Duygularımızın esiri olmaktan kurtuluruz ve bilgimizi zamanla tevhid etmeyi öğreniriz. Böylece renk kaydından kurtuluruz ve Tevhid ehli, yani renksiz oluruz. Aslında renksizlikte bütün renkler vardır. Zira renklerin Tevhidi: renksizliktir.

*** Marifet ehli kişi, dilediğinde bu duygu ve renkleri doğru bir şekilde çıkarma kabiliyetindedir, çünkü artık Allah'ın rengi ile boyanmıştır. "Allah'ın (verdiği) rengiyle boyandık. Allah'tan daha güzel rengi kim verebilir? Biz ancak O'na kulluk ederiz (deyin)."(Bakara 138) ayeti hükmüne girmiştir.

***Böylece İrfan ehli Allah'ın ilmi, kudreti ve hikmeti ile nasıl renklendireceğini bilir. Bu renklendirmeyi cebr ile yani zorla yapmaz. Resimlerdeki hayvânların hâl diliyle istemeleri gibi renk seçeneğini kullanır.

Not: Ni….. ablama teşekkür ediyorum, zaman ayırıp yazımı düzenleyiverdiği için ve ellerinden öpüyorum.

Emek vererek bizlere aşıladığı ilmi, bize düşünme fırsatları vererek yazdırıp, yeniden öğrenme fırsatı verdiği için Efendi Babama ve buna imkân sağlayan Anneme teşekkür ediyorum. Nazik ellerinizden sevgiyle öpüyorum. Tüm kardeşlerime kolaylıklar diliyorum.

Kızınız Ay..... Ya......

****

(39) G.... Z.....

Subject: RE: Ressam
Date: Mon, 6 Feb 2012 22:05:00 +0200

Hayırlı geceler Mu…..ım. Dosyalarını aldım sağolasın Cenâb-ı Hakk daha nicelerini nasib etsin İnşeallah. Tarafımızdan herkeze teşekkür edersin. Hepsi güzel olmuş. İşlerin kolay gelsin hoşça kal Efendi Baban.

EfendiBabacığım Hayırlı Günler,

Tefekkür çalışma süremiz bugün doldu. Bizimkiyle birlikte 6+1 dosya mevcut, iki dosya yaptık.. Adsız olan dosyada sadece baş harfleri mevcut, diğerinde ise isimler yazmaktadır.

Hafta sonu İstanbula sohbete gelecekmisiniz? Selâmlar.. Hürmet ve Muhabbetle Nüket Anne ve Necdet Babamızın ellerinizden öperiz.

Allah'a emânet olunuz.

El-Fakiry Mu.... Ca.....

G.... Z.....

Hürmetli Efendim:

Nasılsınız Cenab-ı Hakk'tan sıhhat ve huzurunuz için duada bulunduğumu söyledikten sonra mailiniz için şükranlarımı belirtirim.

Bir hikâye, birçok yorum adlı tefekkür çalışmasına acizane aklımın, bilgimin yettiği kadarıyla ufak bir katkıda bulunmak istedim. Bu hikâyeyi kaza kader açısından düşük seviyeme ve size lâyık olmamasına rağmen diğer bir mail ile göndereceğim inşeallah. Mertebelerle ilgili yeterli bilgiye sahip olmadığım için söz söyleyemedim. Bu çalışmanın neticesinde diğer kardeşlerimin ve sizin yorumunuzu dört gözle bekliyorum.

Efendim tevhid yolunun oldukça zor bir yol olduğunu ifade etmeniz üzerine, bunu düşünüyorum o zamandan beridir.

İslâm'ın Hakk yol olduğunu kavradığımdan beri kendim ve çocuklarımın yetişmesi açısından zorluğa katlanarak, bu dini yaşamaya gayret ettim.

Zordu ve yine zor çünkü hayat arkadaşım çok farklı bir yaşam şekline sahiptir. Burada benim için zorluk değil, doğru olan ön plânda daima Allaha şükürler olsun. Şimdi yıllar sonra şeriatten öte bir tevhid yolu olduğunu öğrendim. Muhakkak bunu bana duyuran rabbimdir. Ben zordur düşüncesiyle bu yoldan ayrı uzak kalmaya meyledersem eğer, hiç bir şekilde Allahın huzuruna çıkamam. Çünkü zoru kolaylaştıran O olacaktır. Ama az başarılı ya da başarısız, tembel ve idrâki zayıf biri olursam yavaş, yavaş gelebildiğim yere kadar ulaşırım, fakat Allah'ı tanımaya çalışmaktan vazgeçmeyi düşünemiyorum. Cenâb-ı Hakk'ın sizin sohbetleriniz gibi bir hazineyle beni karşılaştırması ve internet aracılığıyla başka mekanlara gitmeden, evimde dinleyebileceğim ortamı nasip etmesi de bir kolaylaştırmadır diye düşünüyorum. Bundan sonrada kim bilir ne kolaylıklar nasip eder O hazinesi sonsuz olan.

Sizin bana dinleyip okuyup bilgimi artırmaya çalışmamı tavsiye etmeniz, tarafımdan bir telkin ve yardım olarak kabul edilmiştir. Gayret bizden muvaffakıyet Allah'tandır. Ben aciz kula dua etmeniz dileğiyle.

G...... Z......

****

(40) A... K....

Hikâye'de yer alan olay Efendi Baba'nın belirttiği üzere Kazâ-Kader üzerinedir. Ressam çizdiği resimlerdeki dış sûretlerin zâten Yaratan tarafından çizilmiş olup; kendisi resimlerin sadece içini doldurabileceğini söylemiştir. Bunu söylemekle aynı anda hem Yaratıcının yarattıklarına karşı olan mutlak tasarrufunu hem de yaratılanın bu belirlenmiş olan istikamet üzerinde söz sahibi daha doğrusu yorum sahibi olduğunu göstermektedir. Bunu demekle de iki genel yanlış görüşe cevap vermiş olmaktadır.

Birincisi; Allah yarattıklarını yaratmış ve kendisi bütün bu yarattıklarından apayrı olarak kendine ait bir yerde bulunduğuna dair yanlış düşünce. Ressam, çizdiği her resimde Allah'ın Esmâsı ile oluşan bir bütünlüğün içinde sadece içeriğini oluşturabilmektedir. Bir resmi iç kısmı ve dış kısmı diye ikiye ayıramayacağımızdan; için dışı-dışın da içi tamamladığı düşünüldüğünde Allah'ın her varlık üzerinde isimleri, sıfatları veya en üst düzeyde Zat'ı ile tecelli ettiği gerçeği ortaya çıkmaktadır. Bunu görebilen ya da sezinleyebilen bir göz de Allah'a yarattıklarından apayrı olacak şekilde mutlak bir gayriyyet biçemez.

İkinci; yanlış düşünce de "Allah zâten her şeyi biliyor. Benim ne vakit ne iyilik yapacağımı da ne vakit ne kötülük yapacağımı da biliyor. O zaman benim sevabımın da günahımda benimle bir ilgisi yok; zâten

benim hayat sahnesinde bir kukladan farkım bulunmamaktadır. Ressam çizdiği resimlerin içini doldurmak sûreti ile hayatta kendinden bir oluşum çıkarmış olmaktadır. Burada Cüz-i irâde vurgulanmakta olup;ressam içini boyarken kendi zevki ve isteğine göre çalışmalarını sürdürmektedir. Bu çalışmalar da muhakkak ki Allah'ın bilgisi dahilinde olmaktadır.

Resimlerde boyanan sûretlerin hayvân şeklinde olmasından; İseviyyet mertebesinde gerçekleşen bir hikâye olduğu düşünülebilir. Keza boyanan sûretler bitki olsa idi "Museviyet"; insân olsa idi "Muhammediyet" mertebesine işaret edeceği düşünülebilir. Ressam kendi Cüz-i irâdesi çerçevesinde hayvânların içini, istediği şekilde doldurabilmektedir. Yalnız bu isteğini gerçekleştirebilmesinin Ressamın Özgürlüğünden ziyade Yaratıcının Özgürlüğü diye görmek daha doğru ve yerinde olacaktır. Çünkü ressam kullanacağı boyaları seçerken bile elinde olan boyalar arasında seçim yapmaktadır. O boyaları renk renk, çeşit çeşit de oraya getiren; ressamın karşısına boyayacağı yeri koyup onu resmi ile baş başa bırakan Yukarıdakinin irâdesidir.

Bu olay insân'ın aklına çeşitli Âyetleri ve sözleri de getirip tefekkür etmesini sağlamaktadır. Sadece içini doldurması *"Kâlem yazdı, mürekkep kurudu"* sözünü hatırlatmaktadır. Sürekli yeni resimlerin oluşturulması *"O, her gün yeni bir iş ve oluştadır (55/Rahman, 29)"* âyetine işaret ettiği düşünülebilir. Resimlerdeki silûetin dışının yukarıdaki tarafından çizilip içinin ressam tarafından doldurulması; *(mânâsı Hakk'tan fiili kuldan)* olan **"sâlih ameli"** meydana getirmektedir. Eğer ressam, *"resmin dışını da çizen o; içini de dolduran o"* diyebilse idi; mânâ'yı da fiili de asıl sahibine Allah'a teslim etmiş olup bir üst mertebede Zat mertebesinde bir amel işlemekte olacaktı.

****

(41) Z…. m…

Bu hikâye, en basit mânâsı ile tevekkülü de çağrıştırabilmektedir. Ressamın dediği cümle; benim zâten yapacağım belirlenmiştir, benim çalışmam sadece olayın içine odaklanmaktır anlamına da gelmektedir. Sonuç olarak Efendi Baba'nın da dediği gibi odlukçu düşündürücü ve ufuk açıcı bir hikâye'dir.

Selâmün aleyküm Kiymetli Efendi Babam. Size lâikli selâmlarımı iletiyor ve ellerinizden öperim.

Mövzu'u tam algılayamadığım için anlayabildiğim kadarıyle yazmaya calıştım. Sehv ve hatalarımı lütfen af buyurunuz.

Mövzu'umuz kaderi mutlak baresindedir. Cünki kaderi mutlakda biz Hakkın çizdiği kaderi yaşarız. Burada da kaderi mutlak-ı çizen Hakk Teâlâ Hazretleri içini dolduran ressam ise o kaderi yaşayan insân isim doludur.

Hakk Teâlâ Hazretleri her bir insân'a akıl. düşünce ve seçim azadlığı vermiş. ve yaşayacağımız kaderde buna bağlı.

Eger bir ins'an üzerine gelen bir kazâ'ya karşı önlem almağına bakmayarak o kazâ'yı yaşarsa bu kaderi mutlak'dır, ve Hakk Teâlâ bunu o insân'a Kahhar ismiyle o insân'a yaşatmışdırki. Bu zaman biz kullarada düşen Elhamdülillâhirabbulâlemîn demekdir. Ve burdada Birde kaderi muallâk var ki. yaşadığımız bu kaderden biz kendimiz sorumluyuz. Günah bizim kendimizdedir.

Çünkü Hakk Teâlâ Hazretleri öz ezeli ilmiyle o insân'ın ne yapacağını bildiği için onu o istikametde harekete gecirmişdir. Yâni her bir fiilin fâili Allah (c.c.) dır. Kimse kendi kendine bir şey yapamaz. Yalnız insân ona verilen akil ile. Ve cüz-i irâdesiyle bu işden sorumlu.

Her bir şeye sûret veren odur. kimse kendi kendine sûret seçemez. sûretleri güzelleşdirende odur. Bir hâşiye çıkmak istiyorum. Yazın heyetimde bir gül ekmiştim. O hep dikine değilde hep yana eğilerek böyüyordu.

Kaç defa onu dikine kaldırdımsa o hep yana eğilerek böyüyordu. bir gün o güle bakarken içimden ---- ben kaç kere onu dikine kaldırdım ama o hep yana eğilerek böyüdü diye düşündüm. Şu an kalbime Haşir Sûresinin şu Âyet-i ilham oldu.; Her şeye sûret veren odur.; anladım ki o gülün böyümesinde ve şekil almasında benim hiç bir rolüm yok. Bu yalnız Rahmân'ın isteği iledir. Yani nakşı vuranda nakkaşda odur. Ressamın yaptığı işten onun şeriat mertebesinden olduğunu düşüne biliriz. Çünki ben diyerek kendine bir şahsiyyet vermekte. Ama o resmi çizende onun içini ressama doldurtanda Allah (c.c.) dır. O fırçayı tutan el kola tabi, kolsa akla tabî'dir. Bu âlemde görünen her bir şey ondandır. Ama o değildir. Bu âlemde Hakk'ın varlığı bâtında, isim, sıfat ve fiilleri ise zâhirdedir. Yani doğada gördüğümüz her bir şey Hakk'ın isim, sifat ve fiillerinin tecessümüdür. Allahu Teâlâ Rahman ismiyle mümin-kâfir. Her kesin, canlı -cansiz her bir şeyin rızkını vermekde.

****

(42) A..... B.....

Ressamlar resim yaptıklarında sergi açarlar...

RESSAM resim yapan, boyayan, çizen..Ressamın önündedir renkler tüm renkler elinin altındadır. Resim yaparken kullanılan kağıt, boyalar, fırça, palet ve arada fırçayı içine daldırdığı SU... Evet arada fırçayı temizlemek için suya daldırır, boyayan..Çizgilerin çizilenin içini boyarken arada fırçayı temizler yoksa hep kırmızı yapmak zorunda kalır tüm çizilenleri. Oysa evin damı kırmızı iken evin camlarınıda kırmızıya boyayamaz. O zaman işte fırça suya gire, temizlenir ve yeni bir rengin üzerinde hareket eder eğer ağaç ise boyamak istediği yeşille buluşur, buluşmalıdır ve yeşilin tonları ile..

Yaşam resminde kalıcıdır çizgiler. Çizgiler o en belirgin olan çizgiler kalıcıdır. Silgi yoktur yaşam resminde silemeyiz. Ancak içini nasıl boyadığımız, hangi renkleri seçtiğimiz önemlidir.

Bize çizilmiş olan, ressamın bize çizmiş olduğu Güneşin içini beyaza boyarsak eğer o güneş bizim bulutumuz olur. Ressamın bize çizmiş olduğu resmimizi hangi renklere boyamaktayız? Hikâyede ki ressamın hep hayvân resimleri çizmesi nefsi emmâreye işarettir. Nefsimizin hayvân yanını bize gösterir.

Ressam var hayvân çizer, ressam var doğa çizer , ressam var İNSAN çizer. Yaşamında ne ile besleniyorsa ne ile yaşıyorsa herkes ancak onu çizer. Ne görüyorsa etrafına baktığında sadece onu çizer. Kimi bakar hayvân görür, kimi bakar çiçek görür. Herkes gördüğünü çizer. Sürekli hayvân resmi çizen ve onu boyayan o enerji ile beslenmektedir, dünya malı dünya zevki ile resmetmektedir verilen yaşamını. Başka bir şey yoktur onun için varsa yoksa hayvân resimleri vardır. Doğa resmi çizen nefsini mutmain etmiştir. Yaşamında şelâleler akıyordur gürül gürül, güneş parıl parıl aydınlatmaktadır yolunu, önünde kuzular ve Çoban vardır.. Nefistir artık onu resimleri. Misk kokusu gelir resimlerinden.

İNSÂN resmi çizen ve boyayan İnsân-ı Kâmil'dir. Çobandır. Resminde kuzular arkasından gelmektedir. Her renk olması gerektiğince sade ve canlıdır. Boyanın kağıda sürüldüğü fırça tertemizdir. Hiç bulaşmaz dağılmaz saf bir Beyazlık vardır resimde.. Aslında her renk vardır lâkin BEMBEYAZ dır.

Hepimiz yaşamlarımızı boyamaktayız. Çizgilerimizin içini.. Acaba çizgiler çizilirken mi boyanır? AN-DA mı olmaktadır bu zuhura geliş? Çizen ayrı boyayan ayrımıdır ki.. Mevlânâ Hazretlerinin bir sözü ne güzel anlatmaktadır 'Yazı yazan eli görmeyen, hareket etmekte olan kâlem yazdı sanır' Boyayan ve çizen TEK tir. Hepsi Hakk'tan hakka akmaktadır.

Yoksa Ressam ressam olabilir mi? Ressam gerçek ressam hepsini aynı AN da oluşturur.. Aynı an da çizilir aynı an da boyanır ve fırça aynı anda suya girer ve çıkar.. Silgisiz. Ancak arada fırçayı temizlemek için SU.. Böyle bir mucizeyi, böyle bir muhteşemliği kim izlemek istemez.. ve o yüzdendir Dünya da oluşumuz;

Ressamlar resim yaptıklarında sergi açarlar...

****

(43) F….. A…..

Esselâmü Aleyküm ve Rahmetullah,

Kıymetli rehberim M….. bey Terzi babamızın kısa hikâyesine ancak bir yorum yapabilme imkânım oldu.

Efendim bu kısa hikâye'deki bir yerde yaşayan kişi kanaatimce bu vucûd beldesinde yaşayan bizim mânevi kişiliğimiz, şahsiyetimiz ene dediğimiz benliğimiz oluyor. Buradaki mevcut idrak seviyemizle yani esfeli safilin tabir edilen en alt bilinç katımızdan seyri sülûk yolu ile daha uzak olarak gördüğümüz ve perdeliliğimiz dolayısı ile farkına varamadığımız daha üst idrak seviyesine çıktığımız yolculuk olarak anlıyorum bu

kişinin çıktığı yolculuğu yani bu bizim seyri sülûk yolculuğumuz. Uzun uğraşlar meşakkatler ve çileler neticesinde ulaşıyoruz (inşaallah) bu idrak seviyesine yani arkadaşımıza ve içeri girip bir müddet dinlemeye de bu idrak mertebesini tam anlamı ile hazm etme sürecimiz, Ne olduğunu ve neden bu zamana kadar etrafımızda ve hayatımızda olup bitenleri bu şekilde fark edemediğimizi anlama süreci, bu seviyede bir süre oyalanıp iyice hazm edip bu mertebeyi belkide makam haline getirdikten sonra etrefımızdaki her şeyi hâlâ hayvân sûretlerinde görmeyide hayvânsal özellikler olan sadece yemek yeme üreme yatıp dinlenme uyuma ve uyanma ve hayatı böylece idame ettiren canlı türleri olarak görme olarak anlıyorum. Yani bu mertebede hâlâ enâniyyetten kurtulamama ve her nesneyi ve canlıyı kendi münferit varlıklar olarak görme, yani anladığım kadarı ile mülhime nefs mertebesine ulaşmak yani *"lâ fâile illâllah"* mertebesine yaklaşmak şeklinde düşünüyorum.

Ressamın "bu resimleri *"yukarıdaki çiziyor", "ben içlerini dolduruyorum"* sözünden anladığım kadarı ile daha tam anlamı ile bu mertebenin idrakine varamamamız yani 2 gün önce okuduğum İNSÂN surei şerifindeki "30- Allah dilemedikçe siz dileyemezsiniz. Gerçekten Allah, bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. Âyet-i Kerîmesinden ve HAŞR Sûresi *"24- O Allah ki, Yaratan'dır, (en güzel bir biçimde) kusursuzca var edendir, 'şekil ve sûret' verendir. En güzel isimler O'nundur. Göklerde ve yerde olanların tümü O'nu tesbih etmektedir. O, Aziz, Hakimdir."* Âyet-i Kerîmesinden anlıyoruz ki asıl MUSAVVİR olan Cenâb-ı Hakk (c.c.) dur, aslında ressamın yani bizim yani var zannettiğimiz vehmi varlığımızın ne resim çizmekle ne içini doldurmakla nede renk ve biçim vermekle ilgili hiç bir kabiliyyeti yoktur ve *"la mevsufe İLLÂLLAH"* idrakine ulaştığımızda anlayacağımız gibi aslında fâil ve bu faaliyetlerin meydana gelmesine sebep olan vasıfların sahibide O dur. Dolayısı ile kazâ ve kader tamammen rabbul âlemin zülcelâl hazretlerinin hükmü ve irâdesi ile varlığa gelmekte zuhura çıkmakta.

Efendim naçizane anlayabildiğim bu kısa hikâye'den bunlardır, hata ve kusurlarım mutlaka vardır, rabbimden bu gerçeklerin idrakine varabilmeyi ve yaşayabilmeyi nasip etmesini niyaz ediyorum selâm ve afiyetle kalınız.

****

(44) M……. C…….

رَسام, مســـر

Ressam'ın ebced hesabı, Re=200, Sin= 60, Elif=1 Mim= 40, 200+60+1+40= 301

Okunuşta Re'yi okutan Elif ve Sin Şeddesi ile 60+1= 61 301+61=362

301 = 13 Hâkikat'ul Ahadiyyet'ul Ahmediyye 13, Hz. Muhammedin şifre Rakkamı,

31, Lâm Elif, Yokluk Aynası 30= Lâm-Ulûhiyyet 0, kesarat ve Zat noktası ve 1. Ahadiyyet

Ahadiyyetin İnniyyet ve Hüvviyyet ile Kesret âlemine yansıması (Vahdette Kesret ve Tersten baktığımızda Kesrette Vahdet)

3+1= 4 İslâm'ın Şifre Sayısı, Şeriat, Tarikat, Hakikat, Marifet 362, 3+6+2= 11 Hz. Muhammed ve Zat Mertebesi İki Özelliği İnniyyet (İnsân ve Kûr'ân), Hüviyyet (Âlemler ve Kâ'be) 3, İlm'el Yâkin Ayn'el Yâkin, Hâkk'al Yakin ve kapsayan dördüncü mertebe, 6, İmân mertebeleri ve Zati Sıfatlar, Altı yön (Alt, Üst, Sağ, Sol, Arka ve Ön) 62 Cum'a Sûresi. Cim, Mim ve Ayn harfeleriyle sükûn halinde, 3+40+70= 113 Kûrân-ı Kerîm'de Besmele-i Sûre sayısı, 3+6=9. 113 Bâki Esmâsının Ebcedidir..

Vücûdu dâim olan, fâni olmayan; Varlığının başlangıcı olmadığı gibi sonu da olmayan; bizâtihi zaruri (vacib) olan mevcut.

Baki Esması 96. Esmâ ve AlÂk Sûresi'dir. Resûllühah'ın (s.a.v) Tebliğe Rabbinin Adıyla Rububiyyet mertebesinden okumayla başlamasıdır.. 362, 36 Yâ-Sîn Sûresidir.. Hz. Muhammedin (s.a.v.) Muhammediyyet Mertebesinden ismidir. 36. Esmâ Şekur Esmasıdır.. Ebcedi 526, 3+6= 9 Rububiyet Mertebesidir. Resülu Zişan Efendimiz fazla namaz kılıp ayakları şişmesi üzerine, Ayşe R.anhüma Validemiz, niçin bu kadar çok namaz kılıyorsun sorusuna, Efendimiz Şükreden bir kul olmayayım mı demiştir.

Sayısal Hesaplar ile 36 Esmâ ve Sıfat İsimlerine Câmi olan Allah Esmâsı'nın Hakk'al Yakin Bilinmesi ve Gölge Zuhur Mahallidir. Şekür= 5+2+6 = 13 Hz. Muhammedin Şifre Rakkam-ı ve Hâkikat'ül Ahâdiyyet Ahmediyyedir.. Cümle âlemin Rububiyyet mertebesinden bu hakikate namaz halinde olmasıdır. 76-67 rakamları ile Mülk âleminin, Zati ve Subiti sıfatlar ile İnsân-ı Kâmilin kullanım ve kullanımında olduğu ve buna Şükür halinde Rububiyet-Esma mertebesinden emre muti olarak her dâim namazda olduğudur. **36- Eş ŞEKÜR (c.c) 526 Kendi rızası için yapılan amellere en iyi karşılık veren az iyiliğe çok mükafat verendir.**

9- Rububiyyet mertebesi, 9. Esmâ, **9- El AZÎZ (c.c) 94 İzzet sâhibi mağlup edilmesi imkânsız olan her şeye galip olandır.** Allah, Rahmân, Rahîm ile bu 12 Hakikat-i Muhammedi veTevbe Sûre'si, Bu Sûre sistem gereği besmelesiz başlamaktadır.. 114 Sûre ile Kûr'ân-ı Kerîm… Cum'a Cim=3, Vav=6, Mim=40, Ayn= 70 3+6+40+70= 119, 119 sayısı bizlere neyi ifade etmektedir… 1 Ahadiyyet Her mertebenin içinde olan mertebe, Baştaki 11 ile Zat ve Hz. Muhammed Mertebesi, 19 İnsân-ı Kâmil 100, Allah Esması.. 9 Rububiiyet Mertebesi… 9+1= 10 Sıfat Mertebesi, 62-4 konumuz idi, 4 Şeriat, Tarikat, Hakikat, Marifet ve 13 ile Hz. Muhammedin şifre rakkamı, 62 = 6+2= 8, 53 ile Ahad olan Ahmed…

Hakikati Muhammedi ve 4 ile İslâmın Şifre sayısı olan, Şeriat, Tarikat, Hâkikat, Mârifet mertebeleri 11 ve 9 harflerinin yan yana gelmesi.. Zat ve Rububiyyet Ayetel Kürsi.. 19 ile bunu tasvir edenin İnsân-ı Kâmil olduğu anlaşılıyor…

Cuma Sûresi 62 sıra, 96Nuzul, 119 ebced sayısı, 11 Âyet 28. Cüz..

62+96+119+11+28= 320 toplamı 3+2= 5 Hazret mertebesi, 4 ilâve ile 9 Rubiyyet mertebesi ve 5 ve 4 54 Kamer, Ay, Kamer= Ruh-i Küll, Muhammedidir. 32 secde Sûresidir.. Tüm âlem Rububiyyet mertebesinden niyazdadır.. Miracda Cebrâîl aleyhisselâm, Resûlü nebiyi zişana dur, Rabb'ın namazdadır hitabında bulunmuştur. Tersten 4 ile Nisa Sûresi ve İslam'ın şifre sayısı, 92. Nüzül sırası ile, 92+4= 96, 9+6= 15 Zâhir, Bâtın Hakikat-ı Muhammedi ve Alâk Sûresidir.. Rububiyyet mertebesinden âlemleri okumaya başlamadır. Cum'a cem dört mertebe ile, 96+4= 100 Allah esması, Cuma' nüzül sırasıyla aynı ifadeyi vermektedir. **96- El BÂKİ (c.c) 113 Varlığının sonu bulunmayan ebedi olandır.**

113 Kûrân-ı Kerîm'in sistemi ve Besmeleli Sûre sayısıdır..Akl-i küll Nefs-i Küll üzerinde bâki olarak faaliyyettedir.. Nisâ = Nun, Ye, Sin, Elif 50+10+60+1= 121 113 ve 8 Tevhid-i Ef'âl faaliyyet sahası, 121 yapmakatadır. Âyet sayısı, 176, 121+4+92+176= 393 = 3+9+3= 15 Zâhir, Bâtın Hakikati Muhammedi 393, Akl-ı Küll ve Nefs-i Külden Necm yapmaktadır.. Hakikat-i Muhammedi ve Hakikat'ul Ahadiyyetul Ahmediyyedir..Hakikat'ul Ahadiyyet'ul Ahmediyye, Hakikat-i Muhammedi ile tüm âlemlerde faaliyetedir..

12 zâhir, 13 bâtın'dır.. Toplamı 25. Yapmata ki 7 Nefis mertebesi, 2 Ya Allah, 5 Ya Hayy, Âlemlerde Hayy, Allah esmâları kıyam-ı bi nefsihidir. 320+393= 713, 13 ve 7, 13 Hz. Muhammedin şifre rakkamı 7 yedi nefis mertebesi ve 7. Gün Cum'a Allah (c.c.). Tüm âlemlerde Hakikat'ul Muhammedinin dört mertebesi ile tasvirdedir.

Tasvirci,

Te= 400, Elif=1, Sin=60, vav=6, Ye=10, Cim=3, Ye=10 400+1+60+6+10+3+10= 490 = 13 Zâhir Bâtın Hakikat-i Muhammedi,

Tasvir= Resmetme, Tasvirci Resmeden fiili işleyen, Tasvir= Nefs-i Küll, (Rahim) Tasfirci Akl- Küll(Madeni, Nebati, Hayvâni, Nefs-i Nâtıka, Ve Nefahtü Ruhul Kuds, Ruhul Azam mertebeleri) Ci= 13 Hz. Muhammedin şifresi ve 13 ebcedi ile Ahad, Ahad olan Ahmedin faaliyeti olmakta, Âlem Rüyasını gerçek mânâda Nebiler tasvir edip okuyabilirler. Resülu Zişan (s.a.v.) efendimiz ölmeden önce ölün diyerek, Nas uykudadır, öldükleri zaman uyanırlardiyerek âlem rüyasını tabir etmiştir. Ci= Cu okunuşuyla 3+6= 9 etmekte ve,

Cum'a da da Cu bulunmaktadır.. Bu bakır elementinin simgesidir..

Zülkarneyn (a.s.) Yecüc ve Mecüc, Demir ve Bakır ile habsetmiştir.. Seyr-i Sülukta 8. Mertebe olan Tevhidi Ef'âl'den Tevhid-i Esmâya geçiştir. Demir ise Hadîd Sûresi ile 57 ile 7 Nefis mertebesi ve 5 Hazret mertebesi ile seyri süluk mertebelerini vermektedir. 26 Demir (Ferrum) Fe 55.845(2) 8 4 Toplam 49 ile 13 Hz. Muhammedin Şifre sayısını vermektedir.. 26+29= 55 Rahman Suresidir.. 44+49= 93 **93- En NUR (c.c) 256 Âlemleri nurlandıran dilediğine nur veren ve Nur olandır.**

93 Necm, Nc 53 ile Şifre sayımızdır.. Burada 55 Rahmân Esmâsı ve 1 ise Ahadiyyet mertebesidir.. Hakikât'ul Ahâdiyet'ul Ahmediyye mertebesi Zat mertebesinde Hüviyyet Alemler, Kabe ve İnniyyet İnsân ve Kûr'ân özelliği ile iki düşünce meydana gelmiştir. Rahmân Kûr'ân-ı (Zatı) talim ederek âlemleri tasvir edip şekil ve sûret vermiştir.

Tasfir nedir Kaynak: İnternet

Tasvir Nedir (Özet) : Tasvir, arapça bir kelime olup, herhangi bir varlığın rengini, kokusunu, tadını, görünüşünü, özelliklerini... anlatma ve canlandırma (bir anlamda yazıyla resmetme) demektir. Çevremizde bulunan hemen her şeyi, her olayı tasvir yoluyla anlatmak mümkündür.

Not: İnsân-ı konu alan tasvire **portre** denir. **Tasvir Nedir (Detay)** Herhangi bir şeyi söz veya yazı ile göz önünde canlanacak şekilde anlatma mânâsına gelmektedir. Edebiyatta insân dışındaki canlı veya cansız varlıkların, sâhip oldukları özellikleri ve nitelikleri sözle veya yazı ile İfade etmektir.

Tasvir bir bakıma kelimelerle yapılan resimdir. Anlatılmak istenilen varlığın tam anlamıyla ifade edilmesi, o varlığın bütün yönleriyle tanınmasına bağlıdır. Bu bakımdan başarılı bir tasvir yazabilmek için, iyi bir gözlemci olmak gerekir. Tasvir edilecek varlık hakkında bütün bilgiler beş duyu organı vasıtasıyla elde edilir. Yalnız, bu organlar vasıtasıyla, dış dünya ile irtibat kurabildiğimiz için, tasvir'de beş duyu organının yardımıyla tespit edilen bilgiler son derece önemlidir. Bu bilgilerin başarılı bir şekilde söz ve yazı ile ifade edilmesi tasvir'de başarıyı sağlar. Eğer malzemeler dilin anlatım imkânlarıyla birleştirilerek dikkatli bir şekilde kullanılmazsa, tasvir'de başarı kazanmak mümkün değildir.

Tasvir yapılırken mutlaka anlatılan varlığın gerçek niteliklerine ve özelliklerine bağlı kalınmalıdır. Gerçeği saptırma, abartma tasvir için hoş görülmesi mümkün olmayan hatalardır. Tasvirler, tasvir yapan sanatçının tavrına ve gayesine göre, objektif tasvir, sübjektif tasvir olmak üzere ikiye ayrılır.

Objektif tasvir'de sanatçı anlattığı varlığın gerçek özelliklerine ve niteliklerine bağlı kalır. Gördüğünü olduğu gibi ifadeye titizlikle uyar. Hayal gücünü işe karıştırmaz.

Sübjektif tasvir'de ise sanatçı anlattığı varlığın gerçek özelliklerini ve niteliklerini kendi hayal dünyasında süsleyerek veya kısmen değiştirerek anlatma yolunu seçer. Çeşitli edebi sanatlara başvurarak ifadesine, heyecan ve canlılık kazandırır. Bu tasvirlerde görüntünün gerçek yüzü, sanatçının hayal dünyasında meydana getirdiği yankıya göre bir mahiyet kazanır.

Tasvir yapılırken işe anlatılan varlığın ilk bakışta dikkati çeken, en belirgin özelliklerinden başlamak, sonra sırasıyla ikinci, üçüncü derecede dikkati çeken özellikleri üzerinde durmak gerekir. Lüzumsuz ayrıntılardan kaçınılmalı, üzerinde durulan her husus, o varlığın tanıtıcı yönünü ortaya çıkarmaya yardımcı olacak bir değeri ihtiva etmeli, kullanılan dil açık ve sade olmalıdır.

Tasvir kendi başına ayrı bir kompozisyon türü olarak yazılabilirse de genellikle diğer kompozisyon türleri içinde hazırlayıcı veya tamamlayıcı bir anlatım şekli olarak yer alır.

Tasvir başlı başına bir edebî tür olmadığı halde roman ve hikâye gibi eserlerde olayların, varlıkların, mekânın anlatımında vazgeçilmez bir yoldur. Tasvirin başarısı yazanın iyi gözlem yapmasına, duyulardan olabildiğince yararlanmasına, kendinden bir şeyler katmasına ve plânlı olmasına bağlıdır. Eşyayı veya manzarayı sadece dış görünüşüyle, bir sıraya koymadan uzun uzadıya, gelişigüzel anlatmak okuyucuyu sıkar, bıktırır. Tasvir edilenler karşısında duyulan hislerin anlatıma dâhil edilmesi, tasvire canlılık katar, ruh verir. Dış dünyayı beş duyusuyla algılayan yazar, tasvir ederken duyularından yararlanır, benzetmeler yapar, kendi hislerini, öznel değerlendirmelerini de tasvire katar; ama bunda aşırılığa gitmez. Yazıyı dağınıklıktan kurtarmak ve okuyucunun anlatılan yeri veya nesneyi zihninde daha kolay canlandırmasını sağlamak için, konunun özelliğine göre, anlatılanı (yukarıdan aşağıya, aşağıdan yukarıya, uzaktan yakına, yakından uzağa, soldan sağa, genelden özele, özelden genele, dışarıdan içeriye, içeriden dışarıya, büyükten küçüğe... gibi) bir sıraya koymak gereklidir.

14- El MUSAVVİR (c.c) 336 Tasvir eden her şeye ayrı bir şekil ve hususiyyet verendir.

Esma olarak Musavvir Esmâsı 14. Sırada ve 14. Sûre İbrâhîm Sûresi, Nüzülü 84. Sıra sayısal değeri 77 (Kaynak: TerziBaba Necdet Ardıç Uşşaki sohbetler) Buda 14 yapmakta ki, Tevhid-i Efal mertebesi. ve Tevhid babası olan peygamber,

14+14+84= 112 İhlâs Sûresi, İhlâs görüyormuş gibi Allah’a ibadet her ne kadar sen onu görmüyorsan da henüz demekte Resülullah (s.a.v.) Musavvir Esmâsı Ebcedi, 336, 33 İseviyyet Kemal yaşı, ve Mescid-i Nebevide ki direk sayısı 6 İmân mertbeleri ve 6 yön, 33 fakirin çalışmalar ile tesbit ettiği Kâ’be’nin Zât-î tecellinin ilk başlangıç noktası 32 Secde Sûresi ki 32 ye kadar olan Rakamlar Rububiyyet mertebelerini ifade etmekte..

Madeniyyet mertebesi olan secde tüm mertebeleri içinde bulundurmakla Mukayyed Zat (Fiil,Esma,Sıfat mertebelerinden), Mutlak Zata karşı secde halinde bulunmaktadır. 14. Esmâ Musavvir Esmâs-ı Nur-i Muhammedi Mertebesine karşılık gelmektedir.. Her mertebenin içinde bulunan mertebedir.. Sayısal değeri. 3+6+6= 12 Hakikat-i Muhammedi ve 12 noktalı Eliftir (Birde bâtın noktası vardır) 12+14= 26

26- El MUZİL (c.c) 770 Alçaltan zillete düşüren hor ve hakir edendir. Bu esmânın sayısal değeride 7+7= 14 Nur-i Muhammedi’yeyi vermektedir. 62 sayısının tersten okunuşudur… 26 Sıralamada Şuara, Nüzülde Zilzal Sûresidir.. Sıralamada 99 ile tüm esmaların haklarını talep etmesidir.. 26+99= 125= 8, 53 26=2+6= 8, 53 53 Ahad olan Ahmedddir.. Tayin mimi ile 40 ve 13 ten oluşmuştur.. İşte bu âlemlere yansıması kayyum esmâsı ile bir an Ma’dum, hayy esmâsı bir an var olmaktadır.. 5 ve 6 Hu esmâsının ebcedidir ki bu Hu her an âlemlere üfürülmekte ve her an geri çekilmektedir..

Her an ölüm ve yeniden halkıyyet mevcuttur.. Allah (c.c.) şeniyeti itibari ile bir tecelliyi bir daha yapmamaktadır.. Onun şanının ne kadar yüce olduğu her an hayretleri artırmaktadır.. 26 sayısı iki 13 ten müteşekkildir.. Bir 13 ile faaliyet sahasında, bir 13 ile hakikat sahasında bulunmaktadır.. İki yay birbirine yaklaştı ile Hz. Muhammed nokta zuhur mahalli o kadar çok yaklaşmıştıki, Evvel, Ahir, Zahir Batın elif () hiç bu kadar birbirine yaklaşmamıştı…

14. Esmâ Musavvir, Nur-i Muhammedi ile her şekilde biçimlenen ve tasvir edilen ondan başkası olmadığını anlatır bizlere… Bu en üst mertebeden küll-i varlığın tek bir vücût olduğunun anlatımıdır ki kesrette ki vahdetidir.. Tasvirci, Ressam ve Resim harflerini incelemeye çalışalım,

Tasvirci.

Te= Tevhid mertebeleri,

Elif= Okunuştaki gizli elif ile 12 ve Batini noktası ile 13,

Sin= İnsân, Kûr'ân ve İnsân ikiz kardeştir.. Zâtın Âlemlerde kendini İnsân-ı Kâmil ile Nur-i Muhammedi ile her mertebeden tasviri.. Ne varsa âlemde o var ademde..

Ve= (6) altı cihetin hakikatidir.

Re= Rububiyyet mertebesi,

Cim= Celle Celâluhu, Celâl ve Cemâl sıfatları ile zıt esmâların Esmâ mertebesinde faaliyette olduğu..

Yakin= Sıfat mertebesi, Bu zıt esmâların sıfat mertebesinde birleştirilerek İrfaniyet ile müşahadesi ve yaşamı..

Ressam,

Re= Rububiyyet, Esmâ mertebesi,

Sin= Şedde ile İnsânın zâhir ve bâtını, 120 ebcedi ile Elif ve batın noktası..

Mim= Tüm bu oluşumları Sıfat mertebesinde Hakikati Muhammed-i İnsân-ı Kâmil mertebesinden, Ef'âl mertbesine Resm edişi.

Resim.

R= Rububiyyet, Esmâ mertebesi,

Elif= Gizli Elif, Bu resmin içinde bulunan 12 ve batın noktalı, Ahadiyyet ve Hâkikat'ul Ahadiyyet'ul Ahmediyye

Sin= İnsân

Ye= Yakin ile müşahade,

Mim= Hakikat-i Muhammediyye.

Vahdetinde ki kesreti açmaya ve tefekkür konusunda ki işlenen yerleri açmaya çalışalım..

>(yapılacak başka resim yokmu! neden hep hayvân resimleri yapıyorsun?) dediğinde, arkadaşının verdiği cevap oldukça düşündürücüdür.

>***(Evet vardır, fakat bu resimleri*** **"yukarıdaki çiziyor"**, ***ben içlerini dolduruyorum)*** demiştir.

Koyu siyah ile işaretlenmiş yerleri tefekkür etmeye çalışalım..

>(yapılacak başka resim yokmu! neden hep hayvân resimleri yapıyorsun?)

dediğinde, arkadaşının verdiği cevap oldukça düşündürücüdür.

Yapılacak başka resim yok mu derken, sorunun içinde başka resimlerin olduğu anlaşılıyor..

Doğa, Bitki, İnsân ve bu resimle hayvân hepsi beraber, İnsân-ı Kâmili oluşturmaktadır..

Bitki, Tevhid-i Ef'âl,

Hayvân, Tevhid-i Esmâ,

Doğa, Mâden, Tevhid-i Sıfat

İnsân, Tevhid-i Zat ve

Bunların toplamıda İnsan-ı Kamil mertebesini oluşturmaktadır..

Hayvân, Tevhid-i Esmâ mertebesi idi… Niye hep bu mertebenin yapıldığı sorulmaktadır..

>***(Evet vardır, fakat bu resimleri*** **"yukarıdaki çiziyor"**, ***ben içlerini dolduruyorum)*** demiştir.

Verilen cevapta yukarda ki ile ötelerde yani tenzihte olan bir Allah anlayışı belirtiliyor.. Yalnız çizimi yaptığı da belirtilerek ötelerde olan Allah anlayışı teşbih ile bulunan yere indirilmektedir, buda kısmi gözükmekte..

Burada dikkat çeken bir husus Tevhid'de Cem'ul Cem'e geçilememiş bir İntiba vermektedir..

Yukarda ki çiziyor dese bile yine Alet olan kendisidir.. Tevhid-i Esmâ mertebesinde olduğu açıktır… Teşbih etmeyi kendi yaptığını söylemekte,

Burada ki ben tarifi, burada ki tarif farklı oluşumdan olabilir…

Burada söyleyen kendisimidir.. Yukarıda diye tarif ettiği Allah'ı karşısında gelen kişi mi bu mertebeden diye bildiriyor…

Eğer kişi kendisine vehimi varlık vererek bunu söylemekteyse, Tarikat mertebesinde olduğu ortaya çıkmaktadır..

Eğer ben dediği bir ben vardır içeri ise, çizilen resim, kalemin ve boyanın ve boyacının da Tevhid mertebelerine riayet ile Allah (c.c.) olduğunu biliyordur.

Bakara 138 - Allah'ın boyasına bak, Kim, Allah'dan daha güzel boya vurabilir ki? İşte biz O'na ibadet edenleriz.

Esmâ mertebesine inmiş oluşumlara ihtiyar sahibi olduğunu ve bu renklerden istediğini kullanabileceğini bilmektedir..

Böyle bir kişi, bir Arı çiziyorsa rızaya muhalif hareket etmemek için, Sarı siyah tonlama harici kullanmaz.

(1) Kazâ ve Kader mevzuunda olduğudur.

(2) Hangi mertebedendir.

(3) Eğer başka türlü resimler "İnsân veya doğa" olsa idi hangi mertebelerden olurdu?

(4) Ressamın resimlerin içini doldururken renk ve düzenleme seçeneği varmı'dır? Yoksa boyamakta da mecburmu'dur.?

(5) Ressamın yaptığı işten kendisinin hangi mertebede olduğunu düşünebiliriz.?

(6) Diğer mertebelerin birinde olan kimseye yukarıdan nasıl ve neler çizgi çizilirdi?

(1) Kaza ve Kader mevzuunda olduğudur.

Kazâ A'yân'i sâbitede ki hakikatlerimizin peyderpey Ef'âl âlemine inmesi ve kader ise kazân'ın vuku bulmasıdır..

Mutlak kazâ ve Mukayyed Kazâ olarak ikiye ayrılmaktadır.. Mutlak kaza cinsiyyet, Anne Baba ve doğulan yer gibi.. İnsân'ın sorumluğu olmadığı ve mecbur olduğu hallerdir. Bunların değişmesi mümkün değildir.. Yaşamın boş alanlarını doldururken bir muhtariyyet vardır.. Bu muhtariyyet dairesinde oluşmuş, herhangi bir kazâda kişinin sorumluğu olmasa bile mutlaka dönüştüğü için rıza ile kabul etmesi lâzımdır…

Esmâ âlemine inen bu kazâlar, bizim tercihlerimiz ile görevli melekler aracılığıyla bizlere ulaşmaktadır.. Allah (c.c.) bu konuda cebri değildir. İlm-i İlâh-îde bizlerin hareketini bildiği için A'yân-ı sâbite programlarımızın yazılı olduğu hakikatlerimizin levhlerine yazmıştır..

(2) Hangi mertebedendir.

Yukarda açıklandığı üzere Tevhid-i Esmâ mertebesindendir…

(3) Eğer başka türlü resimler "İnsan veya doğa" olsa idi hangi mertebelerden olurdu?

Doğa, Bitki, İnsân ve bu resimle hayvân hepsi beraber, İnsân-ı Kâmili oluşturmaktadır..

Bitki, Tevhid-i Ef'âl,

Hayvân, Tevhid-i Esmâ,

Doğa, Mâden, Tevhid-i Sıfat

İnsân, Tevhid-i Zât ve Bunların toplamıda İnsân-ı Kâmil mertebesini oluşturmaktadır..

(4) Ressamın resimlerin içini doldururken renk ve düzenleme seçeneği varmı'dır? Yoksa boyamakta da mecburmu'dur.?

Ressamın resimleri yaparken bir muhtariyyeti vardır.. Bu Ef'âl ve Esmâ âlemine inen program neticesinde'dir.. A'yân-ı sâbitesinde hakikatine nazar edersek ki bir seçme şansı yoktur.. Boyayacağı rengi kendi hakikatinde istemiş ve neticede o renkler ile boyamıştır.

(5) Ressamın yaptığı işten kendisinin hangi mertebede olduğunu düşünebiliriz.?

Burada ki ben tarifi, burada ki tarif farklı oluşumdan olabilir…

Burada söyleyen kendisimidir.. Yukarıda diye tarif ettiği Allah'ı karşısında gelen kişi mi bu mertebeden diye bildiriyor…Eğer kişi kendisine vehimi varlık vererek bunu söylemekteyse, Tarikat mertebesinde olduğu ortaya çıkmaktadır.. Eğer ben dediği bir ben vardır içeri ise, çizilen resim, kâlemin ve boyanın ve boyacının da Tevhid mertebelerine riayet ile Allah (c.c.) olduğunu biliyordur.

(6) Diğer mertebelerin birinde olan kimseye yukarıdan nasıl ve neler çizgi çizilirdi?

Mutlak Zat'ı çizmenin mümkünatı yoktur.. Mukayyed zat ise Sıfat, Esmâ ve Ef'âl mertebeleri ile Cümlesinin oluşumunu İnsân-ı Kâmil diye isimlendirmiştir.. Çizim yapan kişinin mertebesi Ef'âl-i olabilir, Ef'âlinde hayalinde olabilir.. Doğa, Bitki, İnsân ve bunların Mücmel'ini çizebilir… Diğer mertebelerin içinde bu geçerlidir.. Doğa, Bitki, Hayvân, İnsân ve Bunların Mücmel'ini Şeriatin Hakikatini bilen gerçek bitkiyi tasvir edebilir,

Tarikatin Hakikatini bilen gerçek hayvânı tasvir edebilir.

Hakikatin Hakikatini bilen gerçek doğayı tasvir edebilir..

Marifetin Hakikatini bilen gerçek İnsanı Tasvir edebilir..

İnsân-ı Kâmil'in Hakikatini bilen, tüm bu mertebeleri tek, tek ve toplu olarak tasvir edebilir.

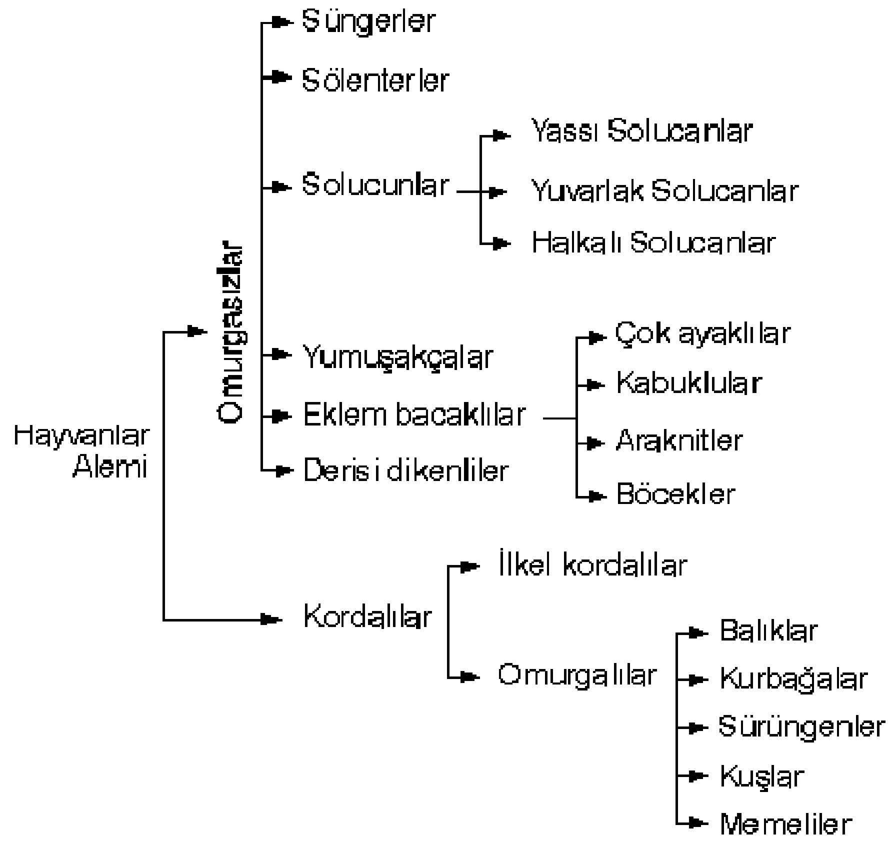
Bu tasvirlerde Allah'ın Hayali olan tasfirlerdir..

Hayvânlar,

Hepsi çok hücrelidir. Çok azı mikroskobik (tenyalar, su pireleri), çoğu ise makroskobiktir. Hepsi heterotrof olarak beslenir. Hücrelerinde çeper ve plastitler yoktur. Sentrozomları bulunmakta olup, **depo** karbonhidratları glikojendir.

Hayvânlar Âlemindeki Alt Gruplar

Çoğunlukla, bir yere bağlı olmadıklarından ve kasları bulunduğundan yer değiştirebilirler. Süngerler hariç tutulursa, hepsinin sinir sistemi vardır. Çoğu ayrı eşeyli olarak ürer. Eşeysiz üreme yapabilen türleri azınlıktadır.

Kobra Yılanı

Arslan

Bal Arısı

Hüve hattında iki arı karşılıklı tasvir edilmiştir..

Hüve sukun halinde 11X2= 22 Arının rengi sarı siyah, Hayy, Kayyum esmâları,

Hayy; 18, Kayyum; 156

156+18+22= 196 Lâ İlâhe illâ Allah ebced hesabı 12 ve Batın noktası ile

13(Terzi Baba Sohbetler)

Okunuşlar; İki elif, iki vav 2+12= 14 Nur-u Muhammedi ve Musavvir esması

196+14= 210, 2+1= 3 İlmel Yâkin, Aynel Yâkin, Hâkkal Yakin mertebeleri,

Kırk Ayak **Yüzgeç**

Ardıç Kuşu **Dana Burnu**

Yunus

Hayvân, Hayy-an, yani yaşayan an demektir…

Allah cc. Hayat sıfatının ve Hayy esmâsı ile zamanda gözükmesidir..

İnsân'ın bir ismi Nefs-i Natıka konuşan hayvândır.. Ve Nefahtu fihi min ruhu-hi (Biz ona ruhumuzdan üfledik) bir Kâmil İnsân'a ulaşamayan Nefs-i Natıkaların Ruhu Hayvâni Ruh mesabesinde kalmaktadır…

Aradaki fark konuşabilme ve Akl-i Maaş seviyesidir.. Yaşam tarzı ile kişi hayvân seviyesindende aşağı düşürmektedir…

Hayvânlar çeşitli sûret ve yapıya sahiptirler. Ortak özelikleri su veya oksijende yüzüyor olmaladır.. Sürüngenler bunu daha kesif olan toprakta gerçekleştirirler. Kuşlar ise lâtif olan semada uçarak…

Hayvân, Ha-Elif, Ye, Vav, Elif, Nun,

8+1+10+6+1+50= 76 sayısı bizlere ne söylüyor..

7+6= 13 Hz. Muhammedin Şifre sayısı,

76= İnsan Sûresi, Nuzül sırası 25

76+25= 101, 1+1= 2 Zâhir Bâtın

76- El BATIN (c.c) 62
Akılların idrak edemeyeceği yüceliği gizli olandır.

62 ebced-i ile konu numaramızıda vermiş olmakta

Yâsîn Sûresi, 82 Âyette geçen Kün fe Ye Kün, Bir şeye (Eşya) ol deriz ve oluverir..

Âlemlerin 6 kün'de halkedilmesi ve 7. Kün bizim yaşadığımız zaman olması,

Kün 76 sayısının ebced hesabıdır.

Hayy =5 ders Nefs-i Mardiyye esmasıdır.

Va= Vahdet ve Vahid ile 9 dersin Esmâsıdır..

Yan yana yazarsak, 59 toplamı 14'tir,

59 Haşır Sûresi ilk Âyeti,

1 - Göklerde ve yerde olanların hepsi Allah'ı tesbih etmektedir, O üstündür, hikmet sahibidir.

Haşr, Sözlükte "bir şeyi mekân ve meskenden çıkarmak, toplamak, bir araya getirip sevketmek" anlamlarına gelir…

59- El MUBDİ (c.c) 56
Mahlukatı baştan maddesiz ve örneksiz olarak halkedendir.

Sayısal değeri, 56 Hu ismi şerifine de karşılık gelmektedir. Her an İnsân-ı Kâmil Hu ile hayy esmâsını üflemektedir.. 53 ile Ahad olan Ahmed'in olmadığı bir yer yoktur.. En küçük noktaya dahi saridir.

Tersten yazarsak, 95 Kâ'be kapı sayısıdır. 94+1= 94 yerde birde yukarda star yıldız kapısıdır.

95. Sûre tin Sûresidir..

95-TİN:

1 - Tîn'e ve Zeytun'a,

2 - Sina dağına

3 - Ve bu güvenli beldeye andolsun ki,

4 - Biz insân-ı en güzel biçimdehalkettik.

5 - Sonra da çevirdik aşağıların aşağısına attık.

6 - Ancak îmân edip iyi işler yapanlar başka; onlar için kesintisiz bir ecir vardır.

7 - O halde sana dini ne yalanlatır?

8 - Allah, hâkimlerin hâkimi değil mi?

8 ile 53 tür.. İncir ile Vahdette kesreti, Zeytin ile kesrette vahdeti anlatır.

95- El BEDİ (c.c) 86
Örneksiz misalsiz hayret verici âlemler yaratandır.

86 sayısının konumuz ile ilgili önemli bir özelliği vardır..

8+6= 14 Nur-u Muhammedi ve Musavvir esmâsı'dır..

86 Tarık Sûresidir.. Tarık karanlığı delip geçen parlak yıldızın ismidir.. 8 köşe Resüllah'ın Sancak-ı şerifinde de bulunmaktadır..

Aynı zamanda yön bulma için kullanılır.. Pusulada 8 köşe ve ortasında yön bulma çupuğundan oluşur.. Konumuzla alakalı hayvânlardan Arı, sinek, kelebek türü uçan ve uçmayan karınca türü hayvânlarda, 4 ayak, 2 kanat, 2 tane başlarında bulunan telleri ve gövdeleri ile pusulaya

benzemekteler, aslında pusula bunlara benzemektedir.. Toplam 9 yapmakta ve bu sayıda Rubiyyet ve esmâ mertebesidir.

Bundan sonra ki ilk bölüm, Tevhid-i Esmâ ve Rububiyyet mertebesi, İkinci bölüm Ahmed Avni Konuk Mesnevi Şerhi ve Fakirin ilgili bölüme yazdığı ufak açıklamalardan oluşmaktadır..

9 ve Rububiyyet, Tevhid-i Esmâ, Museviyyet Mertebesi

Bu mertebe derslerimizde Hakikat mertebesi içinde bulunmakta her ne kadar Tarikat mertebesi Et-Turu Seb'a denilen Yedi tavır içinde bulunan Sırat-ı Mustakim ile Kendini tanıma çalışmaları içinde bulunsa da aynı zamanda bu mertebede İsr (gece yolculuğu) ile dervişlik hakikatlerini ve Sıratullah Mİrac yolu içindede âlemde genel Kural içinde yerini almaktadır.

Efendi Babamın Kuran'da yolculuk sohbetleri içinde Neml Sûresinin başını dinlerken bulunduğum ders itibari ile daha bir dikkatli dinlemekteydim. 9 sayısının o kadar çok bağlantısı vardı ki baş döndürücü dense abartı olmaz. Efendi Babam bu kadar bahsettiğine göre bu sayıya yüklenmiş özel bir mânâ var diye tefekkür ettim. Sonra bir fikir zihnimde netleşmeye başladı. Daha önce sohbetlerde tesadüf etmemiştim. Sohbetlerde bu açılım olabilir veya olmayabilir. Eğer yoksa salikin bu konuyu idrak ve açılımını anlaması isteniyordu veya benim bunu idrak etmem lâzımdı. Sonuçta yansıyan yer Efendi Babamdı. 9 sayısını çarpanları, çarpım tablosunda bakıldığı zaman, çıkan sonuç yan yana toplandığı zaman örneğin 6*9= 63

6+3= 9

8*9= 72

7+2= 9

Sonsuza kadar olan sayıları 9 ile çarpsanız bir örnek ile iktifa edelim ,

5487963215878*9 = 49391668942902

4+9+3+9+1+6+6+8+9+4+2+9+0+2= 72 7+2= 9

Hangi sayı ile çarpalım muhakkak 9 çıkmaktadır. Muhakkak dedik.

Tı harfinin sayısal değeri dokuz büyük ebcedde sayısal değeri 535 ile 13 ve 53 ve 5 hazret sayılarına bağlı,

Toplamda da 9+535+13+53+5=615=

6+1+5=12 Hakikati muhammediyye

Tı harfi, Hakikati Muhammediyenin, Museviyyet Mertebesinden Tahakkudur.

6, 1 ve 6 sıralarının oluşumu da ilginç bu bize,

6 ile îmân edeceğiz.

1 ile neye, Ahadiyyet mertebesi ile Allah'ın Zatın birliğine

5 ile nasıl, Hem ubudiyetimizle islâmın beş şartını yerine getirip, Hazret mertebeleri ile Uluhiyyeti idrak edip yaşayacağız. Hazret mertebelerinde İman, İhsan ve Yakine dönüşmüş olacağından, İman ortadan kalkıp Yakin halinde Müşahadeye dönüşecektir.

Hurufu Mukattada, Tahakkuk, bu Tahakkuk Rubibiyyet Mertebesinin Hakikati,

Dokuz ile bünyesinde barınan Tevhid-i Esma, Rubbiyyet ve Muhammediyyet anlayışı içinde Musevviyyet hakikatlerinin sâlikin bireysel yaşantısında Tahakkuk ederek hakikatiyle yaşanması için,

13 ile Hakika'tul Ahadiyyetul Ahmediyye ve 12 zâhir bir batın noktası olan elif ve bir'e bağlı olması,

53 ile Ahmed ismini bünyesinde taşıyan Mürşid-i Kâmil ve Arifibillah'a bağlı olması ki bu 13 ün yeryüzünde ki zuhur mahallidir. 53 ile 13 toplamı, 66 zâhirde Allah isminin sayısal değeri batında ki elif ile de 67 batında ki Allah isminin sayısal toplamını bize verir.

5 ise Beş Hazret mertebesidir. Tevhid Mertebeleridir. Rububiyyet ve Tevhid-i Esmâ oluşumunun bu Hazret mertebeleri içinde olacağına delâlet eder. Bazı oluşumların, bu oluşumlar Tevhid-i esmâyı da dahil etmemektedirler. Tevhid-i Ef'âl ve Tevhid-i Sıfatın tecellilerini Nefs mertebeleri içinde göstermeleri de bu oluşuma uymamaktadır. Beden ve Ruh mertebelerinin bileşiminden Nefs mertbesini ortaya çıkarmaktadır. Nefs-i oluşuma yansıyan Rabb-i Has'ın tecellisi, Rabb'ul Erbab olan âlemlerin Rabbının tecellisinin yansıması gibi bir zanna götürmektedir diye düşünmekteyiz.

Öncelikle Rububiyyet mertebesi zâhir batındır.

İki dokuzu toplarsak 9+9= 18 ile 18000 âlemi verir. Zâhir ve Bâtını bir açılımı bu olmakta,

99 yan yana yazarsak Ema'ül Hüsnayı verir.

Peki bu 99 oluşturan Zâhir Bâtın veya, İsim, Sıfat, Zat-i isimler içinde niye ? Rab yok. Olması lâzım değimliydi? İşte bu şekilde 99 Esmâ-i İlâhinin içinde olsa idi. Sadece tek başına müstakil bir Esmâ olacak. Tüm Esmâ-i İlâh-îyi içten ve dıştan ihata edemiyecekti. Burası aynı zamanda Küll-i Nefs mertebesidir. Zat-i Sıfatlarda da Kıyamı Bi Nefsihi ile Allah nefsi ile kâimdir. Nefs bir şeyin hakikati ve öz varlığıdır. Zat bizatihi bu Rububiyyet mertebesi ile kâimdir. Ef'âl, İsim, Sıfat, Zat-i isimler Rab-Rububiyyet mertebesinin özlerinde bulunmaları ile kâimdirler. Bir bakımada Esmâ-i İlâh-înin, bu eşyanın hakikati olan, Nur-i Muhammedi - Nur-i İlâh-î ile ayakta olmasıdır. Burası Mutlak Tenzih Mertebesi olduğu için, Mutlak Zatttır ve kayıt altına alınamaz.

9 bir mertebeden anlaşılırsa Zâhiridir Ef'âlidir,

8. Mertebe olan Tevhid-i Ef'âl ve İbrâhîmiyyet mertebesini oluşturur. Şeriat Mertebesidir.

9 iki mertebeden anlaşılırsa Zâhir Bâtın,

9*2= 18 tersiyle toplamı 81+18 = 99 Esmâ'ul Hüsnâ'yı verir.

Bu kendi mertebesi olan Tevhid-i Esmâ ve Rububiyyet ve Mûseviyyet oluşturur. Tarikat mertebesidir.

3 ilmel yakin, Aynel Yakin, Hakkal Yakindir.

9*3= 27 2+7=9 verir. Yalnız dokuz bu üç mertebeden anlaşılırsa,

27 aynı zamanda İsâ (a.s.) sırasıdır. İseviyyet mertebesini oluşturur. Hakikat mertebesidir.

Şeriat, Tarikat, Hakikat, Marifet yani dört mertebe ile çarpılırsa,

9*4 =36 3+6 = yine dokuzdur,

36 aynı zamanda YA-SİN Sûresidir. Hakikat-i Muhammedinin, Hz Muhammed-Zat mertebesinde ki ismidir. İkrâ' ile Kûr'ân'ın Rububiyyet mertebesinden okunmaya başlamasının bir yönü bu olabilir.

Şimdi dokuzların sonsuz sayı ile çarpımı ve bu sayıların neyi ifade ettiği. Dokuz sayısı tekli sayılar içinde en kemallisidir. Dokuz tane birden meydana gelmektedir. Dolayısıyla aslı birdir. 9+1 ile de 10 u yani kemal sayısını vermektedir. 0'ın bir değeri yoktur. 1 ise Ahadiyyet mertebesi ve tüm mertebelerin içinde bulunan mertebesir.

Füsûs'ul hikemde geçen Rabb-i Has konusu, Bireysel Kimliklerde oluşan Rabler, evet Rab tektir. Bu Rabbul Erbab olan Rab'dir. Kûr'ân'da da Farklı farklı ilâhlar mı hayırlıdır, yoksa tek olan Rabb'ul Erbab mı denmektedir. Rablerin terbiyecisi olan âlemlerde ve TEVHİD-İ ESMA ve RUBUBİYYET mertebesini oluşturan Zat-i Alâ Celle ve TEKADDES hazretlerinin NEFSİ, KÜLLÜ NEFİS tektir. 9 sayısının da ki tüm çarpımlarında ki öz sayı 9 olması sebebiyle, sayısal değerdi farklılıklar yani bireysel kimliklerin farklı görüntüsünün altında bu hakikat yatmaktadır. Farklı farklı görünen 9 lar yani birimsel Nefsler biz Rabbiz, biz Rabbiz diye bağırmaktadırlar. Fark âleminden bakıldı mı doğrudur. İşin hakikati olan 9 durun durun sizin temeliniz kaynağınız özünüz benim, size şimdilik bu görev verilse de zaruri ölüm hali vaki olduğu zaman ayrı ayrı zannettiğiniz birimsel kimliklerinizin tek bir kimlik olduğu ortaya çıkacaktır.

Tabi görene körene! Ya rabbi diyecek ben dünyada kör değildim, beni niye kör haşrettin. Kördün de haberin yoktu!!! Rabb'ul âlemin, mahşerde ben sizin Rabbiniz değilmiyim, dendiği zaman Arifler her seferinde evet diyecekler, müşahadesi olmayanlar Hayal-i Rabbi ile yaşayanlar, Rabb-i Hassını Rabb'ul Âlemin kabul edenler hayır diyecekler. Ahiretini burada yaşayanlar her dâim evet sen bizim Rabbimizsin demektedirler. Zâten Ondan başka görecek bir şeyleri kalmamış, nede buna güç ve takatleri kalmış. Fenâ hali içinde Tam bir mahv ve yokluk ile üzerlerine Bekâ elbisesi giydirilmiş, yada giydirilmeyi beklemektedirler. Ne mutlu Hakk ile Hakk olduğunu idrak edip, beşeriyetiyle uluhiyyete yönelip bir edenlere..

Mescid ü meyhâne'de
Hânede virâne'de
Kâ'be'de puthâne'de
Çağırırım: Dost! Dost!

Niyaz-i Mısrî

Museviyyet mertebesinde birimsel varlıkta ki Nefs-i Emmâre Firavun sûretinde faaliyete geçmektedir. Bizde bulunan Firavun mertebesinin, MÛSÂ mertebesinin peşine takıp, bu mertebenin âleti olan

âsâ ile Kızıldeniz, Nefsi levvâme denizini yarıp bu mertebe içinde Firavun olarak sûretlenmiş Nefs-i Emmâremizi boğmamız lâzımdır.

Nefs-i Emmâre ve Levvâme Birimsel benliğimizi simgelemektedir. Âlemlerde bulunan Emmâre boğulup, Levvâme geçilince, birimsel benliğimiz, kalkmış Benin altında ki be İlâh-î benliğe dönüşmüş. 9 sayısına bu İlâh-î benlikteki hakiki 1 sayısınıda ilâve edince 10 ile İseviyyet Mertebesi. Kesrette Vahdetin oluşumu ve bu oluşumun Ahad yani bir olduğu tüm benliklerin bu İlâh-î benlikten kaynaklandığı anlaşılır. Ahad da 13 tür. Bunun üzerinde Hz. Muhammed mertebesi vardır ki bu iki mertebelidir. Birisi Zuhuru ve Biriside hakikatidir. Hz. Muhammed mertebesinde Ahad' a Mim eklendi mim Ahmed olur.

Buda 53 tür. 53 aynı zamanda NC harflerinin sayısal değeridir. 12.ci mertebede Hakikat MİM'i ilâve olunca NCM, NECM = 93 9+3=12 bize bu mertebeyi vermektedir. 1. Mertebede Nefs-i Emmâre, hevâ ve heves yıldızı, Nu ile, Nur-i İlâh-î, Hakikati İlâh-î, Nuri Muhammediye dönüşmüş, Celâl ve Cemâl isim ve sıfatlarını Câmi olan Allah Esmâsına zuhur mahalli olarak mim ile kırk mertebeyi geçmiş, Zuhuru muhamedinin bir kopyası ve kâmil vârisi halk arasına olarak dönmüştür. Bu birimsel varlık Allah ve Hz. Muhammed mi olmaktadır. HAŞA böyle bir iddiamız yok. Olmasıda mümkün değil. Zâten Allah Allahlığını kimseye vermez, Hakikati Muhammedinin en kemalli zuhur mahalli bir tanedir o da Hz. MUhammeddir.. Diğerleri ise bu isim sıfatlara birimsel varlığında ki boyut kadar halef (emanetçi) konumundadır. Halifede Müstahlefin aynısıdır denmiştir.

Tı harfinin sayısal değeri dokuz büyük ebcedde sayısal değeri 535 ile 13 ve 53 ve 5 hazret sayılarına bağlı demiştik,

9, Nun Ve Mim 50+40=90

9 Esmâ ve Rububiyyet mertebesi 0 ise Kesreti ifade etmektedir.

Nun: Kudreti Nun'u, Nuri İlâhi ve Nur-i Muhammedi,

Nun sayısı büyük ebced de 760

7+6 = 13 ile Hz. Muhammedin Şifre sayısı

76 İnsân Sûresi ve insân'ın hakikatide Nuri İlâhiyyedir.

Resülullah Ben Allahtanım, Müminlerde benim Ruhumdardır demek sûretiyle, Bu Nur-i İlâhinin cüzünün, cüzleri olmaktayız.

Matematiksel olarak 9 un bir başka özelliği daha karşımıza çıkıyor.

90 = 99 Buda aynı zamanda sayısal değerleri itibariyle Nun+MİM= Esmâul Hüsna,

9 alt değerleriylen toplandığında,

9+8+7+6+5+4+3+2+1= 45 rakkamını vermektedir. Bunu eşitliğin 9 sayılarına uygularsak,

90= 45+45 90=90 sayısına ulaşırız.

Buradanda 90 = 9+9 9 =18 zâten buna 9 sayılarının katlarının 9 za eşi olduğundan da ulaşmıştık buda sağlaması oldu

NUN +MİM= 18000 âlem 18000 âleminin kesaratının 90 sayısında 0 kesaratından geldiğide anlaşılıyor.

Nur-i Muhammedi 14 sayısı ve tüm mertebeleri ihata etmekteydi..

Nur-i İlahi, Nur-i Muhammedi Rab ve yıldız özelliğinden dolayı, bireylere kendilerine müstakil birer varlık hissi, hayli ve vehimi ve görüşü vermektedir. Matematiksel açılımlardan anlaşılacağı üzere tamamen hayal ve vehimdir. Aslı Astarı yoktur. Tüm kimlikler 9 ile Rububiyyet mertebesine bağlıdır.

Nun harfinin tecvid kuralları içinde yeri vardır.

İDĞAMI MEAL ĞUNNE: Tenvin veya sakin nundan sonra ي - م - ن - و harflerinden biri gelirse idğamı meal ğunne olur. İDĞAM: iki harfi, şeddeli bir harf halinde okumaya denir. Yahut bir harfi kendisinden sonra gelen diğer bir harfte gizlemeye denir.
ĞUNNE: genizden (burundan) gelen nun sesidir.

Tenvin; farklı bir kelimenin nun ile sükûn halinde veya nunun sükûn halinde okunması demektir.

Buradanda şu anlaşılıyor. Müminler bu Nun harfinin bünyesi içinde bulunmaktalar. Diğer bozulmuş semavi anlayışlar ve batıl inaçlar dairesinde olanlar. Nur-i İlâh-î ve Nur-i Muhammedi bünyesine gelip sâkin olup mesken tutun ve Hakikati Muhammedi ve Hazreti Muhammediyye dahil olunuz.

Nun mim’e vurdurulup bir mim sesi elde edilir. Buda Nun, Mim, Mim,

Bununda sayısal değeri 50+40+40=130 13 tür.

Sükûn; sâkin olmak makam tutmak demektir. 9 ile Rububiyyet mertebesinin sükûn bulup makam tutması halinde içine Hakikat-i Muhammedi Mim’i ilâve edilip 13 bağlantısı sağlanmış olacağını gösterir. Bunun biricisi Ruhul Kuds hakikatleri, 2 ve üç Hz. Muhammed ve Hakikati Muhammedi hakikatleri ve 4. De batini hakikatlerdir.

Resûlüllah (s.a.v) dış yaşantısı Sünnettir. İç batın âleminde ki yaşantı Hakikati Muhammedi ve Farz yaşamıdır. Yukarda hesapladığımız gibi, Nun’u Mim’e çarpmaz, bundan korkar ve çekinir isek yani Kûr’ân-ı Zât-ı tecvid kurallına uymayıp okursak, Hz. Muhammedin hakikatini olna Hakikati Muhammediyyeyi idrak edemeyip. Kûr’ân-ı Zat-ın hakikatlerini, fiili Kûr’ân’da hatalı okumuş oluruz. Okuyabileceğimiz mertebe bu Ef’âl ve Esmâ mertebesine kadar sınırlı kalır. Yanlış mı olur hayır doğrudur. Mânâ da bozulma olmaz ama bize olan açımlı sadece bu iki mertebeye kadar sınırlı kalır. Vesselam..

22-08-2011

TERZİ OĞLU VE ÇIRAĞI

Mu........ CA..........

Mesnev-i Şerif Ahmed Avni Konuk 8. Cild Sayfa Sayfa 579-589

Bir karınca kâğıt üzerinde giderdi. Kâlemin yazmasını medhe başladı. Diğer bir karınca daha keskin idi. "Parmakları medh et ki bu hüneri onlardan görüyorum dedi." Diğer bir karınca her ikisinden daha parlak gözlü idi. "Ben kolu medh ederim, parmaklar kolun dalı ve cüzüdür" dedi.

Kağıt Vahidiyyet sahasıdır, karıncalar Neml ebced hesabı 120, 12 ve 1 de bâtın noktalı Elif'in Hakikat'i Muhammediyye'nin bu vahidiyyet sahasına yansıyan bir (ahad) İnsân'ın cüzleridir. Her biri esmâ-i İlâh-îyye terkipleri üzere kendilerine yansıyan mertebeden İnsân-ı Kâmili görücü olmuşlardır. Ressamın-Tasfircinin âleti, fiili, esmâsı ve sıfatı çeşitli mertebelerde olan karıncalar-insânlar görmüştür.

3706. Bir karınca bir kağıt üzerinde o kâlemi gördü. Bu sırrı başka bir karıncaya söyledi.

Vahidiyyet sahasında bulunan bir İnsân, İnsân-ı Kâmil-i müşahade etti ve başka bir İnsâna söyledi. Karınca Neml, Nemil Sûresi 27.Sûredir. 2+7= 9 Esmâ, Museviyyet mertebesidir Neml Sûresi Süleyman (a.s.) hakikatlerini anlatmaktadır.

"Mektup Süleyman'dandır, Rahmân ve Rahîm Allah'ın adıyla (başlamakta)dır. " Neml 30 Âyet.. Kûr'ân-i Kerîm'de ki 114 Besmele-i Şeriftir. Tevbe Sûresinin başında bulunmayan Besmele-i Şerif buraya konmuştur.

Süleyman ebced hesabı 190 dır. 19X10 ve 1+…+19 olan sayıların toplamı bu sayıyı vermektedir.. 10 Sıfat mertebesi, İseviyyet mertebesidir. 19 Alemlerde bulunan İnsan-ı Kamildir. Süleymaniyyet mertebesinden faaliyetidir.

Nihâyet karınca vâdisine geldikleri zaman, bir karınca: "Ey karıncalar! Yuvalarınıza girin; Süleyman ve ordusu farkına varmadan sizi ezmesin!" dedi. Neml 18. Ayet

Karınca kelime kökünü incelersek.. Kar- Vahdet- In-Eniyyet-İnsân Ca-Cami, işte bu Zat-i Eniyyetin vahdetine sahip İnsân bu en uzak sahada Hüviyyet ve Âlemine kavuşmuştur.

Karınca okunuşu ile ebcedi, Ke harfi ile 285 ve Kaf harfi ile 365 tir.

285 = 15, Zâhir Bâtın Hâkikati Muhammedi, 8 Sekiz cennet, 5 Hazerat-ı Hamse,

365= 14 Nur-i Muhammedi ve Sene-Yıl bir yıllık genel seyiri ifade etmektedir..

Evvel, Ahir Zahir Batın seyir eden Allâh Esmâsı'dır.. Ve kâlemi âla ile yazmaktaktadır.

190+30+18+27=265 2+6+5= 13. Hz Muhammedin şifre sayısı ve Hâkikat'ul Ahediyyet'ul Ahmediyyedir.

İler ki beyitlerde görüleceği üzere Zülkaneyn A.S bu konuda geçmektedir. Tevhid-i Ef'âl'in sonu Tevhid-i Esmâya geçiştir.. 8-9-10 mertebeleri kapsamaktadır..

Zat-ı Teâla takaddes hazretlerinin Hakikat'ul Ahediyyetul Ahmediyye olan bâtın noktasında ki Amâiyyet hakikatlerini, Tevhid-i Sıfat, Tevhid-i Esmâ ve Tevhid-i Fiil mertebesinden zuhura çıkarmasıdır.

27 Sûre 18 ve 30 Âyetleri toplarsak; 75 Kıyamet Sûresi, 75. Esmâ-i İlâhiyye, Ez-Zâhir, 7+5= 12 Hakikati Muhammedi, 7 Et-Turu Seb'a ve 5 Hazerat-ı Hamse derslerimizdir. Âlem Resminde Hakikat-i Muhammediye, Zâhir Esmâsı ile faaliyettedir.

Söylemek, Kelâm aynı zamanda Rahimiyyetin meydana çıkıp vahidiyyet sahasını oluşturmasıdır.

3707. Dedi ki: O kâlem, fesleğen ve susen çiçekliği ve gül gibi, acâib nakışlar yaptı.

O Kâlem, İnsân-ı Kamildir. Attığın zaman sen atmadın, Velakin Allâh attı ayeti ile remz edilen Hakkın âletidir. Kâlem Suresi 68 suredir. Resülullah ilk önce Allah cc Akl-ı mı ve kâlemi halketti demiştir. Akıl Zattır. Akl-i Küllidir. Bura da oluşan düşünceler, Sıfat, Esma âlemini geçerek Ef'âl âleminde zuhura çıkar.. 68 esmâ Samed esmâsıdır. (Her şey ona muhtaç fakat kendisi hiçbir şeye muhtaç olmayan.) Ebced-i 134 = 13, 14 ve sayısal toplamı 8 dir. Hakikat-i Muhammedi her mertebede bulunan Nur-i Muhammedi ile kendisine ihtiyaç duyularak, onun hiçbir şeye ihtiyacı olmadan faaliyettedir. 68/2= 34 = 7 Nefis mertebeleri, bu haliyle nefsiyle safiyet halinde bir cümle mevcudatın da batından zâhire çıkarak türlü türlü nakışlar, resimler sergiler.

Bu karınca-insân zâhir görücü idi. Olayların zâhirine bakıp hüküm vermekteydi.

3708. O karınca dedi: O "sanatkâr parmakdır ve kâlem fiilinde dal, budak olan eserdir".

Yani , "Bir küçük karınca bir kâğıt üzerinde kâlemin türlü türlü nakışlar yaptığını görünce şaşırıp, kendince sır addettiği bu hali diğer bir karıncaya açtı ve " Şu hâlemin hünerine bak, ne güzel nakışlar yaptı! " dedi. O karıncanın görüşü bundan ileri olduğundan ona cevaben dedi ki: "O nakışları yapan san'atkar, kâlem değil parmakdır ve bu kâlem parmağın eserine tabi olur.

Burada iki görüş ortaya çıktı, Birinci karınca Nakşı-Resmi yapan kâlem ile âlet olan bedeni görmekteydi. Öbür karınca Vahdet işinin tahakkuku, parmaklar yani Allah' (c.c.) bizâtihi Ef'âl-i İlâhisiyle faaliyette olduğunu ve bu Vücûdu İzâf-i âleminden Nakş ve sûret eserlerinin bu Allâh'ın Ef'âline tabi olduğunu söyledi.

Bu görüş ile Ef'âl-i İlâh-îye yansıyan Bâtın yani Esmâ-i İlâh-îyye olduğu anlaşılıyor. Görüşler sanki Ef'âl ve Âlet gibi de olsa, üstteki hesaplardan bu mertebelerin sonuna gelip bir üstte nazar

ve müşahade vardır. Keşften bahsedilmekte ki Vahidiyet sahasını müşahade Nefs-i sâfiye'den başlamaktadır.

Parmak 10 tânedir.. 10 sıfat mertebesidir. Bil altı Esmâ mertebesidir. Bir elde ki parmak 5 tanedir. 5 Hazret mertebesine delâlet eder.

3709. O üçüncü karınca dedi: "Pazudandır. Zira zayıf olan parmak onun kuvvetinden nakış bağladı"

Üçüncü karıncanın görüşü daha keskin olduğundan onlara itiraz ederek dedi ki: "Hayır bu nakışlar ne kâlemden ne de parmaktandır. Belki koldandır. Zira zaif olan parmak, kolun kuvvetinden nakış bağladı"..

Üçüncü görüşe sahip olan karınca-insân zayıf parmaklar kâlemi tutmaya, resmi yapmaya yeterli olmaz dedi. Bunu yapan bir kuvvet var dedi. Hayat, İlim, İrade, Kudret, 4. Sıfatı subutiyyeyi belirtmiştir. Çizme ile bu sıfattan sonra Semi, Kelâm ve Basîr sıfatlarınını da olduğunu anlaşılıyor. 4. Sıfatın zikri ile bunu çizen bir zattan da haberli vakıf olduğu anlaşılıyor.

Üç görüş, İlm'el Yâkin, Hâkk'al Yâkin ve Ayn'el Yâkin mertebeleri ve bunları kapsayan dördüncü mertebedir. Hakikat-i Muhammediyyenin bu üç mertebeden zuhurda olmasıdır.. Öyle anlaşılıyor ki can alıcı nokta Kudret kudret-i inceliyelim.

Kudret, Kâdir Esmâsı ve Kadir Sûresi'dir. 4. Sıfat-ı Subuti

Esmâ'ül Hüsnâ'da 69. Esmâ-i İlâh-îyyedir. Ebced-i 305'tir. 97. Kadir Sûresidir.

Bu makamda olan kendi kadrini bilmişse Halife-i Şahsiyye konumundadır. Âlem-i idrak ederse ve Zat ile buluşursa Genel Halife Olur.

69+97= 166= 13 Hz. Muhammedin Şifre sayısı,

166+305 = 471= Toplamı 12 dir. Hakikat-i Muhammedidir.

4 İslâm'ın Şifre sayısı, Şeriat, Tarikat, Hakikat, Marifet ve

71, Elif, Lâm, Mim ile İnsân-ı Kâmilin koordinatlarıdır.

3710. Nihayet birisi böylece yukarı gitti. Karıncaların en büyüğü biraz zekiydi.

Karıncaların birisi Kesrette Vahdete nazar etti.. Zeki ile cin tabiatli idi, akıl ruhun sıfatıdır.. Akl-i Cüzü Ruha üstün gelmiş ve amir konumundaydı..

3711. Dedi ki: "Bu hüneri sûretten görmeyiniz. Uykuda ve ölümde habersiz olur."

Nihayet bir dördüncü karınca fikren onların üstüne çıktı. Zira onların en büyüğü ve biraz daha çok fikirli idi. Dedi ki: "Bu hüneri ve nakışları kâlemden ve parmaklardan ve koldan görmeyiniz. Zira, bunlar sûrettir ve o ise uykuda ve ölümde habersiz gelir."

Dördüncü karınca Zat-i mertebeye nazar etti.. Fakat Vücut ile Zat bağlantısından haberi yoktu.. Zat Hüviyyet ve Eniyyet ve sadece düşünceden ibaret olduğundan hiçbir oluşum yok idi. Ve ilimden

ibaret düşünce idi.. Sûretlerin düşünce ile bağlantısını kuramadı…

3712. "Sûret elbise ve asâ gibi geldi. Akıl ve canın gayri ile nakışlar hareket etmez."

Yani, " Cism-i beşerin çare araması, tedbiri ancak akıl ve candır ve ancak akıl ve canın tesiriyle sûret-i cisim harekete gelir.

3713. O habersizdi ki, bu akıl ve kalb, Hudâ'nın döndürmesi olmaksızın cemad olur.

Yani, sûretin harekâtını akıl ve candan bilen bu dördüncü karınca her ne kadar diğerlerinden daha yüksek görmekteysede bu da marifette eksikti. Bilmezdi ki, akıl ve kalb dahi Hak Teâlâ hazretlerinin taklibi ve döndürmesi olmasa cisim gibi cemad ve donuk olurdu..

Bu üç beyitte görüş beyan eden karınca-insân'ın Ulema-i Zahirden olduğu anlaşılıyor. Aynı zamanda fikirde üstünlük ve zekilik ile Şeytan-i sıfatlar ön plâna çıkmakta. İtiraz ve batını idrak ve müşahade edememe vardır. Şeytan Zat cennetinde Meleklerin hocası idi. Bu âlemdede akl-i cüz fiili kuvvetleri idare etmektedir. Ef'âl âlemi oluşumunda, akıl Ruhun sıfatı konumuna geçmektedir. Zat âleminde ki üstünlüğü, Ef'âl âleminde Ruhun kontrolüne bırakması gerektiği anlaşılıyor.

İşte bu oluşum içinde bakan dördüncü karınca-insân kendini hayal âleminde çıkaramamış, âlem rüyasından uyananamış ve gerçeği idrak edememiş. Sadece hareket eden varlıklarda Akıl ve Can olabileceğini söyleyerek, diğer hareketsiz resim ve nakışlarda ki Tevhid-i Sıfat ve Tevhid-i Esma mertebelerindeki Allah'ın (c.c.) mertebelerini kabul etmemiş olmaktadır.

3714. Bir zaman ondan inayeti koparsa, zeki olan akıl ahmaklıklar yapar.

"Akıl cismin tasarufunda ve idaresinde tek başına değildir. Onu döndüren ve istediği yolda idare eden dahi Hak Teâlâ hazretleridir. Eğer Hak Teâlâ ondan inayet ve yardımını kaldırırsa o zeki olan akıldan türlü türlü ahmaklıklar zâhir olur." Bu beyt-i şerifte kutbu'l aktâbın vücudu bir sûretten ibaret olup hakikatte âlemde tasarruf sahibi olan o olamayıp ancak Hak Teâlâ hazretleri olduğuna işaret buyurulur.

Kutbun Kutbu ile İnsân-ı Kâmil ve Nokta zuhur mahalli İnsân anlatılıyor ki..

Kûr'ân-ı Keriym; Enfal Sûresi;(8/17) Âyetinde, bu hâle işaret vardır.

"Ve ma remeyte iz remeyte ve lâkinnallahe rema"

Meâlen: **Attığın zaman sen atmadın ancak Allah attı**

Hadîsteki, **"men reani fekad reel hakk"** sözü bu hâli çok güzel anlatmaktadır. **"beni gören ancak Hakk'ı görmüş olur"**

3715. Vaktâki onu söyleyici buldu, vatka ki Kâf dağı nutuk incisini deldi, Zülkarneyn dedi:

Zülkarneyn hazretleri vaktaki kutbu'l-aktâb hazretlerini delile ve konuşmaya meyilli buldu inci mesabesinde olan maârif ve hikemiyât-ı İlâh-îye sözlerini söylemeye başladı, o hazrete hitaben dedi.

Burda Salik, Tevhid-i Efalden, Tevhid-i Esmaya geçmek için Kaf dağına gitmiş, Alemde bulunan İnsan şeytanlarını beden arzı olan dağına habsedebilmek için zamanın kutbuna ihtiyacı vardır..

3716. Ki "Ey söz söyleyici, habir ve sır bilici, bana Hakk'ın sıfatlarından beyan et!"

"Habir", "hıbret" den benzetme sıftatıdır. "Hıbret", ilm-i zevki demektir. Zira kutbu'l-aktâb Esmanın toplamına sahip ve onların eserlerini kendi nefsinden zevken ariftir. Zülkarneyn dedi ki: "Ey Hakk'ın sırrını bilici ve ilm-i zevki sahibi olan söz söyleyici. Bana sıfat-ı İlâh-îyyeyi açıkça beyan et!"

Henüz Esma mertebesini idrak edememiş salik Zamanın kutbu olan Veliy-i Kamilden bunların toplamı olan Sıfatlar hakkında bilgi almak ister..

3717. Dedi: "Git ki, o vasıf ondan daha korkutucudur ki, açıklama onun üzerine kudret götüre!"

"Dest", burada Kudre manasınadır. Kutbu'l-aktâb Zülkarneyn'e cevaben dedi ki: " Hakk'ın hali ve sıfatı beşerin kullandığı sınırlı sözlük ve kelimelerden ile açıklanma mertebesinden yücedir; ve insanı pek ziyade korkutucu bir mertebedir. Zira sıfât-ı İlâh-îyeden bize bildirilenleri bile layıkıyla idrak edemiyoruz. Halbuki, sıfat ve esmânın yayılma yeri olan sonzuz ve nihayetsiz uzayda varlıkların hepsinini bizim idarakimiz ve anlayışımız sınırlayamaz. Fen ilminin aletleri vasıtasıyla oluşan anlayışımız bugün akıllarımızı ürkütüp şaşırtıyor." Bu hale işareten cenâb-ı Şeyh-i Ekber (k.s) hazretleri Fusûsu'l-Hikem'de hikmeti rahmaniyyeye yakin olan Fass-ı Süleymâniyye nihâyetinde, ya'ni "Ve eğer biz makâm-ı Süleymâni'ye tamâmı üzere tenbih ede idik, sen emri bir görür idin ki, onun üzerine haberli bilgili olman sana korkma ve ürkme verirdi" buyurur. Zira, rahmet sıfât-ı İlâh-îyyeden bir sıfattır. Ve Süleyman (a.s) ise rahmet-i zorluk,mihnet ile vacip gerekli rahmete zevkan arif idi. Nitekim bölümleri zikredilen fasdadır. Şimdi bu Hakk'ın sıfâtının zuhur mahalli olan zâtın makamı, korkunç ve ürkünç olursa, diğer sıfâtların açıklanmasıda ne kadar korkutucu ve ürkütücü olur.

Halinin daha buna hazır olmadığını Tevhid-i Efal ile olan anlayışı ile Tevhid-i Esma ve Tevhid-i Efali idrakinin almayacağı Efal-i sonsuz olanın, Esması ve Sıfatının hiçbir sonunun olmayacağını Veliy-i Kamil aktarıyor…

3718. " Yahud kâleme, ucu ile takat olur mu ki, sahifeler üzerine ondan haber yaza?"

Ya’ni, “Böyle lisanen söylemek imkanı olmayan sıfât-ı İlâh-îyyeyi kâlem dahi sahifeler üzerine yazmaktan acizdir.” Ya’ni, sıfât-ı İlâh-îyyenin kapladığı yüce yol ne söylenebilir, ne yazılabilir.

3719. Dedi: “ Ey çok alim, Hakk’ın acaipliklerinden en aşağı bir sözü açık söyle!”

Ya’ni “Zülkarneyn tekrar kutup hazretlerine dedi: ey alim ve faziletli olan zât-ı muhterem! Hakk’ın acayip olan, varlık âleminin düzeninden en aşağısı olan, yani bizim söz ve sözlüğümüze ve aklımıza sığan sözleri söyle!

3720. Dedi: “İşte 300 yıllık yol olan sahrâyı, şâh, kar dağları doldurmuştur.

“Kar dağları”ndan murat, aşağıda gelecek olan 3725 nolu bey-ti şeriflerde görüleceği üzere gafillerin tayin edilmiş, meydana çıkmış sûret ve şekilleridir. Kutbun meydandaki sûreti “Kâf” dağı”na benzetildiği gibi, gafillerin meydanda ki sûretleri dahi “kar dağları” na teşbih buyurulmuştur. “Sahrâ” dan murâd, sahrâ-yı fikir ve ve hayaldir; ve “üç yüzyıllık yol” dan murâd, Kutbu’l-aktâb hazretlerinin mertebesine varıncaya kadar olan efrad-ı beşerin fikir mertebelerinin uzaklığına benzetmedir. Bu mertebede olanların fikir ve habersizce, körü körüne hayalleri soğuk karlara teşbih buyurulmuştur. “Şâh”dan murâd, hakiki tasarruf sahibi olan Hak Teâlâ hazretleridir.

3721. “Dağ dağ üstüne hesabsız ve adedsiz; her zamanda ona kar meded olarak ulaşır.”

Ya’ni “Hadsiz hesapsız olan ehl-i gaflet birbiri üzerine yığılmışdır. Her birinin ayrı meslek-i fikrisi ve hayali vardır. Onların her birine soğuk karlar mesabesinde olan fikir ve hayâl yardım olarak erişir.” Nitekim türlü türlü i’tikadlar ve felsefi olan meslekler meydandadır.

3722. “Bir kar dağı diğeri üzerine çarpar, kar soğukluğu serâya eriştirir.”

“Sera”, merkez-i hak ve nemli toprak ve alet mânâlarınadır. Ya’ni, “meselâ bir kar dağı olan feylosof efendi, diğer bir kar dağı olan feylosof üzerine çarpar ve onun meslek-i fikrisine itiraz eder. Onlara gelmiş olan fikir ve hayâl, soğukluğu halkın en aşağı tabakasına kadar eriştirir.”

3723. “Bir kar dağı hadsiz ve derin anbardan kar dağı üzerine çarpar.”

“Bir kar dağı olan gafil sınırsız ve derin olan ism-i Mudill hazinesinden gelen, erişmiş olan batıl fikir ve bozuk ve kötü olan fikir sebebiyle diğer bir kar dağı üzerine çarpar ve itiraz eder.”

3724. “Ey şâh! Eğer böyle vadi olmasa idi, cehennemin harareti cümleyi yakar idi.”

“Ey şâh-ı ma’nâ olan Zülkarneyn! Eğer bu kar dağlarının soğukluğu olmasa idi, cehennemin harâreti gibi yakıcı olan şevk-i İlâh-î ateşi cümle halkı yakar ve mahvederdi. Bereket versin ki,

bu ehl-i gafletin soğuk fikirleri ve hayâlleri bu hararete engel oluyor." Bu bölümde fakire aşikar, meydanda olan bir mana da budur ki, "Kâf dağı"ndan murad, cenab-ı Pir (r.a) efendimizin vücud-i şerifleridir; ve "Zülkarneyn"den murâd, Hüsâmeddin Çelebi (k.s) hazretlerleridir ki, "İki karn" ile ism-i Zâhir ism-i Bâtın''ın ahkâmına sahip olmalarından kinayedir. Hattâ bazı nüshada "cümle râ" yerine "mermerâ" vardır. "Bizi yakardı" demek olur.

3725. Akıllerin perdeleri yanmamak için, gafilleri kar dağları bil!

Ya'ni "Akıllerin beşeriyet perdelerini İlâh-î arzu ile yanmamak için gafillerin vücudlarını kar dağları bil!" Zirâ akilleri beşeriyet gereği meşgul eden ve bu ateşin şiddetini mâni olan bu gafillerdir. Nitekim Mâlik b. Dinâr hazretlerini pazarda halkın kalabalığı arasında gezerken görmüşler ve "Burada ne yapıyorsun?" diye sormuşlar. O hazret dahi, "Gaflet celbini istiyorum!" diye cevap vermişdir.

3726. Eğer kar dokuyucu olan cehaletin aksi olsa idi, Aşırı arzu ve istekten yanar idi.

Eğer kar gibi soğukluk meydana getirici olan gaflet ehlinde ki cahaletin insân-ı kâmilin kalbine aksi ve tesiri olmasa idi, o insân-i kâmil İlâh-î arzu ve istekten yanar tamamıyla beşeriyet haricine çıkar idi. Zira insân-ı kâmilin halkı irşad için beşeriyet perdesine dönmesi lâzımdır.

3727. Ateş muhakkak Hudâ'nın kahrından bir zerredir. Alçakların tehdidi için turadır.

"Dirre", turadır ki, iplerin bükülmesinden hâsıl olan kamçı gibi şeydir. Gerek manevi olan ateş Hak Teâla hazretlerinin sıfatı kahur ve celâlinden bir zerredir. Ya'ni "Kalbe arız olan bu şevk ateşi Hak Teâlâ'nın kahrından bir zerredir. Alçak olan beşeri nüfusa terbiye verme, edeplendirme ve hayvânlıktan uzaklaştırma için bir turadır ve kamçıdır". Zirâ, alçak,cimri, nefs bu ateşi şevk terbiye verip edeplendirme olur.

3728. Azim ve fâik olan böyle bir kahr ile berâber, lutfunun serinliğini gör ki, ateş üzerine geçmiş geçendir.

"Büyük, ulu, yüce ve maddi ateşlere üstün olan böyle bir kahır ateşi ile beraber Hak Teâlâ'nın lutfunun serinliğini gör ki, o ateş üzerine geçmiş geçendir. Soğuk lutuf'dan murâd, Hakk'ın âlem düzevi için vaz' buyurduğu gaflet hâlidir. Ve şevk ateşi ve beşeriyetde bu gafletten sonra olduğu için bu ateşden önce ve geçen,geçmiştir. Çünkü insanlar bu çokluk âlemine geldikleri vakit cem'den önce fark halinde bulunurlar. Sonra makâm-ı cem'e gelirler ve şevk ateşi makâm-ı cem'de başlar.

3729. İleri geçme niteliksiz ve nasıllıksız ma'nevidir. İkiliksiz geçmişi ve geçileni gördün mü?

Ya'ni lütfun kahırdan geçmiş olması yaptığından sorulmayandır yani; tarife sığmaz manevidir. Zirâ her ikisi sıfât-ı İlâh-îyedendir; ve sıfât-ı ilâhiyyenin cümlesi başlangıcı olmayan ve ezeli

olduğundan bir sıfatdan önce ve geçen olması, gelen erişen değildir. Geçmiş ve geşmiş olan ilgi ve münasebetleri ancak bu öncesi olmayan sıfatı eserleri varlık âleminde zuhurunda zâhir olduğu vakit belli olur. Zirâ, sırf vücud, lütuftur, kahır ondan sonradır; ve çünkü kahır vücûda ve varlığı gerektirir. Vücûd ve varlık olmayınca kahrın alâkadar olacağı mahal olmaz. Bununla beraber bu i'tibar ile lütuf geçmiş ve kahır geçendir. İkiliksiz geçmiş ve geçen gelince bu hal a'yan-ı sabite âlemine aittir. Zira bu âlem, İlâh-î ilmi sûretler mertebesidir. Ve ilm-i İlâh-î mertebesinde ikilik yoktur ve yaptığından sorulmayandır. Ya'ni niteliksiz ve nasılsızlıkdır ve mâ'nevidir. Çünkü bu mertebede zât-ı Hakk'ın kendi zâtına, kendi zâtıyla vaki olan tecelisinden ibârettir. Bu mertebeye "mertebe-yi vahidiyyet" ve "hakikat-i insâniyye" derler.

3730. Eğer görmedin ise, o senin noksânındandır. Zirâ, halkın akılları o menbâ'dan bir arpadır.

Eğer bu ikiliksiz geçmiş ve geçeni görmüyor isen, senin mertebenin ve aklının noksânındandır. Zirâ halkın akılları bu hkikat-i insaniye mertebesinden bir arpa kadar ya'ni, o mertebeye nisbeten, halkın akılları cüz'idir. Nitekim âyet-i kerimede size ilimden verilen şey ancak azdır"(İsra 17/85) buyurulur. Hind nüshalarında birinci mısrâ, "Eğer görmüyor isen o senin anlayışının alçaklığındandır".

3731. Ayıbı kendi zerine koy, din âyatı üzerine değil! Ne vakit çamrlu kuş din feleği üzerine erişir.?

"Âyat-ı din"den murâd, ehl'i hakikat olan kamillerdir. Onlar Kur'ân-ı Kerim'in âhadis-i Şerifelerin bâtınlarını ve inceliklerini gösterirler. Ya'ni "Ey kimse! Hakk'ın Vücudunun mertebelerini ve onun vahdetini görmüyor isen, bu hâl senin noksânınından ve anlayışının alçaklığındandır. Bununla beraber, kusuru ve kendi nefsine isnâd et! Yoksa dinin âyâtı olan ehl-i hakikat keşfen vaki' olan yüce açıklamaları değil! Sen süfli en uzak âlemin zâhiri duygularına verdiği malumat üzerine birtakım delil getirip ya sırf tenzihe veya sırf teşbihe hükmedersin. Bu ilmi delil ve kanıt ile senin rûhun ve aklın çamurlanmış kuş mesabesindedir. Böyle bir çamurlu kuş, dinin feleği olan sırf vahdete ne vakit erişebilir? Böyle bir kuş ancak âlem-i süfli (aşağı-en uzak nokta) âleminde çırpınıp durur.

3732. Kuşun yüce olan dönüp dolaşması havadır. Zira ki onun büyümesi şehvette ve hevâdandır.

" Kuşun yüksek olan dönüp dolaşması göklere kadar değil ancak havaya kadardır ve latif hava içinde uçabilir. Zirâ ki o gelişip büyümesi şehvetten ve hevâdandır. Ya'ni, kuşun vücudunun meydana gelmesi nutfeden değil, belki erkek kuşun uzv-i tenasülüne şehvetle bıraktığı havadandır. Bununla beraber uçuşuda da kendisinin yayılmasına uygun olan havadandır. Bunun gibi insân'ın sûret âleminde meydana çıkması da şehvetten ve yoğunlaşmış olan nutfedendir. Bununla beraber

hayvâni rûhu bağlı olan akl-ı maaşın uçabildiği sâha dahi bu yoğunlaşmış âlemde zâhiri beş duygunun verdiği bilinen dariresindedir. Birinci mısrâ'da "heva", hava-yı nesimidir. İkinci mısrâ'daki "heva", hevâ-yı nefs olduğundan sahihdir.

3733. Binâelaleyh sen hayır ve evetsiz hayrân ol! Tâ ki senin önüne rahmetden bir mahmil gelsin.

"Mahmil" masdar-ı mimi olup, merkek ve develerin üzerinde ki hevdec (kadınların binmesi için kubbeli kapalı iki kişilik taşıt) manasınadır. Ya'ni "Eğer sen insânı- kamil olan hakikat ehlinin kelamını noksan fehim ve aklından dolayı anlamıyorsan, ne hayır de, ne de evet! Yani ne inkar et ne de tasdik et! "Ben bunu anlayamadım" deyip durma et! Tâ ki rahmet-i İlâh-îyyeden sana bir mahmil-i rûhani gelip seni o anlayamadığın manalara kadargötürsün" Zirâ anlamadan hayır ve evet demekte zarar vardır.

3734. Madem ki acâibin fehminden ahmaksın, eğer evet dersen güçlük ve zorluk edersin.

Madem ki, ehli hakikatin vahdet-i sırf hakkında ki beyânat-ı acibelerini anlamakadan âcizsin, eğer anlamadan baş sallayıp evet dersen zorluk, güçlük etmiş olursun ve zorluk,güçlük batında olmayan şeyi zahmetle çıkarmakdır. Bu hal kabul edir özellik değildir. Bunu için (S.A.V) Efendimiz, "Benim ümmetimin ittika sahipleri güçlük ve zorluktan çok uzaktır" buyururlar.

3755. Ve eğer hayır dersen, hayır senin boynunu vurur. Kahır, o hayır ile senin pencerini bağlar.

"Ve eğer anlamadan hakâyık-i ehlullahı inkâr edip hayır dersen, senin bu inkârın senin boynunu vurur. Kahr-ı ilâhi senin kalb gözünü köre eder ve aklının pencerisini kapatır. Bu kahır hem manen de zâhiren vaki' olur. Nitekim vaizin birisi Ayasofya cami-i şerifinde vaaz esnasında Şeyh-iEkber Muhyiddin ibn Arabi (k.s) hazretlerinin maârif-i aliyyelerine itiraz edermiş; ve bu itirazında ısrarcı bulunup dersi esnasında tekrar edermiş. Bir gece rüyâsında H.z Şeyh zuhur edip, "Benden ne istiyorsun? Bir daha itiraz edicek olursan seni bu elimdeki kılıç ile kırk parça ederim! Buyurmuş. Vaiz bu rüyadan korkup bir müddet susmuş. Fakat yine bir gün nasılsa rüyayı unutup vaazında çoşarak hazret-i şeyh aleyhinde bulunmuş. Dersten çıktığı vakit herkes dağılmış, o da avluda tarafına giderken üzerine bir fenalık gelmiş ve avluda bulunan bir ağaca dayanmış, bir müddet sonra da yıkılmış. Görenler alıp Gülhâne'ye götürmüşler orada rûhunu teslim etmiş. O akşma evine gidemediği için hane halkı aramaya mecbur olmuşlar. Nihayet Gülhâne'de olduğunu haber alıp oraya gitmişler. Fakat Gülhâne'de bu vaiz vefat ettiği vakit doktorlar kimsesiz bir adam zannıyla teşhir odasına götürüp talebeye ders göstermişler. Bilahare böyle ailesi olduğunu haber alınca doktorlar telâş edip derhâl parçaladıkları a'zalarını birleştirip kefenlemişler. Ve ailesine karşı özür dileyerek kefenin açılmamasını çünkü cesedin kırk parça edilmiş bulunduğunu

söylemişlerdir. Ve Hz. Şeyh'in marifetine itirâz edip zâhirde ağzı kapanıp içeriye çöktüğünü ve bir kelime bile okuyamadığını fakir kendi gözüm ile gördüm.

3736. Böyle olunca ancak hayrân ve şaşakalmış ol bu kadar! Tâ ki Hakk'ın yardımı önden ve arkadan gele!

Ya'ni ehlullâhın hakikatine aklın ermediği vakit, ne inkâr et ve ne de tâsdik et, hâyran ol! Bu hayretin ve kalbin saflığı sebebiyle sana Hakk'ın yardımı önden ve arkadan gelir. Anlayamadığın, manâları zevkan anlamaya başlarsın. Sakın evliya-ı Hakk'a itiraz edici iğneleyici sözler söyleme!

3737. Vâktaki hayrân ve perişân ve fâni oldun, hâl dili ile "İhdinâ!.. dedin.

"Vaktâki hakikat ehlinin haline ve sözüne itiraz etmeyip hayrette kaldın ve akl-ı cüz'in perişân oldu ve kendi zekâ ve bilgine itimaden o hali ve sözü muhakame etmekten fani oldun, senin bu halin, Yâ Rabbi, beni sırât-ı müstakime hidayet et!" (Fâtiha 1/6) demek manâsını içine alan olur.

3738. Çetinin çetinidi; Titrek olduğun vakit, o çetin yumuşak ve düz her tarafı bir olur.

"Zeft" kelimesinin çeşitli manâları vardır. Burada "sert ve çetin" demekdir. Ya'ni, "Hâl ve kal-i evliyâ çetinin çetinidir, ya'ni pek çetindir . O vakit onlara karşı titreyici olursan o çetin olan şey yumuşak ve düz olur ve sana basit görünür ve idrâkine kolay gelir."

3739. Zirâ ki, çetin olan şekil inlar. O vakit aciz geldin, lütuf ve ihsândır.

Ya'ni enbiyânın ve onların vârisleri olan evliyânn hal ve sözleri şeklinin çetin olması inkarcılar içindir. Zirâ, inkârcılar inkâr etikçe onların hakikati bu inkârcılara örtülü kalır. Fakat ey kimse! Onların önünde kendi aczini ve kusurunu itirâf edip inkârı ve tasdiki terk ederek hayrette kalırsan, bu aczin sana lütuf ve ihsân olur; ve neticede bilmediğin ve anlamadığın hakikatlerden, haberli ve bilgili olursun.

Not= Kûr'ân Nüzül Sıralar-ı, Ahmet Tekin Kûr'ân'ın Anlaşılmasına Doğru- Lügatli Tefsir Meali, Kelâm yayınları,

Sonuç=

Yukarda ki tefekkür çalışmasın da Esma sıralamaları klasik anlayış içinde kullanılmıştır. Hakikatte Allah, Rahmân, Rahîm esmâları kaynak esmâları olduğu için sıralamaya dahil edilmemekte ve 4. Esmâ olan Melik esması 1. Sıradan başlamaktadır. Bizim çalışmamız da en çok üstünde durulan Musavvir esması 14. Esmâ olduğunu söylemiştik. Hakikatte 11. Esmâdır.. 11 Zat ve Hz. Muhammed mertebesidir.. Bu mertebenin en büyük özelliği ve hakkında bilgi sahibi olduğumuz durumu; Hüviyyet ve Eniyyetidir.. Ahadiyyet mertebesi, burada düşünce bazında ikiye ayrılmıştı.. Hüviyyet Âlemler ve Kâ'be Eniyyet Zat ve İnsân-ı oluşturmaktaydı.. Ahadiyyet mertebesinin. Zatı ve Zuhur mahalli olan

Hz. Muhammed ve Kâ’be’yi ve onların bünyesinde âlemler ve Kâ’be Tasvir olunmuştu.. Amâiyyet mertebesinde bilinmekliğine rağbet ediliiş.. Allah (c.c.) Hüviyyet ve Eniyyeti ve Vahidiyyet sahasında Rahmaniyyetin, Rahimiyete meyili ile Rububiyyet ve Melikiyyet sahasının oluşması ile 5 Hazret mertebesi denilen vacibul Vücub hazretlerinin Muhammed ismi ile tam ve kemalli zuhur mahalli olarak faaliyet sahasına çıkarmıştır.. İşte Musavvir Esmâsı Zâtın Hüviyyet ve Eniyyet yönlerini temsil etmektedir. Bahse konulu olan Hayvân Tasviri, Hayy’ann dır. Yani yaşayan andır.. Hayat sıfatı ilede ilk subiti sıfattır. Âlemde yaşam olmadan diğer sıfatlar hükümlerini icra edemezler.

Musavvir esmâsı tersten 86. Sırayı vermektedir. 8+6= 14 Nur-i Muhammedi mertebesidir..Yine her mertebeyi kapsadığı ve eşyayı zuhur ettirdiği anlaşılmaktadır.

86. Sûre Târık Sûresi en karanlık gecede yön tayini yapılan yıldızdır. Necm 53 ve toplamı 86+53 =139 ile Muhammed isminin ebcedidir. Benlik ve Heva yıldızından kurtulundumu? Bu Târık yıldızına ve Hz. Muhammediyyet mertebesine ve Zat’a ulaşılmış olur. Musavvir Esmâsı’nın sayısal değeri 336 toplam değerleri ve neyi ifade ettiği yukarda verilmişti.. 33 Mescid-i Nebevinin ilk direği ve 6 yöndür.. 11. Mertebenin Bekâbillâh mertebesidir.. Bu mertebeyse gelen sâlik’te bu 33 direk 6 yön’ün tamamı Allah ile ve Allah’a dönüktür… Bu biriktelik **Kendinden, Kendiliksiz, Kendiyledir. (Müşahade)**

Yazımızın tamamı da 29 sayfadır.. Lam Elif ile Nüzül’un son Urucun son mertebesi olan Yokluk aynasın da zatı mutlakın, zatı mukayyed olarak gözükmesidir.. 2+9= 11 Musâvvir Esmâsı ve Tevhid-i Zattır.

Ayn-ı Zamanda 2 Zâhir Bâtın 9 da Mûseviyyet-Esmâ mertebesi çalışmamızın konusudur.

21-01-2012 Cumartesi

Mu…… Ca…….

****

(45) Öm….Em…… Er…..

Subject: RE: Ressam Tefekkürü
Date: Mon, 6 Feb 2012 23:58:04 +0200

Hayırlı akşamlar Em……ğim. Hamdolsun şimdilik iyiyiz, yazı dosyanı aldım güzel olmuş ellerine gönlüne sağlık, onu da dosyasına aktaracağım, Cenâb-ı Hakk her türlü işlerinde kolaylıklar nasib etsin. Herkeze selâmlar hoşça kal Efendi Baban.

Date: Thu, 2 Feb 2012 18:04:36 +0200
Subject: Ressam Tefekkürü

Değerli Efendi Babacığım

Rabbimizin selamı ve Efendimizin muhabbeti her dâim sizlere ve ailenizin üzerine olsun.,

Terzi Babacığım, sağlığınız yerindedir inşeallah.

Fakir, vermiş olduğunuz ödevleri yapmaya devam etmekte, zaman zaman da Mu…. ağabeyciğim ile zuhurat ve rüyaları istişare etmekteyiz, bir ara sabah namazı vakti her şey birden bir Hu göründü, ondan evvel sizi Kelime-i Tevhid kitabınızı okuyorduk, ilk oluşumunu açıklıyordunuz, sonrasında namaz kitabınızdaki Elif, Dal, Mim sembolleri gelince fakir tefekkür etti mâdem kelime-i tevhidde gizli Hu var neden namazda yok diye, sonra namaz kılarken bir baktık ki, her hareketimiz, Hu 'yu sembolize ediyor, sonra pencereye baktık iç dış sıcaklık farklılıklarından camda bir halelenme oluşmuş, 19 halka iç içe Hu duruyor hemen sağında camda bir boya izi dikkatimizi çekti Elif formunda, Mu….cığıma anlattım, sizin Eh-Hu zikri de verdiğinizden bahsetti, yine sonrası bazı müşehadeler oluyor, özellikle Tu…… Efendiciğime dikkat ederdim hep, amin derken çok net bir biçimde önce kaşlarını sıvazlar sonra yüzünün kenarlarından sağ eli ile lâtif bir şekilde Lâm Elif çizip Lâm Elifin altından gizli Hu yu vurgularmış, fakire sayenizde açıldı, eğer yanlış anlamadıysak.

Fakir, kayıtlarınızı dinlemeye devam ediyor, ne hikmettir bilinmez, önce Reşehat ile başladık, arkasından Ölüm Hakkında olan kayıdınıza geçtik şimdi de Zülkarneyn sohbetlerinizi dinliyor, fakir için çok açıcı olmaktada, Rabbim sizlerden ve sizleri yetiştirenlerden Razı olsun.

Dün gece de ilginç bir zuhurat oluştu fakirin, 3 adet Cerrahi dallı arakiyeli takkesi vardı, gece bir baktım 4 olmuşlar.

Aziz Babacığım, Mu……cığım Ressam Tefekkürü dosyasını yollamıştı bu konu hakkında düşündüklerimi yazmamı istedi, fakir acizane idrakince ve anladığı kadarıyla yazmaya çalıştı, hatalarımız için şimdiden af dileriz.

Hürmetle ve muhabbetle ellerinizden öperim. Sizlerin ve ailenizin sağlık sıhhat ve afiyetiniz için her daim duacıyız.

Karagümrüklü evlâdınız

Ö……Em…… Er…….

Bismillâh-ir-Rahmân-ir-Rahim

Aziz ve değerli Efendi Babacığım, fakir Ressam Tefekkürü çalışması için acize aşağıdaki satırları yazmaya çalıştı, ilginize arz ederim;

Fakir resimleri göremiyor, hayvân çizildiği malûm ama hangi hayvânları çiziyor?

Yırtıcı hayvânalar mı yada evcil hayvânlar mı? Eti yenen hayvânlar mı?

Bu sahneler hareketli sahneler mi durağan sahneler mi?

Renkli mi? Yoksa siyah beyaz yada tek renk tonlarında eskizler mi?

Çizimi nasıl? İnsân'a ilham uyandırtan çizim tarzı mı? Var yoksa özel yeteneği olmayıp talim ile gelişmiş bir tarzı mı var?

''Bu resimleri "yukarıdaki çiziyor", ben içlerini dolduruyorum''

Fakir burada ifade buyurmuş olduğunuz kazâ ve kader mevzusuna bağladı, Rabbim bunların çizilmesini murad ettiğini fakat o kişi üzerinden zuhura getirirken onun kulluğunun cüz-i irâdesinden ve gayretinden vesile olduğunu acize aklımıza düştü.

Mertebe Konusunda fakir hüküm veremiyor resimleri göremediğimizden yorum yapamıyoruz, ya da yapmaktan çekiniyoruz, ama meğerki o kişi Allaha kul olmuş ne emrediliyorsa onu yapıyor, emrolunduğu üzere oluyor.

İnsân ve doğa çizseydi ressam yine fakir hangi tip doğa sahneleri ve nasıl insân'lar, konusunda soru soracak haddimiz olmayarak, nefsaniyeti azdıracak sahnelerde yapabilir. Fakir yine yorum yapamıyor.

Değerli Efendiciğim, Ressamın resimlerin içini doldururken renk ve düzenleme seçeneği varmı'dır? Yoksa boyamakta da mecburmu'dur. Sualini buyurmuşsunuz;

Fakirin anladığı odur ki? Mertebesine göre ya kafasına göre düzenleyecek ya da belli resim, ışık gölge kaidelerine göre düzenleyecek yada ol Resûl (s.a.v.) Neyi ifade buyurmuşsa onu sırlayıp gösterme amaçlı, kabiliyetine göre sembolizme edecek. Ol Ressam ki kul olmuş hem Rabbimizin emrettiğini yapacak ama yaparkende ifadesinde bir sınırlama olmayacak tek sınırlama öncekilerin değil yeni bir tarz ve ifade olarak insân-ı cezbeden ve açan işler yapacak.

Fakir ressamın seyri sülûkdaki tam mertebesini anlayamadı, bu hikâyedekileri Müslüman ve Hakk yolcusu olarak düşünebiliriz ama Müslüman olmayan kişilerde Rabbimiz için *''yukarıda ki''* tabirini kullanıyorlar, Müslüman ve ehli tarik ise Hakkı hâlâ yukarılarda görüyor, ama Kul olmuş ise karşındaki muhatabın anlayacağı şekilde espirili söylüyor olabilir diye düşündü fakir.

6'ıncı sualinizin cevabı fakiri düşündürüyor, aklımıza gelenleri acizâne ifade edersek,

Rabbimiz hem kuralları koyar hemde koyduğu kuralara uymak zorunda değildir, fasık birinden de İslâmiyyet için hizmet ettirir, Ressamlarda istediğini çizdirebilir ama çizdirdiklerinin açığa çıktığı görselliği incelersek mertebelerini bulabiliriz, fakirin müşehade ettiği odur ki ressamlar ve sanatçılar sürekli kendilerini (kendi anatomik özellikleri ve kalplerinin aktığı yöne) çiziyorlar konu ne olursa olsun, kafası yuvarlak hatlara sahip birinin çizdiği figürlerde kendi anatomik hattını ifade eden özellikleri çıkarıyor farkında olmadan, fakir bir programda seyretmişti, Amerikalı bir ressam kendisine kıvırcık saçlı bir peruk, siyah güneş gözlüğü ve şapka takıp sokakta tanıştığı insân'lara hep kendisini çizmesini istiyordu, bir kaç yıl içinde çıkan sonuçları ekrana getirdiklerinde, çizilen hiç bir resim ressama benzemiyor her kez kendini (kendi anatomik özelliğini) vurgulayarak kıvırcık saçlı, gözlüklü ve şapkalı halini çizmiş idi.

Efendi Babacığım, aklımızdan gelenleri, acizane yazmaya çalıştık, hatalarımız için zat-ı âlilerinizden şimdiden özür dileriz, her dâim sağlık sıhhat ve afiyetinize duacıyız.

Mübarek ellerinizden öper, Rabbimizin selâmını sizlere ve ailenizin üzerine her dâim olmasını niyaz ederiz

Öm……. Em…… Er…… 02.02.2012 İstanbul

****

(46) Yu…….. Yü……..

Subject: RE: Bir Ressam Hikâyesi
Date: Sun, 11 Mar 2012 23:45:30 +0200

Aleyküm selâm Yusuf oğlum Pazar günü görüştük ama mail-ini cevaplamaya ancak vakit bulabildim yazılar güzel olmuş dosyasına aktardım, hepinizin elinize dilinize sağlık, Canâb-ı Hakk başarılarınızı arttırsın İnşeallah. Herkeze selâmlar hoşça kal. Efendi Baban.

Subject: Bir Ressam Hikâyesi
Date: Fri, 2 Mar 2012 11:07:12 +0200

Selâmün aleyküm, Efendim hayırlı cumalar, İnşeallah iyisinizdir,ellerinizden öperim.

Efendim biraz geç de olsa ressam hikâyesi ile ilgili notları gönderiyorum. Bu yazılanlar Ra…… ve Ah….. kardeşlerimizle toplanıp beraberce mütâlâa ettiklerimizden oluşuyor.

Allah'a emânet olun, dualarınızı eksik etmeyin bizlerden Efendim.

"Yukarıdaki çiziyor ben içlerini dolduruyorum"

Zuhura gelen her varlık ilmi ilâhide mevcut olan ayân-ı sabitesinin hükmü üzerinde kendinde bil kuvve mevcut olanı, bu âlemde bil fiil zuhura getiriyor. Bu yönüyle baktığımızda her varlığın sınırı ayân-ı sabitesinin hükmü üzerine belirlenmiştir. Hiçbir varlık ayân-ı sabitesinin, ilmi ilâhide mevcut olan hakikatinin dışına çıkamaz. Zuhura gelen her varlığın kendisiyle zuhura getirdiği herşey ayân-ı sabitesinin gereğidir.

Üzerinde tefekkür ettiğimiz konuyu diğer bir yönden ele alırsak şunları da söyleyebiliriz:

Duvarları hayvân resimleriyle boyayan ressamın "yukarıdaki çiziyor ben içlerinin dolduruyorum" ifadesini, külli irâde, cüz-i irâde açısından da değerlendirebiliriz.

Âlemde tek bir irâde hâkimdir. O da Rabb'ül erbab olan Allah'ın irâdesidir. Varlığı kendinden olmayanın irâdesi olması da bu yönüyle mümkün değildir. Ancak biliyoruz ki insân denilen ilâhi varlığa cüz-i irâde adı altında bir irâde verildiği de klâsik kelâm kitaplarımızda çokça zikredilmektedir. Tabiki insân'a cüz-i bir irâde verilmiştir. Ancak bu cüz-i irâdeyi tümüyle külli irâdeden bağımsız, kendi başına bir irâde gibi ele alırsak İslâm'ın özü olan tevhidden uzaklaşmış, ikiliğe yani şirke düşme tehlikesiyle karşılaşabiliriz. Öyleyse cüz-i irâdeyi, şirke düşmeden, ikiliğe bulaşmadan nasıl tarif edeceğiz. Bunu ancak tevhid bakış açısıyla vuzuha

kavuşturabiliriz. Şöyle ki; âlemde herşeyi kuşatan Külli bir irâde hâkimdir. Hiçbir şey bunun dışında değildir. Adına cüz-i irâde dediğimiz şey bile bunun dışında, haricinde değildir. Cüz-i irâde ancak herşeyde irâdesi hâkim olan Külli irâdenin, kayıtlanmış ya da kayıt altına alınmış bir ifadesidir. Herşeyde hüküm sahibi olan Külli irâde kendisini cüz-i irâde şeklinde sınırlayarak hükmünü icra ediyor. Ressam örneğine dönecek olursak; Ressamın yukarıdaki çiziyor ifadesini "herşeyi Külli irâde belirliyor", ben içlerini dolduruyorum ifadesini de "bende Külli irâdenin belirlediği, bende potansiyel olarak mevcut olanı, cüz-i irâde adı altında zuhura çıkarıyorum" diye anlayabiliriz.

Herşeyde, her varlıkta söz sahibi olan Külli irâde, zuhurda cüz-i irâde şeklinde kendisini kayıt altına alıyor. Bu yönüyle cüz-i irâde, herşeyde faal olan Külli irâdenin bir yansıması, bir ifadesi olarak zuhura çıkıyor. Cüz-i irâdenin zuhura çıkardığı ise kendi hakikatinde mevcut olan hakikatlerdir.

Ayrıca konuyu esmâ-i ilâhiyye üzerinden de değerlendirebiliriz. Şöyle ki; tüm âlem esmâ-i İlâh-îyyenin zuhur yerleridir. Alemde esmâların cümbüşü vardır. Ve Allah ismi ise tüm esmâları cami, yani kendi bünyesinde barındırır. Diğer bir ifadeyle âlemin tümünde Allah isminin zuhuru olan esmâ-i İlâh-îyyeler zuhurdadır. Tüm esmâ-i İlâh-îyyeler ya da Rabbül haslar, Rabbül erbab olan Allah isminde mündemiç ve ondan neş'et etmişlerdir. Allah ismi kendisini tüm âleme esmâ-i İlâh-îyyeler şeklinde açmıştır. Zuhur halinde âlemde görülen tüm esmâ-i İlâh-îyyeler iken, bütün halinde ise sadece Allah ismi şerifidir. Çünkü tüm esmâ Allah ismi camisinin tafsili, âleme yayılmış halidir. Bu yönüyle her bir varlık bir esmânın zuhurudur. Alemde mertebeler esas olduğundan, her varlık üzerinden zuhura çıkan esmâlarıda mertebeler üzerinden değerlendirmek gerekir.

Tüm varlığı, mâden, nebat, hayvân ve ins'an mertebesi üzerinden ele alırsak; her varlık bir esmânın zuhurudur ya da zuhur yeridir. Ancak mâden, nebat ve hayvân mertebelerinde esmâlar tam zuhurda olmadığından uruc kavsi tamamlanmamış, eksik ve noksan kalmış oluyor. Esmâlar âlemin varlık sebebi olduğundan tüm esmâların zuhur edeceği insân mertebesiyle ancak uruc kavsi tamamlanmış ve devir hiç bitmeden devam etmiş oluyor.

Her bir varlık bir esmânın zuhuru ya da Rabbi hassının terbiyesi altındadır. Bu yönüyle her varlık Rabbi hassının terbiyesi altında olmakla sırat-ı müstakim üzeredir. Bunun dışına çıkması mümkün değildir.

"Duvarlara hayvân çizen ressamda" Rabbi hassının yani kendinde baskın olan esmânın tesiriyle bu fiili işlemekte yani duvarlara hayvân resmi çizmektedir. Belli ki üzerinde faal olan esmâ "hayy" esmâsı tam kemâlde, zuhurda değildir. Bunun tam kemâl olabilmesi için insân-ı nâtık üzerinden zuhura çıkması gerekir. Ancak insân-ı nâtık mertebesinde tüm esmâlar tam zuhurda, kemâlde olabilirler. İnsân ismi tahtında olan bir varlıkta, hayvânlık mertebesinden ortaya çıkan "hayy" esmâsı noksan ve eksik kalmaktadır. **YU...... YÜ........**

****

(47) Ek...... K.....

Subject: RE: Ressam Hikâyesi
Date: Sun, 11 Mar 2012 23:41:02 +0200

Hayırlı akşamlar Ek….. bey kardeşim. İstanbulda görüştük ama mailinize cevap yazmaya ancak vakit bulabildim, yazı gönderen bütün kardeşlerimize ve size teşekkür ederiz Cenâbı Hakk herkezin başarı ve idraklerini arttırsın İnşeallah. Herkeze selâmlar hoşça kalın Efendi Babanız.

Subject: Ressam Hikâyesi
Date: Fri, 2 Mar 2012 08:49:29 +0200

Sultanım Terzi baba,

Selâmün aleyküm,

Himmet üzere lutfederek, evlâtlarınızın terakki etmesine sebep olacak şekilde "**Ressam Hikayesi**" tefekkürü vesilesini icadetmenizde şüphesiz ki, Hamd Allah içindir. Allah razı olsun. **Âmin.**

Bu mevzuda biz kardeşlerin naciz tefekkürleri ekte göndermiş bulunuyoruz. "**Gayret kuldan tevfik Allah'tan**" derler. Allah muhabbetimizi, kendi rızası tahtında inşaallah arttırmaya vesile eder. **Âmin.**

TB 62-4 RESSAM HİKÂYESİ

Ek. K.

Sn. Necdet Ardıç Çar 02.11.2011 20:44 Tarihli e-mail ile, **(Bir hikâye bir çok yorum)** isimli istişare-tefekkür değerlendirmesi olan çalışmaların birincisi, ***(25-1-köle ve incir dosyası)*** Kısaca manevi seyirdeki Abd/kul hakikati üzerindeki beşeri benlik hevesi ile "*köle ve incir*" sırlarından irfan zevkidir, diyebiliriz.

İkincisi, ***(27-2-genç ve elmas dosyası)*** Kısaca mânevi seyirdeki Abd/kul hakikati üzerindeki seyrullaha, heva benliğine aday, "***feta/****genç ve* ***elmas_pırlanta***" sırlarından irfan zevkidir, diyebiliriz.

üçüncüsü, ***(34-3-bakara dosyası)*** Kısaca mânevi seyirdeki Allahın "*kulum*" diye hitap ettiği, nefis ve tevhid mertebe makamlarının (***Bak – Ara***) inşaası ile "*beşeri ve heva benliğini tanıma ve ifna olma*" sırlarından irfan zevkidir, diyebiliriz

Kısaca hepsi kendi içinde **cem** makamıdır, diyebiliriz. Bu çalışmaların dördüncüsü olarak lutfedilen ***(62-4-bir ressam hikâyesi)*** için de Yine kısaca Allahın "*kulum*" diye hitap ettiği **İnsân-ı kâmil'in** Halka dönüşte, kemâlâtın tatbikata konması sırlarından irfan zevkidir, diyebiliriz

*****

Bu hikâyenin kaynağı olarak.

Şimdi gelelim **dördüncü hikâyemize**. Bu oldukça kısa bir hikâyedir.

Zannediyorum vaktiyle okuduğum, "**şeyh Sadii Şirazî'nin, Bostan, gülistan**" türüne **benzer bir kitapta** okumuş idim, hatırımda kaldığı kadarıyla şöyle ifade ediliyor idi.

Şeklinde ifade buyrulmuştur.

Lütfedilen yazıdaki *"benzer bir kitapta okumuş idim."* İfadesine sarahat getrirmek için, haddimiz olmayarak, elimizdeki Sadi-i Şirazî Hazretlerinin Bostan ve Gülistan eserlerini araştırdık. Bu hikâyeye rastlamadık. Bu vesile ile, İnsân-ı Kâmil hakikatindan bir Kâmil insân olarak görünen Sadi-i Şirazî

Sadi Şirazî İslam alimlerinden ve büyük velilerdendir.

Asıl adı **Müslihüddin Şeyh Sadi'dir**.

Milâdi (**1191/1193**) - (**Hicri 587/589**) te Şiraz'da doğdu.

Milâdi (**1291/1293) -** (**Hicri 689/691**) de orada vefat etti.

104 sene yaşadı.

Hz. Peygamber Efendimizin doğum tarihi **Milâdi 571** olduğundan Peygamberimizden aşağı yukarı (1191 - 571) = **620** yıl sonra dünyaya gelmiştir

Abdülkadir Geylâni hazretlerinin halifesinin talebesidir. Onun derslerinde yetişerek kemâle geldi. Ömrü ilim öğrenmekle, talebe yetiştirmek ve insânlara doğru yolu göstermekle geçti.

30 Yıl ilim tahsil etmiş.

30 Yıl Seyahat etmiş.

30 Yıl İnzivada bulunmuş

Yorum :

*30 yıl ilim ile (**ilmel yakıyn**)*

*30 yıl Seyahat (seyir) ile (**aynel yakıyn**)*

*30 yıl İnziva (özüne rucu) ile (**hakkel yakıyn**) diyebiliriz.*

Moğol ve Haçlılarla yapılan savaşlara katılıp, cihad etti. Bir defasında *Haçlılara esir* düştü. **On dört defa hacca** gitti.

Yorum :

Ehadiyeti/Hakikati Ahmediye seyrinde bulunmuş.

Kurandaki 114 Sûre ile Hatmül Kûr'ân olup, Kûr'ânın Fatihasıdır. Diyebiliriz. Bir kere Haçlılara esir olması da, Kûr'ândaki 112 (1+12=13) İhlâs Sûresi hakikatında 112 (1+1+2=4) Dini İslâm tatbikatında Halka dönmüştür. Diyebiliriz.

SA'Dİ-İ : *Sabah vakti. * Yedi günlük oğlan. Koyun ve deve bölüğü.*

(sin-ayn-dal-ye) (60 + 70 + 4 + 10) = **27 27** (2+7) = **9** (7-2) = **5** – (2*7) = **14** (Yani SADİ ismi ile 27 – 9 – 5 - 14 Sayı feyzleri içindedir.) (sin-ayn-dal-yehemze) (60 + 70 + 4 + 10+1) = **28**

28 (2+8) = **10** (**1 ve 0**) - (8-2) = **6** – (2*8) = **16** (**1 ve 6**) (Yani SADİ-İ ismi ile 28 – 10 (1-0) – 6 - 16 (1-6) Sayı feyzleri içidedir.) **Şiraz** bir kasabanın adı olmakla beraber, **ŞİRAZE :** f. *Kitap ciltlerinin iki*

*ucuna konulan ve yaprakları muntazam tutan, ibrişimden örülmüş ince şerit. * Pehlivan kispetinin paçası. * Mc: Düzen, nizam, esas.*

*****

Herşeyin bir sahibi vardır. Bütün sahipliğin sahibi şüphesiz ki Allah'dır. Rahmani nefesi ile âlemlerde bu halini ceste ceste tatbikata daim koymaktadır. Her göründüğü yerde mazhariyetine göre nefsi olarak kendi görünmektedir. Bahis mevzu hikaye Hz. Necdet Ardıç Sultanımız tarafından yukarıda "**şeyh Sadii Şirazî'nin, Bostan, gülistan**" türüne **benzer bir kitapta** okumuş idim, hatırımda kaldığı kadarıyla şöyle ifade ediliyor idi. Bahsedilmiştir.

Bu vesile ile **Şeyh Sadi-i Şirazî'd**en bahsettik. Allah ondan ve onun gibi Allahım "*kulum*" dediklerinden razı olsun. **Amin.** Şüphesiz ki, hepsinden dâim himmet talep etmekteyiz.

Ancak bu hikâyeyi biz evlâtlarına Hz. Necdet Ardıç Sultanımız tarafından makamsal görünmesiyle de Terzi Baba göndermiştir. Allah ondan razı olsun. **Amin.**

Terzi Baba'nın göndermesi baştan beri lütfederek bizlere gönderdiği **4.** eğitim vesilesidir. Herbiri kendi içinde cem olduğu halde, bu dördüncüsü şüphesiz ki hepsini cem eden mahiyette bir hususiyyet taşımaktadır. Göndermesi hasebiyle de yazanı olmasa da göndermedeki muradı itibariyle **hikâyenin sahibidir**, yazanıdır.

Allah, irfan olunma muhabbetinde ilmi ile meydan olup meydan içinde meydan olmuştur.

Hikâyeyi kısaca özetlersek,

1- **Birgün aniden bir kişinin ziyaret** üzere ortaya çıkması,

2- Ziyaretini hiçbir **haber vermeden tasvirci-ressama** yapması,

3- Ziyaret için geldiğinde **önce dinlenip etrafındakilerini gözlemlemesi**,

4- Gözlemlediği **hayvân resimleri hakkında** soru yöneltmesi,

5- Onun sorusu üzerine **tasvirci-ressamın cevap** vermesidir.

Burada açıkça tenezzül, beş mertebe ile görülmektedir.

1. Allahlık
2. ve Allahlıktan Rahmanlığa
3. ve Rahmanlıktan Rabbaniyete
4. ve Rabbaniyete Ef'ailiyete
5. ve cem makammı olarak halka dönen Kâmil İnsân'ın öğretim haline

*****

Görünmez bilinmez vücûd dalgaları iken yani (a'ma) iyyetinden (ehad) lığına (tek) liğine tenezzül ettiğinde ilk defa ortaya çıkan **ehad** ismiyle zikredilmesini (vahid) iyetine (bir) liğine tenezzülle kendini **Allah** ismiyle (**inneniy ene Allah**) *(Ta-Ha 20/14)* diye ifade etmiştir. Ve övülmeye lâyık olan (**Muhammed**) hakikatinin

yani **Hakikat-i Muhammedi**'nin âlemler olarak ve âlemlerde zuhur noktası olan Hz. Muhammed'in fem-i muhsininden *İhlas Suresi 112/1 ayetinde* "**Kul**" emri ile beyan etmiştir. Bunda beyan eden olarak görülen Hz. Muhammed'dir.

Hz.Muhammed, Hakikat-i Muhammed'in zuhur noktasıdır. Yani Hakikat-i Muhammed deryasından su tanesi olup, deryadaki bütün hususiyetlerin görünme, şehadet, temsil ve tasdik noktasıdır. Efdal insân'ın inşaası için mükerrem Âdem teşkilatlanmasını arzda halife hakikati içinde "**Kul**" diyendir.

Hz.Muhammed'e "**kul**" emrini veren (ehadiyyet) tir. Yani kendi meydan olmuş meydan içinde tatbikattadır. Yani bunu yazan ve bunu oynayan mertebe ve mazhariyet hususiyetleri dikkate alınarak kendisidir.

*****

Bizlere gönderilmesi bakımından sâhip olan, yazan Necdet Ardıç Hazretleridir.

Hikâyedeki:

- **tasvirci** makam olarak **Efendi Baba**,

- **ressam** makam olarak **Terzi Baba**'dır.

"**Tasvirci-ressam**" **Hz. Necdet Ardıç** isminde cem olmuştur.

Zatından,

"**Efendi Baba**" ismine **makam-ı hususi** olarak tasvir tatbikatı üzere tenezzül ediyor. ve ordan da **makam-ı faaliyet** tatbikatı üzere "**Terzi Baba**" ismine tenezzül ediyor.

Böylece evlâtlarından kendini sûretlendirip resmediyor. Bütün bunları zâhir ismi olan Hz. Necdet Ardıç Sultanda cem ediyor ve gizliyor.

Birgün bilinmeyen bir yerden, bir zatın zuhuru vakti gelmiş **el-yevm** tecellisidir. Nefsin mertebeleri itibariyle İnsan-ı Kamil'e kadar olan seyri hakkında bir tespit yapıp seyirde olanların, bulunduğu mertebelerinde yeni terakkiler lutfedilmesidir. Zâtın ziyareti kendi sistemi içinde, muayyen zamanlarda, teklifsizce yapıldığı anlaşılmaktadır.

Acaba gelen kimdir?...

Mertebelere göre ismi değişir ama Allah'dandır ve terakkiye vesiledir. Taşıdığı vahiy ise, adı **Cebrâîl** (a.s.) dır, Hakikat mürşidi ise adı **Hızır** (a.s.) dır, İmana kuvvetlendirmede imtihan ise adı **İblis** (*sizler için adüvvün mübin*) dir.

Her ne şekilde gözükürse gözüksün "**Haza min fadli Rabbiy**" kabulünde ve tasdiğindeyiz. Bütün bunlardan görünen

yine o isimlerle gönderme vesilesinde olan Hz. Necdet Ardıç Sultandır.

*****

Bu girizgahdan sonra hikâyeyi "**hikâye**" adı ile değil yani **esatirin evvelin** (evvelkilerin satırladıkları, efsane) anlayışıyla değil zikredilen kıssa yani "**nun vel kâlemi ve ma yesturun**" *(Kâlem 68/1)*

yani Nur-u İlahiden görünen Nur-u Muhammed'in deryayı kâlem olarak kelâm ile yazdığı şeyler anlayışıyla ve zevki ile etap, etap üzerinde yürüyelim.

Nitekim Bir hadîs-i şerif'te,

"Allah evvela benim nurumu, benim nurumdan bu âlemi halketti," buyrulmuştur

Sıfatı Zatiyyeti Cenâb-ı Muhammediyye: Allahımızın zâtının sıfatı ilâhiyyesi olan Cenâb-ı Muhammediyyedir. Allah'ımızın kendi zâtiyyet nurundan düzenlemiş olduğu Deryayı Nuru Muhammed'i ve Deryayı Nuru Muhammed'in zatiyyetinden "**vema yesterun**" halkıyeti, yani mükevvenatta tenezzülen görünmeyi murad etmesidir.

"**Nun vel kâlemi ve ma yesturun**" *(Kâlem 68/1)*

(**nun**) **Allah'ımızın Nuru İlahisine**

(**vel kâlemi**) **Deryayı Nuru Muhammede**

(**ve ma yesturun**) O **Deryadan** meydana gelen **mükevvenata** işarettir, diyebiliriz.

***

Allah **Zat-i irfan** olunmayı **irâde** eder (akıl), **kavl/**kelâm **muhabbet** (nefis) ile dolar. Şeyyiette **esmâ** mazhariyete göre ef'âl nispetinde amel kazanır. Böylece eşya, isim, sıfat mertebe ve makam olarak şuhuda gelir

Kelime

Âdem (a.s) da, (*Halifeyi Hak sırrı*) Rabbından alınandır.

Mûsâ (a.s.) da (*Tenzih Makamında*) Tükellim edilen,

(kendinden kendine rabbi kelâm edilendir.)

İsâ (a.s.) da (*Teşbih Makamında*) Kelime olarak görünen (İsâ)

(*Meryem oğlu İsâ Mesih*)

Muhammed (a.s.) da (*Tevhid Makamında*) "**Kul**" emri ile kelâm edendir.

(*Hidayet-i Hakiki – Sırr-ı Mehdi*)

***

Efendi Baba'mızdan tefekkür vesilesi

Bir gün bir yerde yaşayan **bir kişi tasvirci-ressam** olan diğer bir arkadaşının **ziyaretine** gitmeye karar vererek yola çıkar nihayet arkadaşının bulunduğu yere gelir ve içeriye girer bir **müddet dinlendikten** sonra duvarlardaki ve her yerdeki resimlere bakar, hepsinin belirli bir özelliği olduğunu görür. Bu özellik ise bütün **tasvir-resimlerin** sadece "**hayvân**" sûretlerinde olduğudur. Bunun sebebini anlamaya çalışan misâfir arkadaşına,

(yapılacak başka resim yokmu! neden hep hayvân resimleri yapıyorsun?) dediğinde, arkadaşının verdiği cevap oldukça düşündürücüdür.

(Evet vardır, fakat bu resimleri "yukarıdaki çiziyor", ben içlerini dolduruyorum) demiştir.

*****

02.11.2011 tarihli yazısıyla

Yani **gün ve ay** itibariyle (02 + 11) toplamı **13** Yılın **11.** olması itibariyle de zati olan, (**2**) **zâhir ve bâtın** bir işaret üzere, zâtından zât-î olarak "**Kulu**" na tenezzülen "**Efendi Baba**" daki zuhurat ile "**Terzi Baba**" ya tenezzül ederek

"**hikâye**" ismi ile evlâdlarına tefekküre vesile etmiştir. Allah razı olsun. **Âmin.**

Böylece zevk ettiğimiz üzere "**tasvirci-ressam**", ifadesi makam olarak "***Efendi Baba***" ve "***Terzi Baba***" **Necdet Ardıç**'taki cem hâli ile kendisindeki zâti hususiyetlerinden derviş evlâtlarında sûret ve resim haline gelmesinin beyanını yapmıştır.

Şöyle ki, hikâye edilen "**hikâye!...**"

Kimden **: Necdet Ardıç**

Tarih **: Çar 02.11.2011 20:44**

Kendi ifadesi ile,

"*Bunları çevrenize bildirip oluşacak cevapları*

(3) ay içinde *çevrenizden toplayıp bir dosya halinde* ***bana gönderebilirsiniz***." Diyerek bizlere gönderilmiştir.

Allah razı olsun. **Amin.**

Diyebiliriz ki, **Necdet Ardıç Hazretlerinin** derviş evlâtları içinde bulundukları mertebelerinin sûretlerinde yeni Sûrelerin, yeni isimlerin açılmasına ve terakkilerine bahane edilmiştir.

Böylece **Necdet Ardıç Hazretleri** dervişlerinde kendini yeni tevil üzere sûretleyip, Âyetleyip irfan olunma muhabbetini irâde buyurmaktadır. Allah razı olsun. **Âmin.**

***

Buradaki (***talep, taliplik, talebelik***) için bir açıklama getirmek isteriz.

Risaleti Gavsiye 10. Ayet te,

****. ve kaale lî "ya gavsü'l azam ni'me't talibü ene**

****. ve ni'me'l matlubü'l insanü**

****. ve ni'me'r rakibü'l insanü**

****. ve ni'me'l merkubü lehu sairü'l ekvani"** Buyrulmuştur.

1. ve **lî/**bana **kale/**dedi ki,

"ey gavs el azam, **ni'me/**ne güzel **talibü/**isteci, talib/talebeyim **ene/**ben

(talep, taliplik, talebelik benden bana)

2. ve **ni'me/**ne güzel **matlubü/**istenilendir "**el insan**"

(el insan ne hoş matlubdur) (efdal olan el insan muhabbeti)

3. ve **ni'me/**ne güzel **rakib/**binicidir "**el insan**"

(el insan ne güzel râkib/binici, binendir)

4. ve **sairü'l ekvani/**sair mükevvenat **lehu/**onun için

ni'me/ne güzel **merkub/**binilendir

(sair âlem ise, onun için ne güzel bir merkub/üzerine binilmiş, taşıyıcıdır

***

Bize belirtilen dönem içinde yapılması bildirilen bu beyan aynen Âdem'deki "***Ağaca kurbiyet sağlamayın***" emri gibidir. Hangi mertebe de, ne halde isek, o halin gereği olan bir kelime - bir kelime, bir cümle - bir cümle, bir satır - bir satır. O zevk üzere yapılsın ki (**Âdem**) e secde halimizi tespiten seyrullah devam etsin.

*****

Tekrar gözden geçirirsek;

Zâtından Zât-i olarak "**Kulu**" na tenezzülen

"**Efendi Baba**" daki zuhurat ile

(burada **Efendi Baba** makamı **TASVİRCİ** olarak)

"Terzi Baba" ya tenezzül ederek

(burada **Terzi Baba** makamı **RESSAM** olarak)

dervişlerde görünmesi olan dervişler sûretlenmekte ve resmolmaktadır.

Allah razı olsun. **Amin.**

Böylece "**tasvirci-ressam**",

makam olarak "***Efendi Baba***" ve "***Terzi Baba***"

Necdet Ardıç'ta cem olmuş, birleşmiştir.

Zâtından aldığı ilham ve/veya beyan üzere

"***Efendi Baba***" makamı delâletiyle

hikâyede hikâye edilen "**tasvirci-ressam**" yani "***Terzi Baba***" ya gelmiş görünüyor.

Dervişleri olan bizler O'nun Allah'ın izni ile sûretleri, çizimleriyiz. Kim ki "*ben Terzi Baba'nın evlâdı hakikisiyim*" der ise, O zaman ondan görünen "***Terzi Baba***" diyebiliriz. Tabii dervişin makam gereği kendini ifna edebildiği, kabulu, muhabbeti tahtından kaldırabileceği, takat nispetindedir.

***

Olayı anlatıldığı üzere oluşum bakımından mertebe kaydına sokmayıp, daha derin ve daha geniş bir çerçeve içinde daha da iyi anlayalım diye **nispilik** üzerine incelemeye çalışalım isteriz.

*****

1. Bir gün bir yerde yaşayan **bir kişi... el yevm/**gün yani bir gün, belirli birgün, **el yevm**, yevmiyyet yani 12'lik sistemde, iki 12'yi bünyesinde cem eden, zâhir - bâtın, gece – gündüz, zulmet – nur vs. tatbikatı var.

"**kim olduğu**" ve "**nerede yaşadığı**" bilinmiyor. Kim?... bilmiyoruz, nerde?... bilmiyoruz, **bir gün** (el yevm) diye ortaya çıkıverdi.

Demek ki, "**Bir tecelli var.**"

Görünmez, bilinmez vücûd dalgalarından zuhur eden, görünen bilinen vücûd dalgaları haline gelmenin, **yeni oluşumların müjdesidir**, diyebiliriz. Bâtından (mânâdan), zâhire (maddeye) zuhur olma, görünmedir.

***

"**kim olduğunu**" ve "**nerede yaşadığını**" bilinmeyen bir kişi, yine ifadeye göre **bir gün** (el yevm) sanki aniden ortaya çıkıyor. Hikâyenin devamında kişinin sorduğu sorudan Onun öyle **sıradan bir kişi olmadığı** anlaşılıyor. Acaba bu kişi

- öğrenmek üzere mi ?...

- yoksa **imtihan** etmek üzere mi soruyor?...Bu vesile ile

- **yeni zuhuratların** oluşmasına izin mi veriyor?...

Yani,

- vahyi vahyeden **Cebrail** (a.s.) mi?...

- hakikat mürşidi **Hızır** (a.s.) mı?...

- İman kaviliğine sebep olacak kendini **nasihatçı** diye tanıtan

ama Kûr'ân'da *(sizler için adüvvün mübin)* olarak beyan edilen **İblis** mi?...

Nitekim,

"ve kasemehüma inniy leküma lemine'n nasihıyne" *(A'raf 7/21)*

*Ve onlara yemin etti **inniy**/kesin ben ki, sizin için*

*elbette **nasih/**hayrı tavsiye (samimi/içten) edenlerdenim*

Nasihat özelliği, Nebilere aittir. Ancak İblis'in kendisinin de nasihatçı olduğunu ifade ediyor. Demek ki, nasihat, her makamda, makamın kapasitesine göre tatbik olmaktadır. Allah bizleri kendi makbul tuttuğu nasihat üzere yürümemizi nasib etsin.

Âmin.

Burada hangi makam ve mertebe olarak görünmektedir ?...Acaba bu gelişin hikmeti ne?... Yoksa bunların hepsi mi?...

****

2. tasvirci-ressam olan Bu ifadeden anlaşılıyor ki, ziyaret edilen zatta **iki makam** birlikte faaliyettedir.

Bir gün aniden, ama vakti gelmiş ki, "**kim olduğunu**" ve "**nerede yaşadığını**" bilinmeyen bir kişi, ortaya çıkıyor O uzaktan gelen kişi, "**tasvirci-ressam**" a geliyor.

Uzaktan gelen kişi buraya gelmişse, artık **uzaklık bitmiştir**.

Uzaktan gelme hali bize göredir. Yani nispidir. Eğer bize gelmişse artık o şey bize **uzak değildir.** Diğer bir ifade ile, onun uzak olmadığını anlamış olmamız bize gelmiş olmasıdır. Uzaktan geldi, uzaklık bitmiştir. Fakat **Yakın da bitmiştir.** Onun bizden biri (**Bizden**) olduğunu anlarız.

Demek ki zâhir görülen şey esasında mânâdan'dır. Bâtından geliyor. Şu halde biriyle konuşmada zâhiren kesret üzere bakılır. Derviş seyrullah üzere tatbikatta rüyet olarak görmesi basir/basirete inkılab eder.

Maddenin aslı "**Mânâ**" dır. Allah bizleri Hz. Mevlânâ'nın mesnevisinde anlattığı "**ŞAŞI**"dan eyletmesin. **Amin.**

***

"**tasvirci-ressam**" deniyor. İki makamdan bahsediliyor.

Şu halde **tasvir** nedir, **ressam** nedir bunları anlamamız lâzım

Tasavvur : *Bir şeyi zihninde şekillendirme. Tasarlama.*

*Göz önüne getirme, hayal etme, fantazi, kavram**,** mefhum. Düşünce, tasarı, arzu**. (x)***

Sûret : Şekil, form, biçim, resimli ifade, Tasvir, açıklama, dıştan görünüş. resim, heykel, nüsha, kopya, hal, tavır, eda**. (x)**

Tasvir : *Hiss ve mahsusata münhasır olan ifade.*

Bir şeyi söz veya yazı ile anlatma. Bir şeye şekil ve sûret verme. Resim yapma. ***(XX)***

Ressam : *Resim yapan, resim çizen.*

Resim (Resm) : *Yazma, çizme, desen. Suret.*

Eser, iz, nişan, alâmet. Tertib. Tarz, üslub. Âdet, usul, tavır, davranış

***

Savver ismi ile (t**asvirci**), **tasavvur** etti, sûret çıkardı, tasvirledi.

Resm ismi ile de (**ressam**) da onu fiil halinde resme döktü. Çizgi haline getirdi, sûretleştirdi.

Biz "**tasvirci-ressam**" olan **Necdet Ardıç** ismi ile görünen

"***Efendi Baba***" ve "***Terzi Baba***"nın makamsal tatbikatı üzere çizilmiş

Zat-i tenezzül sûretleriyiz. Tasvirci ve sûretci halini Allah'ın izninle dervişlerine, evlâdlarına aktarıyor. Ne ile?... İşte bugünkü yapılan, bu bize verilen (**hikâye**) ile;

Bu hakikat üzere algılanıp, alınabiliniyorsa ne âlâ, yok bahsedilen sadece geçmişte yaşamış "*Sadi Şirazi'nin bir hikâyesidir*" diye bakılırsa zikredilen Kûr'ân lisânındaki **kıssa** olmaz, halk lisânındaki mânâsı ile **hikâye** olarak kalır.

Ancak **Savver** isminin tenezzülü ile **tasavvur** zuhur eder. Eğer **Savver** ismi harekete geçmemişse kişi **tasavvur** dahi edemez.

"*İlham alıyorum*," denir. Allahın izni ve lutfu ile, o ismin tatbikatı ile ilham mümkündür. Tekrarlarsak, beklenen **İlham** uzaktan geldiği zaman uzak bitmiştir, **yakın da bitmiştir**.

***

Burada hem "**tasvirci**" hem de "**ressam**" görünmesi tespit edilmiş.

Yani kişi **tasvir** ile zihninde tasarladığı bir düşünceyi**ressam** olarak resimlendirip, sûret haline getiriyor. **İki işlev** yapıyor. Diğer bir ifade ile, tasvir eden ile resmi çizen aynı kişi olarak ifade edilmiş. Demek ki aynı kişi hem tasvir ediyor, hem resmi çiziyor. Tasvirin yapılabilip resmin çizilebilmesi için orada Rabbın **savver** ismini harekete geçirmesi, o fiili, tatbikatı orada açması lâzım.

Zat kendisinde zuhur eden esmâ-i İlâh-îyi tasavvuren, tasvir edip, tasvir ettiğini resim olarak sûretlendiriyor. Anlatımda **iki kişi** gibi göründüğü halde, tatbikatta bu **bir kişide** oluyor. Bu ifadeye göre Zatından zuhur edeni, **tasvir** edip, **resmetmesi** itibariyle göründüğü makamın "**Mutmainne – Hakk**" makamı olduğunu söyleyebiliriz. Ancak acele etmeyip daha ilerideki ifadeleri de beklemekte fayda görülüyor.

****

3. diğer bir **arkadaşının ziyaretine** gitmeye karar vererek **yola çıkar.** Burda **Ziyaret** var. **Ashab, sahıb,** arkadaş var. **Yol, sebil, tarik, seyir** var. Sanki **türbe, makam** ziyareti yapılıyor.

Yavaş, yavaş olay belirmeye başlıyor. Tekrar gözden geçirecek olursak, **el yevm/**gün tatbikatı içinde "**kim olduğu**" ve "**nerede yaşadığı**" bilinmeyen (ki bilâhare sorduğu soru ile sıradan olmadığı belli olan) bir kişi, "**tasvirci-ressam**" yani **tasvir** ile zihninde tasarladığı bir düşünceyi **ressam** olarak resimlendirip, sûret haline getiren "**arkadaşını**" **sâhib** (ashabını) **ziyaret** etmek (*görüşmek, bir kimseyi görmek*) üzere **yola** çıkar.

Ziyaret-gah : *f. Ziyaret yeri. Türbe (Dine hizmet eden Veli kabri, makamı)*

Demek ki belli zamanlarda, mertebeler değişirken **görüşme** ve **görme** oluyor. Bu çok önemli bir olaydır. Vakit gelmiştir, terakkilerde mevcut hallerde ifna olup, onları terkedip yeni kemâlâtlar için gerekli ziyaret yapılmalıdır. Gerekli imtihanlar yapılıp, yeni açılımlar işaret edilen noktalar tevdi edilmelidir. Yani **4 büyük** melek tatbikatı ile vücûd kendi içinde ikmâl olacaktır. Bir ifade ile de, tatbikattaki, esmâlarda **yeni açılımların müjdesidir**. Burda bahsediliyor ki arkadaşı, **sâhib, yoldaş,** aynı yola baş koyanlar.

Sâhibe : *Birinin arkadaşı, dostu, taraftarı olmak. Birine refakatçısı, yoldaşı olmak. Biri ile samimi olmak. Biriyle ülfet edip, yar ve hemdem olmak*. **(x)**

Ashâb (Eshâb) : *Sahib olanlar, kullanma yetkisine sahip, arkadaş olanlar. (Bu kişiler insanlık, doğruluk ve bütün faziletlerde en ileri seviyedelirdir*. **(XX)**

Sâhib : *Yol Arkadaşı, Yoldaş, dost, taraftar, izleyici. Gözcü. Sâhibi, Emanetçi. Hükmeden, Efendi. Başkan, başbakan. Alim, şeyh. Kredi, borç veren. İşveren, patron. bir fikrin babası Sohbet edilen kimse. **Bir** şeyi koruyan ve ona mâlik olan. Bir iş yapmış olan. Bir vasfı olan* **(x)**

Yola çıkıyor**, demek ki** seyrullahta yeni bir atılım **başlıyor**

****

4. nihayet **arkadaşının bulunduğu yere** gelir. Neresi o ?..

Ashab neredeyse, hangi makamdaysa, hangi mertebedeyse oraya ulaştı. Kim ? …

- **Cebrâîl** (a.s.) mi ulaştı !... Adını sanını bilmediğimiz zat, yoktu, görünmeye başladı. Mânâdan maddeye, gaybden şuhuda zuhur etti, geldi. Nasıl gözükürse gözüksün, ne olursa olsun, hangi isim ile olursa olsun "**haza min fadli rabbiy**" Kızgınmış eyvallah, celâliymiş eyvallah, cemâliymiş eyvallah. Bizi kelimeler ilgilendirmiyor, **görünme müjdesi** ilgilendiriyor. Göründü ya….

****

5. ve **içeriye girer** bir **müddet dinlendikten** sonra **duvarlardaki ve her yerdeki resimlere** bakar, hepsinin belirli bir özelliği olduğunu görür. Bu özellik ise bütün **tasvir-resimlerin** sadece "**hayvân**" sûretlerinde olduğudur.

Demek ki o zat, o mânâ hareketi, **içeri giriyor**. Buna oluşan terakkinin mânâ letafetinin görünmesidir, diyebiliriz. Bir müddet **orda dinleniyor**. Tespitlerini yapıyor, diyebiliriz. "*Buyur gel"* falan diye bir şey yok. Demek ki bu zâhirde olan bir olay değil. Mânâ da olan bir olay. Demek ki **doğrudan içeri giriyor**. O kişinin, girenin böyle bir salâhiyeti var.

Duvarlardaki ve **yerdekinden** bahsediyor. Duvar kendi kendine inşâ olmaz, yer varsa duvar olur. Önce yer sonra duvar. Secde halinden mertebeler gözükecek.

Hayvân resmi, zâhir anlamınla hayvânatı anlatsa da hakikatte kişinin onları çizer halinde olması, onları **yaşama geçirmekte** olduğuna işarettir, diyebiliriz. Takip etmiş olduğu yolun diriliğine işarettir. Beden anlamındaki ölen hayvân ise de, yapılan **seyrin ölü olmayıp, diri** olduğuna işarettir. Zikredilen **Hayy** isminin hususiyeti var.

***

6. Bunun sebebini anlamaya çalışan misâfir arkadaşına, **(yapılacak başka resim yok mu! neden hep hayvân resimleri yapıyorsun?)** dediğinde, diye tatlı sert çıkışıyor. Demek ki, böyle bir salahiyeti var.

- vahyi vahyeden **Cebrail** (a.s.) mi?...

- hakikat mürşidi **Hızır** (a.s.) mı?...

- İman kaviliğine sebep olacak kendini nasihatçı diye tanıtan

Ama Kûr'ân'da (sizler için adüvvün mübin) olarak beyan edilen **İblis** mi?...

Hangi makam ve mertebe olarak görünmektedir ?...Burada **tasvir-resimlerin** sadece "**hayvân**" sûretlerinde olmasının **Sorulmasını** irfan olunmada tespit ve terakkiye izin, icâzettir diyebiliriz. Bu hayvânlık ise yapanın mânevi bir yolda **Hayy/**diri olan bir zikir içinde olduğuna işarettir. Kişinin cevabı bulunduğu yeri tespit bakımından önemlidir.

***

7. Arkadaşının verdiği cevap oldukça düşündürücüdür. **(Evet vardır, fakat bu resimleri "yukarıdaki çiziyor", ben içlerini dolduruyorum)** demiştir. **tasvirci-ressam arkadaşın ifadesi,**

1. Kelimeyi Tevhid kemâlâtında İradeyi Küll ve irâdeyi Cüz noktasında bir tarif getirmektedir. "**Nefsi Emmare**"den bir görünmedir. "***Sen varsın ama ben de varım***" idrakıdır.

A_10. Fuzuli'nin "*Leylâ Mecnun*" Hikâyesinden anlatımla; Maddi bakımdan daha aşağı aileden, dualarla dünyaya gelen haliyle şımarık, her istediğini istediği zaman elde etmeye alışık **Kays,** maddi bakımdan daha yukarı aileden olan **Leylâ**'yı zâhir olarak görür ve aşık olur. Kays burada beşer benliğinin, beşeri duygularının tesiratı altındadır. Leylâ'ya hitaben Kays'ın buradaki ifadesi, "***ben seni seviyorum***" şeklindedir.

Muhabbet üçlü sistem içinde, (**Ben**) – (**Sen**) – (**Sevgi**) olarak görünmektedir. **Ben**) ve (**Sen**) görünmektedir. (**Sevgi**) her ikisinde **seven** ve **sevilen** olarak görünmektedir.

Leylâ'nın annesi yine zâhiren sınıf farkını tespiten, onların biraraya gelmesine mâni olur. Böylece Kays "**Leylâ**" ya ulaşma sevdası başlar, ve Leylâ, Kays'da tutku haline, put haline gelir.

A_11. Bir müddet sonra "**Leylâ, Leylâ**" diye zikre başlar. Onun bu halini görenler. Kays'a "**Mecnun**" (*cinlenmiş, canlanmış*) derler. Cinlenme, Dalâlet üzere - Canlanma, Hidâyet üzeredir.

Kays **beşer benliğinden** sıyrılmaya başlamıştır. Kays ismi yerine halinin lâkabı olarak "**Mecnun**" onun ismi olmaya başlamıştır. Beşeri benliğinden yavaş, yavaş nefsi benliklerine geçiş hâlindedir. Nefsi Emmâre olarak "***Sen varsın ama ben de varım***" idrakındadır.

Burada "**hayvân-ı nâtık**" halinin hayvânları nefis üzerinde tesirattadır. Lütfedilen sevgi mülk edinilmiştir. Kişi "*ben seviyorsam sen önemlisin*" fikriyatı ile hareket eder.

Tasvir eden biri tarafından çizilmiş olan, beşeri ve yeni yeni nefsi duygu üzerine yaşanmaktadır. İrade bu mertebe ile cüz-i bir şekilde kullanılmaktadır. İrşad olunmaya, rüşde ermeye velhasıl Mürşid-i Kâmil'e ihtiyac vardır.

***

2. "**Nefsi Levvâme**" de

"fenâda fiy'z zulümâti en lâ ilâhe illâ ente sübhaneke inniy küntü mine'z zâlimiyne" *(Enbiya 21/87)*

*Bu halde **zulumat/**karanlıklar içinde*

*1. **lâ ilâhe illâ ente** (ilâh yoktur **illâ ENTE/**Sen) 2. **sübhaneke** (sübhan **ke/**sensın)*

*3. **inniy/**kesin ben ki, ben zalimlerden **kün/**oldum diye **nida/**seslendi*

Âyetin idrakı içinde zikir tatbikatında olan derviş, kendisine kullansın diye verilen irâdeyi sahiplenmeyip, övülmeye lâyık gördüğü rabbına, yani hakiki mânâda kullanma hali içinde, aklını veren yere teslim eder. Böylece artık ondan zuhur eden irâde, mertebesine göre **rabbından görünendir**. Böylece Kelimeyi Tevhid kemâlâtından hissement olunmaktadır.

1. "Övülmeye layık olan Sensin Rabbım." Bunu dediği zaman bu kimin fiilidir? Kimin irâdesidir? Buna "**irâdeyi cüz**" dense de "***Sensin Rabbım***" diyor. İrade uzaktı, (teslimiyet – tevbe) ve (tevbe – teslimiyet) ile **yakına** geldi. Yakına gelince artık **uzak biter, yakın da biter**. (***Levvame makamında***)

2. "Sen kendini övdüğün gibisindir," bu da bu mertebe üzeredir.

Yani benlik sahibiyeti içinde irâdeyi cüz tatbikatlarıdır. Bunlar hep "***sen varsın ben de varım***." İdrakıdır. (***Mülhime Makamında***)

3. "Sübhanallahü ve bihamdihi", Kişi taklit üzere söylemede ise, bu mertebedendir. Ama kişiden söyleyen ise, zevk-i Rabbidir. (***Mutmainne Makamında***) Yavaş yavaş **emmâreden** çıkılmış, **benlik** iddiasında **levm/**kınamaya girmiş "**lâ ilâhe illâ ente**" (*senden başka ilah yok*) deme haline gelmiş. Mertebesine göre görünen "**irâdeyi cüz**" doğrulmaya başladıkça artık yavaş yavaş **irâdeyi kül** noktasından görünme anlayışı **ilmel** dahi olsa kokusu gelmektedir.

A_12. Yine "*Leylâ Mecnun*" Hikâyesinden anlatımla; Kays "**Leylâ, Leylâ**" zikri ile muhabbeti artar "**Mecnun**" görünmesi ile kendisine "**Mecnun**" denmeye başlar. Artık **Kays** ismi ile değil, "**Mecnun**" ismi ile anılmaya başlar. O muhabbetle Leylâ'yı o **kadar zevkle ve miktarla zikretme** başlar. İçerdekinin de onu çağırdığını zaman zaman zevk edilir. Bu sefer Leylâ'yı **kendinden üstün görmeye** başlar. "**Leylâ, Leylâ**", **övülmeye lâyık** olan Leylâ dediği an, **kendini kınamaya** başlar. Maddeye asıl olan **mânâ artık zuhur etmeye** başlamıştır. Bu nedir? Bu **levmiyyet,** yani "**Sübhaneke lâ ilâhe illâ ente**" Senden başka Sübhan yok. "**Leylâ, Leylâ**" derken içerden önceleri cılız da olsa o da "**Leylâ, LeylÂ**" der. Yani kişi cehri "**Leylâ**" derken içerden "**Leylâ**" denildiğini zevk etmeye başlar. Sanki sen **levmiyetteyken** arkadan da bir **emmâre** geliyor. O da uyanmış zikretmeye çalışıyor. İçerde biri var **o da zikretmeye** çalışıyor. Çocuğun, **Evlâd-ı Hakiki'nin** uyanmış hali. Kişiyle beraber içerden zikreden var dediğimiz haldir.

Burada dikkat edilirse "Leylâ" hitabı 3 şekilde olmaktadır.

1. "Leylâ": Beşeriyyet tesiri etkilenme. Tarikat dervişliğine adım diyebiliriz.

2. "Le – y – lâ" **:** Çölde gündüz dönemi (Emmâre – Levvâme – Mülhime) tesiratı,

3. "Leyl – lâ" **:** Çölde gece dönemi (Levvâme – Mülhime) tesirat diyebiliriz.

Gece tasavvurları hasretle gündüz fiilerini çağırır. Gündüz fiilleri de gece tasavvurlarını çağırır. Birbirlerine ancak bir an kadar kavuşarak, hasret çeken büyük aşıktırlar.

Not : *Rabbımızın lutfu ile "Leyla ve Mecnun" sohbetinde bu konu derinlemesine incelenmiştir. Konu ile ilgili olarak burada bukadar temas etmekteyiz.*

***

3. "**Nefsi Mülhime**" de

"**ya eyyühelleziyne amenu tubu ilellahi tevbeten nasuhan**" *(Tahrim 66/8)*

*(Ey îmân edenler!. Allah'a **tevbete'n nasuh/**samimi bir tevbe ile tevbede bulunun)*

Âyet'in idrakı içinde zikir tatbikatında olan derviş, **nasuh** (*sadık, bir daha dönmeme, nesh edilmiş*) **tevbe** zevki içinde **garam-ı** (şiddetli) **aşka** düşer ve bâtınından, mâneviyatından kapılar ilham üzere kendisine açılır.

Hz.Mevlânâ'nın buyurduğu gibi ,

"***Peki bu tevbeye ne zaman tevbe edeceğiz***?".

Tevbeyi nasuha ne zaman geleceğiz? Çünkü o şeylere geri döndüğümüz müddetçe gelen ilhamları yakalayamayız. "*İlhamlar gelir*" deniyor. Biz zâten baştan aşağı ilham, baştan aşağıya vahiyiz. Allah'ın okuma ve okunma yeriyiz. Nefes alıp verme şeklinde daim ilham, vahy içindeyiz?...

Hz. Süreyya'nın buyurduğü gibi,

"Gör nice akmada her yandan o enharı kemâl"

Nazargahıyız, Allahımızın, "**mümin kulun kalbi**" diye beyan ettiği yer. Kişi kendini hala dünyevi ismi, dünyevi şartların değerleri ile değerlendirdiği müddetçe bunu görmesi mümkün olmaz. Sevgili Hz. Peygamberimiz, Efendimiz, "**men reani fekad real hakk**" (*beni rüyet eden gerçekten el hakk'ı rüyet etmiştir*) buyuruyor. Hz. Kur'an'da,

"va'lemu ennallahe yehulü beyne'l mer'i ve kalbihi" *(Enfâl 8/24)*

*(ve biliniz kesin Allah **mer'i/**kişi ile **kalbi** arasına hulul eder, yerleşir)* buyuruyor.

"ve nahnü akrebü ileyhi min habli'l veriydi" *(Kaf 50/16)*

*(ve biz ona **habli'l verid/**şah damarından **akreb/**daha yakınız)* buyuruyor.

***

Garam-ı (şiddetli) aşka düşmek ile, önce duygusal ilhamlarda tespit yapılır ve duygusallıkta ifna olunur, böylece irfaniyyet üzere batınından/maneviyatından ilham üzere kapılar açılır.

O sıkıntılara gelmeden ilham alınmaz. Bu işin aslı Kûr'ânda izah edildiği üzere her makamın gereği olarak, o makamın Yusuf'u (ve her Mertebenin Peygamberi) olmak gerekir. Yusuf gibi kuyuya düşmek, seyyah tarafından az bir bedele ticaret meta yapılıp, esir pazarında satılmak vs gerekmektedir. İşte o kuyuda rabbına "*ne olacak*" diyerek, sokulması ve sabır, sebat, ısrar üzere beklemesi gerekir.

A_13. Yine "*Leylâ Mecnun*" Hikâyesinden anlatımla;"**Mecnun**" görünümde ve isminde yaşama devam eden **Kays, garam-ı** (şiddetli) **aşkının** tesiriyle heryerde ve herşeyde "**Leylâ**" görmeye başlar.

Bu hal daha da ileri gider, karşılık "**Leylâ**" zikri, Yani cehri ve hafi tatbikat içinde **garam** (*şiddetli*) aşka dönüşür ve **her yerde, herşeyde** Leylâ'yı görür. Aslında **Leylâ** adı altında mânâ maddeyi **içten ve dıştan sarmaya** başlamıştır. O zaman **ilham almaya** başlar. Her yer ona Leylâ konuşur artık.

Mülhime mertebesinde. Leylâ böyle güzeldi, böyle çirkindi meselesinde değil, herşey kendi mazhariyetinle Leylâ olarak anlatır.

Leylâ "*bu yemek böyle güzeldir*," der,

Leylâ "*bu yemeği beğenir*,"

Leylâ "böyle şey olmaz," der.

Ve "*Leylâ'yı seven bendendir*" demeye başlar.

(Mülhime Makamında) ***"Sen kendini övdüğün gibisindir,"*** zikrinde ve idrakındayken yavaş, yavaş (Mutmainne Makamına) doğru ***"Sübhanallahü ve bihamdihi",*** "**irci ila rabbike**" *(Rabbına dön)* **Rabbike** (senin Rabbın), (Rabb kevniyyeti) idrakıdır ki, Kişide zikreden Rabb'dır. Uzak yakın olmuş, Yakın dahi ortadan kalkmıştır.

****

4. "**Nefsi Mutmainne**" de,

5. "**Nefsi Raziye**" de,

6. "**Nefsi Marziye**" de,

"ya eyyetühen nefsül mutmeinnetü irci'ıy ilâ rabbiki radıyeten merdıyyeten" *(Fecr 89/27-28)*

ya Ey o ki, ***Mutmain Nefs***

(itmina/tatmin olmuş, huzura ermiş sükûna kavuşmuş nefis)

râdıyeten merdıyyeten *(razı olan - razı olunan) olarak Rab'bine* ***irci/****dön,*

"fedhuliy fiy 'ıbadiy vedhuliy cennetiy" *(Fecr 89/29-30)*

Artık ***ibâdî/****kullarımın içine/arasına dahil ol ve benim cennetime dahil ol*

Âyetlerinin idrakı içinde zikir tatbikatında olan derviş **"inniy veccehtü vechiye lilleziy fetare's semavati vel arda haniyfen ve ma ene minel müşrikiyne"** *(Enam 6/79) Ben muhakkak bir* ***hanif/****muvahhid olarak* ***vech/****yüzümü gökleri ve yeri* ***fetar/****yaradana* ***vecceh/****çevirdim, tevcih ettim ve* ***ene/****ben* ***müşriklerden*** *değilim* Âyetin hali içindedir. Yani bu beyan onun halini ifade eder.

Allah ondan bu beyan ile görünmüştür. "*Nerde görürsem göreyim tevhid üzere bakanım*." Zikrindedir. Ben "*seni düşman*" gördüm, Ben "*seni dostum*" gördüm ayırımındaki kişi bu halin kokusunu bile alamaz. Bu fark halidir ki, yani "*ben senden hayırlıyım*" diyen İblis'in mülk noktasıdır. Dervişin mutmain noktasında bu şeytanın rolü yok. Buraya geldi mi şeytan bitmiştir.

Maddeden tamamen mânâsı, hakikati görünmektedir. Zikri de "**Hakk - Hayy - Kayyum**" dur.

A_14. Yine "*Leylâ Mecnun*" Hikâyesinden anlatımla; Heryerde ve herşeyde "**Leylâ**" görme hâlinden dolayı "**Mecnun**" sıfatı kazanmış Kays'a zâhirdeki kişi olan Leylâ'yı götürüp de "*işte istediğin, çağırdığın Leylâ'yı sana getirdik al ve mutlu ol*," dediklerinde, o gelenlere bakmadan, işâret ile "**benim her yerim Leylâ**" demiştir.

Âdem kıssasında zikredilen "***ente ve zevceke***" (sen ve senin zevcin) den kastedilenin genel görüş olarak kişinin **dünyevi** eşi olduğudur. Acaba hep ve dâima öyle midir? Esasında Kûr'ân'da da **eş** için "**imree - emree**" kelimesi kullanılmaktadır. Eğer bu böyle ise, yani Leylâ, Mecnun'un zevci idiyse yukarıdaki anlatıma göre, Mecnun neden

"***benim her yerim Leyla"*** dedi de **onu zevc kabul etmedi** ?...

***

Burada başka bir şey daha vardır. Konumuz olmadığı için girmek istemiyoruz. Tefekküre vesile olsun soru halinde nakledelim. Bu hikâye de **Kays,** zâhir ismini terk edip, "**Mecnun**" ismi ile Leylâ'nın peşinde koşmuştur. Peki, **Leylâ** neyin veya kimin peşinde koşmuştur?...

***

Bu durumda, "***ente ve zevceke***" (sen ve senin zevcin) den kastedilenin kişinin mutlaka **zâhirdeki eşinin** olmadığının işaretidir. *(Bakara 2/35)* 'Ayetinde "***ente ve zevceke***" (sen ve senin zevcin) ve yine *(Bakara 2/187)* Âyetinde **"hünne libâsün leküm ve entüm libâsün lehünne"**

*(Onlar sizin için **libas/**elbisedir. Siz de onlar için **libas/**elbisesiniz)*

olarak beyan edilen, hakikati itibariyle (**mânâ ile madde**) birlik halindeki vücûdiyyetidir. Yani **ente/**sen hitabı, mânâya işarettir, **zevceke/**senin zevcen hitabı da maddeye işarettir, diyebiliriz. Bu durumda mânâ'nın zevci olarak ifade edilen onun zâhir görünmesidir. Aksi takdirde, evli olmayan, bekâr olanlar, dul olanların maneviyattan nasibi olmaz. Ve bunu anlamış olmak **el-cennet** dediğimiz noktadır.

***

7. tasvirci-ressam arkadaşın ifadesi, (Evet vardır, fakat bu resimleri "yukarıdaki çiziyor", ben içlerini dolduruyorum) demiştir

Burada daha önceki kısımlarda, makamı tespit bakımından **acele** etmeyelim diyerek, işaret ettiğimiz yere gelmiş bulunuyoruz. Kendisinin "**tasvirci-ressam**" ismi ile vasıflanmasında bulunduğu makamın "**Nefsi Mutmainne**" (Hakk) makamı olduğu anlaşılmaktadır.

Ama çizdiği hayvân resimleriyle, “**Nefsi Emmâre**” den görüntü vermekle beraber, yukarıdaki ifadesinden “**Nefsi Raziye**” (Hayy) ve “**Nefsi Marziye**” (Kayyum) kemâlâtı içinde olduğu anlaşılmaktadır. Kazâ kaydına razılık içinde takdirde bulunduğunu arifane belirmektedir.

Böylece “**emmâre**” hayvân anlayışından “**mülhime - levvâme**” nefsi terakkiler ile“**mutmainne**” (Hakk) hakikati içinde “**raziye**” (Hayy) hayvânın ne olduğunu ve haliyle “**marziyye**” (Kayyum) irfaniyeti ehline kâmilen tanımlamaktadır. Bundan da Efendimizdeki “**Cevâmi-ül Kelim**” sıfatı Onda da zuhur etmiş görünüyor ki, bu da tam bulunduğu makamın gereğidir.

***

Soruyu soran, anlatıldığı üzere, o anda görmüş olduğu gibi,“**tasvirci-ressam**” tarafından çizilmiş **hayvân şekilleri** üzerine sormuştur. Hayvânlar nefsi emmârenin **Natık-ı Hayvân** olma hususiyetleriyle ehlileşmesi bakımından tasavvufta önemli yer tutar. Kim ki bu hayvânın hakikati itibariyle irfan olunmada Rabbi eğitime girmiştir o zaman hayvân olma halleri artık hayvânı çizme, hayvânı tanımlama, hayvânı boyama yani hayvânata **musahhar/**hakim olma halidir ki, bu da Rabbına teslimiyette olduğu için Allah onda (**Radiyen Mardiyen**) mertebelerini vakti gelince görünür hale getirir.

Böylece maneviyata girdiğinde o hallerin tesirinde olan Rabbi eğitimine (**Hayy Kayyum**) zikrine ve tatbikatına ulaşır. Onları Rabbından aldığı ilham üzere çizip ve içlerini de yine Rabbından aldığı ilham üzere boyar. Görünüşte kazâ kaydını kendi kaderlemiş, takdir etmiş gibi gözükse de aslında Rabbına iltica ile oluşmuştur ki bu da Rabbani bir lutuftur. Bu haliyle de hem durumun tespitini yapmıştır, soran kişinin haline göre durumun tespitini yapmıştır, imtihanını vermiştir ve/veya öğretmede vesile olmuştur.

***

Tekrar gözden geçirirsek,

bir yerde yaşayan **bir kişi** (Uzaktan gelen zat) duvarlardaki ve her yerdeki resimlere bakar, hepsinin belirli bir özelliği olduğunu görür. Bu özellik ise bütün **tasvir-resimlerin** sadece “**hayvân**” sûretlerinde olduğudur. Bunun üzerine “**tasvirci-ressam**” arkadaşına **(yapılacak başka resim yokmu! neden hep hayvân resimleri yapıyorsun?)** dediğinde, arkadaşının verdiği cevap oldukça düşündürücüdür. **(Evet vardır, fakat bu resimleri “yukarıdaki çiziyor”, ben içlerini dolduruyorum)** demiştir.

Dikkat edilecek olursa,

“**tasvirci-ressam**” cevabı verirken **çizimi de yapmaktadır**. Kelimeyi tevhid hakikatini nizamı İlâh-îyi bozmadan bu kadar güzel anlatım olur. Bu ancak Kâmil bir insân’ın kemâlâtının izharıdır. Böylece yukarısı diye kasdedilen bize örtülü bir şekilde mübin olarak anlatılmıştır.

***

Buna göre burada dikkat edilecek nokta, Mürşid, öğretmen soruyu tevdi eden mi?... Yoksa Cevabı veren **tasvirci-ressam mı?**...

Göründüğü sıfat ile bu ifadeyi kullanarak, nefsi makamlar hakkında anlayana bilgi vermesi, onun eğitim ve öğretimde nübüvetten hissement olduğuna işarettir, diyebiliriz. Demek ki burada ona soruyu soran mı ?...yoksa o soruyu soran ile o öğretim noktasındaki kemâlâtı bakımından o mu öğretti? Yukarıda bahsettiğimiz gibi,

- vahyi vahyeden **Cebrail** (a.s.) mi?...

- hakikat mürşidi **Hızır** (a.s.) mı?...

- İman kaviliğine sebep olacak kendini nasihatçı diye tanıtan

Ama Kûr'ân'da (sizler için adüvvün mübin) olarak beyan edilen **İblis** mi?...

Hangi makam ve mertebe olarak görünmektedir ?...Her iki noktada da hem öğretme, hem de öğrenme görünmektedir. Her ikisindeki kemâlât, irfan olunmada kendinden kendine kendi olarak zevktedir.

*****

Yazının başında da ifade ettiğimiz üzere, Zâtından Zât-i olarak "**Kulu**" na tenezzülen "**Efendi Baba**" daki zuhurat ile "**Terzi Baba**" ya tenezzül ederek Sadii Şirâzi Hazret'lerinin hikâyesine benzer bir hikâyeyi evl3adlarına tefekküre vesile etmiştir. Bu vesile ile de, Zâtın dervişler-deki sûretlenmesi ve dervişlerin kendi maneviyatlarındaki mertebe ve makam olarak sûretlenmeleri zevk edilmektedir. Allah razı olsun. **Âmin.**

Efendi Baba ne maksatla verdiği kendinde mahfuzdur, biz bilemeyiz ama makamın rahmeti gereği biz bu maksatla kabul ettik. **Âmin.**

***

Yine Bir gün bir yerde yaşayan bir kişi **tasvirci-ressam** olan diğer bir arkadaşının **ziyaretine** gitmeye karar vererek ifadesinden de, yukarıda yapılan izahlar çerçevesinde hâdise ne kadar dışta, **kesret halinde** görünüyorsa da, aslında bir **vücûd içindeki** ikmal olarak, mânâdan maddenin kemâlâtıdır diyebiliriz.

Bu olay dışarda bir ziyaret değildir. Hakikat arifane olarak örtülmüştür. Bunu yazan yani bize gönderen, Allah'ın izni ve rabbının terbiyesi ile nefsine zulûmden kurtulduğu gibi, kurtulmaya yol gösterici, rehber olmuştur. Yine Allahın izni ile bu yolda rehber, vazifelileri tespit etmede tasarruf sahibidir. Allah ondan razı olsun. **Âmin.**

****

TB 62-4-bir ressam hikâyesi

(48) Ad. M.

Selâmün aleyküm Terzi Babam, Halifem,

Bismillâhirrahmânirahîm.

Tasvirci ressam mürşidimizdir.

Çizdiği hayvân figürleri olan resimler bizleriz. Kullanılan boya îmânımız. Biz mürşidimizle olursak o da bizi öyle içimizi Allah sevgisi ile doldurur. İçeri sert giren Azrâîl. Soruyu soran Cebrâîl'dir. Kazâ ve kader konusu ise mürşidi bulmamızla ilgilidir.

Allah razı olsun. Hürmetle ellerinizden operim.

****

(49) Al…. G…..

Selâmün aleyküm Terzi Babam, Halifem,

Bismillâhirrahmânirahîm.

Bir gün, bir yerde yaşayan bir kişiden bahsediliyor. Mânâ'dan, Bâtıni bir görünme söz konusu. Görünmez bilinmezden görünür bilinir olması lâzım. Bunu da Tasvirci-Ressam vesilesi ile yapacak. Tasvirci-Ressam, iki ismin bir arada kullanılması yani zâhir ile bâtının bir arada olması gibidir. Tasvirci makamdır, ressam makamın görünme yeridir, çizilen resim de evlâtlarıdır. Mertebeler değişirken görüşme ve görme olur, terakkilerde de imtihanlar olur. Kişi, arkadaşı Tasvirci-Ressam'ı ziyaret etmek için yola çıkar.

Arkadaş – Aynı yola baş koyan, sohbet sahibi.

Ziyaret – Görmek.

Yol – Tarik, seyir'dir.

İçeri girenin duvarlardaki, her yerdeki bütün resimleri görebilme hali vardır. Her nefis mertebesini görebiliyordur.

Soruyu soran, Cebrâîl, Hızır ve İblis isimleri ile nefis mertebelerinde hizmet ediyor. Cebrâîl ismi ile vahiy, Hızır ismi ile irşad ederek, İblis ismi ile de imtihan için nasihat ederek hizmet eder. Hayvân resmi Nefsi Emmâre'nin hususiyetlerindendir. Aynı zamanda hayy isminin hususiyeti ile çizenin de diriliğini anlatıyor. Hayy olanı velâyet ile an mesajı veriyor.

1. Resimleri yukarıdakinin çizmesi kazâ, ressamın içini doldurması kaderdir.

2. Resimlerin hayvân resmi olması sebebiyle emmâre mertebesinden bir görünme vardır. Ayrıca çizenin kendi olmadığı idraki ile sensin diyerek levvâme, ressamın tasavvurunda aldığı ilham bakımından mülhime, ilhamı tatbikata koyarak çizmesi bakımından mutmainne, hayy zikri ile diriliği açısından radiyye ve mardiyye mertebesi ile tümünü cem etmiştir.

3. Çizilen resimler insân olsaydı marifet makamından olurdu.

4. İlham renksizdir. Yukarıdan çizilen de renksizdir. Bizim nefsi halimize göre renk alır. Resmi yukarıdaki çizer, biz de "ben"lik hâlimize göre renklendirir, yaptıklarımızla içini doldururuz.

5. Tasvirci-Ressam, tasavvur ettiğini çizen yani Hakk'tan aldığını Halk'ta aynen tatbik eden Risâlet makamıdır, görünmesi Resûldür.

6. Yukarıdan çizilen çizgi aynıdır. Fakat bu çizgiler kişinin kabul durumuna göre şekillenir.

Allah razı olsun. Hürmetle ellerinizden öperim.

****

(50) Al..... U.....

Selâmün aleyküm Terzi Babam, Halifem,

Bismillâhirrahmânirahîm.

Biraz tefekkür ettikten sonra vardığım sonuç şudur; Tasvirci-Ressam arkadaşını ziyaret etmeye giden zat Nefs-i Emmâre mertebesindedir. Ve, bu yüzden baktığı her resimde hayvân resimleri görmektedir.

Sizin belirttiğiniz gibi Nefs-i Emmâre mertebesi, "insân", Sâlih-kul olma yolunda kendimizi sadece yiyip içip yatma döngüsünden sıyırmak gibi atilan ilk adım oldugu için, bu kişi her resimde hayvân görmektedir. O mertebede çevresindeki resimleri görüş kapasitesi o olduğundan dolayı, tasvirci-ressam arkadaşına soruyu soruyor.

Tasvirci-ressam'ın da cevabı

"Evet vardır, fakat bu resimleri 'yukarıdaki çiziyor', ben içlerini dolduruyorum", ressamin bence daha ilerde bir makamda olduğunu gosteriyor. Tasvirci-ressam'ın Mürşid makamında olabileceğine inanıyorum. "Ben içlerini dolduruyorum" demesinin önemi "Ben senin bu hayvân gorduklerinin içini, Mürşid'in olarak dolduruyorum (***Allah yolunda, Allah'in razı olduğu biçimde***)" gibi bir mânâ içerdiği için olabilir diye düşündüm Halifem.

Tasvirci-ressam'ı Mürşid olarak ele alırsak, çizdiği "**hayvânların**" içini boyamak mecburiyetinde olduğunu söyleyebiliriz. Mertebeler hakkında daha çok bilgim olmadığından dolayı haklarında sorulanları pek açıklayamadım, özür dilerim.

Allah razı olsun. Hürmetle ellerinizden operim.

****

(51) As...... D.......

Selâmün aleyküm Terzi Babam, Halifem,

Bismillâhirrahmânirahîm.

1. Resimlerin olması **kazâ,** içlerinin boyanması **kader.**

2. Mürşit mertebesinden,

3. kendinden kendine görünmeleri ile bütün mertebelerdir.

4. Ressam resimlerin renklerine karar verebilir, özelliklerine göre boyar.

5. Hakk makamı olan mürşit ilham alması nedeni ile mülhime noktasında gözükmektedir. yaptıklarından tatmin olmasından ötürüdür.Mutmainne mertebesinde hepsi Hakk makamının mertebeleri olarak gözüküyor. Allah razı olsun. Hürmetle ellerinizden operim.

****

(52) As...... G......

Selâmün aleyküm Terzi Babam, Halifem,

Bismillâhirrahmânirahîm.

Piriyyet noktasından dervişlere İkramdır, Allah razı olsun.Tasvirci ressamda görünen İnsân-ı Kâmildir.

Hâdise ne kadar dışarıda gibi görünse de bir vücût içinde kendinden kendine olmaktadır. Bir gün iki oniki (12) yi bünyesinde cem eden biri batında ve mânâda görünmektedir. Mertebeler değişirken görüşme ve görme olmakta. Arkadaş, sohbet sahibi olan seyrullahda mânâ hareketi ile içeri giriyor ve bütün mertebeleri görebiliyor. Hayvân resimleri yapan kişinin Hayy isminin hususiyeti ile diriliğini anlatıyor. Kendisine kullanılsın diye verilen irâdeyi sahiplenmeyip "yukarıdaki çiziyor ben içini dolduruyorum" diyerek veren yere teslim ediyor.

1. Tasvir, tasarlamak kazâdır. Fiil halinde sûretleştirmek kaderdir.

2. Mutmainne mertebesinde Emmâre'den görüntü vermesi ile birlikte bütün mertebeleri göstermiştir.

3. Âdem tatbikatı ile Rububiyyet mertebesi olurdu.

4. İlhamlar kişinin mertebesine göre renklenir. Ressam resimleri boyamakta mecburdur.

5. Hak makamında Mutmainne mertebesinde diyebiliriz.

6. Bulunduğu mertebenin gereği olan şeyler çizilirdi.

Allah razı olsun. Hürmetle ellerinizden operim.

****

(53) Ay..... D......

Selâmün aleyküm Terzi Babam, Halifem,

Bismillâhirrahmânirahîm.

Pîriyet makamının ikramı olan bu hikâye, bizleri Ledünni bir yolculuğa çıkarmakta, KAZÂ hükmünü KADER tatbikatında MÜRŞİD eli ile nasıl yaşandığını anlatmaktadır. Hikâyede anlatılan bir gün bir yerde yaşayan kişiyle anlatılan (El Yevm tatbikatındaki 12 lik sistem üzere) olan İNSÂN-I KÂMİL'dir. Zâtından zâtına görünmesiyle evlâtlarına nefis mertebelerini giydirerek onların terakkilerine vesile olmaktadır.

Hakk makamından gözüken İnsân-ı Kâmil Görünmeyen zâtına işarettir. Bilgi bakımından CEBRÂÎL, Ledünni irşadı ile HIZIR, imtihan olması ile İBLİS tatbikatı ile bizi **İlmel, Aynel, Hakkel** yakınlığa getirmekte hali yaşamamıza vesile olmaktadır. Tasvirci ressam tasavvur ettiğini çizen kişi olarak kendisinde zuhur eden resmi harekete geçiren Mürşidi Kâmildir. Bu noktada tasavvurdaki vahyi getirirken ismi Cebrâîl olsa da diğer (**İsrâfil, Mikâil, Azrâil**) üç isimle çalışır. Diğer yandan İman kaviliğinin irşad noktası Hızır ve İblis imtihanı ile nizam üzere ortaya çıkan oluş kişinin bulunduğu mertebenin tespiti için gereklidir.

Mürşidi Kâmil mertebeler değişirken görüşmek gerektiğinden sohbet sahibinin ziyaretine gider. Arkadaşının yani Ashab'ın yanına geldiğinde içeri girer ve bir müddet dinlenir. Bu ifadeden anladığımıza göre o makamdan gözükmesi için önce ona duhul edip orada karar bulması gerekmektedir ki o da öyle yapmıştır. Bir müddet sonra duvarlardaki ve her yerlerdeki resimlere bakarak hepsinin belirli bir özelliği olduğunu görür.

Tasvir resimlerinin sadece hayvân sûretinde olması onun bunun sebebini anlamak istemesine yol açar ve sorar: "*Yapılacak başka resim yok mu? Neden hep hayvân resimleri yapıyorsun*?'' dediğinde aldığı cevap düşündürücüdür. "*Evet vardır, fakat bu resimleri yukarıdaki çiziyor, ben içlerini dolduruyorum*.'' demiştir.

Duvarlardaki ve yerlerdeki resimler nefsi mertebelere işarettir.Mülhime mertebesinden aldığı ilham ile resimleri çizen Mürşid bize "Hay olanı Velâyet noktası ile an." demektedir.

Çizilen resmi boyamaya geçmesi Mutmain noktasından gözükmektedir. Mutmain noktası da Hay-Kayyum zikri ile diriliğin kaimiyyeti gözükür. Mürşid-i Kâmil bütün bunları yaparken bunları kendinde yapan olduğunun bilinci ile, (Fiilin fâili Allah) mülk edinmekten çıkarak "yukarıdaki yapıyor" demesi ile kendini Hakta fâni kılıyor.

1. Râziye mertebesindendir. Çünkü râzı olan makamın gereği olarak hayvân resimleri çizer.

2. İnsân ve doğa olsaydı Rububiyet mertebesinden olurdu. İnsân-ı halk eden Rabbi eğitimdir.

3. Ressam resimleri doldururken resmi mazhariyetine göre boyar.

4. Ressam, Hakk makamında Mutmain mertebesindedir.

5. Bulunduğu mertebenin ilhamı gereği şeyler çizilirdi.

Allah razı olsun. Hürmetle ellerinizden öperim.

****

(54) Ay....... K......

Selâmün aleyküm Terzi Babam, Halifem,

Bismillâhirrahmânirahîm.

Allahın bize gönderdiği ilham ile gönüldeki uyanış ile mürşidimizi aramaya başlıyoruz. Gelen kişi mürşit ismi ile Hızır aleyhisselâm'dır. Mürşit duvar ve yerden bahseder. Önce yer oraya duvar olacaktır. Arz nefis mertebeleriyle onun duvarıdır. Fiilin fâili Allah'tır.

Biz Âdem'e secde ediyoruz. Mürşidimize bağlıyız. Önce doğa ve insân resmi çizseydi hayvâni yönümüzü bastırmış olurduk. Burada çizen mürşidimizdir. Mürşitten çizen de Allah'tır. Fiilin fâili Allah'tır. Mürşidimiz evlâtlarının gönlünü ince, ince işliyor çiziyor. Onları yetiştiriyor. Mecnun Leylâ'sını buluyor. Bu da bir Âdem gönlü ile oluyor.

Allaha lâik kul peygamberimize hakiki ümmet olmayı nasip etsin.

Allah bağlı olduğumuz gönülden bizleri ayırmasın, âmin. Razı olup rabbinden aldığını aynen yapması, "içini" de boyaması rabbinden aldığı ilhamla olmasıdır. Razılık makamıyla razı olmasıdır.

Kader Allah' ü Teâlâ'nın olacak olan bütün her şeyi önceden bilmesi

Kazâ da bu bilinen vakti ve zamanı gelince vuku bulmasıdır.

Kazâyı dikkatli olup ertelemek elimizdedir.

Bunu' da Rabbimize tefekkür edersek geciktirmiş oluruz. Bütün bunların görünmesi Allah'tır.

Allah razı olsun. Hürmetle ellerinizden operim.

****

(55) Az......S......

Selâmün aleyküm Terzi Babam, Halifem,

Bismillhirrâhmânirahîm

Tasvirci-ressam hikâyesinde,

Rabbimin ikramıyla, anladığım kadarını yazmaya çalışıyorum: Birgün dediği, Allahın nasiplendirdiği gün. Burada kişinin kazâ yazısı yazılmış, tasvirci-ressam olan arkadaşının (yoldaşının aslında Mürşidin) ziyaretine gitmeye karar vermesi ile de kaderini belirlemiş ve seyr-i sülûk'a başlamış oluyor. Duvarlardaki ve heryerdeki dediği, çevresinde ne varsa ilk nefis mertebesi olan Nefsi Emmare'de olduğu için, hayvân tasavvurunda olduğudur. *"Neden hep hayvân resimleri yapıyorsun"* dediğinde, tasvirci-resamın verdiği cevap *"yukarıdaki çiziyor ben içlerini dolduruyorum"* fiilin faili Allah olduğuna göre, Allah kulunu yaratıyor, ressam yani Mürşid ise, Dervişlerde-Müritlerde, İnsân -Adem olmanın yolunu açıyor. Burada Mürşit Nefsi Safidedir bence. Aslında resimlerin içini dolduran da yine Allahın onda görünmesidir. O, Haktan aldığını halka vermek durumundadır.

Ressamın, resimlerin içini doldururken, renk ve düzenleme seçeneği yoktur, çünkü herkes nasibi kadar alır. Rengi de düzenlemeyi de yapan Allahtır. O ise boyamakta mecburdur. Yani emâneti yerine vermesi gerekir. Eğer daha farklı resimler; insân veya doğa v.s. olsaydı, zâhiri-maddi görüntü öne çıkar, mânâ ikinci plânda olurdu. Sizlerin de himmetiyle. Allahım maddeden mânâ'ya geçmeyi tüm kardeşlerimle birlikte bana da nasip etsin İnşallah.

Allah razı olsun. Hürmetle ellerinizden öperim.

****

(56) Ba...... A.......

Selâmün aleyküm Terzi Babam, Halifem,

Bismillâhirrahmânirahîm.

Necdet Arduç Efendi'miz'den gelen Dördüncü Hikâye, önce Efendi Baba'nın gönlüne oradan Terzi Baba'nın gönlüne inmiş ve bu tasavvur edilenler sûretlenmiş olarak biz dervişlerine Halife'miz tarafından ulaştırılmıştır. Biz dervişlerde tefekkür gelişimi, renk ve düzenlemenin nasıl olacağı talimi için seyir başlamıştır.

Halife'miz 11.02.2011 de gönderilmesi dolayısıyla tarihlere dikkatimizi çekmiştir. 11+2=13 ve 2011=13, **13** ve **13** olarak bu çalışmanın Zât'ından Zât'ına olarak Hakk Makamı'ndan olduğunu bilmeliyiz. Tasavvur eden ve sûretleri çizen burada Efendi Baba oluyor. Bizi yetiştirdiği dervişlerine bu sûretleri göndererek/gelerek, daha ileri bir tefekkür için kapı açıyor.

"Tasvirci ressam olan

diğer bir arkadaşının ziyaretine gitmeye karar veriyor," ifadesi her ikisinin de aslında tasvirci ressam olduğu yani bir olduğunu, uzaktayken şimdi bâtında olduğunun, keşfinin açıldığını belirtir. Kendi sorup kendi cevap verme durumu vardır. **"Bir müddet dinlenme"** ifadesi bu keşfin olması için tefekkür, inceleme, tesbit ve bağlantı kurmayı anlatır.

"Hep hayvân resimlerinin yapılması,"

seyr-î sulûkta nefis olmadan bu gelişimin olamayacağını bu yolda nefis mertebelerinden geçilerek gidileceği hakikatini belirtir. Sûretler, tasvirci ressam tarafından tasavvur edilip yapılsa bile, **"ben"** diyemediği için "**yukarıdaki"** diyor. Sorulan soruya hemen bu cevabın verilmesi, konuşmanın batınî olduğunu ve edeben olduğunu belirtir. Kapı açılmış, **arkadaş-Dost** gelmiş, sorgulama ve sistem çalışmaya başlamıştır. Burada belirli bir eğitim almış kişiler muhatab edilmiştir. Arkadaş olarak gelenin hitab ettiği bu yolda arzu gösterenlerdir. Faaliyet içinde olanlar, çalışma ve sohbette olanlardır (atölyede- dergâhta). Aynen hikâye de olduğu gibi. Gelen dost artık içtedir. Artık yakındır, ara yoktur.

Resimlerin bir kısmı duvarda bir bölümü de her yerde.

Her yerde olan resimler sırat-ı mustakîmde duvarda olanlar da seyrullahta olma halini anlatıyor. Yani dervişlerden bir kısmımız yolun başında ve bazıları da çok ileri mertebelerde.

Bir müddet dinlendikten sonra,

yani sorgulama, inceleme, tesbit ve bağlantı kurma yapıldıktan sonra, içten içe, mânâlar üzerinde düşündükten sonra.

Tasvir resimlerin hep hayvân sûretinde olması üzerine,

sorulan soruya ressamın verdiği cevapta, **başka resimlerin de çizilebileceği,** ama şu anda nefis mertebelerinin çalışması bitmeden diğer çalışmaların yapılmasının mümkün olmadığı, sistemin buna izin vermediğini belirtmek için **yukarıdaki çiziyor** ifadesini kullanıyor.

Ama "**ben içlerini dolduruyorum"** diyor.

Yani, Allah arzu ettiği isimleri kullanmam için veriyor ve ben de, bende olan duruma, iç sesime- **ilhamıma** göre onları kullanıyorum, diyor. Nefis gelişimime göre hâlime göre onları kullanıyorum diyor. Aynı zamanda tam kabulde içi rahat olarak (**mutmain** olarak). Ve **rızalıkta**, gönderilenleri sorgulamadan alıyor.

Nerden geldiğini biliyor. Rızalık durumunda razı olan ve **razı olunan** artık ayırd edilemez.

Soruda hikâyenin **Kazâ ve Kader** mevzuunda olduğu belirtilmişti. Tasvir resimlerin çizili olması, belirlenmişlikleri, ilk yaratılış özellikleri

- a'yân-ı sabiteleri **KAZÂ**'dır. Tasvirci ressamın belirttiği gibi bu sûretleri değiştirme mümkün değildir. Bu sûretler âlemlerde ki tasavvurlardır. Bunların harekete geçmesi ve bunların kullanılmasını sağlayacak oluşum hareketlenme lâzımdır. Âlemlerde görülmesi lâzımdır. Tasavvur tatbikata konmazsa şuhud olmaz. İlim, malûma tabidir. Sûretler ne kadar çok olursa olsun daha da çizilir (denizler mürekkeb, ağaçlar kâlem olsa…) Belirlenen sûretlerin içlerini doldurmak için, renk ve düzenlemelerin daha sonra yapılması da **KADER**'dir. Kazânın harekete geçme düzenidir. Kazânın, etap etap oluşmasıdır "Kader üzere indirilir…"

Renk ve düzenlemeyi ben yapıyor, içlerini ben dolduruyorum demesi bulunduğu mertebeye bağlı olarak zannî bir durumdur. Renk ve düzenlemeleri yapmak, muhayyer gibi görünmesine rağmen, bu düzenlemeyi yapan da bir tasavvur olduğuna ve değişmez özellikler taşıdığına göre "ben yapıyorum" dese de dileyen gene sûretleri çizendir.

Mümkünü mümkün kılan Hakk'ın kendisidir. Âlemleri mümkün kılan onun nefesidir, Rahmânî nefesi. Neticede yapılan sûretler ve düzenlemeler ve boyamalar Hakk'tan ayrı olamaz. Biz biz de oldukça, ben yapıyorum-sen yaptın, bu böyle-şu şöyle, iyi- kötü ayırımları vardır.

Sorulara cevablar:

Çizilen sûretlere (**kazâ**) ancak onlarda ki çizimlere uygun, zamanı geldikçe ilâveler yapılacaktır. Bu ilâveler önceden belirlenmiştir (**kader**) ama önceliği sonralığı vardır. Burada zâhirî olarak Tenzih Mertebesidir diyebiliriz. (Ama aslında hakikat Mertebesini anlatıyor.)

Eğer doğa ve insân tasvirleri olsaydı, âlemlerin kendinde cem olduğunu yaşayacaktı. "Âlemlere sığmam, mümin kulumun gönlüne sığarım" hakikatini yaşardı. Zât mertebelerini yaşardı. Zâhiren renk ve düzenleme seçeneği var gibi görünse de yoktur. Dileyen sûretleri çizendir. Tasvirci ressam olduğuna göre, tasavvur makamında Hakk makamında.

Letâfete geldikçe herhalde daha detaylar çizilirdi, daha kapsamlı gelişmesi olsun diye. Kulak, Göz, Kalb gibi. Aslında bu kıssa bize **TEVHİDİ** anlatmaktadır.

Allah razı olsun. Hürmetle ellerinizden operim.

****

(57) Be….. S….. G…..

Selâmün aleyküm Terzi Babam, Halifem,

Bismillâhirrahmânirahîm.

Belirli bir zaman ve mekân kaydında olmayan bir kişi, aslında Tasvirci Ressamın içinden biri, sorgusuz sualsiz vakti geldiğinde

kendisini ziyarete gelir. Bir müddet dinlenerek bir durum tespiti yaptıktan sonra duvardaki yani semanın inşaasındaki ve her yerdeki hayvân resimlerini görür. "**Hay**" zikri içinde "**yapılacak başka resim yok mu**?" diyerek, tatlı-sert arkadaşına sorar. Arkadaşı cevap verir; "**Fiilin fâili Allah'tır**" (kendini Allah'ta ifnâ ettiğinden Allah Ehadtır) der. Yukarıdaki çiziyor der iken, gönlündeki "Zat, Manâ çiziyor" der.

Tasvirci Ressam İnsân-ı Kâmildir. Safiye mertebesindedir. İki ismin birleştiği tevhidtedir. Kazâ ve kader birleşmiştir Onda. Başka resimler olsa idi de Tasvirci Ressam aldığı ilhama göre çizerdi ve nefsin mertebelerine göre içlerini boyardı. Ressam çizdiği resimlerde ve içlerini boyama hususunda kendini Allah'ta ifnâ ettiğinden, gönlündeki Zat, Mânâ çizdiğinden orada hürdür. Tabiyetten geçmiştir, içindeki O'dur. İlhamlardan da geçmiştir. içindeki O'dur, içlerini doldurur veya doldurmaz. Tasvirci Ressam iki ismin birleşmesi, bu mertebede olacağından, diğer mertebeler için bu mertebeye varılarak ancak çizgi çizilirdi.

Allah razı olsun. Hürmetle ellerinizden operim.

****

(58) Ez..... Ç.....

Selâmün aleyküm Terzi Babam, Halifem,

Bismillâhirrahmânirahîm.

Tasvirci-ressam; mürşid Alllaha yakın olan kişidir. Mürşidin olduğu yere gelen kişi Allah yolunda ilerlemeye karar veren kişidir. Mürşidin olduğu yere geldikten sonra geçmişini arkada bırakır. Allah yolunda ilerlemek için muşiddine yakın olur. Allahımız bizi yaratmıştır (Resmi çizen Allah'tır) Resmi boyayan kişi mürşid boyarken Allahtan ilham almıştır. Resimlerinde bahsedilen hayvân şekli bizim nefsimizdir. Mürşit resmi boyayarak bizim nefis katlarımızda ilerlememizi sağlar Mürşitte bunu yaptıran Allah'tır.

Allah razı olsun. Hürmetle ellerinizden operim.

****

(59) Fe..... Ç.....

Selâmün aleyküm Terzi Babam, Halifem,

Bismillâhirrahmânirahîm.

1. Kader, kişiye nasip olan belirlenmiş ana hatlardır. Çizim kitaplarındakine benzer olarak ele alınırsa, çizgilerle birleştirilip, ana resim ortaya çıkmadan, ehliyet kazanılmadan önce mânâlandırılamayan, ancak bağlantı çizgileri (kazâ) ile tam olarak beliren bir resimdir. Tasvirci ressama, noktaların varoluş ve birleşmesinin sonucu, Allah'ın izniyle mâlûm ediliyor.

2. "Yukarıdaki ve ben" cevabı, ziyaretçisinin anlayışı ve hali ile

bağlantılı olarak Tenzih Mertebesini, bununla beraber kendisinin sadece iç doldurma noktasında rızalığı, kendinden görünenin Allah olduğu anlayışının hali de var.

3. Tasvirci ressamın içini doldurduğu resimlerin, insân ve doğa resimleri olarak algılanmaması ziyarete gelen arkadaşının anlayışı ile de ilgilidir. Yağmurun rahmet ya da zahmet olabilmesi, anlatılanlar ya da gösterilenlerin, anlatılan ya da gösterilen kişinin anladığı kadar olabilmesine benzemektedir. Tevhid mertebesinde hayvânat, nebatat, cemadat isimlerinin bünyede bulunuyor olduğu bilinci var ve hamd esas.

4. Resimlerin renk ve düzenleme noktası kazâ, ancak ressamdan dileyen yine ana çerçeveleri oldurandır.

5. Tasvirci ressamın Allah'ın izni ile yansıttıkları gelenin anlayışına, sizin sohbetleriniz de her kardeş için kendi takatince açılıp nasip oluyor.

6. Beniy Âdem tatbikatı üzere, Deryayı Nuru Muhammed'deki beşeriyet inşasında, gerekli çizgiler Allah'ın izni ve Reisül Mürşid eliyle çizilir.

Allah razı olsun. Hürmetle ellerinizden operim.

****

(60)Fi. K.

Selâmün aleyküm Terzi Babam, Halifem,

Bismillâhirrahmânirahîm.

Tasvirci ressamı ziyarete gelen kişi her şeyiyle Hakkı kabul etmiş insân-ı k3amil Hızır aleyhisselâmdır. Bütün isimleri Cem etmiştir. Tasvir resimleri yapan kişi Razılık makamındadır. Rabbinden aldığı ilhamla resimleri yapıyor. Fiilin fâili Allahdır.

Hayvân resmini çizmesi Hayy ismini zikrediyor. Tasvirci ressamın gelmesi zuhurattan oluşumuna geldi. Resimlerin hayvân resmi olması kendisindeki hayvânlığı resim ederek ortadan kaldırmasıdır.

Ressamın tasvir resimleri yapması Rabbinden aldığı ilhamladır. El insân olma yolunda kendindeki hayvâni nefsi çıkartması ve resmetmesidir. İnsân içinde kötü nefis besleyebilir. Hayvân sûretlerin hepsinin özelliği vardır. İnsân hayvâni nefsini kötü veya iyi yönde kullanabilir. Burada tasvirci ressam yaptığı tasvir resimlerini, hayvân sûretleri kendi nefsinin görebileceği yere asmıştır. Hepsinde belirli özellik vardır.

Tasvirci ressamın resimlerin içini doldurması nefsini terbiye etmesidir. Bizler peygamberimizin kulluk yolundan gitmeliyiz. Nefsimizi terbiye etmeliyiz. Nefis çok şey ister. İblis nefse tabidir. Her şeyi güzel gösterebilir. İblis hayvâni duygularımız yoğun olduğu zaman kendini daha çok gösterir.

Tasvirci ressam hayvânlığını bırakmış razı olan kişidir. Her nefis mertebesinde o mertebeye ait hayvânlığımız çıkabilir ve resimle tasvir edebiliriz.

Allah razı olsun. Hürmetle ellerinizden operim.

****

(61) Fı..... M.....

Selâmün aleyküm Terzi Babam, Halifem,

Bismillâhirrahmânirahîm.

Bir gün denerek tam bir zaman tasvir edilmemiş. Çünkü Allah'a ulaşmak için zaman kavramı da bırakılmalı. Gün hem geceyi hem de gündüzü içinde barındırarak ikiliden birliğe ulaşıyor. Hikâye de geçen kişi de gene sayı itibari ile birdir. Burada da tevhit üzere gidildiğinin işareti vardır. Gidilme amacının ziyaret olduğu özellikle belirtilmiştir. Burada misafirlik ya da uğramak ifadelerinin kullanılmamış olması da düşündürücüdür. Zâhir de dahi manevi bir zâta giderken –ister ölü ister sağ olsun- ziyaret kelimesi kullanılır. Bu da bahsi geçen kişinin ziyaret ettiği şahsın manevi bir gönül sultanı olduğunun habercisidir. İçeriye girer girmez resimlere bakmaz önce dinlenir. Burada ki dinlenme dervişlerin zamanla yetiştiğini gösterir. Çünkü resimleri yani manevi görüntüleri hemen fark edemez. Zaman geçtikçe gördüğü şeyler değişir. Manevi bakış açısı kazanır.

Resimlerin hepsinin ortak bir özelliğinin olması onların hepsinin bir yerden yani Allah'tan geldiğini gösteriyor. Buradaki sayının bir olması tevhit üzere olunduğunun işareti. Duvarlardaki ve her yerdeki resimler Allah'ın her yerde olduğunu her yer de gözükeceğini anlatıyor.

Bir başka tefekkürle de gelen Cebrâîl (a.s.)'dır. Tasvirci ressam beş duyu organımıza hitap ediyor. Beş duyu organımız İslâm'ın beş şartı ve hazerat ı hamseyi tasvir ediyor. Bu kişi hem tasvirci hem ressam yani ikilikten birlik olmuş. Tıpkı Allah –Muhammed (s.a.v.) gibi. İçeri giren Hızır da olsa şeytanda olsa gözüken gene Allah'ın kendisidir. Çünkü ikisi de Rabbimizin izniyle görevlerini yapmaktadır. İçeri kim girerse girsin herkes kendi görebildiği, anlayabildiği kadarıyla isimlendirir. Yani herkes kendi mertebesince geleni kabul eder. Tıpkı yağmur gibi. Yağmurda herkese eşit yağar ama herkes kendi halince bunu Rahmete de zulmete de dönüştürebilir.

Yine başka bir tefekkürle içeri giren de içerideki de İnsân-ı Kâmil mertebesindedir. Mevlânâ'yla Şems gibi birbirine örtü olmuşlardır. İçeri giren cevabı bilse de sanki aşığın sevgilisine yaptığı cilve gibi cilvelenerek soru soruyor. Hakk makamından sorduğuna da yine aynı mertebeden cevap geliyor.

Resimlerin hayvân resmi olması içimizde ki hayvâni nefisimizdir. Burada yapan başkasıdır deyince edep etmiş filin faili Allah'tır demiştir. Bu olay Cebrâîl (a.s.) mağarada peygamber efendimize "ıkra" demesi üzerine Peygamber Efendimizin *"okuyamam"* demesi gibidir. Ancak Rabbinin ismiyle "ıkra/oku" dediğinde okumuştur. Çünkü fiilin fâili Allah'tır.

"Yukardaki çiziyor ben içini dolduruyorum" denildiğinde Rabbi'mizin çizdiği insân-ı kâmil yolunda farklı yollarla ama tek yere ulaşılması anlatılıyor.

Rabbimizin çizdiği resimler şeyhin neşesi ile farklı renklerde doldurulabilinir. Her hayvâna kendi nefis mertebesince renk verilir. Yılan da yeşil renk olabilirken inek de olmaz çünkü hepsinin farklı manası ve farklı mertebesi vardır. Tasvirci-Ressam bu figürlerin içlerini boyamak zorundadır. Lâkin renklerini Rabbinden aldığı ilhamla belirler. Ressam Şeyhi Muhammed makamındadır. Kendisi insân-ı Kâmil mertebesindedir.

Allah razı olsun. Hürmetle ellerinizden operim.

****

(62) Gö..... İ......

Selâmün aleyküm Terzi Babam, Halifem,

Bismillâhirrahmânirahîm.

Kaza ve kader üzerine (1)

"Elhamdülillâhirabbülâlemin!'' bizlere bu tefekkür konusunu bahşettiği için. Hz. Muhammed Mustafa (s.a.s.) Efendimize salâtü selâm olsun! Bizlere bu konuyu ikram ettiği için Hz. Terzi Baba'dan ve halifesi Muhterem Efendimizden Yüce Yaratan razı olsun! Günlerdir su, su diye inleyen bu toprakta, müjdesiyle birlikte, aynı anda yağmuruyla gelen rahmet, içinde gizlediği hasretiyle hem yaktı, hem de susuzluğumuzu giderdi. Günlerce gönül semâsına bakan gözlerimizden yaş olup aktı. Rahmâni mükerrem ellerden biz dervişlere sunuldu. Toprağımızdaki çatlamış dudaklara kana kana içme imkânını vermek üzere harekete geçti, yaşadığımız her isimle, boyayacağımız her resimle…Haşr sûresinin 24. âyetini gönülden ikrar ettirerek, Sâdi Şîrâzi'nin, hikâyesiyle bizleri coşturdu.

02.11.2011 tarihiyle gelen tecellide 13 →13 neş'esiyle kendinden kendine âlemlerdeki şânını kutlayan yüce Allah "Nûn vel kâlemi ve mâ yesturûn'' olan mübârek kâlemiyle tasvir ettiği resimlerle, bir anda (el yevm) rahmetini indirdi. Hakîkat-i Muhammedî'yi taşıyan mübârek usta ellerin yardımıyla bu renk dünyasına yeni bir Cân geldi.

Burada sanki "İkra bi ismi rabbike!'' nîdâsı yankılanıyor. 20.45'te gelen bu haberle, sanki Kadir Gecesi'nde inen "İnnâ enzelnâhü fiy leylet-ül kadr'' sûresi yaşanıyor. Bizleri fecr ile beraber nûruna çıkaracak olan selâm yankılanıyor. Sanki zaman dilimi de bu nîdâya boyun eğmiş, her bir dervişte ayrı bir şeende harekete geçiyor; İLHAMI alan gönül noktasındaki ziyaretleriyle dervişlerin resimlerini beziyor. Bu resimlerini Hz. Hızır'ın yükselttiği (Kehf 18/77-22) Alî İmran'daki gibi (3/14) muhkem olan duvarlarda veya onları, üzerine duvarların inşa edildiği yerde (ARZ'da) sergiliyor. Her bir resim bu mânevi pınardan, Allah-ü Azimüşşan'ın kudretinden, lûtfundan hissesini almakta.

Bizleri bir beşer (Hayvân resimleri) olarak yaratıp, Âdemiyyet lütfuyla halife kılan, efdâl olan insân olma imkânını veren, sonra da Zât-ı İlâhisine muhatap kılmayı lâyık gören Yüce Allah'a "Elhamdülillâhi Rabbülâlemin''.

KAZÂ olarak inen bu tefekkürde, kemâlât üzre, her bir ayrı şe'ende, KADER olarak yaşamımızı mümkün kılan yüce Allah'a

“Elhamdülillâhi Rabbülâlemin’’.

Hz. Efendi Baba, Hz. Terzi Baba (Tasvirci ressam) eliyle Necdet Ardıç Uşşakî Hz.’lerinde cem edip halifesi olan Muhterem Efendimizle bizlere ulaştıran Yüce Yaratan’a her an secdede olmayı niyaz ediyor, bu gönül. Burada kul olan derviş, gönlündeki su kabını gönül semâsına uzatmış, yakan bir yalvarışla rahmet çeşmesinden kana kana içmek istiyor. Bu gönül içinden ZİYARETÇİ olarak, ister Hz. Cebrâîl gelir, ister Hz. Hızır gelir, ister imtihan eden biri… Kim gelse de kabûlüm der. O her zaman Allah-ü Azimüşşân’dan râzıdır. “Aşık’a Bağdat sorulmaz’’ demişler. Kervan nereye çekerse… ALLAH-Ü A’LEM.

Tefekkürde Kazâ ve Kader (2)

Hz. Terzi Baba’dan gelen bu tefekkür konusunda “KAZÂ bunun neresinde?’’ diye sorulabilir. Kazâ hükmü tefekkürün geldiği ana kaynaktadır. Burada KAZÂ insânoğlunun beyinle, akılla techizatlandırılmasıdır değiştirilemez. Gece, gündüz, uykuda veya uyanık bütün para sempatik, sempatik, korteks sistemleriyle durmadan çalışan, akıllara durgunluk veren, bir saniyede 100 milyar hücresiyle 6,5x1 trilyon defa sinir akımını harekete geçiren müthiş bir mekanizmadır. Bizlerde, Esfel-i sâfilinden gönül semâlarına doğru duvarlardaki resimler gibi, inşa edilen Yüce Allah’ın irfaniyyet mertebeleri ancak bu tefekkürle mümkündür. Dünya tarihinde yeni ufuklar açan icatlar da bir tasavvurun, bir tefekkürün eseridir. Yine dünya tarihinde yaşanan Hiroşima olayı, atomun babası dedikleri Oppenheimer’in tefekkürünü içine alan “KAZÂ’’ olarak inen bir hükümdür. “Kün’’ emridir.

Hz. Kûr’ân’da sık sık akla ve tefekküre vurgu yapılmaktadır. Bu düşünce ve tefekkür insânda önce tasavvurun, sonra irâdenin, sonra tahakkuk olarak inen sistemin bir parçasıdır. Dolayısıyla tefekkür, KAZÂ ve KADER bahsi içindedir. Bu tefekkür konusu Hz. Terzi Baba’dan geldiğine göre bunu yerine getirmekle mükellefiz; zira Hz. Kûr’ân’da tavsiye bâbında ifade edilen Âyetlerin bir emir hükmünde olduğunu unutmamak lâzımdır.

Kazâ ve kader üzerine (3)

1. “Herşeyi yaratıp,
ona nizam veren ve mahlûkâtın mukadderatını tayin eden Allah yüceler yücesidir’’ Furkan 25/2 Kazâ ve kader, kâinat ve insân dediğimiz bütün halkedilmişlerin Kâdîr-i Mutlak Yüce Yaratan’ın “İrfan olunma hubbundan gelen bir sistemin içinde kayıtlılığıdır.’’ Lâm Elif’in irfaniyet yolunda her an yeni bir açılışıdır. Bu Şuhûd âleminde, sûretâ cihâd-ı asgarda, özüyle de cihad-ı ekber olan mânâmızdaki “tefekkür, akıl, irâde, nefis mücâdelesi…’’ gibi ya irfâniyyet yolunda, ya da dalâlet üzre taleplerimiz ve kararlarımız ile hemhâl olan yaşantımızdır.

Burada KAZÂ ‘’KÜN’’ emridir, değişmez. KADER’de ise, sûrette ve mânâda içinde bulunduğumuz şartlarda nâ-mütenâhi olasılıklarla, bu KAZÂ emri KADERİMİZ olarak şekillenir. Kazâyı pergelin sâbit ayağına, kaderi de oynak ayağına benzetebiliriz. Kazâ ve kader ikilisinde, ölçü merkezdedir. Kazâ ve kader insân’ın Levh-i Mahfuz’da yazılı a’yân-ı subûtiyyesinin şuhûd âlemindeki zuhur noktasıdır.

Soru 2. Hangi mertebedendir?

a. Zâti mertebedendir.

b. Konumuzda, HAKK makamından ikram edilen mülhime mertebesindendir.

Soru 3. Eğer başka türlü resimler "insân veya doğa'' olsaydı, hangi mertebelerden olurdu?

Yüce Allah bu yaratılışı İnsân ve Doğa (Kâinat) olarak takdir ettiğine göre, her ikisini de ayrı ayrı ele alamayız. "… olsa idi…'' diyemiyoruz; Yüce Rabbimiz'in ''KÜN'' emridir. Bu da "Ve mâ erselnâke illâ rahmeten lil âlemin.'' Âyet-i kerîmesinde Hz. Muhammed Mustafa (s.a.s.) Efendimiz âlemlerle birlikte zikredilmiş.

d. Doğa, dört anâsırıyla ve cemâdat, nebâtat ve hayvânât olarak, zâten Âdem'de (insânda) mevcuttur.

Soru 4. Ressamın resimlerin içini doldururken renk ve düzenleme seçeneği var mıdır? Yoksa boyamakta mecbur mudur?

İnsana bu seçim ihtiyârı verilmesi, seçimini hidâyet mi yoksa dalâlet üzere mi yapacağıdır; bu Mülk Sûresi 67/2'de açıkça belirtilmiştir. Durum böyle olmakla birlikte, resimleri arzu ettiğimiz renklerle boyarken, yine de bizlere verilen imkânları kullanmak mecburiyetindeyiz. Allah'ın maddî ve mânevî yarattığının dışında kullanacak hiçbir olasılığımız yoktur. Çünkü herşey, O'nun nâmütenâhi isimlerinin görünmesinden başka bir şey değildir. Bütün yaşananlar "Allah dilemedikçe siz dileyemezsiniz.'' Âyet-i kerimesiyle ifâde edilmiştir.

Soru 5. Ressamın yaptığı işten kendisinin hangi mertebede olduğunu düşünebiliriz?

Burada ressamın bizleri yetiştirmeyi dilediği MÜLHİME mertebesi görünmektedir; zira ilham olmadan, zâti bir işaret, tetikleme olmadan bu boyamayı yapmak mümkün değildir; su içmek için bile susuzluğumuzu düşündürten O'dur. Bir bilgisayarı çalıştırmak için önce cereyan (CÂN), sonra program ve sonra da DATA (ilhamlar) yüklenmesi lâzım ki, program (Âdemiyyet programı) işlemeye başlasın.

Soru 6. Diğer mertebelerin birinde olan bir kimseye yukarıdan nasıl ve neler çizilirdi?

Bu sorunun cevabını Sadî Şirâzî'nin hikâyesinde tasvirci ressam veriyor, "Yukarıdaki çiziyor" diyerek. Yine bunun cevabı Yüce Yaratan'ın takdiri ilâhiyesinde gizlidir. "O'nun hikmetlerinden sual edilemez!'' Bunun nasıl ve nerede hangi şartlarda ve hangi hikmetlerle gerçekleşeceğini kimse bilemez. "Kendi meydan olmuş, meydan içinde'' deyişini hatırlayarak KAZÂ ve KADER de bütün muhtevâsıyla muhabbet ettiği irfaniyete târik olan Rabbanî sistemden görünen Allah-ü âzimüşşândır.
Yüce Rabbim'e İrfan-ı âli'inden bu noktada bizleri müstefid kıldığı için Elhamdülillahirabbülâlemin!

Allah razı olsun. Hürmetle ellerinizden operim.

****

(63) Ha..... T.....

Selâmün aleyküm Terzi Babam, Halifem,

Bismillâhirrahmânirahîm.

Efendi Baba'mızdan tefekkür vesilesi olarak evlâdlarına lutfettiği hikâye.

Hikâye birgün bir yerde yaşayan bir kişi olarak başlıyor. Bu kişinin nerden geldiğini ve kim olduğunu bilmiyoruz

sadece bir kişi olduğu belirtiliyor. Bu kişi bir arkadaşını ziyarete gidiyor ama içerde bir müddet dinleniyor, hemen arkadaşıyla münasebet kurmuyor. Önce geldiği yeri bir tanımaya, orda neler olduğunu tetkik etmeye başlıyor. Duvarlardaki resimlere ama hepsinin belirli özelliği olan resimlere bakıyor ve hepsinde sadece hayvân sûretleri olduğunu müşahade ediyor.

Buraya kadar olan kısmı Rabbımızın lutfu ile izaha çalışırsak; bu kişi bir yerlerden ziyaret edeceği arkadaşına hiç sormadan, istediği anda gelerek, izinsiz ve teklifsiz içeri girip bir müddet dinlenebiliyorsa geldiği kişiye hiç de yabancı olmayan hani nerdeyse ondan biri gibi. Oldukça yakını. Bu hal görünmez bilinmez vücûd dalgaları iken görünür bilinir vücûd dalgaları haline gelme muhabbeti ve şiddetli arzusu ile mükerrem olan Âdem'den efdal olan insân-ı çıkarma teşekkülâtı ve tatbikatının aynen meydana geldiğini gösteriyor. Yani Rabbımızın irfan olunma muhabbeti ile kulundan görünme arzusunun zuhura gelmiş hali diyebiliriz.

Bu kişinin duvarlardaki resimlerin hepsinin neden hayvân sûretleri olduğu ile ilgili sorusu iki şey için olabilir. Ya imtihan ediyor veya öğrenmek istiyor. Eğer öğrenmek için ise o resimleri çizen tasvirci-ressamdan bilgilenmek isteğinde, tasvirci-ressam da demek ki istediği bilgiyi ona verebilecek bir durumda diye düşünebiliriz. Ama tasvirci-ressamın sadece hayvân resimleri çizmiş olduğuna bakarsak o zaman soruyu soranın tasvirci-ressamın halinden haberdar olduğu, acaba kendisi farkında mı diye onu imtihan ediyor diye de düşünebiliriz.

Acaba bu kişi sorduğu soru ile tasvirci-ressama bir şey öğretirken mi öğreniyor veya öğrenirken mi öğretiyor? Bu vesile şüphesiz yeni zuhuratların oluşumu için hazırlanan mükemmel bir zemin gibi görünüyor. Bu aşamada tasvirci-ressamın, tasvir ile zihninde tasarladıklarını resimlendirip sûret haline getirebilen kişinin cevabı çok manidar ve hikayenin en önemli yeri.

Burda tasvir eden ve resimleri çizen aynı kişi olarak gözüküyor. Hem tasarlayan hem de çizen olarak verdiği cevap çok mühim. Çünkü böyle bir soru Rabbımızın bizdeki arzusu olan irfan olunmada tespit ve terakkiye izin olarak düşünebiliriz. İşte burda kişinin cevabı bulunduğu yeri tespit bakımından önemlidir. Kişinin çizdiği şekillerin hepsinin hayvân resimleri olması nefsi emmâreden görünmeler olmakla birlikte kişinin verdiği cevap *"gerçek insan olmak için önce hayvânlığa ermek lâzımdır"* sözünü hatırlatıyor. Bizler de insanlığımızdan haberdar olmazdan yani Muhammedi bir Adem gönlüne mülâki olmazdan evvel

hayvân-ı natık olarak yaşarken,

yaşadığımızı zanneden ölüler iken mül3aki olduktan sonra hayvânın hakikati itibariyle irfan olunmada Rabbi eğitime girerek hayvân olma hallerimizden yavaş yavaş hayvânı çizme, tanımlama, boyama hallerinden hissement olur seviyelere ilerlemeye başladık inşaallah.

Verilen cevaba göre tasvirci-ressamın zatından zuhur edeni hem tasvir edip hem de resmetmesi itibariyle **Hakk** makamının müjdecisidir diyebiliriz. Yukardaki çiziyor biz de içini dolduruyoruz ifadesi ve cevabı verirken hâlâ çiziyor olması tam bir teslimiyet ve rızalık içersinde **nefsi mutmain** makamının tatbikatı ve **razılığında** olduğunu gösteriyor.

Demek ki soruyu soran da cevabı veren de sıradan kişiler değil. Soru da sıradan bir soru değil. Demek ki kişinin artık vakti gelmiş. Soruyu soran sorduğu sorunun hakimiyetinde, cevabı veren sorunun nerden geldiğinin ve içinde bulunduğu halin kemâlâtıyla tam bir edeb içersinde cevabını vererek bulunduğu makamın kemâlâtına ermiş olarak icazetini alıyor. Cevap verirken çizime devam ediyor olması sanki bu durumun ispatı gibi. Böylelikle bu kişi bu soru ile eğer imtihanda ise sınavını geçiyor.

Muhammedi Âdem gönlünü tasdik ile Şeyh-i Muhammed vesilesi ile Muhammedi yolda yürüyebilme izni ve lutfunda bizleri eğiten, eğitirken öğrenen, öğrenirken öğreten Allah'ımız bizlere dâim ikramda.

Derviş mürşidinin Allah'ın izni ve lutfu ile çizimleri değil mi? Mânevi edeben kendinden kendine kendini diyemiyoruz ama bu hikâyede de görüldüğü gibi vesile sırrı ile mürşid eliyle çamurdan yapılmış, balçık halimizi büyük bir merhamet ve lutfu İlâh-îsi ile fincana dönüştürme gayretinden hiç vazgeçmeyip dâim kulu ile meşgul olan Rabbımıza hamdü senalar olsun.

Elhamdülillâhi Rabbül 'Alemiyn.

Allah razı olsun. Hürmetle ellerinizden operim.

****

(64) Ha...... E......

Selamün aleyküm Terzi Babam, Halifem,

Bismillâhirrahmânirahîm.

Bu hikâye İlmel, aynel, hakkel zevk edilip, İnsân-ı kâmilden zâhir batın tenezzül edip, efendi baba tasvirci ressam, terzi babadan görünüp, necdet ardıç ismi ile cem edip, biz evlâtları resmi, sûretleri, Âyetleri olup, dört ödev hepsi ayrı ayrı makam üzere efendi baba tasvirci, tenezzülen resimi yapan terzi baba, ressam Necdet Ardıç da cem olmuş, Necdet Ardıç diye örtmüş, Necdet Ardıç diye kendini açmış. Hakk Şey âleminde eşya ile gözükmesi lâzım. Nefesi rahmân. Şeyyiyet âleminde eşya olup, "İnneni ene Allah" diyerek maddenin mânâ olduğunu tasdik ediyor. Zâtın irâdesi ile sözüyüz. Zat, irâde, fiil ve sözüyüz. Allah diyemediğimiz için **el ilâh** diyerek yakınlaşmaya çalışıyoruz. Önce euzibesmele yapılır. Orada hayvân resimleri vardır.

Nefsi emmârede de bol bol hayvân resimleri vardır, duvardaki resimler gibi. Senin nefsi halin ona renk verir. İlham renksizdir, o mertebenin rengine boyarsın. Arzdan semaya yükselir. Nefis mertebeleri yüksekliği gösterir. Hayvânı çizerek hayata geçiren, marziye olarak senden görülür.

Allah ehattır demeyi, kulu muhammedin ağzından yapıyor. Allah kulunun peşinden koşuyor çünkü nefsin ne olduğunu Allah biliyor. Nefis bilmiyor. Yarabbi sen övülmeye lâyıksın, teşekkür makamı, nefsi emmâre. Sen kendini övdüğün gibisin, nefsi levvâme, sensin, içerideki leylâyı duyacaksın. Ley-lâ diyeceksin. Levvâmede canlandı (hidayet), cinlendi (delâlet), kays mecnun oldu. Ley-lâ, ley-lâ diye, diye içerideki duyuldu, aynı oldu, sonra içerisi dışarısını sürüklemeye başlattı. Emmâre, levvâme, mülhime üçü birden çalıştı.

Sübhanallahi ve bihamdihi, Hakk makamı. Leyl-lâ olacaksın.

Maddenin mânâ oldğunu tasdik ediyor. Hakk, Meryemin rahminde kendini meydana getirdi, böylece hakikate erdi. Leyl kendi mecnununu, mecnunda kendi leylâsını buldu. Leyl-lâ da lâ ortaya çıkıyor. Çıkınca hakikati muhammede kadar gidiyor. Gece lâm elif, bâtını ehadiyyet, görünmesi itibariyle felekler halinde görünmesidir. Leylâda mecnun mevcuttu. Mecnun ise leylâyı dışarıda aradı. Önce leylâ öldü sonra mecnun leylâsına kavuştu. Leylâ işi biliyordu.

Ressam ve tasvirci görünen, insân-ı kâmil, mümin kulunun içindeki Allah gözüktü. **Savver/**tasavvur ediyor, çiziyor. O çiziyor kazâ kaydı, irâdeyi kül, O boyuyor mukadderat, kader kaydı, irâdeyi cüz. Tasvirci ressam mutmain Hakk makamında emmâre, levvâme, mülhime ve Hakk makamını râziye marziye makamını hepsini birden anlatmış evlâtlarına giydirme, ikramda bulunuyor.

Hakla fakir, Allahla zengin, insân-ı kâmil.

Hakk makamında gözüken insân-ı kâmildir.

Gece lâm elif, leyl-lâ, gündüz görünme yeri.

Biri hem tasavvur etti, hem çizdi, hem içini doldurdu, hem boyadı. Evlâtlarını leylâ, ley-lâ, leyl-lâ yaptı. Lâ oldu. Gece gündüz, gündüz gece oldu. Ete kemiğe büründü. Necdet Ardıç, Ekrem diye göründü.

Lâ ilâhe illâllah muhammeden resûllüllah ile noktayı koydu.

Burada Zuhur eden :

Ey cihanı server efendimiz Senki gönüllere taht, başlara taht olansın Gel gör, gör ve eyle Bu gönüller seni özler, seni bekler, sen olmak ister Ama ne ister Sen istersin, o nasıl istemek Akar gönülden yaş, gözlerden damlayarak görünürsün, Eyvah ki eyvah Yandı bu gönül, kavruldu, coştu Kendini buldu Bulunca da zincirlerini kopardı, hürriyetine kavuştu Muradına erdi Ne güzelmiş bilinmek, hür olmak Allah razı olsun efendimiz. Tacı evkar, enharı Muhammed Kalu rahman, kâlu belâ Rahman ve rahim olan Allah Allah allah Muhammed Muhammeden resûllüllah Hakikatı muhammed eyle, bu topraklar baki ola Ola ola ola hakim ola Tüm cihanı server baki ola sen ola ben ola o ola lâ ilâhe illâllahmuhammeden resûllüllah haydi bre kalk bâki ola hayratın mübarek ola şanın yürüsün, sen ola, ben ola, o ola yağmurun mübarek

ola evlâtların şan ola kavim ol, baki ol, sükûn uskun o,l hay o,l hak ol, serveri cihan ol bunu sen mi yazdın, ben mi yazdım, kâlem mi yazdı kim yazdı şimdi bu sözcükleri kim dolduracak, tasavvur eden mi, yazan mı, yaşayan mı kim dolduracak, boyayacak, kim yaşatacak, yaşayacak. Hakk halillullah muhammeden resûllüllah.

Allah razı olsun. Hürmetle ellerinizden operim.

****

(65) Me...... K.......

Selâmün aleyküm Terzi Babam, Halifem,

Bismillâhirrahmânirahîm.

2.11.2011 tarihi ile, 13+13 olarak,

Allah, Zat'ından Zat'ına, kuluna tenezzülü ile, Efendi Baba makamından, zuhur ettiği Terzi Baba makamı ile verdiği hikâyeyi, verildiği andan itibaren ''kün fe yekun'' olarak işleve koymuştur.

Hikâyeden murad edilen, saat 20.44 de (toplamı 10) gelen mesaj ile, üç ay içinde her evlâdın, kendi mertebesine göre, hikâyenin hakikatini, ilmel, aynel ve Hak'kel yakin olarak zevk etmeleri, tefekkürde bulunmaları ile, irfan olunmalarına, onlara yeni sûret ve isimlerin açılabilmesine bahane olan, İlâhi hizmettir.

Bağlı bulunduğumuz Gönül den inen, Vahy-i İlâhiyi yerine getirmek için, vazifelendirilen dervişler, evlâtlar olarak, herbirimizde görünen; Tasvir edenden, Efendi baba makamından görünen, ressam olarak, cem makamı olan, Terzi Babadır. Dervişler olarak bizler, O nun, Tasvirci ressamın çizimleriyiz. Zuhurat ve şehadetin birleştiği, gecenin tasavvurunu döktüğü, ''birgün'', bir tecelli ile yeni oluşumları müjdelemektedir.

Bir yerde, bir kişi olarak, dışarıdan gelen gibi anlatılarak, ancak zâten içeride olan Zat'ının, zâhir ve bâtını bünyesinde birleştiren, ve Ahadiyetinden zuhur ettiği görünmesi olan, Tasvirci ressam Terzi Baba ile sûretlerimizi çizerek, fiili işleve geçirerek, kendindeki İlâh-î esmaları açmaktadır. Tasvirci ressam Terzi Baba, Hakk makamından, mutmain mertebesinden,

kazâ kaydı ile çizdiği sûretler olan dervişlerinde, evlâtlarında, bu vesile ile onlardaki çeşitli makamlardan, İrade-i Kül olarak görünmektedir.

''Uzaktan gelen'' gelmiş ise artık uzakta değildir.

Her bir evlatta görünen olmuştur.

İlahi edep ile ''yukarıdaki çiziyor'' diye söylenen sûretlerin, boyanması ise; Berrak akan suyun bulunduğu kabın rengini alması gibidir. Her mertebenin icabı olarak, aslında bizden, bizi renklendiren de, boyayan da O olduğu halde, bunu kendi gayret ve seçimlerimizle yaptığımız için, ''dilemesi, dilememiz'' olarak yaptığımız için, irâde-i cüz diyerek kaderimizi meydana getiriyoruz.

Bu hikâye ile; ''Kün'' emri ile, Muhammed nurunun, Muhammed kâlemi ile satırlanmış halinin Halife-i Hak sırrı ile, efdal olan insân olma yolunda zevk edilmesi arzulanarak, mülhime makamının donanımlarını bize sunan, Hakk makamının bilgi ve yönlendirmesi ile, nasıl kullanabileceğimizin ve çizilen sûretlerimizin renklendirilmesinin, çalışması, Kazâ hükmü ile inmiştir. Tıpkı tohumun içinde bulunduğu şartlara ve düştüğü toprağa göre yeşermesi ve meyva verene dek aldığı yol gibi, bu hükmün kabulü olan gönüllerdeki inşaat da, o anda başlamıştır.

*****

Sorular;

- Anlatım hangi mertebeden

- Hak mertebesinden.

- Eğer başka türlü resimler''insân ve doğa'' olsa idi, hangi mertebelerden olurdu?

- İnsân cemadat, hayvânat, ve nebadatın cem makamıdır.Ünsiyet kurar, kullanır, bırakır ve bırakılır. Devamlı dönüşüm halindedir. Bu dönüşüm içinde hangi noktada yer alıyorsa, kendini onlardan ayıramaz. Ama bulunduğu ve göründüğü yer neresi ve hangi mertebe üzere ise o mertebeden olurdu.

- Ressamın seçeneği varmı? Yoksa boyamakta mecbur mu?

- Su ile dolmuş bulutlar rahmeti bekleyen toprağa doğru eğildiğinde, yağmur buluttan kaydımı artık orada duramaz. Boşalmasını aşk ile yapmaya mecburdur. Toprakla buluşması sırasındaki sevinç ile, kendinden kendine zevktedir. Ressam boyanmayı arzu ile bekleyen gönüllere, kendinde var olan tüm renkleri sunar. Onda tüm renkler, isimler mevcuttur. Her derviş, Onda semâ eden renklerden gönül gözleri ile, sûret ve mertebelerine göre çeker, özümler ve o renge bürünerek, evlâtlar olarak yansıtmaya başlarlar. Halkiyetin Hak'ka, Hak'kın da mahlûkiyete aşk ve vuslat arzusunu, renkten renge bürünerek yaşarlar.

- Ressam yaptığı işle hangi mertebede?

- Hak makamının, Rubibiyet tecellisi ile, mülhime mertebesinden görünmesinin, dervişlerdeki açılımları.

- Diğer mertebelerden olana, yukarıdan nasıl ve neler çizilirdi?

- Alim olan Allah'tır. Bu O'nun kendi ilmindedir.

Allah razı olsun. Hürmetle ellerinizden operim.

****

(66) Mü...... B......

Selâmün aleyküm Terzi Babam, Halifem,

Bismillâhirrahmânirahîm.

Tasvirci Ressam Hikâyesini kendime göre şöyle anladım;

Bir yerde yaşayan kişi çağrıldığı için (sahip) yoldaş olan kişinin yanına gidiyor. Arkadaşının yalnız hayvân resimleri çizdiğini görüyor. Tasvirci Ressam zikredilen hayvân isimini hayata geçirmiştir. Çizen Allahtır.

Tasvirci Ressam, çizdiği resim itibariyle Nefs-i Mutmain makamındadır ve aynı kişidir. Razılık itibariyle çizen Allahtır. Çizdiği resimlerin içini mertebesine göre doldurmaktadır. Arkadaşı ressamın yerdeki ve duvardaki resimlerinden mertebelerini görüyor. Hangi mertebede ise içini o mertebenin rengine boyuyor. Ressam ve Tasvirci olarak gözüken kişi İnsân-ı Kâmildir.

Allah razı olsun. Hürmetle ellerinizden operim.

****

(67) Ne...... G........

Selâmün aleyküm Terzi Babam, Halifem,

Bismillâhirrahmânirahîm.

Birgün bir yerde bir kişi; burada bir (tek) özellikle birlik halinde olunması. Hacda herkes nasıl Allah zikri ile birlik olunuyorsa burada da tek vücût oluyor. Tasvirci ressamın diğer arkadaşına ziyarete gitmesi yani Mürşit ismi ile Hızır (a.s.)'ın içeriye rahatça girmesi olarak düşünüyorum. Allah'ı zikrederek gelmesi ona bütün kapıların rahatça açılmasına sebep oluyor.

Hayvân sûretlerini çizerek razılık mertebesi ile onu hayata geçiriyor.

Yani içimizdeki hayvânca çıkışlarımızı maneviyatla onu dengede tutuyoruz. Âdemi tasdik ederek hayvânlığımızı yok ediyoruz.

Tasvirci ressam mutmein makamı ile Hakk makamında olarak Allah'dan gelen ilhamla çiziyor.

Hayvân figürlerin içlerinin boyanması nefsi halin renk vermesi olarak yedi nefis mertebesini belirtiyor.

Duvardaki ve her yerdeki resimler arz ve Semânın ayrılması ve fiiler arzda tatbikata geçiyor. Resimlerin içinin dolması ile görünmesi görünür hale getiriyor. Hayvânı çizerek onu hayata geçiriyor. Yani önce hayvânsal duygularımızı ortaya çıkarıyor, ama onu maneviyat duygusu ile çok güzel bir görünür hale getiriyoruz.

Eğer önce doğa veya insân resmi yapsaydı, hayvânsal duygularımız bastırılmış olurdu. Ayrıca **El insân** kendini hemen ortaya koymaz. Bu resimleri ben çiziyorum dese idi benlik duygusu ortaya çıkardı ama öyle bir incelikle öyle bir edeple çizenin Allah olduğunu vurguluyor ki; "bende çizen Allah'dır" diyor.

Allah razı olsun. Hürmetle ellerinizden operim.

****

(68) Pı...... Ç......

Selâmün aleyküm Terzi Babam, Halifem,

Bismillâhirrahmânirahîm.

Seyr-u sülukta yürürken daim; niyaz, rıza, tevbe ve teslimiyet hali içinde olunmalıdır. Bunları en güzel yapan Hz Allah'tır. (Kendinden kendine). Taşlarla dolu bir tarlayı ekip biçmek daha zordur. Ama boş bir tarlaya daha rahat ekim yapılır. Bu da bizim kabulumüz ve istekli oluşumuzla ilgilidir. Yağmur her yere yağar ve istediği an istediği yere girer engel yoktur. Ama bu kişinin kabulüyle alâkalıdır.

Bu hikâyede de tasvirci ressamın içeri girip bir müddet dinlenmesi aynıdır. Muhammedi bir gönülü kabul ve isteğinle bizde zâten var olan programda çalışmaya başlar. Hayvân sûretlerinde olması ise **Hayy** isminin daim çalışır halde olmasıdır. Tüm isimler diridir. Allah'a ulaşmak ancak Muhammedi gönüle salli ederek olur.

Şeksiz şüphesiz tasdik halinde olunursa tasvirci ressamın işi kolaylaşır. İstenilen resimler yapılır. Usta bir elde resimler çizilir. İçleri doldurulur. Ama bu bizdeki kabulle ilgilidir. Hz. Allah dilerse bunu açar ve olur. Anahtar Muhammedi gönlün elindedir. Bundan sonra bizde nefis mertebeleri görünür. Geçişler olur. Bunların hepsi bizim bünyemizde olur. Kulu Muhammedin ağzından bunu yapar ve bu dâim devam eder.

Allah râzı olsun. Hürmetle ellerinizden operim.

****

(69) Sa...... D......

Selâmün aleyküm Terzi Babam, Halifem,

Bismillâhirrahmânirahîm.

Kıssada Pîriyyet Makamının, seyrullahta dervişlerine nefis mertebelerine göre lûtfettiği tatbikatlar konu edilmiş. Makam; herkesin kendi sûretlerinde yeni sûretlerin açılmasına fırsat vermiştir.

Bir gün uzaktan gelen kişi, (bâtından-mânâ'dan gelen, yeni oluşumların müjdecisi, zâhir ve bâtını cem eden), Tasvirci Ressam arkadaşına gider artık uzaklık bitmiştir. İçeriye hiçbir engel ile karşılaşmadan rahatlıkla girer (gittiği mertebeye göre haber vermede Cebrâîl, Mürşid ismiyle Hızır ya da imtihan için İblis olma özelliklerini barındırır.)

Ve tatbikatta bulunacağı yere gelir, durur bekler. Sonra duvarlardaki, yerlerdeki (arzdan ayrılan 7 kat sema / 7 nefs mertebesi) resimlere ve özelliklere bakıp neden hep aynı resimlerini çizdiğini sorar.

İrfan olunmaya terakki için izin olan bu soruya cevap Hakk makamının Mülhime kemâlâtıyla gelir. "*Evet o çiziyor, ben boyuyorum*." Der. zâhirde-nefsi emmârede hayvân anlamındayken başka bir anlamda da "Hay" zikrinde olduğuna işarettir. Böylelikle kendisine verilen irâdeyi sahiplenmeyip, Hakiki mânâda kullanmak üzere "övülmeye lâyık olan Sensin" diyerek teslim eder.

(1) Resimlerin tasavvur edilip tasarlanması Kazâ, Ressamın fiil haline getirip sûretini çıkarması ve içlerini boyayıp doldurması Kaderdir.

(2) Piriyyet makamının İnsân-ı Kâmil olan Ressamda "Zatından Zatına" hususiyeti ile tüm mertebelerde görünmesidir.

(3) İnsân; kendinde bulunan hayvânat, cemadat ve nebatat üzerinde musahhardır. İnsân-ı halk ederek terbiye edenin Rab olması nedeniyle Rububiyyet mertebesinden olurdu.

(4) Ressam resimleri özelliklerine ve mertebelerine göre uygun gördüğü renklerde boyar. Boyamakta mecburdur.

(5) Hakk makamındaki Mürşidi Kâmil Ressamın, aldığı ilhamlarla (Mülhime mertebesi) yaptığı resimlerdeki tatminlik noktası itibari ile Mutmaine mertebesinde, ayrıca "Hay" ismine râzı olunarak Marziyye mertebesinde cem olduğunu düşünebiliriz.

(6) Mertebesine uygun sûretler çizilirdi.

Allah razı olsun. Hürmetle ellerinizden operim.

****

(70) Se...... A......

Selâmün aleyküm Terzi Babam, Halifem,

Bismillâhirrahmânirahîm.

Tasvirci Ressam konulu hikâyemizde, hikâyenin başındaki konuşmaya mânâdan maddeye kemâlat sırrı (kesrette vahdet) diyebiliriz. Tasvirci ressam mutmain makamını, ressamdan konuşan da İnsân-ı Kâmil'i anlatıyor. Birgün bir yerde diye başlaması, yevmiyetten bahsetmesidir. Arkadaşın kim olduğu nereden geldiği bilinmiyor (mânâdan görünmesidir), kendi batınından gelendir, çizilen sûretlerde görünür hale geliyor. Lâm – Elif olarak kendini ortaya çıkarıyor. Ahadiyyetin âlemler halinde görünmesi ve irfan olunmasıdır. Tenezzül etmiş olduğu ahadiyyet-i vahdaniyyette Hakikati Muhammediyye olmuştur.

Tasvir (tasarlamak) eden ve resmi çizen aynı kişidir. Allah'ın Hakk makamının görünmesidir. Tasvirci ressam, tasavvur halinden çizgi haline getirdi, sûretlendirdi (fiil etti). Arkadaşının, tasvirci ressamı görmeye gitmesi, seyr-i sülûktur. Vakti gelmiş, terakki görüşmeyle yapılmıştır. Tatbikata geçirmesi esmâların açılımıdır. Ressamın zâhirden mânâya geçmesi oluyor. Resimler hayvân olarak gözüküyor. Yaptığı işle, Hayy ismi zikrediliyor. Resimleri yukarıdaki çiziyor ben dolduruyorum demesi Hakk Nizamıdır. Mutmain Makamı diyebiliriz.

Kendisine kullanılsın diye verilen irâdeyi, irâdeyi veren yere teslim etmesi övülmeye lâyık sensin Rabbim demektir. Arkadaşı, yani soran, öğretmen gibi görünsede aynı zamanda öğrenicidir. Sorularıyla tasvirci ressamda açılımın olmasına vesile oluyor. Arkadaşının tasvirci ressama gitmesi, Kazâ'dır. Belirli birgün gitmesi Kader'dir.

Yukardaki çiziyor denmesi ve Allah'tan aldığı ilhamla hiç değiştirmeden hayvân sûretleri olarak çizmesi Kazâ'dır. Ben içlerini dolduruyorum demesi de Kader'dir.

Resimler insân ve doğa olsaydı, Hayvânlığından arta kalan her şey temizlenmiş olurdu. Hayvân-ı natıktan insân-ı natıka geçer. Allah'ın vechinden, Allah'ın görünüşünden dolayı herşey pırıl pırıl olur saflaşır ve Sâfiye Makamı olurdu.

Allah razı olsun. Hürmetle ellerinizden operim.

****

(71) Su...... Y......

Selâmün aleyküm Terzi Babam, Halifem,

Bismillâhirrahmânirahîm.

Efemdim hikâyede anlatılan tasvirci ressam ve arkadaşı:

Arkadaşı tasvirci ressama ziyarete gelir ve evdeki bütün resimlerin hayvân sûretinde olduğunu görür. Sebebini arkadaşına sorar: yapacak başka resim yok mu neden hep hayvân resimleri yapıyorsun? Arkadaşının cevabı: *"evet vardır, fakat bu resimleri yukarıdaki çiziyor"* demiştir.

1 - Tasvirci ressamın resimleri yukarıdaki çiziyor demesi kazâ hükmüne giriyor. Değişmez a'yân-ı sâbite yani (doğmak ve ölmek gibi) bizim elimizde olmayan.

2 - Hangi mertebede olduğumuza gelince, Levvâme mertebesi olduğunu düşünüyorum.

3 - Eğer başka türlü insân veya doğa resimleri olsaydı Mulhime olduğunu düşünürdüm.

4 - Ressamın resimlerin içini doldururken renk ve düzenleme seçeneği vardır. Kaderdir. Bizim hayatımızda olduğu gibi çeşitli yollar vardır. Biz seçer ve içini biz doldururuz. Öyle Hakk dostları mürşitlerimiz varki, artık onlar için âlem tek bir resim olmuş. Her yaradılışta hakkı müşahede ettikleri için makam olarak Sâfiye. Beşeriyetimiz inşâsında el insân kemâlâtı için seyrullahta Muhammedi Âdem gönlü mürşit bulup, gönüle girip, biat edip, gösterdiği yolda yürüyüp, mülk edindiklerimizi bırakıp kâ'be'nin içini temizlersek, mânâ eliyle bize giydirilen makam üzere kendi gayretlerimiz doğrultusunda, mürşidimiz rehberliğinde kâ'be'nin içini doldururuz. Kaderi kendimiz çizer renkleri kendimiz seçeriz, boyarız. Cenâb-ı Hakk inşallah hakikatına ulaştırır.

Allah razı olsun. Hürmetle ellerinizden operim.

****

(72) Ta...... Ş......

Selâmün aleyküm Terzi Babam, Halifem,

Bismillâhirrahmânirahîm.

Ressamın Manevi Tefekkürüdür. El yevm, Bir (1) gün demek; yeni bir açılım, gayb ve şehadettir.

Arkadaşının ziyaretine gitmek; arkadaş sohbet sahibi olan zat. Ziyaret eden yoldan gelen misafir; seyrullahta olan kişidir. Buradaki duvar; arzın nefis mertebelerinin orada yükselmesidir. Hayvân resimleri ise mânevi olarak ressamın zikirleridir. Hayvân resimlerinin ayrı ayrı özellikleri esmâlarıdır. Burada hayvân resimlerini vahy eden Cebrâîl'dir. Ressamda fiili meydana getiren bir aşk var. "Cebrâîlle Muhammed birleşti aşk oldu".

Yukarıdaki çiziyor demesi, Allah ehattır. Kendindeki ehadiyyeti'dir. Çizimdeki "kazâ" karşılığı; buradaki a'yân-ı sâbit olan zâtiyyetidir. Kader karşılığı da zâtın irâdesi vardır, irâde eden fiildir.

Resimleri boyaması irâde-i cüzde yine kendi boyuyor. Resmi renklendiren ressamın nefsidir. Zuhurda olan ben onun aşkıyım, nefsiyim, nefsiyim der.

Allah razı olsun. Hürmetle ellerinizden operim.

****

(73) Ta...... B.......

Selâmün aleyküm Terzi Babam, Halifem,

Bismillâhirrahmânirahîm.

Fiilin fâili Allah'tır. Ressam ve tasvirci hayvânı çizer, içini boyar. Ehil bir zat tarafından yapılır. Kulu Muhammedin ağzından yapar. Burada kazâ ve kader mevzuu anlatılır. Eğer dâim rıza halinde olunursa o zaman bizde isimler kemâl bulur. Tasvir edenle çizen aynı kişidir. Bunu bir kişi yapar hepsi mertebelerde îmân kazanmaya hizmet eder (Allah'ın izniyle) Çünkü biz secde halinde mertebeler görünür. Yapan kişinin takip ettiği diriliği anlatır. Zikredilen hayy isminin hususiyeti vardır. Bu hayvânlık ise hayy; diri olan zikir içindedir. Tasvir ve resim kendi bünyesinde olduğu halde o söyler. *"Biz yaparız"* dedi. Bu sözde ayrılma yoktur.

Allah razı olsun. Hürmetle ellerinizden operim.

****

(74) Tu...... S.......

Selâmün aleyküm Terzi Babam, Halifem,

Bismillâhirrahmânirahîm.

Tasvirci Ressam İnsân-ı Kâmildir. Teslimiyyetle Sâfiye mertebesindedir. Başka resimler olsaydı. Yedi mertebe üzerine Hakk'dan alınan ilham üzerine çizilirdi. Ressam, çizdiği resimlerin içindeki renk ve düzenlemeleri Rabbin'den aldığı ilham ve tevhid üzerine içinden gelerek beşeriyete yansıtmıştır. Gönül noktasında; İlâh-î aşk ile tüm sıfatlar resme yansıtılabilirdi.

Allah razı olsun. Hürmetle ellerinizden operim.

****

(75) Üm...... D.......

Selâmün aleyküm Terzi Babam, Halifem,

Bismillâhirrahmânirahîm.

Kişi, bilinmez iken, bir tecelli ile gönülden ilham alarak Allah'ın bilinmek arzusunu yerine getirmek üzere mürşidi ile karşılaşır. İKRA emri üzerine, dervişin seyrullahı başlar. Nefsinin Allah'ın dilediği hale gelebilmesi için mürşidin eğitiminden geçer. Cihad ile nefis mertebelerini aşar, Rabbani ve rahmani vücût teşekkülü ile Allah'ın tek bir'liğinin idrakine varır ; hale geçirir. Derviş, Şeyhinde ifna olur. Safiyete erer ve kemâlât mertebesine ulaşır. Buna mukabil, Reis-ül Mürşid de aldığı vahiy ile müridine kavuşur, kendi geçtiği yoldan müridinin seyrullahına rehberlik eder. Evlâdı ile bütünleşir. Bâtın ve zâhir zevc olur. Bunu el vesile sırrı ile tatbikata koyar.

Dolayısıyla, mürşid ve mürid, vücûd-u kitab-ı Muhammedi tatbikatında, beşer inşasında efdal kılınan insân kemâlâtı için, seyrullahda asli hüvviyyete değin halife kılınan Âdem kimliğinde beniy Âdem tatbikatında gece ve gündüz ; Leylâ ve Mecnun; öğrenen ve öğreten gibi iç içedir; birbirini takip eder ve tamamlar; ayrı düşünülemezler; halka içinde halkadırlar. Ayrı gibi ama yekvücut. Tek ve bir …

Fiilin fâili Allah olduğuna göre, mürşidden de görünen "O", müridden de görünen "O". Zâtından zâtına tatbikat ile her şey vücûd buluyor, görünmezden görünür hale geliyor.. Madde de "O", mânâ da "O". Her yerde hüvviyyet gözüküyor. Arzusu da *"bilinmek istemek"* olduğuna göre, her şey bu arzuya hizmet ediyor ve zevk ediliyor. Böylelikle hakiki hüvviyyetimiz olan HÜVE'ye varılmış oluyor.

Terzi Baba'dan gelen ödev de, bu öz üzerine, kendini örterek ve açarak, zarif bir dil ile, çok kısa bir hikâye gibi tüm makamları cem ederek, evlâtlarına himmet lütfu, nimetidir. Tefekküre başladığım anda Rabbim'den inen beyan, Bu " İrciî ilâ rabbiki" emridir" … İlâhi olarak Efendi Baba'mızdan süzülerek gelen Allah rızası ile ve Allah rızası için Derya-ı Nur-u Muhammedinin tam merkezine yüzme emri ve izni olarak idrak edilebilir mi ? Allahü âlem.

*****

Zannediyorum vaktiyle okuduğum, "**şeyh Sadii Şirazî'nin, Bostan, gülistan**" türüne benzer bir kitapta okumuş idim, hatırımda kaldığı kadarıyla şöyle ifade ediliyor idi.

Sadi : cinsiyet -erkek /mutlulukla, uğurla ilgili

Sede : ağaçtan düşmüş meyve, sade, sadece

Şirazi : kitap ciltlemekte kullanılan bez şerit

Bostan : bahçe, bağ, genel ve özel açık mahal,koku yeri Fetih makamı

Gülistan : gül yeri, gül bahçesi

Bostan adlı eser, ahlâk, terbiye, tevazu, mertlik, adalet, ihsan, rıza, kanaat, şükür, tövbe gibi muhtelif konuların işlendiği on bölümden oluşmaktadır. Hükümdarlar övülmekten çok hakka, adalet ve doğruluğa davet edilmektedir. Gülistan adlı eser, hükümdarların hal ve hareketleri, derviş ahlâkı, kanaat ve fazilet, susmanın yararları, sevgi ve gençlik, zayıflama ve ihtiyarlık, terbiyenin ehemmiyeti, sohbetin adabının işlendiği sekiz bölümden müteşekkildir.

Hakikat-ı Muhammedi üzere İKRA emri ile onsekiz âlemdeki kendi vücûd kitabımızın yazılması mı remz edildi ?

Bir gün bir yerde yaşayan bir kişi :

zaman ve mekânda ve kişide belirsizlik var; tecelli var.

tasvirci-ressam olan diğer bir arkadaşının

tasvirci : tasavvur eden, zihinde hayal eden, sûreti çıkartan,

gece hali (görünmez) (yokluk) (batın)

ressam : çizgi haline getiren, fiil halinde sûretleştiren (görünür hale getiren) (varlık)

ziyaretine gitmeye karar vererek

îmân ziyaret : bayram ziyareti/gelen giden/görmek/görüş/hac

ziya : ışık/aydınlık/nur/kalbin nuruyla ziyalanması/uyanması/gafletten halas olması/

kaybolma/mahvolma

yola çıkar nihayet arkadaşının bulunduğu yere gelir

yol : seyr-i sülûk,tarik

arkadaş: bir işte birlikte bulunanlardan her biri, yoldaş, tanış, tanıdık, dost, ahbap, refik,

*yaren, birbirlerine karşı **sevgi** ve anlayış gösteren kimselerden her biri.*

ve içeriye girer bir **müddet dinlendikten** sonra

müddet : med – denizin yükselip yer kaplaması, karaya yayılması

medd – uzama, yayılma

müddet - zaman veya mekanda uzunluk, yayılım, süre

dinlenmek : güç kazanmak için çalışmaya ara vermek, yorgunluğunu gidermek,

soluklanmak, istirahat, yiyecek ve içeceklerin lezzetini arttırmak üzere bekletmek mürşidin nazarı ile toprağa, yani dervişin gönlüne atılan tohumun filizlenme süresinin beklenmesi

duvarlardaki ve her yerdeki resimlere bakar,

senin bütün mertebelerini / yer ve duvardaki resimleri görüyor. Yer olmazsa duvar olmaz. Hepsinin belirli bir özelliği olduğunu görür.

Bu özellik ise bütün **tasvir-resimlerin** sadece "**hayvân**" sûretlerinde olduğudur.

hayvân : el-Hayy, ebedî hayatla diri olan : Hakk'ın ebedî hayatıyla, kendisine

tecellî ettiği kuldur. Böylece (Abdu'l-Hayy olan) kul, O'nun devamlılığı olan hayatı ile yaşamayı sürdürür. Kûr'ân'da ondokuz yerde geçer

Bunun sebebini anlamaya çalışan misâfir arkadaşına misâfir: seferde olan

(yapılacak başka resim yokmu! neden hep hayvân resimleri yapıyorsun?) dediğinde, arkadaşının verdiği cevap oldukça düşündürücüdür

(Evet vardır, fakat bu resimleri "yukarıdaki çiziyor", ben içlerini dolduruyorum) demiştir.

*****

Gayb da ezân-ı /Allah'ın davetini gönülde duyuyor, ilham alıyor. Mürşidini bulunca seyr-i sülûk başlıyor. Uzağın bize şah damarı kadar yakın olduğunu; uzak ve yakının bir olmasının mânâda olduğunu öğreniyoruz . Amener resulü tatbikatı ile mürşidi kabul, tasdik ve itaat ile Âdemiyyete geliniyor, biyat edilip Âdem secdesi yapılıyor; hicret ederek (eskiyi bırakıp, yeniyi arayış hali) nihayet gönlünün işaret ettiği mürşid kapısına gelir uzaklık biter, yakiyne gelir; bizden biri…yol: seyrullah, seyir, tarik mürşidin kabulünde nazar alıp, mânâ da doğrudan giriyor, hulûl ediyor

Çizgi toprak seviyesini belirtiyor.

Çizginin altı görünmezi / batını; üstü ise görünmeyi /zâhiri ifade eder..

*****

Mürşidimize biyat ettiğimiz zaman **hayy** ismi açılıyor; mürşid çizilen resmi zuhura getiriyor; tasvirini çizerek sûretlendiriyor. Bu sûret bizim şeceremizden zuhur ediyor. Mürşid, duvar ve yerden bahseder. Önce yer oraya duvar olacaktır. Arz nefis mertebeleri ile semayı anlatır. Herkes kendi Âdem mertebesi ile onun duvarıdır

Gelen tasvirci ressam : Mürşid, insân-ı kâmil, Allah'a yakiyn olan.

Gelene insân-ı kâmil anlatıyor. Efendi Baba makamı tasavvur ediyor. Efendi: binâdır. İnşâ işi: zevc. Terzi Baba çizgi haline getiriyor, fiil halinde dervişler sûretlenmekte. Yoktan/batından görünür hale geliyor. Âdem'e secde ile görünmezden görünüre geçiliyor. Görünme/zuhur noktası Muhammed. Yokluktan varlığa resmedilip, şekil kazanıyor. Tasvirci ve ressam birleşip Terzi Baba'da cem oluyor. Mürşid, ekmel mükemmel Allah'ın görünme yeri olarak, Allah'ın irfan olunma muhabbetine vesile olduğunu, dolayısıyla, **hayy** noktası ile bizdeki Âdem'in inşâsını, yani resmin içini doldurmayı gerçekleştirmektedir.

Bu doldurma esnasında, sûretler 7 nefis mertebesini yaşayarak seyrisülük'u tamamlamaktadır. Seyri süluk'u tamamlama isteği ve süreci dervişin sabır, sebat, ısrar hali ile kaderi olmaktadır. Allah'ın arzusu ise kazâ kaydıdır. Gelen kişi de irfan olunmayı muhabbet ediyor, dolayısıyla kendinden kendine tatbikatı yaşanıyor.. Bakara 138. Âyet : "Allah boyasına bak ! Allah'tan güzel boya vuran kim ? Biz işte O'na ibadet edenleriz." Allah boyası ile boyanmak, O'nun ahlâkı ile ahlâklanmaktır. Tevhidin vahdetin özü budur. Allah'ı görme noktasına ulaşmaktır. Sabır, sebat, ısrar ile edepten geçer.

Nun vel kâlem ma yesturun : Nur-u Muhammedin kelâmı yaşanmış oluyor. (Kâlem Sûresi 68/Âyet 1) Muhammed nurunun Muhammed kâlemiyle satırlanmış hali. Vücûda inip, hal olunca, efdal olan insân zevk ediliyor. Dervişler, O'nun çizilmiş sûretleriyiz.

Makamın sûretleri (zürriyet ve şecer) dervişlere /evlâtlarına geçmekte. Resimleri, âyetleriyiz (burhan, alâmet, nişan eser) Kûr'ân-ı Kerîm'in her bir cümlesiyiz; birbirinden farklı gibi görünen şeylerin hakikat gözüyle bir ve bütün olarak görünmesiyiz. Çünkü bir anlamda, Âyetler Allah'ın sıfatları olmakla beraber, zâtının aynıdırlar..

Muhammedin ağzından konuşan: ehad. Tatbikat Allah'ın nizamı üzere Allah'dadır..

Terzi Baba hem kendisini örtmüş, hem de açmış.

Zâtından zuhur eden mülhimenin Hakk makamıdır

Kişi, hayvânlık mertebesine (hayvânlık hakikati, hayy anlamı) ulaştıktan sonra insânlık mertebesine geçebilir. Allah sırasıyla madenleri, sonra nebat, bitki, hayvân ve en sonra insânı halketti. Hayvân kelimesi, *"her an yaşayan"* anlamındadır. Kişi kendisindeki hayat mertebesinden sonra insânlık mertebesinin idrakini yaşayabilir. Mertebenin idrakı ile Hakk'ın sıfat mertebesi devam edebilir. Sıfat mertebesi, ef'âl (şehadet) ve esmâ (rububiyyet) mertebesini takibedip, rahmâniyet mertebesine işaret olup, zât mertebesinden (ulûhiyyet) öncedir.

Kazâ Hakk mertebesidir; kader kişinin irâde-i cüzüne göre mertebesi değişir. Çizen yani yukarıdaki razılık mertebesi ile Allah'tır. Yukarıdaki çiziyor ile kendisini Allah'da ifna ettiğini beyan ediyor. Fiilin faili Allah'tır diyor. Gönlündeki mânâ hayy çiziyor. Nefsi emmârede sana hâkim olan, râziye marziyede sen hâkim oluyorsun. Gelen renksiz-lâ. Sende renge girer. Gece: tasavvur. Zulmeti tasdik, sabahı müjdeliyecek. Bende yapan var; yapma aşkı var : ikilik.

Ondan zuhur eden irâde, mertebesine göre Rabbın görünmesidir. İrâde-i cüzz den, irâde-i külle geliniyor. Mülhimeye gelinince Nâsuh tövbesi var. Artık mânâ ilham kapısını alır. Mutmainneye gelinir.. Allah açılmayı istiyor; Şeyh'inde ifna olunacak. Şeyh dervişinde gözükecek. Amâiyyet (yokluk) tan ehadiyyete, ve vahdaniyyeti ile hakkaniyyete geçilecek Hak'tan alınan halka verilecek.

Allah razı olsun. Hürmetle ellerinizden operim.

****

(76) Ve...... D......

Selâmün aleyküm Terzi Babam, Halifem,

Bismillâhirrahmânirahîm.

Zamanda, mekân da, ve kişide belirsizlik var; gayb da, zamanı gelince ezan / Allah'ın Davetini (Allah'ın daveti her dâim olmakta) gönülde alıyor. İnsân olmak, kulluk etmek ve Allah'ın irfan olunma muhabbetini zevk etmesi için; tasvirci–ressam olan arkadaşını (aynı yola baş koyanı) ziyaret etmek / görüşmek isteği ile yola çıkıyor. Vakti gelince gönlünün işaret ettiği Mürşidin kapısına geliyor. Mürşidin kabulü ile nazar alınıp, gönle atılan tohumlar, Dergâh-ı İlâh-îde (Mürşidin gönlünde) beslenerek, çimlenme süresince dinleniyor.

Amener Resulü tatbikatı ile Mürşidi kabul, Âdemi tasdik ile Âdemiyete gelinip, biyat ediyor. Seyri sülûk'da yol alırken, mertebeleri tanımlama bakımından, farkındalığa (farkı, fark etmek) geliyor. Resimlerin, Mürşidin sûretleri olduğu, Hz. Muhammed'de Hz. Allah'ın yansıması, irfan olunması tatbikatı olarak, ikilikten tevhide, vahdete, tekbirliğe geliniyor. Resimler; kendi Âdem mertebesinde bulunan nefsin duvarındadır, hayvân resmi olması, Allahın sûretlerinde ve kendisinde hayy esmâsının bu el ismi ile diriliğe fiile geçme hâlini fark ediyor.

Tefekkür halinde olan derviş, mürşide / tasvirci-ressama soruyor, öğrenmeyi murad ediyor. Mürşit ekmel mükemmel olan Allah'ın görünme yeri olarak resimlerin fiilin fâili olan Allah'ın, arzusu ile çizildiğini ifade ediyor. Allah'ın irfan olunma muhabbetine vesile olduğunu, dolayısıyla, **hayy** noktası ile bizdeki Âdem'in inşâsını, yani resmin içini doldurmayı gerçekleştirmektedir. Bu doldurma esnasında, sûretler 7 nefis mertebesini yaşayarak, seyri sülûk'u tamamlamaktadır. Seyri sülûk'u tamamlama isteği ve süreci dervişin sabır-sebat-ısrar hali ile kaderi olmaktadır. Allah'ın arzusu ise kazâ kaydıdır. Gelen kişi de irfan olunmayı muhabbet ediyor, dolayısıyla kendinden kendine tatbikatı yaşanıyor. Öğreten de, öğrenen de kendisi oluyor.

Allah razı olsun. Hürmetle ellerinizden operim.

****

(77) Ya...... Ç......

Selâmün aleyküm Terzi Babam, Halifem,

Bismillâhirrahmânirahîm.

Buradaki tasvirci ressam ile arkadaşı farklı kişiler gibi gözükseler de aslında aynı kişiler. Uzaktaymış gibi görünen ama aslında öyle olmayan arkadaşın gelmesi Âdem programının açılmaya müsait olduğu an anlamına geliyor. Uzaktan geldi ve o an bitti. O hep bizden biriydi. Arkadaşın içeri girip dinlenmesi kişinin kabulde olması ve Muhammedi gönülü tasdiği ile ilgili kısımdır. Tabir-i caizse buradaki arkadaş Cebrâîl'dir. Aynı zamanda buna bağlı olarak diğer üç meleğinde burada işlevi vardır. Sadece hayvân resimlerinin olması vücûdumuzdaki hayvânatlıkla ilgili ve her şeyin hayy ismiyle başlamasıyladır. Hayatiyyettir.

Burada ikisi de aynı olduğundan kendinden kendine hem çizmiş oluyor hem de içini doldurmuş oluyor.

Allah razı olsun. Hürmetle ellerinizden operim.

****

(78) Gü…… K…… 62-4 Ressam Hikâyesi

Selâmün aleyküm Terzi Babam, Halifem,

Bismillâhirrahmânirahîm

Efendi Babamın 2.11.2011 tarihinde "2.11 –(13) 2011 –(13)"

"2.11 –(4) 2011 – (4)"

göndermiş olduğu yazının gönderiliş tarihinden bu yazının hangi makamdan geldiği ve 4 mertebe üzerine olduğunu görüyoruz. Ayrıca sorulardan da 4 tanesi de metebelerle ilgili sorulmuş olup o da 4 makamı işaret etmektedir. Yani bizim 4 makam üzere tefekkür etmemiz istenmiştir. **3** ay içinde istenmesi de ilmel, aynel, hakkel zevk edinilmesi olarak düşünülebilir.

Bu yazıyla ilgili ilham zatından Efendi Baba'ya, oradan Terzi babaya, oradan da evlâtlarına gelmiştir. Yani zâtından tenezzülen Efendi Babaya iniyor, tasvirci ressam oluyor, Terzi Baba da içini dolduruyor. Bizler de onun sûretleri – tasvirleriyiz. Zâten Efendi baba bir şey veriyorsa orada rahmet vardır, evlâtlarına da yağmur halinde inmektedir.

Bir gün – yevm (zâhir – bâtın) (zulmet-nur) (gece-gündüz)

bir yerde yaşayan - nedereden geldiği belli değil

bir kişi - kim? Hızır mı?

Cebrâîl mi?

İmtihan etmek isteyen iblis mi?

Nasihatcı olan veli mi?

Nasihatçı olan iblis mi?

tasvirci-ressam olan diğer bir arkadaşının ziyaretine gitmeye karar vererek yola çıkar nihayet arkadaşının bulunduğu yere gelir ve içeriye girer

– yakiyn biri, rahatça girebiliyor, doğrudan engel tanımadan içeri girebiliyor.

duvarlardaki ve heryerdeki resimlere bakar

duvar ve yer – bizim nefis mertebelerimiz itibarıyla semânın inşâası. Herkes ne kadar terakki ediyorsa o da onun duvarıdır.

hepsinin belirli bir özelliği olduğunu görür. Bu özellik ise bütün tasvir-resimlerin sadece "hayvân" sûretlerinde olduğudur.

Maneviyata girdiğimizde yola nefs-i emmâre mertesi ile başlarız. Bu mertebenin içi "insânlığa yükseliş" dışı ise "hayvânlığa iniştir". Yani dışını hayvân çizip, içini ne kadar insânlıkla doldurmağa çalışırsak,

emmâre, levvâme mertebeleri geçerek ilham almaya başlarız. Levvâme mertebesinde "sensin" dediğin kadar sende açılıyor. Burada hayvân çizip onu hayata çıkaran el razı olan eldir. Yani çizen de, dolduranda kendisidir. Marziyye olarak da ondaki haydır. Hayvân hay dediğimiz dirilik noktasıdır.

"yukarıdaki çiziyor", ben içlerini dolduruyorum

Fiilin fâili Allah'tır, ben kendimi Allah'ta ifna etmişim, diyor. Su berraktır ama hangi kaba girerse o kabın rengini alır. İçini dolduran da kabı hangi mertebedeyse o renge boyayacaktır. Bakara 138. Âyetinde

"**Sıbgatallah ve men ahsenen minallahi sibgaten ve nahnu lehu abidun**",

mealen

"Allah'ın boyası; Allah'ın boyası ile boyanandan daha ahsen olan kim vardır?

Ve biz, O'na kul olanlarız.

1.Kazâ ve kader mevzuu

Sûre 21, Âyet 91 "**Ve nefahnâ fihâ min ruhinâ**"

"biz ona ruhumuzdan nefh ettik" Âyetinde belirtildiği gibi, daha anne karnında kazâ kaydımız çiziliyor. Yani tasvirci ressam hayvân resmini çizip, "hay" isimini işletmeğe başlatıyor. Biz yaptığımız makbul ve makbul olmayan işlerle resmin içini dolduruyoruz, yani kaderimizi çiziyoruz. Hakk yolunda giden aşıklar kervanında yürüyen, gönlünü bağlamış, takva üzere yürüyen, "Allah ahlâkı ile ahlâklanın" hadisini destur edinmiş kişi ile yalnız dünya hayatını seçmiş kişinin resimlerin içini doldurması yani kaderlerini seçmesi farklıdır.

2. Hangi mertebedendir?

Yukarıda da izah ettiğim gibi "Yukarıdaki çiziyor, ben içini dolduruyorum" demekle, tasvirci ressam olarak görünen zat, ondan görünen Allah tarafından hayvân resimlerinin çizildiğini belirtiyor. Hay ismi tatbikatında olan bu zat, râdiyye-mardiyye mertebeleri üzerine çalışmasını yapıyor. (Zâten Efendi Babamdan gelen sorular da 6 adet olup, bu da 6. mertebeye (râdiyye – mardiyye) işaret olabilir)

"Ben içini dolduruyorum" derken de bu makamda olan bir zat kendi başına bir iş yapabilir mi! Tabii ki ondan içeride ki "ben" içini dolduracaktır.

3. Eğer başka türlü resimler "İnsân veya doğa" olsa idi hangi mertebelerden olurdu?

İnsân-ı çizen de dolduran da ancak insân-ı kâmil olabilir.

4. Ressamın resimlerin içini doldururken renk ve düzenleme seçeneği varmı'dır? Yoksa boyamakta da mecbur mudur?

Ressamın resimlerin içini doldururken yapacağı renk ve düzenleme seçeneği kendi mertebesine göre olacaktır. Meselâ su renksizdir, berrak olarak gelir. Hangi kaba koyarsanız o kabın rengini alır. Kişinin mertebesi ona renk verir. Bakara 138. "Allah boyası ile boyanın" Âyeti

mucibince de yukarıda bahsettiğimiz tasvirci ressam boyamakta mecburdur. Allah hiçbir işi yarım bırakmaz.

5. Ressamın yaptığı işten kendisinin hangi mertebede olduğunu düşünebiliriz?

Ressam zati mertebedendir. Yukarıdaki çizer ben içini doldururum derken, fiilin failinin Allah olduğunu bilmekte ve hangi makamdan gelirse o makamdan çalışılması gerektiğini idrak etmiştir. Burada hayvân resimlerinin çizilmiş olması hayy isminin belirtildiği noktadır. Bu da bu çalışmanın Râdiyye – mardiyye mertebesinden yapılacağını gösterir.

****

Bismillâhirrahmânirrahîm

Buraya kadar gelen yazıları düzenledikten sonra, beklenir ümidiyle, bende birkaç satır ilâve ile yorumlara katılmış olayım. Gerçi yazılanlar hikâyeyi gerektiği kadar açıklamışlar geriye yazacak pek bir şeyde kalmamıştır. Gelen cevaplardan ulaşılan idrak halimizinde nerelere geldiği açık olarak görülmektedir. Böylece bizlerde çalışmalarımızın boşuna olmadığını görmekte ve azda olsa bir faydamızın olduğu düşüncesiyle huzurlu olmaktayız. Rabb'ımıza şükrederiz.

Bu vesile ile de gelen cevaplara ilgileri bakımından teşekkür ederim, Cenâb-ı Hakk bütün evlâtlarımızın, hepsinin idrak ufuklarını ve gönüllerini açsın, muhabbetlerini arttırsın, İnşeallah.

Yukarıda da belirtildiği gibi dosya da bulunan **(78)** cevaptan hangileri sizi daha çok düşündürdü ise içlerinden, üç tanesini sıralayarak yazın ve bana gönderin böylece birinci gelen yazıyı da tesbit etmiş oluruz. Ancak şartı kişinin kendi yazısını ve benimkini değerlendirme dışı bırakmaktır.

****

Bir gün bir yerde yaşayan bir kişi tasvirci-ressam olan diğer bir arkadaşının ziyaretine gitmeye karar vererek yola çıkar nihayet arkadaşının bulunduğu yere gelir ve içeriye girer bir müddet dinlendikten sonra duvarlarda ki ve her yerdeki resimlere bakar, hepsinin belirli bir özelliği olduğunu görür. Bu özellik ise bütün tasvir-resimlerin sadece "hayvân" sûretlerinde olduğudur. Bunun sebebini anlamaya çalışan misafir arkadaşına,

>(yapılacak başka resim yokmu! neden hep hayvân resimleri yapıyorsun?) dediğinde, arkadaşının verdiği cevap oldukça düşündürücüdür.

>***(Evet vardır, fakat bu resimleri* "yukarıdaki çiziyor"*, ben içlerini dolduruyorum)*** demiştir.

Kısa olmakla beraber oldukça düşündürücü ve tefekkür gerektiren bu hikâyeyi böylece ifade ettikten sonra, ben de sorular halinde faydalı olur düşüncesiyle biraz açmaya çalışarak cevaplarınıza yardımcı olmaya çalışacağım.

(1) Kazâ ve Kader mevzuunda olduğudur.

(2) Hangi mertebedendir.

(3) Eğer başka türlü resimler "İnsan veya doğa" olsa idi hangi mertebelerden olurdu?

(4) Ressamın resimlerin içini doldururken renk ve düzenleme seçeneği varmı'dır? Yoksa boyamakta da mecburmu'dur.?

(5) Ressamın yaptığı işten kendisinin hangi mertebede olduğunu düşünebiliriz.?

(6) Diğer mertebelerin birinde olan kimseye yukarıdan nasıl ve neler çizgi çizilirdi?

Bunlar ve benzeri sorularla sizlerde bazı ilâveler geliştirerek cevaplarınızı zenginleştirebilirsiniz Cenâb-ı Hakk tefekkürlerinizi arttırsın.

****

Şimdi yavaş, yavaş hikâyeyi tekrar incelemeye başlayalım. Hikâye bir iş yeri veya bir oda, da, biri içeride olan ve biride dışarıdan gelen iki kişi arasında ilginç bir tefekkür yönüyle başlamaktadır.

Oda da buluşan iki insânın özellikleri **"düşünen"** varlıklar olduklarını göstermektedir. O halde bu iki kişi gaflet ehli değil, Hakk'ın Zâtından yola çıkarak mecbur oldukları birinci, yeryüzüne **iniş-nüzül,** seferini yapmış ve aslına doğru **dönüş-uruc,** seferini yapmasını idrak etmiş bulundukları hâlin bilincinde olan kimselerdir.

Her kişinin, bilindiği gibi İlmi İlâhide bir programı vardır, bu programın ismine a'yân-ı sâbite, denmekte'dir ve iki yönü vardır, birinin hükmü "kaderi mutlak," diğeri ise "kaderi muallâk" diye ifade edilmektedir. **"Kazâ-i mutlak,"** değişmez, çünkü **(emri irâdi)** dir ki hükmü kevne dönük değildir. **"Kazâ-i muallâk"** ise **(emri teklifi)** yönüyle kevn'e dönüktür. Kevn'e-zuhura dönük olan her şeyde değişebilen bir özelliktedir. **A'yân-ı sâbite,** programında Zât-ı İlâhinin bütün özellikleri belirli bir oranda mevcuttur, değişik terkipler olarak bütün insânlara hepsinin ayrı bir özelliği ile verilmiştir. Bazılarının eksisi bazılarının artısıdır. Hiçbiri bir birine benzemez.

Birinci nüzül-iniş seferini tamamlayarak fiziki mânâ da anne "rahmi" nden aslında Cenâb-ı Hakkı'n **"rahîm"** ismi şerifinden "zâhir" ismi şerifine geçişi olan muhteşem oluşumun-doğuşun, aslında bir **"ölüm"** olduğunu gene bize Rabb'ımız,

(Mülk Sûresi 67/2) *(Hanginizin daha iyi iş işlediğini **belirtmek** için **"ölümü** ve **dirimi**" halkeden O'dur, O. Güçlüdür, bağışlayandır.*

Diyerek açık olarak bildirmiştir. Ancak biz zâhirdeki yeni gelen çocuğun aslından ayrıldığı için ağlayarak **"ınga, ınga"** diye ses çıkararak nefes aldığını görünce **diri** zannediyoruz, Aslında o çocuk fiziken doğmuş mânen ölmüştür. İlk çıkardığı **"ınga, ınga"** sesleri ise geldiği bâtın-aslî âleminden fizik olarak zuhura geldiği zâhir âleminin yaşantısına nasıl uyacağının endişeleridir. Bu yüzden **"ınga, ınga"** diye feryadı aslında **(ayn ve gayn)** harflerinin ifade ettiği mânâyı dile getirmeye çalışma feryatlarıdır. **Ayn,** sesi ve mânâsı *"aynını, zâtını, kendisini, özünü"* ifade etmektedir. **Gayn** ise *"ayrılığı, gayrılığı, uzaklığı"* ifade etmektedir. İşte çocuk dediğimiz muhteşem yapı yeni küçük olarak ana rahminde inşa edilmiş o âlemin en muhteşem beyti bu vesile ile aslından ayrılmasının bâtıni bilinci ile **"ınga, ınga"** *(aynımdan gayrıma)* geldim feryatlarıdır.

İşte bu gayriyyet içinde dünya yaşantısını sürdüreceği mahalle gelmiş olan, çocuk ismi verilen yeni zuhur. İçinde bulunduğu zâhir isminin gereği olan hayata başlamaktadır. Bu hayat ise yoğun kesif ağır madde özellikli bir yerdir. Bu yüzden bir ismi de esfeli safilin-aşağıların aşağısıdır. Bu âlemde yaşayan kimse doğuşundan itibaren bu âlemin özellikleri içinde **nefes** alıp verdiğinden nefsinin özellikleri üzerinde oldukça ağır bir şekilde etkili olmakta ve değer yargıları bu oluşumlar içinde **nefs**i benlik olarak belirlenmektedir.

Böylece kişinin kimliği bireysel nefsine dönük olarak şekil alıp değerlendirilmekte kişi de bu anlayış üzerine hayatını dünya menfeatları üzerine binâ etmektedir ve sadece düyasını imar etmek için çalışmaktadır. Bunun sebebi de nefsini daha güzel daha zengin bir hayat içinde geçirmesini temin için elinden gelen her şeyi yapmakta böylece farkında olmadan gafletinden **(gayr)** hükmünde olan ve neticesi olmayan **(ölü)** bir hayatın peşinde koşmaktadır. Çaresi gene kendinde bulunan **(ayn)** hakikatine kendi iç, öz varlığına **(ayn)**ı na dönmesi gerekmektedir.

İşte farkında olmadan bu haller içinde yaşayan kimse, ben kimim sorularını samimi olarak sormaya başlarsa, araştırmalarında kendisine yardımcı olacak vesileler karşısına çıkacaktır. Böylece kişinin ikinci yolculuğunun da **"uruc-yükselme"** kapıları açılmış olacaktır. Bundan sonrası kendi gayret ve çalışmalarına bağlı olacaktır. Yukarıda bahsedilen Âyet-i Kerîme'nin ifadesi ile *(Hanginizin daha iyi iş işlediğini **belirtmek** için.)* yapacağınız fiillerinizi ve yaşantınızı kayda alıyoruz hükmünü, idrakle anlayarak hayatınızı ona göre tanzim etmenin gereği ortada olacaktır.

Hayat hakkında bu kısa genel bilgiyi verdikten sonra, şimdi hikâyedeki iki arkadaşın hâlini daha iyi anlamamız zor olmayacaktır.

Hikâyede geçen "ressamın bulunduğu mekân" kendinin "vücûd" mülkünden bir bölümdür. Yaptığı işten kendinin bu sûretler hakkında ihtisas sahibi olduğu ve seyru sülûk üzere olan bir kimse olduğu görülmektedir. Bu sahne o kişinin "nefs-i emmâre ve nefs-i levvâme" mertebesi itibariyle yaşadığını göstermektedir. Eğer o kişinin "seyru sülûğu" tamamlanmış ise daha başka sahnelerdende hikâyeler olabilirdi.

Ancak sahnemiz budur ve bunun üzerinde konuşabiliriz. Bu kişinin birçok hayvân resimleri çizmesi, bu mertebe hususunda oldukça bilgi sahibi olduğunu ifade etmektedir. Burası onun daha evvelce farkında olmadığı daha sonradan farkına vardığı içindeki **(hayvânat bahçesidir.)**

Dışarıdan gelen arkadaşı ise daha evvelce ünsiyyet ettiği halde, farkında bile olmadığı **"Esmâül hüsnâ"** arkadaşlarından, hattâ kardeşlerinden olan. **Alîm** isminin özelliklerinden olan **"zekâ"** bölümünün tasavvur yönüyle, kimlik kazanıp, soruşturarak faaliyyete geçmesidir. Dışarıdan gelmesi aslında kendinde olupta farkında olmadığı için faaliyyet dışı kalmış olan bu özelliğinin faaliyyete geçmesidir.

Aklı-Zâtı, olan aslına! **>(yapılacak başka resim yokmu! Ne den hep hayvân resimleri yapıyorsun?)** diye sormaktadır. Cevap olarak, >***(Evet vardır, fakat bu resimleri*** **"yukarıdaki çiziyor"*****, ben içlerini dolduruyorum)*** demiştir.

"yukarıdaki çiziyor" dan kasıt, İlmi İlâh-î de kişinin **A'yân-ı sâbite,**sinin **"Kaderi mutlak,"** değişmez, bölümüdür. Yukarıdan kasıt ilk kaynak olan İlmi İlâh-îdir. Kişi bunun üzerinde bir tasarrufta bulunamaz. Yukarıdan çizilen sadece bir çerçevedir. Bu mertebede ancak hayvânlık sınırları çizilir. **A'yân-ı sâbite,** de sadece hayvân sûretleri yoktur bütün mertebelerin dış hat tasvirleri vardır. Burada kişinin mertebesi gereği, kendine hayvân sûretleri gönderilip içlerinin boyanması, yani ahlâklarının belirgin hale gelip kendi üzerinde iyi halleriyle faaliyyet gösterip, kötü hallerinden uzaklaşmak için mücadele edilmesi istenecektir.

(ben içlerini dolduruyorum) demesi, İnsân'ın **hayvân** çerçeveli resimlerinin içini doldurabilmesi, gerçek bir eğitim işidir. Bu resimlerin içlerini doldurmak için "esfel-i sâfilin" olan bu madde âlemine inmesi gerekmektedir. İşte buraya gelen kişi eğer gerçek bir eğitim görüyorsa yukarıda belirtilen haller ve tecrubeleri yaşayacaktır. İşte bu halde bulunan kimsenin ilmî tarifi, "Hayvân-ı nâtık" olarak ifade edilmektedir.

"Hayvân-ı nâtık" "konuşan hayvân" demektir. Eğer bu mertebede kalırsa kendinden haberi olmaz, bu âlemde yaşadığını **"zanneder"** aslında gerçek mânâ da henüz bu âleme ayak basmamıştır. Bu halde kalırsa gaflet ehli olur ve ömrünün sonlarına doğru, bu seneler nasıl çabucak bir gün gibi geçti diye hayıflanır. Aslında nasıl **hayali** bir hayat yaşadığını, kendi de farkında olmadan itiraf etmektedir.

Kişi bu halde iken hedefini dışarıdan içeriye döndürmek isterde gereğini yaparsa, kendisine içini göstermek için bir ayna verirler, bu ayna ile içini seyretmeye başlar, işte o zaman nasıl bir "nefs-i emmâre" tesirinde olduğunu anlar. **"Nefs-i emmâre"** kişinin içinde bulunduğu en düşük hâlidir ve hep kötülüğü emreder.

Ehlûllahtan birine ("nefs-i emmâre"den nasıl geçilir) diye sormuşlar. Oda cevaben, evvelâ ("nefs-i emmâre" ye nasıl gelinir,) bunun bilinmesi lâzımdır diye cevap vermiştir. Gerçekten çok isabetli bir tesbittir, çünkü bir yere gelinmeden oradan geçilmesi mümkün değildir.

İşte "seyru sülûk" dervişliğin ilk şuurlanması, içindeki hayvânat bahçesindeki hayvânların, "hayvâni ahlâkların" farkında olmaya

başlamasıdır. Daha evvelce iç bünyede sessiz sedasız olan o ahlâklar "emmârelik" vasıflarıyla o beden mülkünde salınmış gezerlerken, yavaş, yavaş beden mülküne sahip olmaya çalışan sâliğin genel ibadetleri zikirleri tefekkürleri neticesinde, zâten kendinde bâtınında var olan ve kendinde yeni oluşan yeni güçleri ile de kuvvetlenerek, "emmâre nefs-i" yavaş yavaş bazı iç bölgelerin de yenmeye başlar. İşte bu halde panikte olan yırtıcı hayvânlar kaba güçleri ile dervişin gece zuhuratında ortaya çıkıp onu korkutmaya başlarlar ve geri adım atmasını isterler. Bu durumda "sâlik'e" verilen zikir ve tefekkürlerden oluşan kelime-i tevhid ve diğer esmâ okları, silâhları ve kılıçları ile, yırtıcı "emmâre nefs-in" hayvân sûretlerini ortadan kaldırmaya başlar. İşte burası kişinin insânlık yolunda değerli bir aşamasıdır.

Derviş olan ressam-tasvirci, evvelâ yırtıcıları daha sonrada ehli diye ifade edilen hayvânların, kendinde bulunan dış, "fıtri" çizimlerinin içlerini doldurması onların farkına varmasıdır. Nasıl ki okula yeni başlayan veya başlayacak olan çocuklara **"boyama kitabı"** adı verilen, sadece dışı-sınırları, çizilmiş kitaplar ile resim eğitimine başlanıyor ise, insânlığın da gerçek eğitimi insân'ın içinde bulunan hayvânat bahçesinin fertlerini tanımakla onlardan korunmayı öğrenmekle ve onların içini çizgileri taşırmadan iyi boyamakla başlamaktadır.

Bu çalışmaların neticesinde sâlik'in kendisinde oluşan değişimler neticesin de beşeri hayvânlık mertebesinden, gerçek hayvânlık mertebesine geçiş yapmaya aday olmuş bir varlık olur. Gerçek hayvânlık mertebesini ve yaşantısını idrak edemeyen gerçek insânlık vasfına ulaşamaz denmiştir. Hayvân kelimesinin zâhir ve bâtın olmak üzere iki ifadesi vardır. Birisi, beşer lisânında kullanılan bir sınıf mahlûkatın ismi olmakla beraber, genelde tahkir mahiyetinde kullanılan bir sıfattır. Diğeri ise gerçek mânâda Cenâb-ı Hakk'ın **(Hayy-diri)** sıfatının ilk hareket halindeki zuhurlarıdır diye ifade edilendir ve bu halleriyle tahkir vesilesi değil takdirlik hâlidir. Bu âlemde hayat sahibi olmayan hiçbir varlık yoktur. Mâdenlerde mâdeni yatay durağan hayat vardır, bitkilerde, bitkisel dikey toprağa bağlı hayat vardır, hayvânlarda ise müstakil hareket edebilme kabiliyetleri olduğundan bu sûretlere **(Hayy-diri)** sıfatının kâmil zuhur mahalleri olduklarından "hayvân" "hay-ve-an" "her an yaşayan" varlıklar olduğundan bu isim kendilerine verilmiştir.

O mertebeye kadar olan halkıyyet onlarda o mertebenin kemâlini bulmuştur. İnsân da, bedenen bu mertebenin (Hayy'ı-dirisi) dir. Bu mertebedeki ismi "hayvân-ı nâtıktır." Ancak kendinden gafil olduğu zaman, bu mertebedende düşüktür. **(7/179) (Kel en'âmü belhüm edall)** *(Onlar hayvânlar gibidirler. Belki onlardan daha sapıktırlar. İşte gafil olan onlardır.)*

Buradan, buranın halkından, ahlâkından, kurtulmak için nefsini tezkiye-temizlemeye başlaması ile kendindeki gizli değerlerinden biri olan **"levvâme nefsini"** yaşamaya başladığında kendinde bazı değişikliklerin ortaya çıkması ile kendi ismi bundan sonra *"nefs-i Nâtıka"* olacaktır. Buraya ulaşmak için nefsin iki ahlâkını (Emmâre Levvâme) belirten, huylarının ifnâ-yok edilmesi gerekmektedir. Bakara Sûresi (67/74) bakara dosyasına da konu olan bu Âyet-i Kerîmelerde bahsedilen **(sarı)** inek bu yaşantı ilede ilgilidir. Orada ineği boyayan

doğadır. Ve bu İnek kesilmiştir. Gene Ben-î İsrâîl'in sarı altından buzağı da, yakılıp parçalanmıştır. Onu da o mertebenin "nefs-i emmâre"si olan "Sâmiri" isimli kuyumcu icad etmiştir Ve o buzağa ibadet edenler öldürülmüşlerdir. Daha fazla bilgi için(34-3-Bakara dosyası)na bakılabilir.

Bu hususta Mesnevi-i şeriften, Avni Konuk şerhi (cild 4 sayfa 196) da şöyle denmektedir.

Gayet mâhir bir ressam güzel ve çirkin sûretleri hâvî resim levhaları yapar. Meselâ bir levhaya gayet çirkin üstü başı yırtık pırtık ve gözleri hasta ve beli bükülmüş, saçı sakalı karışmış bir ihtiyar dilenci resmini yapar ve tasvirde o kadar maharet gösterir ki, cisimlenmiş zannolunur. Zâhirde böyle bir şahsın yanından bile geçmeye nefret eden kimseler bu levhayı hayretle seyretmeye dalarlar ve ressamın maharetini seyrederler. Binâan aleyh bu levhada resim ve tasvir güzel ve maharet ve hikmet ve kemâl olur. Fakat sûret çirkin'dir ve bu resimden dolayı ressamı kimse ayıplamaz: bilâkis kemâlini ve maharetini takdir ederler. Aynı zamanda yine o ressam hûri gibi gayet güzel bir kız resmi de yapar ve resim ve tasvir güzel olduğu gibi sûrette güzel olur.

(Sahih-i buhari tercümesi cilt 11 s. 133) şöyle bir Hadîs-i şerif vardır.

Rasûlullâh *salla'lâhu aleyhi vesellem* şöyle buyurmuştur:

Ebû Saîd-i Hudrî radiya'llâhu anh'den rivâyete göre.

Kıyâmet günü (ehli Cennet, Cennet'e, Cehennemlikler de Cehennem'e ayrıldıktan sonra) **"ölüm"** aklı karalı alaca bir **"koyun"** sûretinde getirilecek. Bir dellâl: Ey Cennet halkı, diye bağıracak! Cennet'tekiler hemen boyunlarını uzatıp başlarını kaldıracaklar ve (bulundukları yerden çıkarak) bakacaklar. Şimdi dellâl: Bunu bilirmisiniz? Diye sorar. Ehl-i Cennet'in hepsi onu görerek: Evet biliriz, **bu ölümdür,** derler. Sonra dellâl: Ey Cehennem halkı, diye yüksek sesle seslenir! Onlar da boyunlarını uzatıp başlarını kaldırırlar. Ve (bulundukları berzahtan çıkıp korku içinde) bakarlar. Dellâl: Bunu biliyormusunuz, diye sorar. Onlarda hepsi, onu görerek: Evet biliriz **bu ölümdür** derler. Bundan sonra **koyun sûretindeki ölüm** (Cennet'le Cehennem arasında) **boğazlanır.** Bundan sonra dellâl: "Ey Cennet halkı! Cennet'te ebedî yaşayacaksınız, artık **ölüm, yoktur.** (Cehennem halkına da) Ey cehennem'likler sizde karargâhınızda ebedîsiniz, **size de ölüm yoktur**!" diyecek. Bundan sonra münâdî (Bu gaflettekiler ehl-i dünyadır.) Âyetini okur. (19/39)

Görüldüğü gibi Hadîs-i şerif bu hususa çok büyük bir açıklık getirmekte'dir. Yukarıda bahsedilen hallerin hakikatini bizlere bildirmektedir. Peygamberimiz (**ölüm** *aklı karalı alaca bir* **"koyun"** sûretinde) getirilecek. Diye buyuyarak, ölümü hayvânlık mertebesinden "nefs-i levvâme" sûretinde tasvir etmiştir. O halde ölüm denen mahlûk "nefs-i emmâre ve levvâme" üzerinde geçerlidir. Gerçek insân üzerinde geçerli değildir. Fiziki olan ölüm bir yok oluş değil bir (zâika-tadıştır,) tadış, ise aynı hayattır. **"Ölen (*hayvân*) imiş âşıklar ölmez"** diyen

Yunus emre ne kadar güzel söylemiş. O halde kişi daha şimdiden kendinde bulunan ölümlü hâl ve taraflarının farkına varıp daha bu dünyada iken onları eğiterek yavaş yavaş yok eder, öldürürse daha sonra kendisinde ölüm diye bir tereddüt ve korku kalmaz. Bu ihtiyari ölümle öldükten sonra kişinin yeni bir yapı ile ve gerçek varlığı ile ikinci doğuşunu gerçekleştirmesini ve yeni oluşan bu "veled-i kâlb-gönül evlâdını" bir İnsân-ı Kâmilin nezaretinde en iyi şekilde yetiştirmesi gerekecektir. İşte böylece ikinci sefer olan "uruc" aslına yükselme başlamış, daha bu günden ebedi hayat namzeti olmuş olacaktır.

Yukarıda başlangıçta belirtilen hayvân sûret ve tasvirlerinin bulunduğu sahneyi bu anlayış içinde değelendirdiğimiz zaman ne kadar yüksek bir hâl içinde olduğunu ve bu sahnenin bu haliyle okunması neticesinde **(1) Kazâ ve Kader mevzuunda olduğunu** ve kendimizi tanımamız yolunda, ise ne kadar büyük bir gerçeği ortaya koyduğunu anlamamız güç olmayacaktır.

Bu sahnede öncelikle seyru sülûk yolunda cem içinde ilklerden-farklardan haber verilmekte, **(2) Hangi mertebedendir.?** Emmâre ve levvâme mertebesindeki nefsin tatbikatlı gerçek eğitimi yapılmaktadır.

Bu âlemde hayvân türünden başka, madenler, bitkilerde vardır bunlara doğa tabir edilir, arzımızın her tarafı ve her bölümü son derece güzel bir biçimde dağlar denizler ve bitkiler ile hiçbir tarafı bir birine benzemeyen çok güzel bir biçimde düzenlenmiştir. Ressam-tasvirciye, **(3) Eğer başka türlü resimler "doğa"** (çizilmiş) **olsa idi hangi mertebe'den olurdu?**

Zâhirde doğa ismi verilen bu dünya sûretlerinin hepsi Zât-ı Mutlakın Zât-ı mukayyet hükmü ile Esmâ-i İlâhiyyesinin o mertebesi itibariyle bir sûrete bürünerek görünmesinden başka bir şey değildir. O halde âlem eşittir-Esmâ-i İlâyyenin mânâlarının zuhur yeridir. Bu âleme *(küllü şey'in helikun illâ vechehu, 28-88)* penceresinden baktığımızda, "eşya-şey'iyyet ismi verilen her şeyin fâni olduğunu, aslında âlemin tabiat ismi ile görünen her sûretinin bir esmânın sûretlenmiş halinden başka bir şey olmadığını kolayca anlayabiliriz. Eğer ressam doğa resimleri yapmış olsa idi "tevhîd-i esmâ mertebesinden, hakk'ın isimlerinin sûretlerini resmetmiş olacaktı.

Resimler "İnsân" olsa idi. Hakikat-i İlâhiyye üzere mahlûk olarak halkedilmiş olan İnsân bu âlemin en mümtaz varlığıdır, ancak kendi mertebesini bilmediğinde ise çok aciz bir duruma düşmektedir. Alacağı güzel bir eğitim ile kendi hakikatini idrak ettiğinde, üzerinde *(külü men aleyhe fen ve yebka vechü rabbike zülcelâli vel ikram. 55-26/27)* Hükmü "tevhîd-i sıfat" mertebesinden olan bir anlayış ile geçerli olacaktır. Beşer İnsân'ın bu mertebede (Celâl) ismi ile beşeriyyet "men" kimliğinin ortadan kaldırılması, yerine rabb'inin vechini ikram etmesi ile hakikat-i insâniyye olan kendi gerçek kimliğine ulaşmış olmasıdır. Daha sonra tevhîd-i zat mertebsinde de bütün kimlikleri kendi varlığında toplamasıdır. Buralara ulaşan kimse "ikinci uruc-yükseliş seferini" de yapmış olmaktadır.

Eğer, **Resimler "İnsân" olsa idi!** İnsân resimlerinin çizilmesi üç hâl üzeredir.

(1) Cemâl-i Muhammedî'nin zâhir bâtın resmi yapılamaz. Çünkü "Vech-i İlâhî'" dir. *(bana bakan Hakk'ı görür)* hükmüdür. Hakk ise zât-ı yönünden değil isimleri yönünden kesret üzere olan görünüştür.

(2) Kâmil İnsân'ın, zâhir resmi haline göre yapılabilir bâtın'ı ise yapılamaz.

(3) Nâkıs-eksi, İnsân'ın zâhir, bâtın resmi yapılır, çünkü her hali maddeleşmiştir. Maddenin de hali yoğun olduğundan görülür, görülen maddeninde resmi yapılabilir.

(4) Ressamın resimlerin içini doldururken renk ve düzenleme seçeneği varmı'dır? (Vardır.) Eğer seçeneği olmamış olsa idi, o değerli bir san'atkâr olamaz hep aynı resimleri çizen robot olurdu. Robot ise düşünen varlık değil kurgulandığını işleyen ölü bir makine dir. İnsân ise diri bir kimliktir. Bu hususta Efendimizin bir hadisini belirtmek yeterli olacaktır zannediyorum. (Sûre-i Yûsuf s. 110)

****

Sahîh-i Buhârî /9. cilt. 1385 no.lu hadîs-i şerîf.

"Ebu Hüreyre r.a. den rivâyet olduğuna göre Rasûlüllah (s.a.v.) Efendimizin Yûsuf (a.s.) hakkında aşağıdaki sözlerinde açık olarak görüldüğü gibi bu âlemde kişilere göre **"kaderi muallâk"** yönünden kişilerin irâdî olarak birey varlığı ve mes'uliyyeti ve karar yetkileri olduğu görülmektedir. Eğer öyle olmasa idi Efendimiz **"bende olsam aynı şeyi yapardım"** derdi.

Açık olarak kendisi! Eğer ben zindanda Yûsuf'un kaldığı gibi uzun zaman mahpus kalsaydım **(onu)** mahpesten çıkarmaya gelen kişinin o da'vetine hemen icabet ederdim ***(de: haydi efendine git de tahkikat yapsın!) demezdim)*** "demiştir" buyurmuştur.

Demekki her mertebede kişinin kişilik sorumluluğu vardır ve verdiği kararların neticesinden mes'uldür. Demekki insân hakikat-i insâniyye'si ve a'yân-ı sabite'si yönüyle kendisine tanınan saha ve süre içerisinde hilâfeti yönüyle hür bir bireydir. Bu özelliğini idrak eden kimse Âriflerdendir. Ve İlâh-î benliği ile hakk'ta, Hakk olarak yaşayanlardandır. Efendimizin bu beyanatı açık olarak bu hususu tasdik ederek bizlere bildirmekte'dir.

Efendimizin, **"Melik'in da'vetine hemen icabet ederdim"** demesi tevhîd-i küllî makamında olmasından'dır. Melik'in da'vetini **"Mâlik'el mülk olan, Hakk'ın da'veti olarak kabul etmesi dir."** O sürede Yûsuf (a.s.) da iffet ve temizlik ben'liği olduğundan bu yönüyle kendisinin dışarıdan temizlik husûsiyyetinin tasdik edilmesini istemesidir. Mertebeleri itibariyle her iki davranış'ta kendileri yönünden doğrudur.

Bu halleri idrak etmeden yaşayanlar ise, kendileri nefs-i emmârelerinin benliği yönünden gaflet içinde nefislerinin geçici hürlüğünü kendi hürlükleri zannederek bu dünyanın hayali içinde, ben yaptım ben ettim demektedirler. Bunlarda kendilerini Hakk'tan ayrı, zan ve gaflet içinde ki hayâli benlikleri ve nefisleri ile birlikte nefis kuyusunda mahpus ki, dünyası bu kadardır, ancak kendilerini hür olarak yaşadığını zanneden kimselerdir. İşte bu yüzden Yûsuf gibi kuyudan çıkıp Beden

Mısır-ı mülküne Sûltan olmak lâzım gelmektedir.

****

Yoksa boyamakta da mecburmu'dur.? (Değildir)

Eğer mecbur olduğunu zannederek resimleri o anlayış ile içlerini doldursa idi (cebriyye) mezhebi mensubu olurdu, çünkü bebr, cebreden ve cebredilen ikiliğini gerektirir ki buda şirktir. Eğer bir cebir varsa buda kişinin kendi Hakikat-i olan (a'yân-ı sâbitesi)nde ki hakikatlerinin (kazâ-ı mutlak) yönünden kendi kendisinde bulunan kendi iradesi ile zuhura çıkmasıdır. Bu ise "cebir" değil "dilemek" tir, dilemek ise isteyerek, severek ve sonunu baştan kabullenerek olan bir davranıştır.

(5) Ressamın yaptığı işten kendisinin hangi mertebede olduğunu düşünebiliriz.?

Hikâyede bahsedilen ressamın bu sahnede sadece "hayvân" resimlerini çizmesi bu mertebesi itibariyle ihtisas sahası olan "emmâre ve levvâme" mertebesinden zuhurda olduğu anlaşılmaktadır. Eğer o ressam, görebildiğimiz bu âlemdeki bütün sûretlerin resimlerini çizebiliyorsa (ressam-ı a'zâm) olan "kâmil ressam-kâmil İnsân"dır, bu makam ise daha evvelce bütün sûretlerin yapıldığı atölyelerde ihtisas gördüğünden her türlü resimleri kolaylıkla çizebilecektir. İşte bu Kâmil ressam karşısına gelen dış haliyle beşer insân görüntüsünde olan nefs-î insân'a seyru sülûkunda hangi mertebeye doğru, yol alıyorsa oranın sûretlerini sâlike çizip gözünden gönlüne aktarmaya çalışmasıdır. Aslında çizilen sûretler-tasvirler, zâten kişinin içinde mevcud olan sahne bülümleridir iç hâlinin resimlerini böylece kendisine farkında olmadan göstermesi ve sâlikinde zaman içinde aslında bu sûretlerin kendi iç mertebelerinin aşikâre çıkmasından başka bir şey olmadığını anlamasıdır.

Böylece, kâmil ressam bu sûretleri sâlikin gönlüne nakşetmesi ile sâlik'te bu hususta o mertebenin resim-tasvir çalışmalarına başlamış bu hususta eğitilmiş olmaktadır. İşte bir bakıma "Kûrb'ân bayramı" nın hakikati de bu sırra dayanmaktadır. Kâmil mürşid'in "Kûrb'ân bayramı" hakikatlerini idrak etmiş ehli kemâl bir kimse olması gerekmektedir aksi halde bu faaliyetlerin hiç biri tahakkuk etmez sadece sözde kalır.

"Ramazan bayramı" nın hakikakat-i (halife-i şahsiye) "Kûrb'ân bayramı"nın hakikat-i ise "Halife-i tebliiyye" dir. İşte sâliklerin yola koyulduktan bir müddet sonra zuhuratlarında öncelikle muhtelif cinsten hayvânları görmeleri o sâlik'in gönül odasında, ressamın yani "Kâmil İnsân" ın sâlik'in o ahlâklarını ortaya çıkarmaya ve onları yok etmesi gerektiğini kendisine bildirmesi'dir. Bir şeyin yok edilmesinin ilk şartı o şeyin tesbit edilmesidir. İşte kûrb'ân bayramının üç gününde kesilen kûrb'ân lar bu hakikatin genel bir tatbikatıdır. Dördüncü gün kûrb'ân kesilmez, çünkü o gün (Zât) günüdür Zât mertebesinde ise zuhur olmadığından herhangi bir fiilinde olması mümkün değildir.

İbrâhîm (a.s.) ın oğlu İsmâil-i kûrb' ân etme hadisesi bu hakikatin şer'an bildirilmesidir. Gelen koç'un, ise nefs-i levvâme mertebesi olduğunu zâten biliyoruz. Koç'un gökten gelmesi ise, hikâyede geçen (yukarıdaki çiziyor) hükmü ile içininde dışınında yukarıdaki, yani a'yân-ı sabitelerinde olan (Kazâ-ı mutlak) bölümünden olmasıdır.

(6) Diğer mertebelerin birinde olan kimseye yukarıdan nasıl ve neler çizgi çizilirdi?

Her mertebenin özelliği ayrı olması dolayısıyla her mertebe de nasıl faaliyyet varsa o mertebenin özellikleri çizdirilirdi.

İşte (Kâmil ressam, tasvirci-Kâmil insân.) Üçüncü Hakk'anî-Hakk olarak iniş-nüzülünü yapmış olduğundan bütün mertebelerin resim ve tasvirlerini karşısına gelen kişinin mertebesinden ona bir ayna, olarak kendisine yansıtır ve kişi karşıda gördüğünü zan ettiği şeylerin aslında kendi gönlünde parlayarak açığa çıktınığını zaman içinde fark eder.

(Kâmil ressam, tasvirci-Kâmil insân.) uzun seneler bu resimleri yapa yapa yorulur, daha sonra bu resimleri yapma yerine yapılan resimleri yansıtma haline geçer. Ve kendisi pek temiz bir ayna olduğundan, her resmi olduğu gibi yansıtır. O'na bakarak, bazı kimseler o'nu ehli îmân Bazı kimseler ise onu ehli isyan zannederler. Çünkü o'na bakanlar ancak kendi iç bünyelerindeki kendi ahlâkî resimlerini gördüklerinin farkında olmadıkları için kendi hâl ve ahlâklarını o'nun ahlâkı ve hâli sanırlar. Hâlbu ki, aslında o'na bakanın Efendimizin buyurdukları gibi, o'nda "Hakk'ı görmesi" lâzımdır, çünkü aslı budur.

****

Bu husuta Efendimiz hakkında yaşanan bir hâdise anlatılır. Bir gün Efendimiz sahabîsi ile bir yerde bulunuyor iken oradan geçen "ebu cehil" kendisine takılarak bazı yakışmayan tahkir hükmünde sözler sarfetmiş, Efendimizde doğrudur diye sözlerini tasdik etmiş. Daha sonra Hz. Ebubekir (r.a.) gelmiş o'da tam tersi onu son derece yüceltici sözlerle övmüş, Efendimiz o'na da doğru söyledin diyerek sözlerini tasdik etmiş. Bunun üzerine orada bulunan sahabîler, ya Rasûlüllah bu nasıl iştir biri geldi sizi kötüledi diğeri ise sizi tasdik ederek yüceltti siz ikisine de "doğru" dur dediniz bu nasıl oluyor diye sorduklarında Efendimiz! *(ben bir aynayım ebu cehil geldi farkında omadan bende kendi kötülüğünü gördü ve onları anlattı, bende doğru söyledin, dedim. Arkadan Ebu Bekir geldi oda bende kendi güzelliğini gördü ve onları söyledi)* diyerek hadiseye açıklık getirmiştir. Böylece bu husuta bizlerede büyük bir bilgi hazinesi bırakmıştır.

****

Yeri gelmişken faydalı olur düşüncesiyle gene "Mesnevî-i şerif" hazinesinden özet olarak başka bir ressam hikâyesi ile yazımızı bitirmeye çalışalım. *(Şerh-i Mesnevi Tahir-ül Mevlevi, cild 5 sayfa 1607)*

****

Rûmîlerle Çinlilerin nakkaşlık ve ressamlık-tasvir, san'atında iddiaya girişmeleri.

"Çinliler: Biz daha mâhir nakkâşız dediler. Rûmîler de: Biz daha Ustayız da'vâsını ettiler."

"Pâdişah dedi ki: Bu bahiste imtihan yapacağım. Bakalım sizden hangi taraf, iddiasında doğru ve üstün çıkacak."

"Rûm diyarından ve Çin ülkesinden olan nakkaşlar bir araya geldiler. Rûmîler bu ilme daha ziyâde vâkıf idiler."

"Çinliler: Bize mahsus olmak üzere bir oda veriniz. Bir oda da sizin olsun dediler."

"Kapıları karşı karşıya iki oda vardı. Bunlardan birini Çinliler, öbürünü Rûmîler aldı."

"Çinliler padişahtan yüz türlü boya istediler. O mes'ûd hükümdar da hazinesini açtırdı."

"Her sabah Çinliler için hazineden müretteb boya ta'yini vardı."

"Rûmîler dediler ki: Ne nakş ne boya lâzımdır. Bizim san'atimizde pası ve küdûreti def'etmekten başka bir şey işe yaramaz."

"Kapıyı kapadılar ve duvarları cilâladılar. Felek kubbesi gibi nakşu elvandan-renklerden sade sâfi oldular."

"İkiyüz türlü rengten rengsizliğe yol vardır. Reng bulut gibidir, bî rek-renksizlil ise aydır."

"Bulutta ziya ve nûrdan her ne görürsen onu yıldızdan, güneşten ve aydan bil."

"Çinliler işlerini bitirince sevinçten davullar çaldılar."

"Padişah geldi Çinlilerin boyadığı odaya girdi. Orada öyle nakışlar gördü ki, onların inceliği ve güzelliği aklı ve Fehmi hayran ediyordu."

"Sonra Rûmîler tarafına geldi. Ara yerdeki perdeyi kaldırdılar."

"Çinlilerin yapmış oldukları resimler ve işler, o cilâlanmış ve safvet peyda etmiş duvarlara aksetti."

"Padişah Çinliler tarafında ne gördüyse burada daha iyi ve parlak görünüyor, âdetâ nazarı gözden kapıyordu."

"Rûmîlere gelince ey peder; onlar sôfilerdir ki işittiklerini hıfzetmek için tekrarlamaktan ve birçok kitab okumaktan müstağnîdirler. Sûreta hünersiz ve ma'rifetsiz görünürler."

"Lâkin göğüslerini, ya'ni kalblerini zikrullah ile cilâlanmışlar, tama, haset, hırs, ve kîn gibi ahlâk-ı rezîleden temizlenmiştir."

"O aynanın sâfî ve mücellâ olması kalbin vasfıdır ki, öyle bir kalb, nihayetsiz sûretlerin in'ikâsına-aksine mahal olur." …………….

"Gönül onunlamıdır, yoksa gönül o mudur? Diye akıl burada susmuş, yâhud sapıtmıştır." …………………..

****

İşte Kâmil insân olmak için sâlik, evvelâ "nakkaş-tasvirci-ressam" olmalı daha sonrada kendisi "ayna" olmalıdır. Ressamlığında hangi mertebenin resimlerini yapıyor ise o mertebe hakkında tecrübesi oluyor demektir. Böylece mertebeleri katettikten sonra o mertebelerin bütün nakışları bâtınına intikâl etmiş olur. Bundan sonra resme ihtiyacı

kalmadığından yeni ressamların resimlerini yansıtıcı-aktarıcı bir ayna olur.

Böylece bu özet yazılar ve gelen yazılarla hamdolsun bu kitabımızda tamamlanmış olmaktadır. Yazı göndererek katkıları olan bütün dostlarımıza ve evlâtlarımıza teşekkür ederiz ve daha nice idraklere ulaşmalırını rabb'ımızdan rica ederiz. Görüldüğü gibi bu çalışmalar herhangi bir imtihan değil sadece fikri gelişmelerimizi sağlamak için yapılan çalışmalardır. Belki aralarında birbine ters gibi gelen bazı düşünceler olabilir, ancak bu yazıların hepsi kişilerin kendi özel yaşantıları istikametinde olduklarından bulundukları hâl itibariyle, başka kişilere ters gelse de, hepsi o kişilerin kendi doğrularıdır.

(Heze min fazlı rabb'î) (03/04/ 2012 salı)
(Terzi Baba Tekirdağ)

Gayret bizden muvaffakiyyet Hakk'tan'dır.

KAYNAKÇA

1. **KÛR'ÂN VE HADÎS :**
2. **VEHB** **:** Hakk'ın hibe yoluyla verdiği ilim.
3. **KESB** **:** Çalışılarak kazanılan ilim.
4. **NAKİL** **:** Muhtelif eserlerden, Mesnevi'i şerif, İnsân-ı Kâmil, Fusûsu'l Hikem ve sohbetlemizden müşahede ile toplanan ilim.

“DAHA EVVELCE ÇIKAN KİTAPLARIMIZ”

(Gönülden Esintiler)

1. **Necdet Divanı:**
2. **Hacc Divanı:**
3. **İrfan Mektebi, Hakk Yolu'nun Seyr defteri:**
4. **Lübb'ül Lübb Özün Özü,**(Osmanlıca'dan çeviri):
5. **Salât- Namaz ve Ezan-ı muhammedi'de Bazı hakikatler: “İngilizce, İspanyolca”**
6. **İslâm'da Mübarek Geceler, bayramlar ve Hakikatleri:**
7. **İslâm, İmân, İhsân, İkân,** (Cibril Hadîs'i):
8. **Tuhfetu'l Uşşâkiyye,** (Osmanlıca'dan çeviri):
9. **Sûre-i Rahmân ve Rahmâniyyet:**
10. **Kelime-i Tevhid, değişik yönleriyle:**
11. **Vâhy ve Cebrâil:**
12. **Terzi Baba (1) ve Necm Sûresi:**
13. **(13) On üç ve Hakikat-i İlâhiyye:**
14. **İrfan mektebi, “Hakk yolu”nun seyr defteri ve şerhi**
15. **6 Pey- (1) Hz. Âdem Safiyyullah (a.s.)**
16. **Divân (3)**
17. **Kevkeb. Kayan yıldızlar.**
18. **Peygamberimizi rû'ya-da görmek.**
19. **Sûre-i Feth ve fethin hakikat-i.**
20. **Terzi Baba Umre (2009)**
21. **6 Pey-(2) Hz. Nûh Neciyyullah: (a.s.)**
22. **Sûre-i Yûsuf ve dervişlik:**
23. **Değmez dosyası:**
24. **6 Pey-(3) Hz. İbrâhîm Halîlûllah: (a.s.)**
25. **Köle ve incir dosyası:**
26. **Bir zuhûrât'ın düşündürdükleri:**
27. **Genç ve elmas dosyası:**
28. **Kûr'ân'da Tesbîh ve Zikr:**
29. **Karınca, Neml Sûresi:**
30. **Meryem Sûresi:**
31. **Kehf Sûresi:**
32. **İstişare dosyası:**
33. **Terzi Baba Umre dosyası: (2010)**
34. **Bakara dosyası:**
35. **Fâtiha Sûresi:**
36. **Bakara Sûresi:**
37. **Necm Sûresi:**
38. **İsrâ Sûresi:**
39. **Terzi Baba: (2)**

40. Âl-i İmrân Sûresi:
41. İnci tezgâhı:
42. 4-Nisâ Sûresi:
43. 5-Mâide Sûresi:
44. 7-A'raf Sûresi:
45. 14-İbrâhîm Sûresi:
46. İngilizce, Salât-Namaz:
47. İspanyolca, Salât-Namaz:
48. Fransızca İrfan mektebi:
49. 36-Yâ'sîn, Sûresi:
50. 76-İnsân, Sûresi:
51. 81-Tekvir, Sûresi:
52. 89-Fecr, Sûresi:
53. Hazmi Tura:
54. 95-Tîn, Sûresi:
55. 28- Kasas, Sûresi:
56. İrfan-Mek-Şer-Fransızca-Baba:
57. Namaz Sûreleri:
58. Mirat-ül-İrfan-ve-şerhi:
59. 6 Pey-(4) Hz. Mûsâ Kelîlmullah: (a.s.)
60. 6 Pey-(5) Hz. Îsâ Rûhullah: (a.s.)
61. 6 Pey-(6) Hz. Muhammed: (s.a.v.)
61. Bir ressam hikâyesi:
63. İnci mercan tezgâhı
64.Ölüm hakkında:
65. Reşehatt'an bölümler:
66. Risâle-i Gavsiyye:
67. 067-Mülk Sûresi:
68. 1-Namaz Sûrereleri:
69. 2-Namaz Sûrereleri:
70. Yahova Şahitleri:
71. Mü-Geceler-Fran-les-nuits:
72. Îman bahsi:
73. Celâl ve İkram:

Mektuplar ve zuhuratlar serisi:

81- 12- Terzi Baba-(1)
82- 39- Terzi Baba-(2)

İnternet dosyaları-

83-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar-3-
84-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar-4-
85-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar-5-
86-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar-6-
87-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar-7-
88-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar-8-
89-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar-9-
90-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar-10-
91-Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar-11-

NECDET ARDIÇ

Büro: Ertuğrul mah.
Hüseyin Pehlivan caddesi, no. 29/4
Servet Apt.
59 100 Tekirdağ.

Ev: 100 yıl Mahallesi uğur Mumcu Cad.
Ata Kent sitesi A Blok kat 3 D. 13.
59 100 Tekirdağ

Tel (Büro) : (0282) 263 78 73
Faks : (0282) 263 78 73
Tel (ev) : (0282) 261 43 18
Cep : (0533) 774 39 37

Veb sayfası: Amerika: <**http:// necdetardic. org/**

Veb sayfası: Amerika: <**www.necdetardic.info>**

Veb sayfası: Almanya: **<www.terzibaba.com>**

Radyo adresi (form): <**terzibaba13.com>**
İnternet, MSN Adresi:
Necdet Ardıç <**terzibaba13@hotmail.com**